

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡΙΘ. 5
1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 195

A.d.k

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Αμφίδολην Έπαρχιώς-τισσα. — Δεν βλέπω τον λόγο να μην τον συναντήσετε, αφού είναι τόσο τίμιος νέος, σύμφωνα τουλάχιστον με όσα μου γράφετε. Ο εγωισμός είναι το στοιχείο εκείνο που καταστρέφει πιο σίγουρα και πιο βαθεία από κάθε τι άλλο. Ξεφεύγετε αντικειμενικά τι είναι κείνο που τον κάνει ν' αναβάλλει. Συζητήστε μαζί του με ειλικρίνεια και χωρίς πείσμα. Και αν από τη συζήτησή σας φανεί ότι έχετε να κάνετε με άνθρωπο που φοβάται το γάμο και θα σας παιδεύει με διαρκώς καινούργιες αναβολές, τότε κάνετε την καρδιά σας πέτρα και πέστε του καθαρά, χωρίς κακία πώς διακόπτετε οριστικά.

Όσο για την αγάπη που αισθάνεσθε γι' αυτόν θα γιαιτρευτή με τον καιρό και θ' αφήσει την καρδιά σας πιο πλούσια. **Μαργαρίτο Τριαντάφυλλο.** — Μικρή μου πονεμένη φίλη, ο χρόνος είναι ο καλύτερος γιατρός. Να τον ευγνωμονή το νέο που σου έστειλε αυτό το γράμμα. Έπρεπε να το είχες καταλάβει μόνη σου ότι είχε διακόψει οριστικά όταν πέρασε από την πατρίδα σου και δεν ξήτησε να σε δει.

Αυτό το νόημα είχε το γράμμα του. Σ' αγάπησε αληθινά. Αυτό το γνωρίζει μονάχα εκείνος. Ίσως και, ίσως να έπεδωσε στην αρχή σχέσεις, όπως κάνουν όλοι σχεδόν οι άνδρες, για να ξεχνά τη μοναξιά του. Όταν όμως είδε πως είχε να κάνει με ένα αγνό, αισθηματικό και καλό κορίτσι αποτραβήχθηκε μόνος του. Είναι έπιση δυνατόν να είναι ήδη δεσμευμένος—άραβωνιασμένος ή παντρεμένος—και σου το έκρυβε. Ωστόσο καλά θα κάνεις ν' ακολουθήσεις τη συμβουλή του, να τον ξεχάσεις. Τα νεανικά αισθήματα είναι παράφορα, αλλά μη ξεχνάς κάτι που έμαθες ασφαλώς στο γυμνάσιο: «Νούν ηγεμόνα ποιού» Γέμισε τις ώρες της μοναξιάς σου με καινούργιες ασχολίες, που ν' απορροφούν τη σκέψη σου. Μάθε μια ξένη γλώσσα, διδάσσε φιλολογία, μάθε σκισσογραφία ή μουσική, κέντησε. Κάνε παρέα με καλές κοπέλλες, προσπάθησε μόνη σου να ξεχάσεις. Και θα ξεχάσεις.

Ερμη Μικρούλα. — Είμαι υποχρεωμένη να σε μαλλώσω. Πώς επιτρέπεις στον εαυτό σου να δέχεται τα δώρα του; Γιατί αφού δεν τον αγαπάς, τον αφήνεις να σε φιλά και να σε κρατά στην αγκαλιά του, καλλιεργώντας μέσα του μ' αυτόν τον τρόπο την ελπίδα; Πώς η πρώτη σου αγάπη μεταστράφηκε σε μίσος; Μήπως το μίσος αυτό έχει άλλη πηγή, είναι γενικότερο μίσος προς το ανδρικό φύλο ή το μίσος του φτωχού προς τον πλούσιο, που βρίσκεται στην πλεονεκτική θέση να κάνει δώρα; Η μήπως πάλι το μίσος αυτό έχει το νόημα στο ότι η αγάπη του είναι εμπόδιο για άλλες κατακτήσεις; Σκέψου πολύ, παιδί μου. Αν γιαιτρευώσουν από το μίσος αυτό ίσως να τον έβλεπες και συ με άλλο μάτι και θα μπορούσε να σε παντρευτεί. Άλλα πώς μπορεί να σ' εκτιμά όταν πρώτα του λές πως δεν τον αγαπάς κι' έπειτα δέχεσαι τα δώρα του και τα φιλά του; Όσο για τη σπουδή, αν τη θέλεις πραγματικά φρόντισε να την εξασφαλίσες από την προσωπική σου εργασία αλλά ποτέ, προς Θεού, από έναν άνθρωπο που δεν τ'όφειλε. Ίσως το καλύτερο να είναι να πιάσεις να τον βλέπεις έντελως. Με συγχωρείς, μικρούλα μου, που σε πικραίνω. Άλλα νομίζω πως αυτή είναι η θετικότερη βοήθεια που μπορώ να σου προσφέρω.

ΜΥΡΤΩ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

ΟΚΙ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΦΟΒΗΤΡΟ

Όταν ήθελε να φοβίση το γυιό της, το όνομα του πατέρα μεταχειριζόταν για εκδίασμό.

—Αχ! κακόπαιδο! Σαν ρηθ ό πατέρας τότε θα ίδης. Θα του τά ειπώ όλα και θα φάς ξύλο άλυπτο. Θα σε κλείση στο υπόγειο. Θα σ' αφήση νηστικό και θα σε πουλήση στους άτσιγκάνους.

Άλλά γιατί φοβίζει το παιδί της με τέτοια και άλλα λόγια αυτή ή μητέρα; Τι της έκαμε;

Στην πραγματικότητα δεν της έκαμε τίποτε. Άλλ' ή μητέρα αυτή είναι ένας τύπος ιδιόρρυθμος. Άγαπα πολύ το χουζούρι της και την ησυχία. Κι' έχει άξίωση σαν αυτή να είναι και το παιδί της. Θέλει να το άπιδώνη σε μία γωνιά και να το αφήνη να κάθεται εκεί μωδιασμένο, άφωνο και άκίνητο ώρες.

Ο Άλκης της όμως, πέντε χρονών παλικαράκι θέλει να θορυβήση, να παίξη, να κινηθή, να τραγουδήση. Σαν παιδάκι που είναι το παιδί άδύνατο να κλείση το στόμα του και να θουβαθή.

Και ή μητέρα, αντί να χαρή που είναι το παιδάκι της γεμάτο ζωή και διάθεση, αντί να φροντίξη, όταν τελειώνη τις δουλειές της να του κάνει χαρούμενη συντροφία, να του διηγείται ιστορίες και δμορφά παραμύθια για να περνά τις ώρες του ευχάριστες, αυτή το τρομάζει με άπειλές και φοβέρες.

Και για να δαμάξη την παιδική του όρμη ύψώνει στά μάτια του για φόβητρο τον πατέρα.

Μ' αυτό όμως που κάνει και που θυσυχώς το κάνουν και άλλες μητέρες πολλές, γίνεται μεγάλο κακό. Χύνεται δηλητήριο στην ψυχή του παιδιού της, χαλαρώνουν και σπάζουν οι δεσμοί της αγάπης οι φυσικοί που πρέπει να ένώνουν γυιό και πατέρα και από ηλικία τρυφερή γεμίζουν τα στήθια του παιδιού με άτμούς μίσους και έχθρότητας.

Όταν μία μητέρα λήη στο γυιό της

Η άλληλογραφία μας

«Α θηναίαν». — Το γράμμα σας παρεδόθη εις τόν άρμόδιον και θα σας άποσταλή άπάντησις εκεί όπου ζητήσατε.

«Φανατικήν άναγνώστριαν». — Όπως βλέπετε, δεν καταργήσαμε τα μαθήματα των χορών, που τόσο σας άρέσουν, αλλά τα συνεχίζουμε. Σ' αυτό το τεύχος σας προσφέρουμε τόν καινούργιο χορό «Ράσπα» που χαλαίει κόσμο, όπως θα ξέρετε και σεις. Και θα συνεχίσουμε...

Καίτην Αλνωλικάκη, Χανιά. — Η υπόδειξις σας σχετικά με την τοποθέτησι των σελίδων του «Λεξικού της Όμορφιάς» είναι δυστυχώς τεχνικώς άνεφάρμοστη. Υπάρχει όμως ένας εύκολώτατος τρόπος να κόψετε τα φύλλα χωρίς να φύγουν ταυτοχρόνως και τα όπισσι: Τά κόβετε άπλούστατα με ένα ξυραφάκι ή με το ψαλίδι έξω από το ράβιμο και τά φυλάτε. Η λουρίδα του χαρτιού που μένει στο περιοδικό, συγκρατεί τά έμπροσθ φύλλα και δεν χάνονται.

Ευχαριστούμε για τά καλά σας λόγια.

Πώς ό πατέρας του είναι άνθρωπος φοβηρός και θηριώδης, πώς δένει, βασανίζει, κλείνει σε σκοτεινά υπόγεια το παιδί, πώς θέλομε αυτό να τόν άγαπήση;

Πώς θα ύψωθή στην παιδική του ου νείδησι το πατρικό κύρος και πώς ό σεβασμός και ή εκτίμησι προς τόν πατέρα θα θεμελιωθούν, όταν ή μητέρα παρουσιάζη αυτόν για φόβητρο και δέ μιλή τίποτε στο παιδί για τούς πατρικούς μόχθους, για τούς ιδρώτες που εκείνος χύνει και για τις θυσίες και τά βάσανα που για τόν σπίτι τους υποβάλλεται;

Υπάρχει όμως και άλλη μητέρα που νοιώθει καλύτερα τη μητρική της άποστολή και ξέρει να αναβρέψη το παιδάκι της διαφορετικώτερα. Αυτή δεν παρουσιάζει στο γυιό της τόν πατέρα του για φόβητρο, άλλ' ύψώνει την ιδέα της αγάπης στο σπίτι της για σύμβολο. Η μητέρα αυτή που ξέρει πώς πλάθονται οι ψυχές, φροντίζει να θεμελιωθή στην ψυχή του παιδιού κύρος άμειωτο για τόν πατέρα. Αναφέρει πάντα με σεβασμό τόν δνομά του. Δίνει στο παιδάκι της να καταλάβη πώς το σπίτι τους δίχως τόν πατέρα είναι σαν άδειανό.

Δεν δηλητηριάζει την παιδική ψυχή ή μητέρα αυτή με ψεύτικους, φανταστικούς και τεχνικούς φόβους. Κρατεί την πατρική προσωπικότητα ύψηλα. Δεν τη κατεβάζει σε σκοτεινά υπόγεια. Δεν την έπικαλείται για τιμωρό του παιδιού της. Δεν την άνακατώνει με δαρμούς, με τιμωρίες, με σκληρότητες, με άτσιγκάνους.

Και όταν ακόμη ιδή το παιδάκι της να παρεκτρέπεται την αγάπη πάλι όρθώνει για σύμβολο για να τόν κάμη να πειθαρχήση:

—Ντροπή, Τάκη, να φέρεσαι έτσι. Αυτό που κάνεις, αν τόν μάθη ό πατέρας σου θα λυπηθή. Μη θέλεις παιδάκι μου να τόν λυπηθής, αφού ξέρεεις πόσο μάς αγαπά, και πόσο για μάς κοπιάζει.

Δεν σάς φαίνεται πώς ό τρόπος της άνατροφής του παιδιού της μητέρας της δεύτερης είναι ό προτιμότερος; **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 125.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 65.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 35.000

Κάθε άναγνώστριά μας μπορεί να έγγραφη συνδρομήτρια του περιοδικού, αφού προηγουμένως άποκόψη ή αντιγραφή τόν κατωτέρω δελτίο και τόν άποστείλη στα γραφεία μας συνοδευόμενο με άνάλογη ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή έπ' όνόματι του κ. Ε. Τερζοπούλου.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

εις τόν περιοδικόν

«Η Γυναίκα και τόν Σπίτι»

Όδός Σανταρόζα άρ. 1. Άθήνας.

Έμβάζω προς ύμās τόν ποσόν των (δολογράφως) δραχ. δια συνδρομήν εις τόν ύμέτερον περιοδικόν.

ΟΝΟΜΑ

ΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΟΔΟΣ

ΠΟΛΙΣ

Ο νομικός σας σύμβουλος

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

στην Έλληνική νομοθεσία

Ός τά τώρα, έπειδή ίσχυε τόν ρωμαϊκό δίκαιο δηλαδή αυτό ρύθμιζε τις διάφορες ιδιωτικές συναλλαγές καθώς και τις οικογενειακές σχέσεις των πολιτών, ή γυναίκα βρισκόταν σε πολύ κατώτερη θέση άπ' τόν άντρα. Οι Ρωμαίοι, όπως και όλοι σχεδόν οι άρχαίοι λαοί, είχαν παραμερίσει τη γυναίκα όχι μόνο από τή δημόσια ζωή αλλά και στην ιδιωτική — κοινωνική ζωή δεν της άνεγνώριζαν τά ίδια δικαιώματα που είχαν οι άντρες. Τό ζήτημα γιατί ή γυναίκα βρισκόταν σε κατώτερη θέση από τόν άντρα έχει την ιστορία του που δεν είναι της άρμοδιότητας τούτης της στήλης, για να αναλυθή. Έκείνο που θ' άπασχολή κάθε φορά τη στήλη μας είναι να εξετάξη τις περιπτώσεις εκείνες που κατά την ίσχύουσα νομοθεσία δημιουργούν ύποκρεώσεις και δικαιώματα στη γυναίκα.

Τό παλαιό ρωμαϊκό δίκαιο που στη νομική γλώσσα λέγεται άστικό δίκαιο, από τόν 1946 δεν ίσχυει πιά γιατί συντάχθηκε νέος άστικός κώδικας που είναι πιο σύγχρονοις και σε ώρισμένες περιπτώσεις κάπως προοδευτικός.

Δυστυχώς ή δικτατορία του Μεταξά νόθευσε σε πολλά σημεία τόν κείμενο του άστικού κώδικα που σύνταξε έπιτροπή από νομομαθείς και έτσι ώρισμένες διατάξεις που προστάτευαν τη γυναίκα τροποποιήθηκαν. Γενικά όμως, μπηχαν και διατάξεις που θέτουν σε ίσοιμία τη γυναίκα και τόν άνδρα στις ιδιωτικές συναλλαγές τους λ.χ. κατά τόν παλαιό δίκαιο ή γυναίκα δένμπορούσε να έμπορευθή άν δεν είχε τή ρητή συγκατάθεσι του άνδρός της. Άκόμα δεν μπορούσε να διεκδικήση τήν κυριότητα πραγμάτων που άγόρασε ή ίδια στην περίπτωση που χωρίζε από τόν άνδρα της άν δεν άπεδείκνυε ότι τά άγόρασε με δικά της χρήματα και άν δεν δικαιολογούσε πού τά έβριχε.

Σήμερα οι διατάξεις αυτές δεν ίσχύουν. Ο νόμος όμως περί διαζυγίου έμεινε ό ίδιος όπως ψηφίστηκε από τή Βουλή τόν 1920. Και ναί μεν ό νόμος αυτός είναι πολύ προοδευτικός άν τόν συγκρίνουμε με τις άνάλογες διατάξεις του ρωμαϊκού δικαίου, ωστόσο για σήμερα—1950 είναι καθυστερημένος.

Ένα μεγάλο ζήτημα όπως ή διατροφή της γυναίκας στην περίπτωση που τόν άντρώγου χωρίση δεν είναι λυμένο με τρόπο ξεκαθαρισμένο και ή γυναίκα πρέπει να καταφύγη στον πρόεδρο Πρωτοδικών για να ζητήση τόν προσδιορισμό του ποσού της διατροφής και παράλληλα να ταλαιπωρηθή για να πάρη μίαν άπόφασι που πολλές φορές δεν είναι καθόλου ικανοποιητική. Τό ίδιο συμβαίνει και για τή διατροφή των παιδιών. Οι πρόεδροι των Πρωτοδικείων είτε γιατί δεν έχουν κοινωνιολογική μόρφωσι είτε γιατί είναι σκοτισμένοι και κουρασμένοι δικάζουν όπως, όπως.

Δεν λέμε, πώς πάντα οι γυναίκες έχουν δίκαιο και πώς έπρεπε τά δικαστήρια να δίνουν πάντα τόν δίκαιο σ' αυτές. Κάθε άλλο. Έκείνο που θέλομε να πούμε είναι πώς και σήμερα που ίσχύει ό νέος άστικός κώδικας, οι δικαστές δεν άλλαξαν ψυχολογία— εξαίρεσεις βέβαια υπάρχουν—και γι' αυτό δικάζουν με τήν προκατάληψι πώς ή γυναίκα είναι ό φταιχτής.

Η στήλη μας σ' άλλα σημειώματα θα εξετάση τις περιπτώσεις εκείνες που ή νομοθεσία άναγνώρισε στη γυναίκα ίσοιμία απέναντι στον άνδρα στις ιδιωτικές—κοινωνικές της σχέσεις και θα είναι πρόθυμη να λύση άπορίες και να δώση νομικές συμβουλές στις άναγνώστριες που για τόν ένα ή άλλο λόγο έχουν μπλεξιματα με τά δικαστήρια ή άλλου είδους μπλεάδες που προβάλλονται από τή νομοθεσία.

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ Χ

ΑΠΟ Τ' ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Η ΜΑΝΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Πώς οι δρόμοι ευώδανε με δάγια στρωμένοι, ήλιοπάτητοι δρόμοι και γύρω μπαξέδες! Η χαρά της γιορτής όλο πιοτερο άξινει και μακριάθε δογγάει και μακριάθε άνεβαίνει.

Τη χαρά σου, Λαοθάλασσα, κύμα τόν κύμα, των άλλων τά μίση καιρό την έ θρέφαν, κι' αν ή μαύρη σου κάκητα δίφαιε τόν κρίμα, να που βρήκε τόν θύμα της, άκακο θύμα!

Α! πώς είχα τή μάνα κι' έγώ λαχταρήσει (ήταν όνειρο κ' έμεινε, άχνα και πάει) σαν και τ' άλλα σου άδέρφια να σ' είχα γεννήσει κι' από δόξες άλάργα κι' άλάργ' από μίση!

Ένα κόκκινο σπίτι σ' αλλη με πηγάδι.... και μία δράνα γιομάτη τσαμπιά κεχριμπάρι...., νοικοκύρης καλός να γυρνάς κάθε βράδυ, τόν χρυσό, σιγαλό και γλυκό σαν τόν λάδι.

Κι' άμ' άνοίγεις τήν πόρτα, με πριόνια στο χέρι, με τά ρούχα γεμάτα φιλό ροκανίδι, (άσπρα γένεια, άσπρα χέρια), ή συμβία περιστέρι ν' άνασαινει βαθεία τ' όλο κέδρον άγέρι.

Κι' αφού λίγο σταθείς και τόν σπίτι γεμίσει τόν καλό σου τόν ήσκιο, Πατέρα κι' Άφέντη, ή άκριβή σου να δγάνει νερό να σου χύσει, ό άνυπόμονος δείπνος με γέλια ν' άρχίσει.

Κι' ό κατόχρονος θάνατος θάφτανε μέλι και πολλή φύτρα θ' άφηνες, τέκνα κι' άγγόνια, καθενού και κοπάδι, χωράφι κι' άμπέλι, τ' άργαστήρι έκείνου που τήν τέχνη σου θέλει.

Κατεβάζω στά μάτια τήν μαύρην όμπόλια, για να πάψει κι' ό νους με τά μάτια να βλέπει... Ξεφαντώνουν τ' άηδόνια στα γύρω περβόλια, λειμονιάς σε κυκλώνει λεφτή μουσκοδόλια.

Φεύγεις πάνω στην άνοιξη, γιέ μου, καλέ μου, Άνοιξη μου γλυκεία, γυρισμό που δεν έχεις. Η όμορφιά σου βασίλειψε κίτρινη, γιέ μου, δέ μιλάς, δεν κοιτάς, πώς μαδέμαι, γλυκέ μου!

Καθώς κλαίει, σαν τής παίρνουν τόν τέκνο, ή δαμάλα ξεφωνίζω και νόημα δεν έχουν τά λόγια. Στύλωσε μου τά δυό σου τά μάτια μεγάλα. Τρέχουν αίμα τ' άστήθια που βύζαζες γάλα.

Πώς άδύναμη στάθηκε τόσο ή καρδιά σου στα λαμπρά Γεροσόλυμα Καίσαρας νάμεις! Άν τά πλήθη άλάλάζανε ξώφρενα (αλιά σου!) δεν ήξεραν ακόμα ούτε ποιο τ' όνομά σου!

Κεί στο πλάγι δαγκάναν οι όχτροί σου τά χείλη... Δολερά ξεσηκώσανε τ' άγνωμα πλήθη κι' όσο ό γήλιος να πέσει και νάρθει τόν δειλί, τόν σταυρό σου καρφώσαν οι όχτροί σου κι' οι φίλοι.

Μά γιατί να σταθείς να σε πιάσουν! Κι' ακόμα σά ρωτήσανε: «Ποιος ό Χριστός;» τ' είπες «Νάμεν;» Αχ! δεν ξέρει τί λέει τόν πικρό μου τόν στόμα! Τριάντα χρόνια, παιδί μου, δέ σ' έμαθ' ακόμα.

Handwritten signature: Νικόλαος Βαφειάδης

Η «VOGUE» ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΟΔΑΣ κ. ΤΣΕΪΜΠΕΡΣ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

Σάν εξαιρετικό γεγονός για την κοσμική Αθήνα και την κομψή Αθηναία μπορεί να χαρακτηριστεί το πέρας από την πρωτεύουσα της κ. Τσεϊμπέρς που είναι η διευθύντρια του περίφημου περιοδικού μόδας, της «Βόγκ» του Λονδίνου με την παγκόσμια κυκλοφορία. Δεν είναι ανάγκη φυσικά να πούμε περισσότερα γι' αυτό το περιοδικό. Η κατεύθυνση που δίνει στη γυναικεία μόδα, έστω και αν είναι αγγλική, έχει εκτιμηθεί δεόντως τόσο στο εξωτερικό όσο και στον τόπο μας.

Η κ. Τσεϊμπέρς πέρασε από την Αθήνα μαζί με το χαριτωμένο μοντέλο της «Βόγκ» την μίς Όακ και τον καλλιτέχνη —φωτογράφο του ίδιου περιοδικού τον Άμερικανό κ. Χόνεμαν.

Πραγματοποιούν ένα... ταξίδι στη Μεσόγειο, Ιταλία, Ελλάδα, Τουρκία, Αίγυπτο για την φωτογράφιση ταξιδιωτικών φορεμάτων που έχουν μαζί τους και των οποίων οι φωτογραφίες θα δημοσιευθούν στο τεύχος 'Απριλίου της «Βόγκ».

Η άφιξή τους στην Αθήνα συνέπεσε με την πρώτη επίσημη επίδειξη της 'Ελληνικής Μόδας στο Βασιλικό Θέατρο και τους δόθηκε όπως μας είπε η κ. Τσεϊμπέρς η ευκαιρία να θαυμάσουν αληθινά την ομορφιά τη χάρη, την ποιικιλία και την πρωτοτυπία των ελληνικών δημιουργιών.

Στην ομάδα της συνέντευξης που έδωσε στους 'Ελληνες δημοσιογράφους η κ. Τσεϊμπέρς επέδειξε και τα φορέματα των οποίων οι φωτογραφίες, όπως είπαμε θα δημοσιευθούν στη «Βόγκ». Ήταν αληθινά αξιοσημείωτα έμπνευσης και εκτελέσεως. Κι' ακόμα περισσότερο, κέρδιζαν από την χάρη με την οποία τα έπεδεικνυν τόσο η κ. Τσεϊμπέρς, όσο και το μακένει της, η μίς Όακ. Έτσι όπως τα φορούσαν έμοιαζαν και οι δυο σαν δυο ζωντανά φιγουρίνα που μόλις βγήκαν από τις γαλιστερές σελίδες του αγγλικού περιοδικού.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΣΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Κατορθώσαμε, χάρις στην ευγενική μεσολάβηση της μίς Κλάρκ που είναι η ψυχή του γραφείου τύπου της βρετανικής πρεσβείας, να εξασφαλίσουμε μια ιδιαίτερη και αποκλειστική συνέντευξη για τη «Γυναίκα» και το Σπίτι» από την κ. Τσεϊμπέρς.

Εφθάσε μαζί με τον κ. Χόνεμαν στο μπάρ της «Μεγάλης Βρετανίας» όπου την περιμέναμε. Ψηλή, λεπτή, κομψοτάτη, φορούσε ένα απλό, αλλά χαριτωμένο ανοιχτό, στο κεφάλι, που το στολίζουν υπόξανθα και κοντά κομμένα μαλλιά, φορεί μια τσάντα που συνδυάζεται ωραία με το κάπως έντονο μακιγιάζ του προσώπου. Κρατεί μια πελώρια τσάντα μπέζ σε σχήμα ημίκυκλιο που θα μπορούσε κανείς να την πάρει και για βαλίτσα. Ο συνοδός της, νεώτατος, έχει 5-6 τα χαρακτηριστικά των εκλεπτυσμένων μυστών της ευρωπαϊκής μόδας, μοινοτάι από την πρώτη κιόλας κουδέντα, προδίδει την 'Αμερικανική καταγωγή του.

Κάνουμε την πρώτη μας ερώτηση. —Ποιές είναι οι τάσεις της μόδας για το 1950;

Η απάντηση είναι αδόξαστη: Στένα, λεπτά φορέματα, δίχως μανίκια, όπου διαγράφεται έντονα η γραμμή της μέσης.

Τα ελαφρά μάλλινα φορέματα θα είναι όπως πάντα της μόδας την άνοιξη, αλλά φυσικά η επικρατής τους εξαρτάται περισσότερο από το κλίμα του κάθε τόπου. Σαν παράδειγμα ή κ. Τσεϊμπέρς μας αναφέρει ότι η ίδια ήρθε εδώ προετοιμασμένη να φορέσει βαμβάκερα, πιστεύοντας ότι κάνει νει ζέστη, αλλά όταν είδε όλες τις 'Αθναίες να φορούν χειμωνιάτικα αναγκάστηκε να προσαρμοστεί.

Ρωτούμε αν η ασυμμετρία θα καταργηθεί ή θα επικρατήσει. Και η ερώτησή μας γίνεται δεκτή με κάποια έκπληξη γιατί φαίνεται πως, άσχετα με το τι παρουσιάζουν διάφορα ευρωπαϊκά περιοδικά της μόδας, οι μεγάλοι οίκοι του Λονδίνου και του Παρισιού αγνοούν αυτήν την τάση και η συνομιλήτριά μας την θεωρεί σαν ανύπαρκτη επίσημα.

Προκειμένου για τις φούστες, αν θα επιβληθεί τελικά η ίσια γραμμή ή αν οι δημιουργοί της μόδας θα εξακολουθήσουν να εμπνέονται και απ' τους δύο τύπους, μαθαίνουμε ότι η γραμμή της φούστας εξακολουθεί να είναι ίσια και μάλιστα πιο ίσια από κάθε άλλη φορά. Άλλα έπειδή δεν πρέπει να είναι στενή η φούστα, μπορεί να υπάρξουν πιέτες και μάλιστα κρυφές που να επιτρέπουν απόλυτη ελευθερία στις κινήσεις.

Πάντως η φούστα ολοένα και κονταίνει, αλλά για το 1950 μπορούμε να πούμε, ότι θα κυμαίνεται γύρω στους πέντε πόντους κάτω απ' το γόνατο.

Όσο για τη γραμμή της μέσης, αν δηλαδή θα κατεβεί ή θα μείνει στο σημείο που βρίσκεται αυτή τη στιγμή, κάθε προφητεία αποκλείεται.

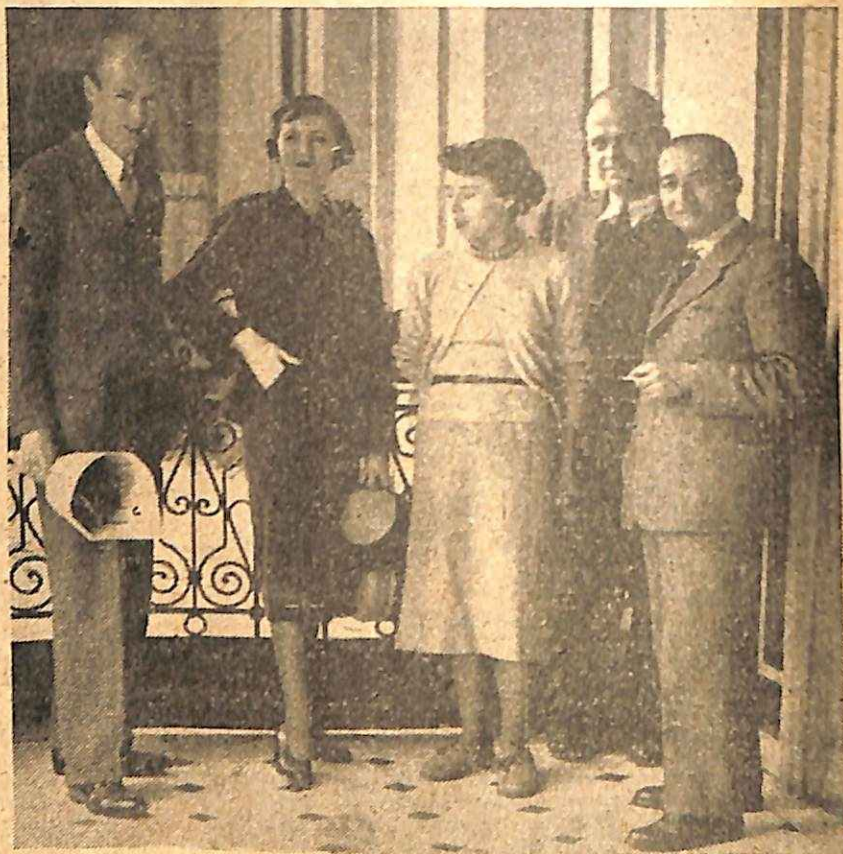
Κατά τα φαινόμενα ωστόσο πρόκειται μάλλον να διατηρηθεί στο σημερινό επίπεδο.

ΤΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Η γραμμή του ντεκολτέ δεν πρόκειται φέτος να είναι τόσο χαμηλή όσο πέρυσι. Τα φορέματα θα είναι κάπως σεμνότερα και τα βραδυνά φουστάνια δίχως μπρετέλες, πρόκειται να καταργηθούν. Φέτος θα φορεθούν βραδυνά φορέματα είτε με ένα μονάχα μακρύ μανίκι είτε με στενές μπρετέλες στους ώμους. Υπάρχει επίσης η τάση να φορεθούν φουστάνια με ένα μονάχα πολύ μικρό μανίκι.

ΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ

Όταν ρωτήσαμε την κ. Τσεϊμπέρς τι γνώμη έχει για το ντύσιμο της ελληνίδας, μας απάντησε ότι έμεινε έκπληκτη που στο στήν κομψότητα των φορεμάτων που είδε στις διάφορες δεξιώσεις. Έχοντας ακούσει ότι η 'Ελλάδα υποφέρει, δεν περίμε-

Στη φωτογραφία αυτή που έλήφθη στη βεράντα της «Μ. Βρετανίας», οι αναγνώστριάς μας μπορούν να θαυμάσουν την απλότητα και τη χάρη της κ. Τσεϊμπέρς. Άριστερά της ο κ. Χόνεμαν και δεξιά της η μίς Κλάρκ, ο διευθυντής της «Γυναίκας» κ. Τερζόπουλος και ο συντάκτης μας κ. Κωνσταντίνιδης.

να να δη τέτοιο πλούτο και τόση πολυτέλεια. Μας είπε ότι βρίσκει τις περισσότερες κυρίες κάπως παραφορτωμένες με κοσμήματα και εκείνο που της έκανε μεγάλη εντύπωση είναι η ανεξήγητη κυριαρχία του μαύρου. Βρίσκει ότι οι τόσες όμορφες κοπέλλες που είδε θα ήταν αληθινό χάρμα αν αποφάσιζαν να ντυθούν με πολύχρωμα βραδυνά φορέματα, αντί να δοτιούνται όλες ομοιομορφα στο μαύρο και να μοιάζουν σαν κοράκια.

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

—Και τι χρώματα νομίζετε ότι θα ταίριαζαν καλύτερα στην 'Ελληνίδα που να έναρμονίζονται με το γαλανό μας ουρανό; Η κ. Τσεϊμπέρς λέει ότι της είναι αδύνατο ν' απαντήσει σ' αυτό το ερώτημα γιατί βρίσκεται μονάχα δυο—τρείς μέρες στην Αθήνα και δεν μπόρεσε να μορφώσει γνώμη. Πιστεύει όμως ότι μάλλον ταιριάζουν τα καθαρά και ζωηρά χρώματα, όπως π.χ. το λευκό το καλοκαίρι και πάντως αποκλείει τα σαστέλα.

Όσα η κ. Τσεϊμπέρς μας είπε για την εξέλιξη της μόδας μέσα στο 1950 νομίζουμε ότι αποτελούν την κεντρική γραμμή που θα ακολουθήσει η μόδα στο διάστημα αυτού του χρόνου. Έχουν όμως ξεχωριστή σημασία, γιατί τρεχόνονται από πρόσωπο «ιστάμενο υψηλά» όπως λένε, στην ιεραρχία της μόδας. Και πιστεύουμε ότι οι αναγνώστριάς μας θα εκτιμήσουν ιδιαίτερα το γεγονός, ότι για πρώτη φορά απ' τις σελίδες ελληνικού περιοδικού διατυπώνονται απόψεις τόσο έγκυρες, διακεκριμένες ζήτησης ειδικής πάνω στο ζήτημα που απασχολεί κάθε ελληνίδα η όποια φροντίζει για το καλό και συγχρονισμένο ντύσιμό της.

Η «Γυναίκα», δεν θα παραλείψει ποτέ να προσφέρει στις αναγνώστριάς της, κοντά στα άλλα ενδιαφέροντα θέματα της, και τέτοιες ζωντανές επικαιρότητες, με τη δεβαιότητα ότι η προσπάθεια αυτή θα εκτιμηθεί.

Η κομψή γυναίκα
σας συμβουλεύει

1.—Το χαρούμενο μακιγιάζ

Πρέπει να γνωρίζετε, κυρία μου, ότι το να είσθε ωραία απαιτεί μια τέχνη και μια επισημή, με απέραντη κλίμακα αποχρώσεων. Μην ξεχνάτε ποτέ πάντως ότι το μακιγιάζ είναι ο λεπτός τόνος του βαψίματος, όπως το χαμόγελο είναι ο λεπτός τόνος του γέλιου. Διαλέγετε λοιπόν για το μακιγιάζ σας ανοικτά χρώματα, που να εναρμονίζονται μεταξύ τους. Όταν τα απλώνετε ελαφρά θα επιτύχετε ένα λεπτό και ζωντανό μακιγιάζ που θα δώσει φως στη φυσιογνωμία σας. Αντίθετα, το πολύ βαρύ μακιγιάζ την σκοτεινιάζει.

Τα μάγουλα: Μην βίγετε τη χρυσανένια τους χλωμάδα. Βάφετέ τα ελαφρά στο επάνω μέρος των μάγουλων του προσώπου καθώς και πίσω από τα μάλα.

Τα μάτια: Πρέπει να είναι δυο λαμπεροί καθρέφτες, που ζωηρεύουν με το χαμόγελο σας. Να βάφετε αδιόρατα μόνο το επάνω τους βλέφαρο.

Τα χείλη: Τονίζετε περισσότερο το επάνω χείλος, γιατί όταν είναι τονισμένο περισσότερο το κάτω χείλος σας δίνει μια σκυθρωπή έκφραση.

2.—Προστατεύετε το δέρμα σας από τον ήλιο.

Κάθε δέρμα έχει και την ιδιαιτερότητά του φύσι και γι' αυτό δέχεται διαφορετικά την επίδραση του ήλιου. Για ν' αποκτήσετε ωραίο μελαγχρινό δέρμα, πρέπει να έχετε υπομονή, γιατί διαφορετικά κινδυνεύετε να πάθετε εγκαύματα. Αν εκθέτετε την επιδερμίδα σας στον ήλιο, χρησιμοποιήστε ένα αντιηλιακό λάδι ή μίαν αντιηλιακή πούδρα. Όσο κρατά το καλοκαίρι, να προτιμάτε για το μακιγιάζ σας τα λιπαρά καλλυντικά. Σας προστατεύουν από τις δυνατές ηλιακές ακτίνες και τρέφουν το δέρμα σας εμπόδιζοντάς το να γίνεται στεγνό.

Στην πλάζ, να μην αφήνετε ποτέ το πρόσωπό σας βρεγμένο με θαλασσινό νερό. Να σκουπίζεστε καλά και να ξεπλένεσθε με γλυκό νερό, που δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάτε να το παίρνετε μαζί σας. Έπειτα να βάσετε το αντιηλιακό καλλυντικό σας

3.—Η βροχή και η όμορφιά σας.

Έχετε ύπ' όψι σας, κυρία μου, ότι το νερό της βροχής κάνει μεγάλο καλό στο δέρμα: Αν εκθέσετε το πρόσωπό σας σε μίαν από τις ανοιχτάτικες βροχές, θα καθαριστεί και θα μαλακώσει. Αλλά το νερό της βροχής είναι επιβλαβές για το δέρμα, το μασάζ του θα την τονώσει και η χημική σύνθεσή του θα όμορφηνη το δέρμα σας.

Αν το δέρμα σας είναι λιπαρό με διασταλμένους πόρους, προσθέστε το χυμό ενός λεμονιού μέσα σ' ένα ποτήρι βρόχινο νερό. Βάζετε αυτή τη λυσίον πρωί και βράδυ και αφήνετέ την να στεγνώσει. Έπειτα από μίαν ώρα να ξεπλένεσθε με σκέτο βρόχινο νερό.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΣΑΣ 4 ΑΣΚΗΣΕΙΣ - 10 ΛΕΠΤΑ

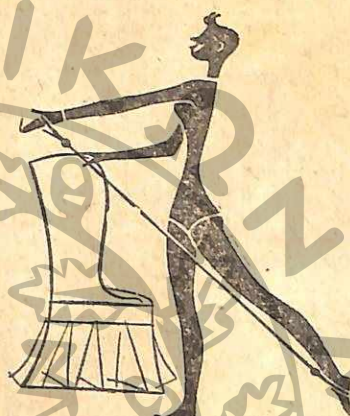
Η ΡΑΚΕΤΑ ΤΟΥ ΤΕΝΝΙΣ είναι μια κίνηση που κάνει σφιχτό στήθος. Τεντώστε ένα λάστιχο πάνω από το κεφάλι σας. Φέρετε το λάστιχο με το δεξί σας χέρι εμπρός και κάτω από το αριστερό σας γόνατο, κρατώντας το αριστερό χέρι όρθιο. Επιστρέψετε στη στάση που είχατε πριν. Κάμετε την πρώτη μέρα την άσκηση δέκα φορές, μια φορά με το δεξί χέρι και μια με το αριστερό, εναλλάξ. Κάθε επόμενη μέρα, κάμετε την δυο φορές περισσότερο.

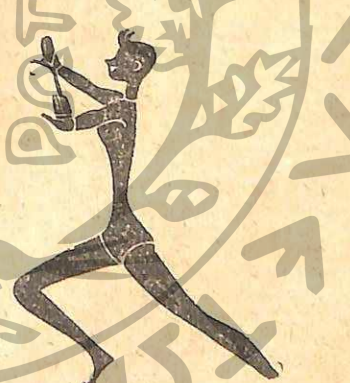
Η ΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΒΟΥΤΗΧΤΗ λεπταίνει τη μέση σας. Σταθείτε με τα πόδια ανοικτά. Κρατήστε το λάστιχο ψηλά, στο επίπεδο του πηγουνιού σας, με τα χέρια τεντωμένα και στρέψτε το σώμα σας προς τ' αριστερά. Φέρετε το αριστερό σας χέρι πίσω, κάτω από τη μέση. Επαναλάβετε το ίδιο δεξιά, δέκα φορές και κάθε επόμενη δυο φορές πιο πολύ.

Η ΤΑΛΑΝΤΕΥΣΙ ΤΟΥ ΕΚΚΡΕΜΟΥΣ λεπταίνει την περιφέρειά σας. Πιράστε τη μίαν άκρη του λάστιχου στο αριστερό σας πόδι και την άλλη στο δεξί σας χέρι. Κρατήστε την Ισορροπία σας στήριζοντας το δεξί σας χέρι σε μια πολυθρόνα. Με το σώμα τεντωμένο κάμετε μια κίνηση ταλαντεύσεως, φέρνοντας το αριστερό σας πόδι εμπρός και πίσω σε τόξα που όλο και μεγαλώνουν. Κάμετε την άσκηση αυτή εναλλάξ 10 φορές την πρώτη μέρα και 2 φορές περισσότερο κάθε επόμενη.

Η ΚΙΝΗΣΙ ΤΟΥ ΕΙΦΟΜΑΧΟΥ κάνει ωραία πόδια. Τεντώστε το λάστιχο στο επίπεδο του στήθους. Κάνετε προς τα εμπρός μια κίνηση, ρίχνοντας το βάρος στα δάκτυλα του ενός ποδιού. Κρατώντας το εμπροσθινό γόνατο λυγισμένο, μετατοπίστε όλο σας το βάρος στο εμπροσθινό σας πόδι. Σηκωθείτε στις μύτες των ποδιών σας και κινήστε το πίσω πόδι προς τα εμπρός. Κάνετε την άσκηση αυτή εναλλάξ πέντε φορές και δυο φορές περισσότερο κάθε επόμενη ημέρα.

Κομψά και άπλά φορέματα

- 1.—Φόρεμα από χρωματιστό τουάλ, γαρνιρισμένο με άσπρα γαζιά και φιογγο με άσπρα ποά. 'Η φούστα σχηματίζει μεγάλες κουφότητες.
- 2.—'Απλό φορεματάκι από καφέ ζέρσεϋ. Τό επάνω κουμπώνει στην πλάτη και είναι έργασμένο με κοψίματα και γαζιά. Γραβάτα πράσινη με λευκά καρώ.
- 3.—Για τὰ καλοκαιρινά πρωινά, πολύ δροσερό φορεματάκι από άσπρο τουάλ. 'Η εσάρπα είναι από κρετόν με άσπρες και κόκκινες ρίγες και περνά μέσα από τὰ κοψίματα τσέπες μυτερές.
- 4.—Τό τόσο πρακτικό αυτό φορεματάκι είναι από πράσινο λινό και γίνεται με στενά φύλλα. Μικρό ζιλέ με διπλά κουμπιά. Τὰ παραμέντα είναι διπλά.
- 5.—Φορεματάκι με άσπρες και μπλε ρίγες, μπορεί να φορεθῇ πρωί και απόγευμα. Μεγάλα μπλε κουμπιά τὸ στολίζουν. Οἱ αντίθεσεις τῆς ρίγας τοῦ δίνουν ἐξαιρετική χάρι.

'Επείγουσα ἐγχείρησις

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΟΠΟΥ ΤΟ ΤΡΟΜΕΡΟ ΠΑΘΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ ΥΠΟΧΩΡΕΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

—'Ημουν τόσο κουρασμένος εκείνο τὸ βράδυ πὺ ἀκόμη κι' ἕνας δυνάτης καφὲς δὲν κατ'ὠρθωσε νὰ μὲ συνεφέρῃ. 'Εξακολουθοῦσα ὥστόσο νὰ γράφω. Κτύπησε τὸ τηλέφωνο:

—'Αλλό, κύριε... 'Εδὼ Μπουρζουά!

—'Ηταν ἕνας ἐσωτερικὸς γιατρὸς στὸ χειρουργικὸ τμήμα πὺ διηύθυνα. Συνέχισε ἀμέσως:

—'Εξήτασα ἕναν τραυματία πὺ τὸν ἔφεραν πρὸ ὀλίγου... 'Εχει τραυματισθῇ στὰ σπλάγχνα... Χρειάζεται ἐπείγουσα ἐγχείρησις... Μὲ συγχωρήτε πὺ σὰς ἐνοχλῶ, κύριε, ἀλλὰ ἡ ἐπέμβασίς σας εἶναι ἀπαραίτητος.

— Καλέσατε τὸν Γκρατιέν;

— Μάλιστα, κύριε. Βρίσκεται ὁμως στὴν πόλι γιὰ μιὰ ἐπείγουσα δουλειά του.

—'Η ὥρα ἦταν δέκα. Μὲ λίγη καλὴ τύχη, μποροῦσα νὰ γυρίσω κατὰ τὴ μία μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμη ἀναθεμάτισα τὴ στιγμή πὺ πῆγα νὰ μείνω στὰ περὶχωρα. 'Εβγαλα τὸ αὐτοκίνητό μου ἀπὸ τὸ γκαράζ και διεωτήθηκα πὺ μποροῦσε νὰ ἦταν ἡ 'Εδὼ, ἡ γυναίκα μου. Τὸ δικὸ τῆς αὐτοκίνητο δὲν δρισκοῦταν στὸ γκαράζ... Μοῦ εἶχε πῇ ὅτι θαῤθαίνε, χωρὶς νὰ μοῦ καθορίσῃ πὺ θὰ πῆγαίνε.

—'Εφθασα μπροστὰ στὴν καγκελόπορτα τοῦ νοσοκομείου και μετὰ ἀπὸ ἕνα κτύπημα τοῦ κλάξον ἡ πόρτα ἀνοίξε. Διέσχισα τὴν ἀλλέα με τὰ πλατάνια και σταμάτησα μπροστὰ στὸ περίπτερο «Γκὺ-Πατέν».

— Μπᾶ! εἰσθε νυχτερινή, εἶπα στὴν Τιμπῶ, τὴ νοσοκόμο, πὺ με περίμενε.

Μὲ συνῶδευσε ἕως τὸ γραφεῖο μου, δ-πὺ με βοήθησε νὰ φορέσω τὴ μπλούζα μου, λέγοντας:

— 'Η Ρενέ μοῦ ζήτησε νὰ τὴν εἰδοποιήσω μόλις φθάσετε, γιατίρ... Θέλει νὰ σὰς μιλήσῃ... Νὰ τῆς πῶ νάρθῃ ἐδῶ;

—'Υψωσα τοὺς ὤμους μου ἀπορώντας.

— Τί με θέλει; Στείλτε τὴν... Εἰδοποιήστε ἐπίσης και τὸν Μπουρζουά.

—'Η Ρενέ, ἡ προϊσταμένη ἀδελφὴ τοῦ χειρουργείου, ἀργοῦσε νάρθῃ. Διευθύνθηκα πρὸς τὸν θάλαμο Ταρνιέ, ὅπου ἔπρεπε νὰ δρισκεταὶ ὁ ἀσθενής. Πραγματικά, ἐκεῖ ἦταν. 'Ο Μπουρζουά ἦταν στὸ προσκέφαλό του. 'Ο βοηθὸς μου γύρισε και με κτύπησε και διάδασα ἀμέσως τὴν ἀνακούφισι πὺ τοῦ ἔφερε ἡ παρουσία μου.

—'Ο ἀσθενής ἦταν πολὺ σοβαρὰ τραυματισμένος.

— Τὸ πρόσωπο πὺ τὸν ἔφερε, εἶπε ὁ Μπουρζουά, μοῦ εἶπε ὅτι τὸ τραῦμα τοῦ τὸ ἔκαμε τὸ βολὰν τοῦ αὐτοκινήτου πὺ ὠδηγοῦσε. Τὸ ἔριξε ἐπάνω σ' ἕνα στυλο.

—'Ακούμησα τὰ χέρια μου στὰ τοιχώματα τῆς κοιλιᾶς και ἀμέσως θρέθηκα στὸ στοιχείο μου! 'Εβλεπα με τὰ δάκτυλα, τὸ ἴδιο καλὰ ὅπως και με τὰ μάτια. Συγχρόνως ἀνεγνώρισα τὸν ἀσθενή. 'Ηταν ὁ Ζὰν Μωδέν, ἕνας νέος πὺ τὸν εἶχα γνωρίσει σ' ἕνα σπίτι φιλικό.

— Εἶχαμε ἐμετοῦς; ρώτησα τὸν Μπουρζουά.

—'Οχι, κύριε.

Τὴ στιγμή ἐκείνη εἶδα τὴν Ρενέ, πὺ καθὼς ἤμουν ἀπορροφημένος στὴν ἐξέτασι τοῦ τραυματίου, δὲν τὴν εἶχα προσέξει. Εἶχε ἕνα βλέμμα, χαμένο, ἱκετευτικό, μιὰ δραματικὴ ἔκφρασι, πὺ δὲν μποροῦσα νὰ τὴν ἐξηγήσω. Δὲν μοῦ ἀρέσουν αὐτὸ τοῦ εἶδους οἱ ἐκδηλώσεις γύρω ἀπὸ τὸ κρεβάτι ἑνὸς ἀσθενούς, και τὴν κτύπησα ἀσπληνᾶ:

— Τί κάνετε ἐδῶ; Τὸ χειρουργεῖο εἶναι ἔτοιμο, ὑποθέτω;

Εἶδε ξαφνικά τὴ γυναίκα του...

— Μάλιστα, γιατίρ, ἀπάντησε, ἀλλὰ... Ρίχνοντας μηχανικά τὸ βλέμμα μου στὸν Μωδέν, ὁ ὁποῖος μούγκριζε ἀπὸ τοὺς πό-νους, τὸν εἶδα νὰ ἔχῃ ἀνοίξει τὰ μάτια του και νὰ με κτύπησῃ μ' ἐπιμονή.

— Θὰ με... ἐγχειρήσετε; πρόφερες με κόπο.

— Ναί, εἶναι ἀπαραίτητο... ἀπάντησα ἥρεμα γιὰ νὰ τὸν καθησυχάσω.

—'Εκαμε ἕνα μορσασμὸ τρώμου.

—'Οχι σείς!... 'Οχι, σείς!... Δὲν θέλω... εἶπε με δύναμι και ὕστερα τὰ μάτια του ξανάκλεισαν.

—'Απέδωσα τὶς διαμαρτυρίες του στοὺς 40 δακτύλους πυρετο και στοὺς 110 σφυγμοὺς στο λειπτό. 'Υστερα κτύπησα νὰ κάμω γρήγορα, γιατίρ στὶς σοβαρὲς αὐτὲς περιπτώσεις παίζουν ρόλο και τὰ δευτερόλεπτα.

Διευθύνθηκα στὴν ἱματιοθήκη τοῦ χειρουργείου. 'Η Ρενέ με ἀκολούθησε:

— Πρέπει νὰ σὰς μιλήσω ὁ π ω σ δ ἡ-πο τ ε πρὶν ἀπὸ τὴν ἐγχείρησι.

Σταμάτησα ἐκπληκτός.

— Τί συμβαίνει; ρώτησα.

— Δὲν μπορεῖτε νὰ τὸν ἐγχειρήσετε!

Δὲν πρέπει... Τοῦλάχιστον ὁχι σείς! 'Αν συνέβαινε τίποτε...

Νευρίασα. 'Ηξερα ὅτι ἡ Ρενέ, ἂν και ποτὲ δὲν τῆς εἶχα δώσει θάρρος, εἶχε μιὰ ἀδυναμία σὲ μένα. Φροντίζε πάντοτε νὰ βρισκῇ τὴν ευκαιρία νὰ μένη κοντὰ μου. 'Ηταν εὐτυχὴς ὅταν τὴν ἐπαίρνα μαζί μου γιὰ καμμιά ἐγχείρησι στὴν πόλι. Μὲ λά-τρεψε κρυφὰ και καθὼς ἤξερε καλὰ τὴ δου-

λειά τῆς, δὲν εἶχα κανένα λόγο νὰ τὴν ἀποχωρισθῶ. Μόνο πὺ ἐκείνο τὸ βράδυ τὸ παράκανε. Τῆς ἀπάντησα:

— 'Υπάρχει μιὰ μικρὴ ἐλπίς νὰ τὸν σώσω, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχω αὐτὸ χρειάζομαι ὅλη μου τὴν ψυχραιμία. 'Ελα, Ρενέ, δὲν εἶναι ἡ στιγμή νὰ μ' ἐνοχλῆς με ἱστο-ρίες πὺ δὲν τὶς καταλαβαίνω.

— Σὰς ἱκετεύω!... εἶπε και τὴ φορὰ αὐτὴ ἡ φωνὴ τῆς ἐμοιάζε με μιὰς παιδοῦ-λας πὺ ἱκετεύει νὰ τῆς κάμουν μιὰ χάρι.

— Γνωρίζετε τὸν Ζὰν Μωδέν; ρώτησα.

—'Οχι προσωπικῶς ἐγώ, ἀπάντησε μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο.

— Τότε ἐξηγήητε... πολὺ γρήγορα... ὁ χρόνος εἶναι πολὺτίμος... Τί συμβαίνει;

— Δὲν θέλω νὰ τὸν ἐγχειρήσετε σείς, γιατίρ... ἂν δὲν ἐπιτύχετε, τὸ πράγμα θὰ μποροῦσε νὰ ἔχῃ συνέπειες... γιὰ σὰς!

— Γιὰ ἐκείνον κυρίως! εἶπα, προσπα-θώντας νὰ ἀστείευθῶ. Πάντως και μεγάλοι χειρουργοὶ ἐπεχείρησαν ἀνάλογες ἐγχει-ρήσεις χωρὶς ἐπιτυχία. Θὰ κάμω τὸ αὐ-ναντον και, ἂν πεθάνῃ, κανεὶς δὲν θὰ μπο-ρέσῃ νὰ ἔχῃ παράπονο μαζί μου... ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του.

— 'Η ἡ γυναίκα σας!... 'Ω, συγγνώ-μην!... συγγνώμην!...

Τὴν ἀρπάξα ἀπὸ τὸν καρπὸ και τὴν ἔ-σφιξα τόσο πὺ τὴν μελάνιασα.

— 'Ηταν πολὺ αὐτὸ πὺ εἶπατε! Πρέ-πει νὰ συνεχίσετε τώρα... 'Εμπρός, μιλή-στε!... Τί θέλετε νὰ πῆτε;... Τί ξέρετε;

— Εἶναι γιατίρ... γιατίρ σὰς γαπᾶν, εἶ-πε με χαμηλωμένα μάτια και με φωνὴ πὺ μόλις ἀκούοταν. Λοιπόν, ζήλευα τὴν κυρία

Λαμπέρυ, τη γυναίκα σας. Είχα ακούσει έναν εξωτερικό γιατρό να λέει ότι ήταν πολύ όμορφη, ότι είναι πολύ φιλάρεσκη και ότι λίγο νοιάζεστε γι' αυτήν. Την είχα δει μία ή δυο φορές που ήλθε να σας ζητήσει στο νοσοκομείο. Μία μέρα, κατά τύχη, την συνήντησα στο Παρίσι, κοντά στο σταθμό του Σαιν-Λαζάρ. Ήδηγόυσε τη μικρή της κόουσα... και αυτός ο άνθρωπος, αυτός ο Ζαν Μωβέν, καθόταν στο πλάι της.

— Κι' έπειτα;... Τι το περίεργο... Είναι φίλος μας!... φώναζε, προσπαθώντας να καταπνίξει την αγανάκτηση που μου έσφιγγε την ψυχή.

— Άφησε το αυτοκίνητο στην άκρη του πεζοδρομίου και μπήκαν μαζί σ' ένα σπίτι... συνέχισε η Ρενέ, η οποία τώρα μιλούσε μηχανικά, με το βλέμμα καρφωμένο στον τοίχο. Κιτάζα, δεν μπορούσα να το πιστέψω... Ήταν ένα απ' αυτά τα ξενοδοχεία όπου νοικιάζουν δωμάτια με τις δωρεές... Ναι... καταλαβαίνετε τι θα συμβεί αν η έγκληση δεν επιτύχει! Δεν θα θελήσουν να πιστέψουν ότι δεν το ξέρατε... Θα πούν ότι τόν σκοτώσατε!

Είχα αρπάξει τη μπλούζα μου με χέρια που έτρεμαν.

— Σας ικετεύω, μη το ριψοκινδυνεύσετε αυτό... Θα με κάμετε πολύ δυστυχισμένη!... Τώρα με μισείτε, ίσως, αλλά σας αγαπώ τόσο, που θα έκανα οτιδήποτε για να σας γλυτώσω από ένα κίνδυνο... από μία δυστυχία!... Με συγχωρείτε; Έκαμα καλά που σας προειδοποίησα, γιατί;

Είχε κολλήσει επάνω μου. Άνιπνεα τη μυρωδιά της και για μία στιγμή μπόρεσα να σκεφθώ ότι ήταν επιθυμητή σαν γυναίκα. Αυτό το συναίσθημα ωστόσο ήταν πολύ σύντομο και η εικόνα της 'Εδθ ξαναπρόβαλε πάλι μπροστά μου. Απεμάκρυνα με γλυκό τρόπο τη Ρενέ και της είπα:

— Ηρέμησε, μικρή μου, μπορεί νάρθη κανείς...

Τη στιγμή εκείνη εμφανίστηκε ο Μπουρζουά.

— Όλα είναι έτοιμα, κύριε. Έψαχνα να σας βρω... Θα τον χλωροφορήσω ο Ντουρντάν... ο νεαρός εξωτερικός...

Είχα τόση χειρουργική πείρα που τα χέρια μου έκαναν ακριβώς εκείνο που έπρεπε να κάνουν. Εκείνο όμως που ανεκάλυπτα δεν ήταν ευχάριστο. Θα προλάβαινα να κάμω εκείνο που έπρεπε;

Συμβουλευθήκα με τα βλέμματα των εξωτερικών βοηθών μου. Μου είπαν τους σφυγμούς: «Έκατό... Έλαφρά πτώσις, αλλά συνεχής...».

Ξαφνικά μου ήρθε στον νου η 'Εδθ, τα μάτια της 'Εδθ.

Τι όμορφη που ήταν, την πρώτη φορά που την γνώρισα, τότε που νεαρός γιατρός, είχα κληθεί από τους γονείς της για μία μικρή επέμβαση. Βλακωδώς, πάθαμε και οι δυο κεραυνοβόλο έρωτα...

«Τα χέρια σου με γοήτευαν, μου είχε δηλώσει αργότερα, τα χέρια σου τα τόσο νευρώδη, τα τόσο σταθερά, τα τόσο ακριβή στις κινήσεις τους... Τα χέρια σου μ' έκαναν να κοκκινίσω, γιατί τα φανταζόμουν να με χαϊδεύουν...».

Πόσο εύτυχιος είμαστε τότε!... Ο πατέρας της 'Εδθ είχε αξιώσει να τελειώσω την πρακτική μου εξάσκηση προτού μάς παντρεύσει. Οι άρραβόνες μας ήταν μία περίοδος κεφιού κι' ευτυχίας. Κι' όμως, μου παραπονιόταν ήδη ότι το έπαγγελματά μου με απορροφούσε πολύ... Γιατί θυμούνται εκείνη την εποχή, τώρα; Μία τέτοια στιγμή;

— Σφυγμοί; ρώτησα.

— 92... άλλ' άναπνοή κανονική.

Είχαμε αγαπηθεί τρελά. Υπήρξαμε έραστές ο ένας για τον άλλο, αληθινοί έραστές, με όλες τις έρωτικές διακυμάνσεις.

Για την 'Εδθ, θέλησα να επιτύχω καλύτερα ακόμη και είχα εργασθεί σκληρά.

Από την εποχή εκείνη εργάζομαι και τη νύχτα και πηγαίνα στο σπίτι τα ημερώματα, τσακισμένος, για να κοιμηθώ λίγες ώρες. Χωρίς να ξυπνήσω, σφιγγόταν επάνω μου. Άλλα την άλλη μέρα μου παραπονιόταν ότι την έγκατέλειπα.

— Αν εξακολουθής να κάνεις άπεργία έρωτος, μικρό μου πικουίνε, θα καταλή-

ξωμε άσχημα! Έλεγε γελώντας. Θα ψάξω να βρω άλλο σύζυγο!

Και ύστερα θέλησε ένα παιδί. Άλλα δεν ήλθε. Ή καθημερινή μας ζωή με γέμιζε ώς τόσο. Μου άρκούσε να ιδώ την 'Εδθ, να με κυττάει τρυφερά, να θαυμάσω την ωραία σιλουέτα του γοητευτικού της κορμιού...

Σαν να είχα φάει καμιά μαχαιριά, φαντάσθηκα έξαφνα την 'Εδθ έτσι, στην άγκαλιά του Μωβέν. Είχε άκουμπήσει σ' αυτή τη σάρκα που έκοβε τώρα το χειρουργικό μου μαχαίρι. Αυτό το δέρμα που το απέμακρυναν τα τσιμπιδάκια, το είχε χαϊδέψει. Ήταν φοβερό, φρικτό.

— Ο σφυγμός σταθεροποιείται στους 85... είπε ο βοηθός με κάποια ικανοποίηση στη φωνή, σαν να ήταν έργο δικό του.

Δεν ήθελα πιά να βλέπω το βλέμμα της Ρενέ... Πίσω από τη μάσκα, τα χείλη της έπρεπε να ήταν σφιγμένα. Χωρίς άμφιβολία, θα πίστευε ότι παρευρισκόταν σε μία δολοφονία. Γιατί όχι; Ή τερατώδη ιδέα είχε προβάλλει στο νου μου. Ήταν φρικτό που μπόρεσα να το σκεφθώ αυτό.

Τα χέρια μου εξακολουθούσαν να ένεργούν, σαν να ήταν ανεξάρτητα από τη θέ-

Μερικά γεγονότα που έγιναν τον 'Απρίλιο

'Απρίλιο του 217: 'Εδολοφονήθη ο Ρωμαίος 'Υπατος Καρακάλλας.

'Απρίλιο του 1199: 'Ο Βασιλιάς της 'Αγγλίας Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος έπληγώθη θανασίμως.

'Απρίλιο του 1204: Κατάληψις της Κωνσταντινουπόλεως από τους Σταυροφόρους.

'Απρίλιο του 1405: Θάνατος του Ταμερλάνου.

'Απρίλιο του 1603: Θάνατος της Βασιλίσσης της 'Αγγλίας 'Ελισάβετ.

'Απρίλιο του 1689: Θάνατος της Βασιλίσσης Χριστίνας της Σουηδίας.

'Απρίλιο του 1791: Θάνατος του Μιραμπώ.

λσή μου, συνεχίζοντας το έργο τους, σχεδόν αυτόματα.

Θ' άρκούσε να... Άκόμη και ο Μπουρζουά δεν θα το καταλάβαινε... Δεν θα μπορούσαν να με κατηγορήσουν για έπαγγελματικό λάθος. Συμβαίνουν τόσο θάνατοι στις περιπτώσεις αυτές. Τι είναι ο θάνατος; Δεν θα ήταν τίποτε. Κοιμόταν ήδη... Δεν θα ξυπνούσε, αυτό ήταν όλο...

Ή 'Εδθ ήταν παράξενη, μυστηριώδης, αυτό τον τελευταίο καιρό. Έβγαίνει συχνά, χωρίς να λήη που πήγαινε.

Ήταν πολύ κομψή, πολύ κοκέτα. Τώρα τα έβλεπα. Είχε και συχνές ψυχικές μεταπτώσεις. Κι' εγώ, ο ήλιος, δεν είχα ιδη τίποτα, δεν είχα καταλάβει τίποτα. Άκόμα κι' όταν θέλησε να χωρίσουμε τα δωμάτια μας, με την πρόφασι ότι γυρίζα άργα και την ξυπνούσα!

Καυμένη 'Εδθ!... Πόσο θα είχε υποφέρει!... Ναι, υποφέρει!... Το πλάσμα που είχα γνωρίσει με την άγνη και τίμια ψυχή, δεν θα έφθανε εκεί, χωρίς να ζήσει προηγμένως άμέτρητα ψυχικά μαρτύρια. Την είχα κάμει δυστυχισμένη; Είχε τη ζωή που της άξιζε; Κατηγορούσα τον εαυτό μου τώρα. Όχι για να βρω δικαιολογίες για τη γυναίκα μου, αλλά από πνεύμα δικαιοσύνης.

Είλικρινά σκεφτόμουν ότι υπήρξα ένας καλός σύζυγος, άναγνωρίζοντας συγχρόνως, ότι είχα άφθει, σιγά-σιγά, να με άπορροφήσει η δουλειά μου. Το πρώι έφουγα από το σπίτι κατά τις όκτώ, όταν ή

'Εδθ κοιμόταν άκόμη. Περνούσα από την κλινική και ύστερα έτρεχα στο νοσοκομείο. Δεν προλάβαινα σχεδόν ποτέ να πάω να φάω στο σπίτι μου το μεσημέρι. Το άπογευμα χειρουνούσα στην κλινική. Είχα και άσθενείς να βλέπω. Συχνά γυρίζα στο σπίτι στις όκτώ, στις ένενά το βράδυ. Κι' εκεί άκόμη, ύστερα από ένα διαστικό δείπνο, κλεινόμουν στο γραφείο μου για να σημειώσω παρατηρήσεις, να διαβάσω ιατρικά δελτία ή να ετοιμάσω κανένα καινούργιο σύγγραμμα.

Με το ρυθμό αυτό, δεν έβλεπα σχεδόν πιά την 'Εδθ. Θυμήθηκα τα όνειρα που έκανε ή γυναίκα μου όταν ήμουν άκόμη μικρός της πικουίνος. Εύχόταν να ζήσουμε μία ζωή κοντά ο ένας στον άλλο, μία ζωή σπιτική και σιγά-σιγά ν' άποκτούσαμε πολλά παιδιά.

Άφειλα ν' άναγνωρίσω ότι είχα διαφύσει όλες τις έλπίδες της... Τότε θα συνήντησε τον Μωβέν, που θα ήφερε πώς να της μιλήσει, πώς να την κατακτήσει, πώς να την κάμει να τον αγαπήσει.

Είχε διαλέξει αυτόν τον άνθρωπο που είχα μπροστά μου και που η ζωή του ή ο θάνατός του ήταν στα χέρια μου.

Ίσως είχαν κάμει σχέδια για το μέλλον... Ίσως κάποιο βράδυ, γυρίζοντας στο σπίτι μου, θα εύρισκα το σπίτι άδειο και επάνω στο γραφείο μου ένα γράμμα της 'Εδθ... με την κλασσική άποχαιρετιστήρια λέξη...

Κι' εγώ θα τον γιάτρευα για να πραγματοποιήσει αυτό, προφανώς;

Άρκούσε να... ναι, ούτε ο Μπουρζουά δεν θα το καταλάβαινε...

'Εδωξα την άποτρόπαιη σκέψη, τον βρωμερό πειρασμό. Είχα χάσει την 'Εδθ από λάθος μου, δεν μου έμενε παρά να άσκήσω το έπαγγελματικό μου καθήκον.

Είχα τελειώσει. 'Ο Μπουρζουά και ο Ντουρντάν με κυττούσαν με μάτια που έλαμπαν από ικανοποίηση. Ήταν ένθουσιασμένοι με την εργασία μου. Είχαν μάθει άκόμη κάτι. Ήμουν πάντοτε ο διευθυντής...

Βγήκα στο διάδρομο άφου έβγαλα τη ματωμένη μπλούζα μου και ξαναγύρισα στο γραφείο μου. Βιαζόμουν να μείνω μόνος. Μπήκα. Ή 'Εδθ ήταν εκεί και σηκώθηκε σαν χαμένη. Άπλη σύμπτωση; Ή ήξερε; 'Ο άγνωστος φίλος που είχε φέρει τον Μωβέν στο νοσοκομείο της είχε τηλεφωνήσει; Ίσως ήσαν μαζί;

Ή καταφανής άγωνία της με άνεσάτασε. Δεν έβλεπα παρά τη μικρή, τη μικρούλα 'Εδθ, που ήταν δυστυχισμένη.

— Ή... ήρθα... τραύλισε, γιατί έμαθα, γυρίζοντας στο σπίτι, ότι είχες μία έπειγούσα... 'Ο δρόμος είναι επικίνδυνος, δεν ήθελα να γυρίσεις μόνος σου...

Πόσο άσχημα έπαιζε την κωμωδία!... Παρακολουθούσε το βλέμμα μου, μη τολμώντας να μου κάμει έρωτήσεις. Έγώ είπα:

— Είχα μία έγκληση, πολύ δύσκολη και που κράτησε πολλή ώρα. Μία περίπτωση που δεν είχε έλπίδες επιτυχίας... Ένας νέος που τον γνωρίζω. Το φαντάζεσαι; Τι σύμπτωση να τον φέρουν άκριβώς στο τμήμα μου... Ξέρεις, είναι ο Ζαν Μωβέν... Τραυματίστηκε σε άυτοκινητιστικό δυστύχημα... Τέλος, σώθηκε...

— Έδινε κάτωρη.

— Ά! αλήθεια... Είσαι θαυμάσιος, άγάπη μου...

Την έπλησίασα και την έπιασα από τους ώμους με μία άπεράντη τρυφερότητα, που την άισθανόμουν άληθινά...

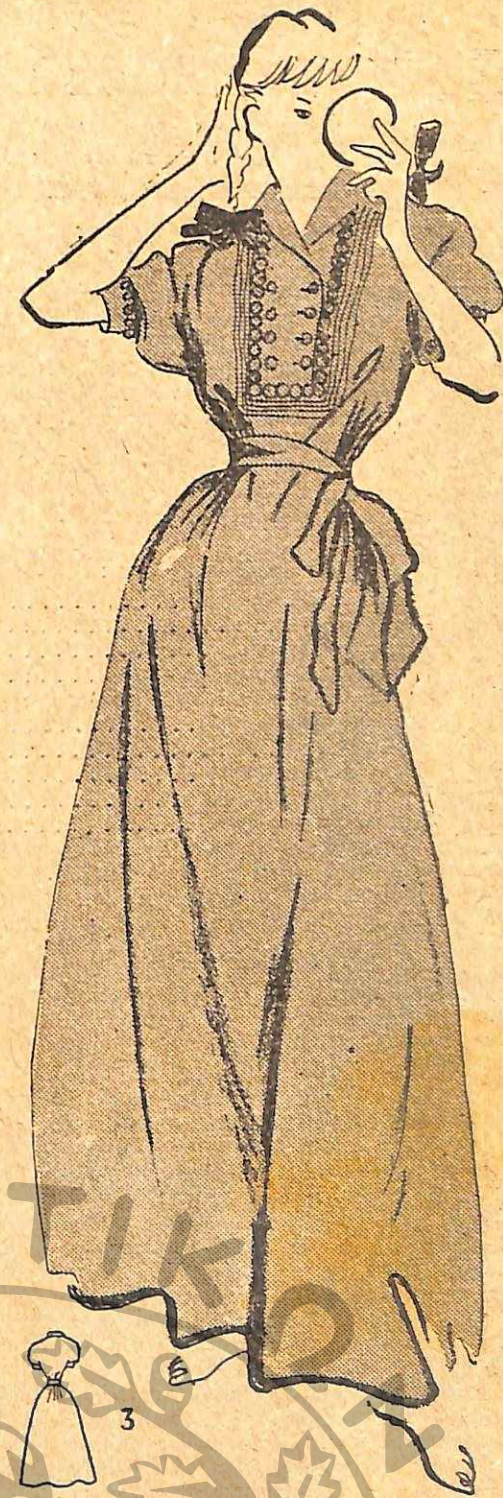
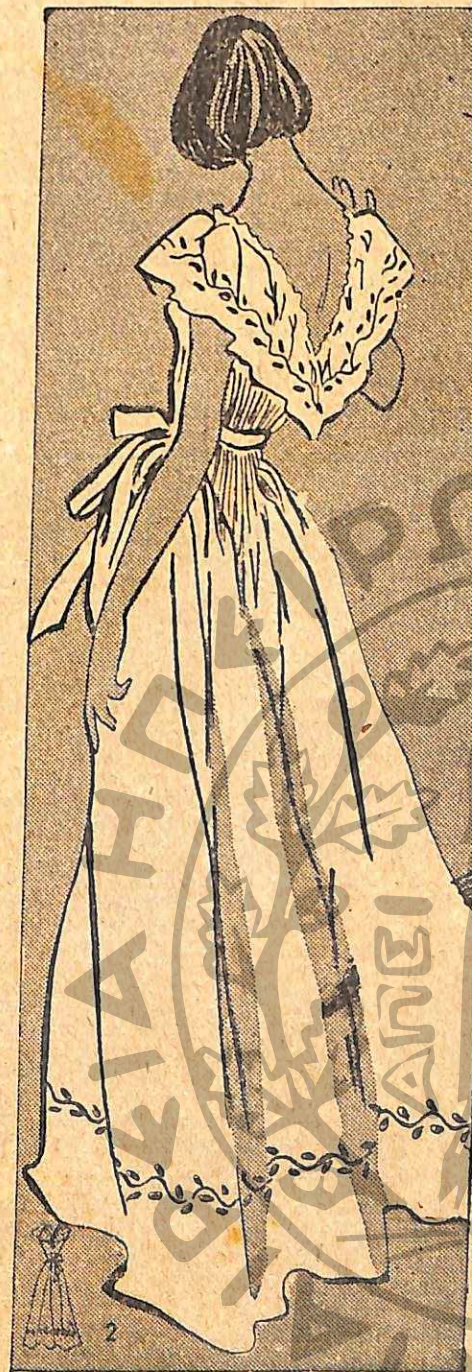
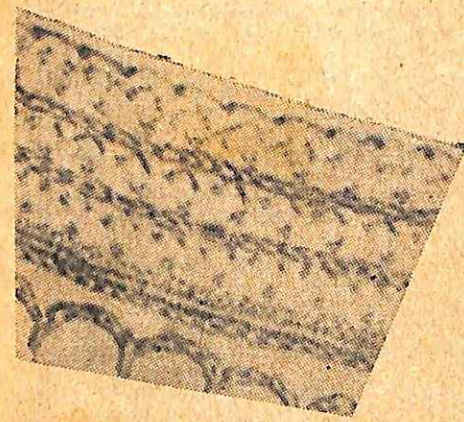
— Έλα, είπα, θα γυρίσωμε στο σπίτι... Φαίνεται κουρασμένη και συ σαν κι' έμένα... Έλα, μικρό μου πικουίνε...

— Υψωσε το βλέμμα της και με κύτταξε. Είδα τα μεγάλα της μάτια να έχουν μία έκφρασι άπεράντης άπελπισίας και λύπης...

— Άνεθήκαμε στο άυτοκίνητό μου. Ξεκίνησαμε. Άίσθανθηκα το κεφάλι της γυναίκας μου ν' άκουμπά επάνω στον ώμο μου και την άκούσα να μουρμουρίζει, πολύ σιγανά, σαν να το έλεγε για τον εαυτό της:

— Μικρό μου πικουίνε... μικρό μου πικουίνε...

ΚΟΜΨΑ ΝΤΕΖΑΜΠΙΓΙΕ

2.—Το πλάτος μαζεύεται με λεπτές πιέτες. Το κάτω μέρος της φούστας του ντεζαμπιγιέ καθώς και το βολάν του μυτερού ντεκολτέ στολίζεται με φυλλαράκια κεντητά με ριχτή δελονιά. Τα κλωνιά γίνονται πλακέ.

1. Δυο σουρωτά πάνω πλαταίνουν το εμπρός της φούστας, σ' αυτό το ντεζαμπιγιέ. Το κορσάζ στολίζεται με μεγάλο γιακά που σχηματίζει πελερίνα και γαρνίρεται με δαντέλα.

3.—Όραίο ντεζαμπιγιέ με κορσάζ σεμιζιέ κιμονό. Φούστα ίσια με ψιλά πιετάκια στη μέση. Ψιλά πιετάκια και μοτίφ καμωμένα με ριζοδελονιά ύπογραμμίζουν το πλαστρόν και επανασλαμβάνονται στο ρεδέρ του μακινιού.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η κρέμα της ημέρας

Πολλές αναγνώστριες ζήτησαν τη συμβουλή μου για την περιποίηση του προσώπου κατά την διάρκεια της ημέρας. Για να μην απαντώ σ' αυτές όλες χωριστά, αναγκάζομαι ν' αναβάλω για το προσεχές την συνέχεια του άρθρου για την αισθητική χειρουργική και να πω σήμερα λίγα λόγια σχετικά με το ζήτημα του τι χρειάζεται το δέρμα του προσώπου κατά την διάρκεια της ημέρας.

Σας έχω ήδη μιλήσει για τον βραδινό απαραίτητο καθαρισμό. Το πρωί, για πλύσιμο αρκεί ένα χλιαρό νερό, απεσταγμένο κατά προτίμηση, ακολουθούμενο από τις εξής απλές λουσινές:

Για τα μάλλον ξηρά δέρματα:

Τριανταφυλλόνη	50 γρ.
Γλυκερίνη	30 »
Βάμμα Βενζόης	2 »
Νερό απεσταγμένο	120 »

Η για τα μάλλον λιπαρά δέρματα:

Βάμμα Βενζόης	2 γρ.
Βόραξ	8 »
Βάμμα Παναμά	20 σταγ.
Τριανταφυλλόνη	270 γρ.
Χυμός λεμονιού	30 »

Στις παραπάνω λουσινές μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα κομμάτι χονδρό πανί από πετσέτα ή ένα βαμβάκι. Σαπουνι καθόλου, καθώς ανήφερα ήδη. Σαπουνι λιπαρό με βάσι λανολίνης μπορούμε να μεταχειριζώμαστε κάθε δέκα ή μέρες. Μόνο στις περιπτώσεις των πολύ λιπαρών δερμάτων που εμφανίζουν συχνά εξανθήματα και μιμητικά, μπορούμε να χρησιμοποιούμε κάθε μέρα ένα κατάλληλο θεραπευτικό σαπούνι.

Και τώρα έρχομαστε στο ζήτημα της κρέμας της ημέρας. Πρέπει πάντα (έκτος σε περιπτώσεις πολύ λιπαρού δέρματος) να εφαρμόζουμε μετά το πλύσιμο και το στέγνωμα του δέρματος του προσώπου, μια κατάλληλη ούδετερη κρέμα, μη απορροφούμενη, προστατευτική, και για να στρώνη καλύτερα ή πούδρα. Η κρέμα, μαζί με την πούδρα, εκτός από την ωραιότερη μάτ εμφάνιση που προσδίδουν στο δέρμα, χρησιμεύουν ιδιαίτερα για να το προστατεύουν από τις επιδράσεις της ατμόσφαιρας το καλοκαίρι και τον χειμώνα. Είναι το άφορο ντύσιμο της επιδερμίδος. Όπως και ο φερετζές και η ζωή του εσωτερικού για την παλιά ανατολίτισσα με το φιλιτισένιο δέρμα, έτσι και η κρέμα με την πούδρα θα διατηρήσουν την δροσερότητα και την λευκότητα της επιδερμίδος σας.

Δεν σας δίδω συνταγή για την κρέμα της ημέρας, επειδή η έκτελεσής της είναι δύσκολη και προϋποθέτει ειδικές εγκαταστάσεις. Σας συνιστώ δυο δοκιμασμένους τύπους κρεμών της ημέρας. Την «Βέλα» της Άρντεν και την «Αλμπά» του Θεραπευτηρίου.

TONY ΜΠΡΑΤΣΟΥ

Διευθύντρια του Φυσιοθεραπευτικού Τμήματος
του Αισθητικού και Χειρουργικού Θεραπευτηρίου
Αθηνών, Γιάν Σμάτς 38.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΗΜ.: Οι αναγνώστριες μπορούν να απευθύνονται στην Δίδα Μπράτσου για οποιοδήποτε ζήτημα σχετικό με την καλλονή τους. Από τη στήλη αυτή ή και ιδιαίτερα θα δίδονται οι απαντήσεις.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ

Δ. Ε.: Δεν σας αποκαλώ απογοητευμένη γιατί δεν ακολουθήσατε τις συμβουλές μου θα επιτύχετε αυτό που ζητείτε. Για τις ρυτίδες των ματιών πρέπει να γίνει μια τελείως ανώδυνη έγχρησις. Δεν διορθώνονται άλλως με κανέναν τρόπο.

Α. γ. ρ. ι. ο. π. α. π. ι. α.: Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Για ύψος 1,58 πρέπει να είστε έως 56 κιλά. Μπορείτε να χάσετε 9 κιλά. Για όλα τα άλλα πρέπει να σας δώ. Εύχρησις φιλικότητας.

Τ. Ε. ρ. ρ. ι. ο. π. α. π. ι. α.: Διαβάστε

από το 2ο τεύχος διτ. Εγγραφή ως τώρα για τις ρυτίδες. Μεταχειρίσθητε τις κρέμες που αναφέρα. Για τα μιμητικά και τα στυρικά θα γράψω λεπτομερέστερα σε ειδικά άρθρα. Περιμένετε και εφαρμόστε διτ. θα συμβουλευσω. Ρυτίδες που δεν υποχωρούν με θεραπείες, διορθώνονται με ανώδυνη επέμβαση, όχι όμως οι ρυτίδες του μετώπου. Δένετε το μέτωπο τεντωμένο μ' ένα μεταξωτό πανί. Μεταχειρίσθητε την κρέμα αντιρυτινική και αποφεύγετε τις συσπάσεις στον μετωπικό μύονα.

Ν. Γ.: Μεταχειρίσθητε την κρέμα «Κολντίν» που ενδείκνυται για την περίπτωση σας. Οι γλυκερίνες και βαζελίνες θα σας ξηράνουν συν το χρόνο το δέρμα. Για τους πόρους δοκιμάστε χυμό λεμονιού μισό-μισό με τριανταφυλλόνη, επί δση διάρκεια ανήχεται το δέρμα πριν της κρέμας και πούδρας, την ημέρα.

Ο ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Τὰ δόντια του μπέμπε

Πολλές γυναίκες είναι μητέρες και άλλες πρόκειται να γίνουν. Η οδοντοφυΐα του παιδιού, είναι πρόβλημα που απασχολεί πολύ τη μητέρα, όπως είναι ένα άλλο πρόβλημα, τα δόντια της γυναίκας που πρόκειται να γίνει μητέρα. Το περιοδικό μας εξησφάλισε την τακτική συνεργασία διακεκριμένου οδοντοίατρου, που θα προσφέρει τακτικά από τη στήλη αυτή τις πολύτιμες πρακτικές οδηγίες του. Έξω από τα θέματα που θα πραγματευτεί η στήλη, η κάθε αναγνώστρια μπορεί να διατυπώνει κάθε απορία της και να βρική άμεσως την απάντησή με κάθε ζήτημα που την απασχολεί.

Όπως ξέρουμε το μωρό μας, όταν έρχεται στον κόσμο, δεν έχει στο στόμα του κανένα δοντάκι, είναι νωδός, όπως λέμε γι' αυτούς που δεν έχουν δόντια. Έχει όμως δόντια μέσα στις σιαγόνες του, έχει σχεδόν εκεί μέσα όλα τα δοντάκια, αλλά όχι έντελώς ανεπτυγμένα. Αυτά σιγά-σιγά θα μεγαλώσουν και θα φυτρώσουν όταν το μωρό τα χρειαστεί και τρώγει την τροφή του (5—6 μήνα μέχρι το 1ον έτος). Μέχρι τότε το μωρό δεν έχει ανάγκη από δόντια, γιατί η τροφή του είναι τέτοια που δεν χρειάζεται καμιά επεξεργασία και προετοιμασία στο στόμα.

Έτσι τα δόντια του μωρού, πρέπει να ξέρει κάθε μητέρα, δεν έγιναν εκείνη τη στιγμή που φυτρώσαν, αλλά υπάρχουν από πριν μέσα στις σιαγόνες του μωρού, υπάρχουν ακόμη εκεί από τότε που ήταν στην κοιλιά της μητέρας του. Η ανάπτυξη τους άρχισε και γίνεται από τη 17η εβδομάδα της εγκυμοσύνης. Γι' αυτό όταν θέλουμε να βοηθήσουμε να γίνουν τα δόντια του παιδιού μας γερά και με άντοχη, πρέπει κατά τη διάρκεια που το παιδί βρίσκεται στην κοιλιά της μητέρας του να επιδράσουμε σ' αυτό και να το βοηθήσουμε. Όταν κατά τη διάρκεια της κατασκευής τους μπορούμε να δώσουμε τα κατάλληλα υλικά που χρειάζονται ν' αναπτυχθούν και να γίνουν στερεά, τότε τα δόντια του παιδιού μας θα είναι σ' όλη τη ζωή γερά και θ' αντέχουν σ' οποιαδήποτε προσβολή και δεν θα χαλάσουν εύκολα.

★

Ποιά όμως είναι τα χρήσιμα για την ανάπτυξη των δοντιών συστατικά και πώς θα τα δώσουμε σ' αυτό;

Η βάση για την ανάπτυξη του εμβρύου όπως ξέρουμε είναι η διατροφή της μητέρας. Η κατάλληλη λοιπόν και επαρκής τροφή της μητέρας είναι εκείνη που θα βοηθήσει και θα συντελέσει στην κανονική και καλή ανάπτυξη του εμβρύου και πιο πολύ του σκελετού του όπως και των δοντιών του.

Ο σκελετός και τα δόντια του παιδιού που αναπτύσσονται, χρειάζονται για την κατασκευή τους διάφορα μεταλλικά άλατα, όπως είναι το ασβέστιο και ο φωσφόρος και οι βιταμίνες, ιδίως δε οι βιταμίνες Α, Γ και Δ.

Για το λόγο αυτό η μέλλουσα μητέρα πρέπει να τρέφεται με αρκετή τροφή, η οποία να περιέχει συστατικά σε μεγάλη ποσότητα, ώστε να επαρκούν γι' αυτή και για το αναπτυσσόμενο σε βάρος της έμβρυο.

Έλλειψη ασβεστίου από την τροφή της μητέρας θα φέρει διαταραχές στην ανάπτυξη των δοντιών του παιδιού, τα οποία έτσι πολύ εύκολα θα προσβάλλονται από τερηδόνα, δηλ. θα χαλούν.

★

Η έλλειψη βιταμίνης Δ από τη μητρική δίαιτα θα επηρεάσει άσχημα την κατασκευή των νεογνικών δοντιών καθώς και των μόνιμων.

Για να μπορέσει λοιπόν να πραγματοποιηθεί η καλή κατασκευή των δοντιών χρειάζεται η μέλλουσα μητέρα όχι μόνον να φροντίζει για μια γενική υγιεινή, ν' αποφεύγει τις μολύνσεις και την κούραση, αλλά οφείλει ιδιαίτερα ν' αποφεύγει να κατοική σε σκοτεινά και ανήλια μέρη, να κάνει ηλιοθεραπεία, να τρέφεται με τροφή πλούσια σε μεταλλικά άλατα και ιδίως σε ασβέστιο και φωσφόρο, σε βιταμίνες και ακόμη να χρησιμοποιεί ακτινοβολημένη εργοστερόλη ή μουρουνόλαδο.

Την βιταμίνη Γ, από την οποία η έγκυος έχει ανάγκη και για τον εαυτό της και για το παιδί, θα την προμηθευθεί με την κανονική διατροφή, με τη χρήση αφρόνων φρούτων, χυμού λεμονιού και πορτοκαλλιών και λαχανικών και σε ανάγκη με τη χρησιμοποίηση συνθετικής βιταμίνης Γ του εμπορίου.

Εκτός από την καλή διατροφή, πρέπει να εξασφαλισθεί στην έγκυο μια ζωή υγιεινή και ενεργητική, όπως μέτριες ασκήσεις, αέρας καθαρός, ήλιος.

Η τροφή της έγκυου πρέπει να είναι απλή, φυσική, ποικίλη, χωρίς τοξικές ουσίες, στερεή και σκληρή, που να απαιτεί ισχυρή μάσηση.

ΜΕΖΗΣ

ΤΑ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Είναι πολύ της μόδας

ΤΟ ντεκολτέ υπήρξε πάντα πολύτιμο όπλο για τη γυναίκα, αλλά τώρα τελευταία είναι πιο χτυπητό από κάθε άλλη φορά και παρουσιάζει αναρίθμητες δυνατότητες και τρόπους εφαρμογής του. Γιατί εκείνο που δίνει σήμερα τον κυριώτερο τόνο στις βραδυνές τουαλέτες, ακόμη και τις απογευματινές, είναι ακριβώς το ντεκολτέ με τη μεγάλη του χάρη και το ιδιαίτερα γυναικείο γνώρισμά του.

Οι οίκοι ραπτικής διέθεσαν πραγματικά όλα τους τη φαντασία για να βρουν τους πιο απρόβλεπτους και τους πιο απροσδόκητους τρόπους να χρησιμοποιήσουν το ντεκολτέ. Βλέπουμε σήμερα, στα νέα μοντέλα, ντεκολτέ σαν κάνιστρα, σαν άμωνα, σαν καρδιές, ντεκολτέ μωβρά, τετράγωνα, οβάλ, σε σχήμα τραπέζιου. Άλλα ντεκολτέ δείχνουν την τέλεια αρμονία των ωμών και άλλα πάλι υπογραμμίζουν με ντραπέ. Από μερικά ντεκολτέ ξεκινά μια χαριτωμένη εσάρτα, που μπορεί να ντραπαρισθεί με διαφορετικούς τρόπους.

Μέσα σ' αυτή τη μεγάλη ποικιλία, η ασυμμετρία παίζει σημαντικό ρόλο: πιέτες, εσάρτες και φιόγγοι τυλίγουν τον έναν ώμο, αφήνοντας τον άλλον ελεύθερο σε μεγάλο βαθμό. Υπάρχουν επίσης ντεκολτέ που πλαισιώνονται με ίσιους, ανοιχτούς γιακάδες, με ανοιχτά γιακαδάκια με ρεδέρ που έχουν ξεχειλωτές τις μύτες.

Το μεγάλο ντεκολτέ χωρίς μπρετέλλες, κατακτά ολοένα περισσότερους έδαφος. Τα κροί μας διαφωτίζουν περίφημα τις τάσεις της θαυμάσιας αυτής μόδας, που επιτρέπει στη φαντασία κάθε γυναίκας να βρή το ντεκολτέ που της ταιριάζει.

Τα φορέματα με το μεγάλο ελεύθερο ντεκολτέ γίνονται με μια θαυμάσια τεχνική. Ξαναγυρίσαμε στα κακορρέ και στα μικρά κορσά με φόδρα, που χαλούσαν κόσμο πριν από 50 χρόνια. Στερεώνονται στο εσωτερικό του κορσά και κάθονται στη θέση τους με ελαφρές μπαζέλες, που σταματούν στο ντεκολτέ. Όταν η φόρμα το επιτρέπει, η άκρη του ντεκολτέ εφοδιάζεται με ένα λάστιχο. Το φόρεμα εφαρμόζεται στη μέση, χωρίς σε ελαστικές, λοξές πένσες. Κουμπιά ή ένα εκ-

λαίρ, τοποθετημένα στο πλάι, στερεώνουν το κλείσιμο.

«Όλα αυτά είναι επιπολαιότητες και ελαφρότητες!» θα πουν οι πολύ σοβαροί. Κι' όμως ένας σοφός, ο Λάσατερ, στο έργο του «Εισαγωγή στην τέχνη να γνωρίσω με τους ανθρώπους» βεβαιώνει ότι εσθήριζε τη θεωρία του μελετώντας τη γραμμή του λαιμού. Πόσες δια-

ακυμάνσεις, πόσα λεπτά και ένδιαφέροντα συμπεράσματα μπορούν να βγούν από τη γραμμή του ντεκολτέ! Ποιος δεν ξέρει ότι οι πλατεί ωμοί είναι ένδειξη υγείας και δύναμης και πως οι κατεβαστοί ωμοί, έχουν συχνά σχέση με τη λεπτότητα του σώματος και ευνοούν τη λεπτότητα και τη ζωρότητα του πνεύματος!

Η μόδα του ντεκολτέ δεν έχει εξαπληθεί όλες τις δυνατότητες της και μας επιφυλάσσει ακόμη εκπλήξεις, γιατί οι έντελως γυμνοί ωμοί είναι πηγή αλήθειας και ομορφιάς.

Το ντεκολτέ προσδίδει χάρη και γοητεία σε κάθε νέα γυναίκα. Δυο στρογγυλοί ωμοί και ένα αλαδαστρίνος λαιμός τονίζουν περισσότερο με το ντεκολτέ και χαρίζουν στη γυναίκα ένα άκαταμάχητο θέληγτρο.

Η μόδα του ντεκολτέ υπήρχε από τα πολύ παλιά χρόνια και σκανδάλιζε κατά καιρούς τους πουριτανούς και τους σεμνοφύλους. Ωστόσο όμως, ποτέ δεν πάλωσε. Ξαναπαρουσιάζονταν κάθε τόσο, πιο φρεσκια, πιο επίκαιρη. Γιατί είναι η μοναδική μόδα που υπογραμμίζει την ομορφιά της γυναίκας. Και όπως κάθε τι το ωραίο είναι και καινούργιο, έτσι και η μόδα του ντεκολτέ θα είναι πάντοτε νέα και πάντοτε κάποια καινούργια νότα θα προσδίδει στην εμφάνισή της γυναίκας, παίρνοντας νέα σχήματα, νέο βάθος και νέες ιδιοτροπίες σε κάθε εποχή.

Ο γιατρός της οικογενείας

ΑΔΕΝΙΤΙΣ, ΠΑΙΔΙΚΗ ΦΥΜΑΤΙΩΣΙΣ

Στο προηγούμενο μίλησαμε για την φυματιώδη αδενόπαθεια γενικώς. Ας συνεχίσουμε. Το θέμα είναι πάντοτε φλέγον και ανεξάντλητο. Μιά από τις μορφές της αδενόπαθειας είναι και η τραχειοβρογχίτις, γιατί υπάρχει άμεσος σχέσις αυτής τόσο προς την παιδική φυματίωση, όσο και προς τη φυματίωση του ενήλικου. Πολλές κόμμοι μιλάει γι' αυτήν με κάποια σύγχυση. Ας προσπαθήσουμε να διευκρινίσουμε όσο το δυνατόν τα πράγματα. Έτσι θα λειψουν, πιστεύουμε, μερικές παρεξηγήσεις που τις έχουμε συχνά και από ανθρώπους μορφωμένους. Η τραχειοβρογχίτις αδενόπαθεια είναι αρκετά συχνή στη βρεφική και παιδική ηλικία και στην εφηβική ακόμη. Όχι όμως και στην ώριμη ηλικία, όπου αποτελεί εξαίρεση σπανία. Και όμως συχνά έχουμε να μιλούμε για αδενίτιδα πολλές ώριμες στην ηλικία γυναίκες. Παρεξηγήσις. Οι άνθρωποι των πόλεων — και όσο οι συγκοινωνίες και ο πολιτισμός επεκτείνονται — και των χωριών μολύνονται συνήθως από μικρά ηλικία από το βακίλλο της φυματιώσεως και παθαίνουν κατ' αρχήν μία αδενόπαθεια, συχνότερα τραχειοβρογχική.

Τώρα πώς εκδηλώνεται, όταν μικρό συνήθως αρρώστο, η πρώτη προσβολή της αδενόπαθειας αυτής; Πρέπει να ομολογήσουμε ότι στην αρχή τα συμπτώματα είναι πολύ αμφοδία, ύπουλα, άσπαστα, ώστε να διαφεύγουν από την προσοχή των γονέων. Ο μικρός αδενόπαθης αρχίζει να μην τρώγει με τη συνήθη βουλιμία του, έχει ιδιοτροπίες στο φαγητό. Σιγά-σιγά αδυνατίζει ή το βάρος του μένει στάσιμο. Χάνει το χρώμα του και γίνεται άσπρος. Οι γονείς συνήθως όλα αυτά τα αποδίδουν σε διάφορες άλλες αιτίες. Εκείνο που τους διαφεύγει περισσότερο είναι ο πυρετός ή τα δέκατα και ο δίχας, που πολλές φορές είναι έπιμονος και ιδιόμορφος. Έτσι αναγκάζονται να καταλήξουν στο γιατρό. Η ακτινοσκοπήσις ή ακτινογραφία του μικρού λυσι το ζήτημα και το επιβεβαιώνει η φυματιοαντίδρασις, που όταν είναι θετική, δείχνει και την φύση της αδενίτιδος.

Συνήθως η διάγνωση των τραχειοβρογχικών αδένων είναι ελαφρά και τα μηχανικά ενοχλήματα που μπορεί να προκαλέσει εκ πείσεως, είναι άσπαστα. Ένιστε όμως η διάγνωση αυτή των αδένων είναι σημαντική και οφάνει το μέγεθος κορδιδιού, όποτε πολλοί μαζί αδένες αποτελούν μάζες αδενικές, που πιέζουν έντονα τα τριγύρω όργανα (τραχεία, βρόγχους, ολέδες, αοτήριες κλπ.) και προκαλούν σοβαρά ενοχλήματα στην πάσχοντα. Η τραχειοβρογχική αδενόπαθεια, μια και εκδηλωθεί, μπορεί να πάρο διάφορες κατευθύνσεις και να εξελιχθεί γρήγορα ή άργα σε μια παιδική φυματίωση ή των πνευμόνων, το σύνθεσι, ή των μηνίγγων (μηνιγγίτις) ή των οστών κλπ. Το συνθέστερον παρομένη ως μία στάσιμος αδενίτις επί μακρόν ή καταλήγει συν τω χρόνω να θεραπευθεί κλινικώς και ν' αποτιναχθούν (ασβεστοποιηθούν) οι αδένες. Άλλα και στην περίπτωση αυτή το σημαντικό είναι, ότι κάποτε, οι βακίλλοι της φυματιώσεως που μένουν αδρανείς επί σειράν ετών μπορούν να αναλάβουν ενεργό δράσι δια διαφόρων λόγων (εξάντλησις, υπερκόπωση, επιμολυνσις κλπ.) και να προκαλέσουν μία φυματίωση στους πνεύμονας ή σ' άλλα όργανα στον έφηβο ή τον ενήλικα. Δηλαδή η βρεφική ή παιδική αδενόπαθεια είναι πάντοτε η αρχική πηγή των μετέπειτα γεγονότων που αφορούν την φυματίωση κάθε ηλικίας. Υστερα απ' όλα αυτά που είπαμε, βγαίνει το συμπέρασμα: ότι η έγκαιρος διάγνωση και τα κατάλληλα μέτρα σώζουν τον μικρό αρρώστο, όχι μόνον για το παρόν, αλλά και για το μέλλον ίσως. Ο υπερσπαστικός ή αναστασιας και ο καθαρός άσπρος είναι απαραίτητα. Τα αντιβιοτικά φάρμακα (στρεπτομυκίνη, Ρ.Α.Σ. κλπ.) που διαθέτει σήμερα η Ιατρική, προσφέρουν σ' αυτές τις περιπτώσεις σοβαρή βοήθεια, που θα εκτιμάσαμε καλύτερα με την πάροδο του χρόνου.

Ε. Κ. ΜΠ. — Ιατρός

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΠΛΕΚΤΗ
ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΔΖΟΥΡ

Υλικά: 70 δρ. τετράκλωνο μαλλι
Μπεμπέ Πέγκουεν (συλλογή Μπερναρντέτ),
2 βελόνες Νο 2 ½ και 1 μαλλοβελόνα.

2. ΠΛΈΞΙ: Ζερτού άζουρέ: 1η σειρά 1-
σια, 1 σειρά ανάποδη (6 φορές), 1 σειρά
1σια με 2 ριζίματα ανάμεσα σε κάθε πόν-
το, 1 σειρά άν., χωρίς να πιάνονται τὰ
ριζίματα. Έπαναλαμβάνετε πάντα τις 14
αυτές σειρές. Τὰ άζουρ ξανακινούνται δ-
ταν τελειώσει τὸ πλέξιμο ὥπως καὶ τὰ ά-
ζουρ βενές.

Αναλογίες: 20 πόντοι ισοούνται με 5,7 έκατ. 20 σειρές (με 1 κεντημένο άζουρ) ισοούνται με 4,7 έκατ.

Δεξιό εμπρός: Ἀρχίζετε ἀπὸ τὴ
βάσι. Πιάσετε 3 π. Προσθέσετε ἀριστερά
καὶ κάθε 2 σειρές * 2 π. (3 φορές) καὶ 3
π. (2 φορές). * Ἐπαναλάβετε τὰ ἴδια ἀπὸ
τὸ σημεῖο * ἕως τὸ σημεῖο * 4 φορές καὶ
ἀρχίστε ἕνα ἀξούρι στὴν 5η σειρά. Ταυ-
τοχρόνως προσθέστε πρὸς τὰ δεξιά ἀπὸ
1 π. κάθε 2 σειρές (25 φορές). Ἐπειτα
συνεχίστε νὰ προσθέτετε πρὸς τὰ δεξιά
ἀπὸ 1 π. κάθε 2 σειρές ἕως τὸ τέλος καὶ
ἀριστερά κόβετε κάθε 2 σειρές: 1 w. (14

φορές), 2 π. (10 φορές), 3 π. (2 φορές)
και τελειώσετε ίσια. Κόψετε σε 1 φορά
στην 4η σειρά του ζερσέυ πάνω από το
8ο άζουρ.

Τὸ ἐπ'άνω ἀρχίζει στὴν πλευρὰ τοῦ
λαιμοῦ. Πιάστε 88 π. Ἀρχίστε τὸ ἄζουρ
στὴ 13η σειρὰ. Κόψτε στὰ δεξιά ἀπὸ 1
π. κάθε 1,4 ἐκάτ. (14 φορές) καὶ ταυτο-
χρόνως προσθέστε δεξιά ἀπὸ 1 π. κάθε
ἐκατοστὸ (20 φορές). Πάνω ἀπὸ τὸ 6ο
ἄζουρ, πλέξτε 16 σειρὲς καὶ κόψτε.

Κάμετε την άριστη πλευρά όμοια, αντικρύζοντας την εργασία.

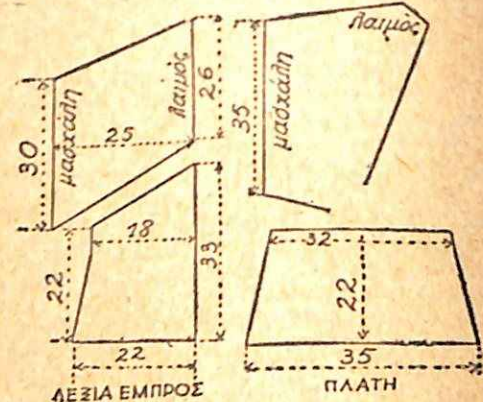
Πλάτη. Βάσι: Πιάσετε 134 π. Άρχιστε το 1ο άζουρ στην 23η σειρά του ζερσέυ. Στενεύετε από κάθε πλευρά από 1 π. κάθε 2 έκ. (10 φορές). Κόψετε στην 4η σειρά του ζερσέυ έπειτα από το 5ο άζουρ.

Ἐ π ἄ ν ω: (Ἀριστερὴ πλευρά): Ἀρχί-
στετε ἀπὸ τῆς μασχάλῃ. Πιάσετε 114 π. Ἀρ-
χίσατε τὸ 1ο ἀζύρ στὴ 17η σειρὰ. Προσ-
θέσετε ἀριστερὰ ἀπὸ 1 π. κάθε 1,3 ἑκάτ.
(15 φορές) καὶ δεξιὰ ἀπὸ 1 π. κάθε 1,2
ἑκάτ. (10 φορές). Πάνω ἀπὸ τὸ 4ο ἀζύρ

κόψετε δεξιά 4 π. κάθε 2 σειρές (12 φορές), 5 π. (14 φορές). Πάνω από την 6η σειρά, κόψετε 6 π. αριστερά για το λαιμό, έπειτα κάθε 2 σειρές: 2 π. (4 φορές), 1 π. (7 φορές) και τελειώσατε ίσια. Φτιάξτε τη δεξιά πλευρά όμοια αντικρύζοντας την εργασία.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Κεντήσετε τὰ ἀκούρ πιάνοντας 2 κλω-
στές γιὰ κάθε σπηλακί. Τὸ πλεκτὸ θὰ χρη-
σιμοποιηθῇ στὴν ἀνάτολη, πρέπει λοιπόν
να ἐργασθῇτε στὴν καλὴ ὄψι τοῦ ζερσεύ
καὶ σὲ κάθε πλευρὰ τῶν ἐμπρὸς τὰ διπλώ-
σετε σὰ δύο τὸ ζερσεύ τῆς ἄκρης γιὰ νὰ

σχηματίσετε ένα στρίψωμα με άζουρ. Το ίδιο πρέπει να γίνει στις μασχάλες καθώς και στο κάτω μέρος της πλάτης. Συνενώσετε τα δύο κομμάτια της πλάτης με ραφή στη μέση και φιάξετε τις ραφές των ώμων. Ράψετε πάνω σ' ένα γερό χαρτί το λαιμό, φέρνοντας τις δύο μύτες του έμπρος να αγγίζουν ή μία με την άλλη. Φιάξετε ένα λοξό, με πλέξι ζερσεύ κατά τον εξής τρόπο: Πιάσετε 3 π., προσθέσετε από κάθε πλευρά ωστόσο να έχετε 6 πόντους. Συνεχίστε να προσθέτετε από τη μία πλευρά και να κόβετε από την άλλη από 1 π. κάθε 2 σειρές. Το σιδερώσετε και το διπλώνετε στα δύο, εφαρμόζοντάς το στην ίσια του πλεκτού. Ράψτε το λοξό αυτό επάνω στο χαρτί σε απόσταση 1 εκατοστό από το λαιμό και φιάσετε στη λάκκια για να το συνενώσετε με τη μπλούζα. Ευλώστε το χαρτί. Συνενώστε τα δύο κάτω του έμπρος και ραφέτέ τα. Συνενώστε το κάτω της πλάτης με το επάνω και φιάξετε τις πλάινες ραφές. Για να συνενώσετε και τα επάνω, ραφέτέ τα σε ύψος 11 εκατ. από το ένα στρίψωμα στο άλλο με κρυφές βελονιές. Φιάξετε το στρίψωμα στο κάτω μέρος του έμπρος.

Ἡ ἱστορία τῆς θελόνας ποὺ χρησιμο-
ποιοῦμε σήμερα δὲν εἶναι μεγάλη.
Παρουσιάστηκε στὴν Εὐρώπῃ μόλις τὸ
δέκατο ἑκτὸ αἰῶνα, δηλ. πρὶν ἀπὸ 300
χρόνια περίπου.

Και πρώτα με τι ράβανε; Είχαν ένα μεταλλίνο τυμπήτηρι, σαν κι' αυτό που μεταχειριζόμαστε για το λευκό κέντημα, και με το τυμπήτηρι αυτό άνοιγαν στο ύφασμα τρύπες, αρκετά μεγάλες. Ύστερα περνούσαν με το χέρι τους την κλωστή μέσα από τις τρύπες. Για να μη λυγιά η άκρη της κλωστής ήτανε κερωμένη. Καταλαβαίνετε πόσο άργουσαν για να τελειώσουν μια σαφή και τι εμφάνισι είχε το ρούχο.

Τὸ περίεργο εἶναι ὅτι ἐπὶ ἐράβαν τὸ
μεσαιῶνα, ἐνῶ στὴν ἀρχαιότητα ἡ θελόνα
ἦταν γνωστή, μόνο πού δὲν ἦτανε ὅπως ἡ
σημερινή.

Οἱ βελόνες στὴν ἀρχαιότητα ἐγίνονταν ἀπὸ ἀγκάθια ἢ ἀπὸ κόκκαλο ψαριοῦ ἢ πουλιοῦ, εἶχαν ὅμως, ὅπως κι' οἱ σημερινές, ὅπου περνοῦσαν τὴν κλωστή.

Οι βελόνες με τη σημερινή τους μορφή έγιναν γνωστές για πρώτη φορά στην Αγγλία, στα 1546. Και τις έκανε γνωστές ένας Ινδός ράφτης που συνάδευσε στην Αγγλία ένα πλούσιο μαχαίραγιά, που ήρθε να έπιεσθαι στην Ευρώπη. Στην Αγγλία ιδρύθηκε επίσης και η πρώτη βιομηχανία βελόνων κι από την Αγγλία διαδόθηκε η χρήση τους σε όλη την Ευρώπη.

ΤΑ ΑΔΥΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ο ΓΑΜΟΣ

δίνει τὴν εὐτυχία;

Πολλές φορές κάνομε στὸν ἑαυτὸ μας τὸ ἑρώτημα: Ὑπάρχει εὐτυχισμένο οἰκογενειακὸς θίος; Δὲν μποροῦν ὅμως νὰ δώσω- με μίαν συγκεκριμένη ἀπάντησι, γιατί δὲν συμφωνοῦν ὅλοι καὶ ὅλες πᾶνς σ' αὐτὸ πού λέμε εὐ τ υ χ ί α. Ἡ ἔννοια τῆς λέ- ξως αὐτῆς ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ τοποθέτησι τῶν καθενὸς μας καὶ ἀπὸ τίς ἰδιαιτέρεις συνθήκες τῆς ζωῆς μας, παίρνει ἕνα ὀρι- σμένο περιεχόμενο.

Δέν υπάρχει λοιπόν για τὴ μεγάλη πλειονότητα εὐτυχισμένη ζωὴ. Ἡ εὐτυχία σαν ἐκδόησσι βασικὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ θείου, κρατᾷ μόνο μιὰ δομάδα ἢ ἓνα μὴ-να ἢ καὶ κάτι παραπάνω ὑπερα ἀπὸ τὸ γάμο. Γιατί; Ἡ ἀπάντησι δὲν εἶναι εὐ-κολή. Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπασχολοῦσε πολ-λοὺς φιλοσόφους καὶ κοινωνιολόγους ἀπὸ τὰ ἀρχαία χρόνια ὡς τὰ σήμερα. Προσ-πάθησαν νὰ βροῦν τὴ βασικὴ αἰτία τοῦ κακοῦ καὶ εἶδωσαν διάφορες συμβουλές, μὰ ἔμειναν ἀνεκτέλεστες καὶ τὸ πρόβλη-μα παραμένει ἄλυτο. Γι' αὐτὸ πολλές φο-ρὲς ἀκούμε πρὸς σὲ σχετικὲς συζητήσεις νὰ λένε: ἀκόμα τιτὶς ἐνὶ τῷ δόγμα τοῦ...

να λένε: «κάθε στίτι έχει το δράμα του». «Ακόμη και πολλοί φιλόσοφοι, μεγάλοι λογοτέχνες και γενικά πνευματικοί άνθρωποι δεν είχαν ή δεν μπόρεσαν να δημιουργήσουν αυτό που λέμε οικογενειακή ευτυχία και να ζήσουν ευτυχισμένοι. Απὸ τὰ πολλὰ παραδείγματα θυμίζω τὸ Σωκράτη, που φημιζόνταν μὲν σὰν ὁ πῖο μεγάλος φιλόσοφος τοῦ καιροῦ του καὶ μάλιστα ἤθελε νὰ διορθῶσι τὴν κοινωνία, ὡστόσο ἦταν ὁ πῖο δυστυχισμένος οἰκογενειάρχης γιατί ἡ γυναίκα του Ξανθίππη τὸν κακομεταχειρίζονταν καὶ τὸν δημιουργοῦσε κάθε τόσο σκηνές. Δὲν ξέρομε ποῖος ἔφταιγε. Ξέρομε μονάχα πὼς ὁ Σωκράτης δὲν εἶχε οἰκογένεια.

Ο μεγάλος παλαιά αναμορφωτής της 'Αθηναϊκής Δημοκρατίας Περικλής, συζούσε με την έταιράρα 'Ασπασία και όλες οι αρχαίες πηγές λένε πως η 'Ασπασία δεν ήταν μόνο ομορφη, αλλά και έφοχη πνευματική γυναίκα που έκανε τη ζωή του Περικλή εύτυχησμένη. Έπίσης και ο μεγάλος Γάλλος ποιητής Βίκτωρ Ουγκώ αν και παντρεύθηκε τη γυναίκα που αγαπούσε, ύστερα από μερικά χρόνια τα χάλασε.

μας της και σαν οικογενειάρχης υπήρξε
δυστυχισμένος, γιατί η γυναίκα του ποτέ
δεν τον κατάλαβε και δεν του έδωσε τη
χαρά.

★

Τέτοια παραδείγματα υπάρχουν πάρα πολλά και ή κάθε αναγνώστρια θα ξέρη από τους γνωστούς της κύκλους ανθρώ- γινα που δεν ζούν ευτυχισμένα.

Ἄπ' ὅλες, λοιπόν, τίς θεωρείς πού δια-
τυπώθηκαν ὡς τὰ σήμερα πᾶνω στό ζή-
τημα; Ποίεῖς εἶναι οἱ αἰτίες πού δημιου-
ροῦν τὰ διαζύγια καὶ φέρνουν τὴ γρίνια
μέσα στὴν οἰκογενειακὴ στέγη, δὺο ἔ-
χουν τοὺς πῖο πολλοὺς ὁπαδοὺς καὶ εἶναι
παράδοχτες. Ἡ μία ὑποστηρίζει πὼς οἱ
κυριώτερες αἰτίες πού διαλύονται οἱ οἰκο-
γένειες καὶ τὰ ἀντρογόνα τσακώνονται,
εἶναι ψυχολογικὲς καὶ σέ, τελευταία ἀνά-
λυσι, σεξουαλικές, δηλαδή ἔχουν ἀμειστη
σχέσι μὲ τὸ γενετήσιο ἐνστικτο, πού γιὰ
τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο μένει ἀνικανο-
ποίητο. Ἡ θεωρία αὕτη πρωτοαναπτύχθη-
κε ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸ γιαντὸ φρόνιμ καὶ
σήμερα ἔχει φανατικούς ὁπαδοὺς ἀνάμε-
σα στοὺς ψυχολόγους καὶ γιαντοὺς.

σα σ'ότους ψυχολόγους και γιατρούς.
 Η άλλη θεωρία, χωρίς να παραγνωρί-
 ζει τη βασική σημασία που έχει το ένστι-
 κτο της γενετήσιας όρμης στη λειτουργί-
 α της αναπαραγωγής, ξεκινά από την
 άποψη πως ο άνθρωπος (άντρας και γυ-
 ναίκα) σαν μέλος μιας οργανωμένης κοι-
 νωνίας, υφίσταται άμεσα ή έμμεσα τις έ-
 πιδράσεις του κοινωνικού του περιβάλλον-
 τος, που αυτό έχει τη δύναμη και να πει-
 θαστεί στις σεξουαλικές ροπές και να τις

διαμορφῶνῃ ἔτσι ἡ ἀλλοιῶς σύμφωνα μὲ
τις κρατούσας κάθε φορά ἀντιλήψεις. Ἄν
λοιπὸν ἀλλάξουν ριζικά οἱ κοινωνικοὶ ὀ-
ροὶ, θὰ λειποῦν οἱ αἰτίες τοῦ δημοιουργοῦν
τὰ οἰκογενειακὰ δράματα καὶ τὸ σπίτι θὰ
γίνῃ πηγὴ χαρᾶς γιὰ τὸν ἄντρα καὶ τὴ
γυναίκα.

★

Δὲν πρόκειται ἐδῶ νὰ ἐξετάσουμε ποῖα ἀπὸ τὶς δυὸ θεωρίες εἶναι ἡ πιὸ σωστή. Αὐτὸ εἶναι ἄλλο ζήτημα, ἐξῆς ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα τῆς παρουσίας στήλης. Ἐμὰς μάς ἐνδιαφέρει τί γίνεται σήμερα: ἂν δηλοδῇ δρίσκουμε τὴ χαρὰ στὸ σπῖτι, ἂν ἡ οἰκογενειακὴ γαλήνη καὶ εὐτυχία εἶναι ὁ κανὼν ἢ ἡ ἐξάρεσις. Καὶ ἐπειθεὶ τὸ συμπέρασμα μας εἶναι ὅτι ὑπάρχουν πολλά, πάρα πολλά, οἰκογενειακά δράματα—οἱ στατιστικὲς τῶν διαζυγίων τὸ μαρτυροῦν—μὰς ἐνδιαφέρει νὰ ἐξετάσουμε ἐν μορῇ—μὰς ἐνδιαφέρει τὸ κακὸ. Αὐτὸ εἶναι τὸ βασικὸ πρόβλημα. Παλαιότερα, ὅταν ἀκόμα ἡ ψυχολογία δρισκόταν στὰ πρῶτα τῆς θήματα καὶ ἡ κοινωνιολογία ἀκολουθοῦσε τὰ ἀνάρια τῆς μεταφυσικῆς, δυὸ—τρὶς αἰτίες θεωροῦνταν πῶς ἔδιναν ἀφορμὴ γιὰ νὰ φύγῃ ἡ γαλήνη καὶ ἡ εὐτυχία ἀπὸ τὸ σπῖτι καὶ νὰ διαλυθῇ ὁ δεσμός τῆς ἀγάπης. Κι' αὐτὲς ἦταν: ἡ ζήλεια, ἡ ἀνέχεια καὶ τὰ παρὰ στρατήματα τοῦ ἀντρα ἢ τῆς γυναίκας.

ΟΙ πραγματίστες κοινωνιολόγοι όμως απαντούν πώς αυτές δεν είναι οι βασικές αιτίες, αλλά οι εκδηλώσεις τους, γιατί οι αιτίες είναι βαθύτερες και σχετίζονται και γεννιούνται από τις κάθε φορά δοσμένες κοινωνικές συνθήκες. Έξ' άλλου, το φαινόμενο της χήλεια δεν εμφανίζεται παντού και πάντα με την ίδια μορφή. Στην πανάρχαια εποχή ήταν άγνωστη η χήλεια, γιατί ο οικογενειακός βίος στηριζόταν σε πολύ διαφορετική κοινωνική οργάνωση από τη δική μας. Ή ανέχεια είναι καθαράς κοινωνικό φαινόμενο και σαν τέτοιο έχει γενικότερη και ουσιαστικότερη σημασία. Τα παραστρατήματα πάλι της γυναικάς για το άνδρα είναι κι' αυτά αποτελέσματα κοινωνικών όρων που επιδρούν άλλοι μὲν ἔμμεσα και άλλοι άμεσα.

*
 "Αν λοιπόν θέσουμε τὸ ἐρώτημα: «μπορεῖ ὁ γάμος νὰ ὀδηγήσῃ στὴν εὐτυχία;» ἡ ἀπάντησις δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπόλυτα ἀρνητική — οὐτε ἀπόλυτα καταφατική. Ὁ γάμος εἶναι θεσιῶς πρὸς δημιουργήθηκε καὶ ἐπιβλήθηκε στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία σὰν πρωταρχικὴ ἀνάγκη. Ἡ οἰκονομία ἀπὸ τὴ μίᾳ μερίᾳ, εἶναι ὁ καλύτερος καὶ ὁ πιὸ πολιτισμένος τρόπος τῆς λειτουργίας τῆς ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου· εἶδους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην, ὁ καλύτερος συνεταιρισμός τῶν δύο φύλων πρὸς ἔχον ὠριμένες ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα. Ἐνῶ ὅμως ὁ θεσμός τοῦ μονογαμικοῦ διῶ ἐπιβλήθηκε σὲ μίαν ὠριμένη βαθμίδα τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, στὸ διάβα τῶν αἰώνων πέρασε ἀπὸ ὠριμένες κ ρίσεις πρὸς τὴν ἐποχὴν μας κατανοῦν ἀθεράπευτες καὶ προκαλοῦν τὰ οἰκονομικά δράματα πρὸς ὅλοις μας ξεριζώνει.

Οι νέοι όταν αγαπιώνται, πλάθουν δεινρά και τα θέπνουν όλα ρόδινα. Όσο κιόταντα ο ένας στον άλλον πως θα μείνουν άφωσιωμένοι και πως ο έρωτας των θα είναι παντοτεινός και συνεκτικός δεσμός της οικογενειακής ζωής που λαχταρούν. Αμα όμως Ικανοποίηση ο γενετήριας πόθος, επέρχεται η κόρη και τότε ανακαλύπτουν πως δεν ταίριαζαν, πως ο ένας η ο άλλος έχουν ελλείψματα και η συνέχεια είναι η γκρίνια, οι καυγάδες και ο διαζύγιο. Γιατί; Για να απαντήσουμε, πρέπει να πούμε μερικά ακόμα.

Μιλᾷει ἓνας ἄντρας

ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΤΗΣ

Ἦταν ἓνας χαριτωμένος νέος, πρὸ τὸν γνωρίζατε πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια. Ἔνας συναδέλφος τοῦ ἀδελφοῦ σας. Στὴν ἀρχὴ δὴγάτε μαζὶ καὶ οἱ τρεῖς. Κατόπι, μὴ μέρᾳ, σὰς ἐφερε λουλούδια καὶ μὴ ἑκὸς τῇ βδομαδᾷ σας ἐπαίρινε στὸ τηλεφῶνο, ὕστερα δυὸ, τρεῖς... Πάντα στὶς ἐξῆ τὸ ἀπόγευμα. Πήγατε μόνον σας στὸ θέατρο, στὸν κινηματογράφο, στὶς συναυλίες... Σὰς σύσπρε μάλιστα τοὺς φίλους του, στὴν οἰκογένειά του. Σὰς ἄρεσε, γιὰ τὴν ὁμορφίαν, εἶχε καλοῦς τρόπους, ἦταν ἐξυπνός. Στὴν ἀρχὴ περιμένατε τὸ τηλεφῶνμά του μὲ περιέργεια, κατόπι μὲ καρδιοχτύπι. Ἐκεῖνος, χωρὶς νὰ βγῇ ἀπὸ τὰ πλάσια μίᾳς αὐστηρῆς τυπικότητος, σας κῦτταξε στὰ μάτια, κατὰ τέτοιον τρόπο, πρὸ σας ἀναστάτανε. Κατόπι σας ἐξοφίγγε μὲ περισσώτερη θερμὴν τὸ χέρι. Ὑστερα ἀνταλλάξατε μερικὰ φιλιὰ... Ὅχι, δὲν ἦταν φλέρτ. Ἦταν κατὰ τὸ πῶς βαθύ, τὸ πῶς σοβαρό...

Τότε αντίληφθήκατε πώς τὸν ἀγαπούσατε...

Σὰς ἔκανε ἐντύπωση ὁμοῦς κατὶ: Μιὰ σχετική ἐπιδουλεικτικότητα στὴ στάσι του. Δὲν σὰς ἔλεγε τὰ λόγια ποὺ περιμένατε, τὰ λόγια ποὺ μπορούν νὰ ἐνώσουν γιὰ πάντα δύο ἀνθρώπους. Μήπως ἦταν πολὺ δειλὸς; Δὲν ξέρατε ἐπίσης, λόγω ἀπειρίας, πὼς νὰ τὸν ἐνθαρρύνετε, χωρὶς νὰ τὸν κάνετε ν' ἀνησυχήσῃ...

Καί κατόπι, ένα απόγευμα, σὰς τηλεφώνησε σὲ ἀσυνήθιστη ὥρα... Σὰς εἶπε πὼς δὲν θὰ μποροῦσατε νὰ βῆτε μαζί ἐκεῖνο τὸ θράδι. Ἡ φωνὴ τοῦ προποθοῦσε νὰ μείνι βερνί, μὰ ἐσεῖς ἐχωρίζεσθε μιά κάποια ἀδιφορία. Οἱ ἐπισκέψεις σταμάτησαν, τὰ τηλεφωνήματα ἀραιώσαν... Ἦρθε τὸ καλοκαίρι... καὶ δὲν ἀκούσατε πιά νὰ γίνεταί λόγος γι' αὐτὸν ἐπὶ πολλὰς ἐβδομάδες.

Πριν από λίγες μέρες μάθατε, ότι αρροβωνιάστηκε επίσημα με μιάν άλλη κοπέλα... ήταν ο πρώτος σας έρως κι η καρδιά σας συνετρίφη. Δεν σας αγαπούσε, λοιπόν; ... Γιατί σας έδημιουργουσε αυτάπατες; Γιατί δεν σας μίλησε; Έτσι πρέπει να φέρνεται ένας άντρας σ' ένα κορίτσι; ...

«Ασφαλώς όχι. Μά στην οδυνηρή αυτή περίπτωση — που πρέπει να ξεχάσετε απορωδιποτε για το καλό σας — δύο είναι οι υπεύθυνοι: Πρώτα — πρώτα εκείνος. Δεν έχει παρά μία δικαιολογία: το ότι φέθηκε όπως οι περισσότεροι άνθρωποι. Πρέπει να ξέρετε (κι' είναι κρίμα που δεν το ξέρατε νωρίτερα) ότι οι άνδρες — ίδιους οι νέοι — φοβούνται να πουν λόγια που δεσμεύουν και που δημιουργούν οριστικές καταστάσεις. Έκτος από την περίπτωση που πραγματικό πάθος, ο άνθρωπος δεν είναι ποτέ πολύ βέβαιος για τη σταθερότητα των αισθημάτων του και λιγώτερο ακόμα για τις προθέσεις του. Ένστικτωδώς ακριβώς διαρκεί τη στιγμή που θα εκπληρώσει τα αισθήματά του κατά έναν κατηγορηματικό τρόπο. Προτιμάει να διατηρήσει μιάν αμφίβολη κατάσταση, που θα του έπιτρεψε, στην περίπτωση που δεν θα θρή σε σας εκείνο που ήθελε, να διακόψει τις σχέσεις του μαζί σας.

Μά φαίτε καὶ σεῖς ἐπίσης, γιατί
ἐν τὸν ἀναγκάσανε γὰ πῆ καθαρά τί
ἐρίμενε ἀπὸ σας. Δὲν εἶχате τοιμητῇ
κόκομα καλά, κι' ὁ διατομὴ τὸν θά σας
καὶσαν πιφυλακτικῇ. Καὶ τότε θ' ἀπομα-
ρυνώσατε ἐσεῖς πρώτῃ, χωρὶς μεγάλῃ
...ζημία γιὰ τὴν καρδιά σας.
Καὶ τώρα προσπαθήστε νὰ ξεχάσετε.
Πόστε στὸν ἑαυτὸ σας, ὅτι δὲν χάσατε
τίποτε. Ἕνας ἄντρας γιὰς χαρακτῆρά
ἐν ἑαυτὸ ἄξιος νὰ τὸν ἀγαπήτῃ καλεῖς.
ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ...

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ, ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ, ΠΟΥ ΕΞΑΓΝΙΣΘΗΚΕ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟ ΒΟΥΡΚΟ ΟΠΟΥ ΤΗΝ ΕΡΡΙΞΕ Η ΑΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ, ΓΙΑΤΙ «ΑΓΑΠΗ ΣΕ ΠΟΛΥ», ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΓΝΩΣΤΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΤΟΝ

ΓΚΟΥΪΝΤΟ ΝΤΑ ΒΕΡΟΝΑ

1ον

Ήταν μία νύχτα του 'Απρίλη, ξάστερη και γεμάτη άστρα. Τότε γνώρισε για πρώτη φορά τις χαρές του έρωτα. Ο φίλος της έπυξε να είναι ένας φοιτητής της Ιατρικής, που καθόταν κι' αυτός στο τέταρτο πάτωμα, ένας νέος ώχρος και που φορούσε γυαλιά και είχε ένα πουκάμισο με ξεφτισμένες μανσέτες. Του έλειπε ένα μπροστινό δόντι. Γι' αυτό, ο άνδρας αυτός υπήρξε ο έρωτας. Ή ακαταμάχητη δύναμι του πρώτου της έρωτα.

Τα βράδια του 'Απρίλη, όταν τ' αστερία τρεμόσβυναν επάνω από τις στέγες των σπιτιών, υπάρχει πάντα κάποια μορφή κοπέλλα των δέκα οκτώ χρόνων που μπορεί να πιστέψει στις υποσχέσεις και τούς όρκους ενός φοιτητή.

Η μητέρα της, άλλοτε διάσημη για την καλλονή της, δεν έμεινε διόλου εύχαριστημένη από το πάθημα της κόρης της. Τώρα, που είχε περάσει από πολλού τη δεύτερη νεότητα, ζούσε με την κόρη της μ' ένα πενιρό εισόδημα, που της είχε αφήσει από ευγνωμοσύνη ένας τραπεζίτης. Αλλά καθώς είχε διατηρήσει μία όρμητική ιδιοσυγκρασία, λάτρεινε τώρα έναν λεβεντόκορμο στρατιωτικό και του χάριζε υπέροχες γραβιές.

Η αδελφή της άξιας κυρίας, βοηθούσε τις άμαρτωλές στο τέλος του ενάτου μηνός. Καμιά φορά κι' ενωρίτερα. Η αδελφή λοιπόν αυτής της είπε εκείνο που λένε οι καλοί δικαστές: «Προσπαθήστε να διαρθώσετε το κακό».

Ακριβώς τις μέρες εκείνες ο φοιτητής πέρασε μ' επιτυχία τις διπλωματικές εξετάσεις. Έφτιαξε το δόντι του κι' έφυγε.

Οι δυο έραστές αποχαιρέτησαν στο κεφαλόσκαλο, χωρίς πολλές συγκινήσεις: —Ωρδουάρ, ομορφούλα μου!...

—Στο καλό, γιαιρέ... Πήγαινε κι' αυτός να βοηθήσει άμαρτωλές σε μία μακρινή έπαρχια.

Εκείνη, λίγο σκεφτική, μ' ένα μπουκέτο γιασεμιά στη ζώνη κι' ένα κομψό άμπρελάκι στο χέρι, πήγε στη θεία της, σ' αυτή τη θεία που έκανε θαύματα...

Όταν όλα τακτοποιήθηκαν, ο τραπεζίτης που είχε τόσο αγαπήσει τη μητέρα, πρόσφερε μία μέρα ότι και η κόρη δεν άξιζε λιγότερο.

Ήταν επάνω από πενήντα χρόνων και ήξερε πια ότι το χρήμα είναι η ποίησι της ζωής. Υπέγραψε λοιπόν ένα τσέκ πληρωτέον απ' τη δική του τράπεζα, και αφού πήγε στο σπίτι της κοπέλλας, μ' ένα μεγάλο μπριλλάντι σε μία κοσμηματοθήκη, κατάστρεψε, όχι χωρίς κάποιο κόπο, ό τι είχε διορθώσει η θαυματουργή θεία.

Αμα δευτερώσει, όμως το κακό πρέπει να στριφθεί, όπως λένε. Και τώρα ήταν η σειρά ενός ακαταμάχητου, ενός «ειδιόμονος», ενός απ' αυτούς τούς όμορφους που έχουν για επάγγελμα να μπλέκουν στα δύχτια τους γυναίκες από δέκα οκτώ έως σαράντα έτών.

Μ' αυτόν ήταν φυσικά έρωτας! —

Ο ακαταμάχητος αυτός, ντυνόνταν, όπως έλεγε, στο Λονδίνο. Φορούσε μόνυελα και ήθελε να τον φωνάζουν εκύριε κύμπε.

Την πρώτη μέρα έκαναν έναν αισθηματικό περίπατο. Τη δεύτερη, μέσα σ' ένα άμαξι με κατεβασμένα κουρτινάκια, τον άφησε να της προτείνει, σε χαμηλή φωνή, πράγματα πολύ γλυκά...

Την τρίτη μέρα, στο σπίτι αυτό όπου τόσες κοπέλλες σαν κι' αυτήν είχαν φασγιασθή, του έδωσε το δικαιολογητικό να πάη αργότερα στη Λέσχη και να πη στους φίλους του:

«Θεέ μου, τι υπεράνθρωπες προσπάθειες σου ζητούν οι σημερινές κοπέλλες!»

Ήταν ένας «ειδιόμων».

Και αγαπήθηκαν.

Αυτός ο άνθρωπος είχε το σπουδαιότερο προτέρημα: ήταν ένας τέλειος χορευτής. Κι' εκείνη έτρεφε αληθινό πάθος για το χορό, ένα πάθος που έφθανε μέχρι παραλήρηματος. Ο' άφηνε τα πάντα για το χορό. Ναι, ήταν γεννημένη για χορεύτρια.

Και να πώς αυτή η όμορφη κοπέλλα, που στα ληξιαρχικά βιβλία ονομαζόταν Σεσίλια Μαλεσπάνο, έγ... μία μέρα Μιμί Μπλουέτ.

Υπήρχε ένας ζωγράφος.

Ένας ζωγράφος απ' αυτούς τούς ζωγράφους που γίνονται διάσημοι χωρίς να ξέρη κανείς το γιατί. Είχε επιτύχει να τον λένε: «Μαίτρε!...» ενώ οι πίνακές του δεν έλεγαν τίποτε.

Ο ζωγράφος λοιπόν αυτός, σκέφθηκε ότι έπρεπε να στείλει κάτι στην προσεχή έκθεσι της Βενετίας. Πού όμως να ξετύπωνε ένα γυμνό της προκοπής, που να προκαλούσε την προσοχή του κοινού;

Ένα βράδυ, ενώ έπινε το δέκατο τζίν του σ' ένα υπαρό, κάποιος του μίλησε για την εξαιρετική όμορφη μία κοπέλλα που είχε αρχίσει τότε τη ζωή της: μία απ' αυτές τις όμορφιές που βλέπει κανείς κάθε πενήντα χρόνια. Σώμα και κεφάλι, τέλεια, θεία.

Αυτός που έλεγε αυτά τα πράγματα ήταν ένας ξενυχτής, με δυο πένθιμη και μεγαλοκήνη, που έρχινε φλογερά βλέμματα στον πάτο του ποτηριού του από το κοκτέιλ.

—Της έδωσα ένα όνομα, εγώ, αυτής της κοπέλλας...

—Ναι; τί όνομα;

—Μιμί Μπλουέτ.

—Α! α! είναι πολύ νόστιμο. «Ε, μπάρμαν! ακόμη δυο τζίν — κοκτέιλς! Είναι πολύ νόστιμο!...

—Θέλετε να παίξω με το λογαριασμό στα ζάρια;

—Ναι. Γιατί όχι;

—Θα μου φέρετε τη Μιμί Μπλουέτ;

—Σύμφωνοι.

Την άλλη μέρα η Μιμί Μπλουέτ, συνοδευόμενη από τον ξενυχτή, πήγε στο ζωγράφο.

Μ' ένα ύφος σκυθρωπό και δύσπιστο, αυτός είπε στο θαυμάσιο μοντέλο να ξεντυθεί τελείως, πράγμα που η Μπλουέτ έκανε με πολλή χαρά.

Κι' αυτός ο ίδιος, αυτός ο μαίτρε του γυμνού, δεν είχε ιδιόποτε του κατι παρόμοιο, ούτε στο δικό του άτελιέ, ούτε στα λίγα ταμπλό άλλων ζωγράφων, που καταδεχόταν να τα θεωρήσει ως ζωγραφική.

Έκαμε λοιπόν τον πίνακα, που ήταν η μεγάλη επιτυχία της έκθέσεως της Βενετίας.

Από τη στιγμή εκείνη ο κόσμος δεν μιλούσε πια παρά για τη Μιμί Μπλουέτ. Όλοι έτρεχαν να ιδούν τη Μιμί Μπλουέτ.

Ένας κύριος με εξαιρετικά επιχηρηματικό πνεύμα, από εκείνους που προσπαθούν να κορίτσια, είχε την έμπνευσι να δονήσει στην έκθεσι το ζωντανό μοντέλο.

«Άξιζε αναμφισβήτητα χίλιες φορές περισσότερο από το ταμπλό — έλεγε ο προστάτης — και πραγματικά η επιτυχία ήταν τεραστία.

Ο πίνακας αγοράστηκε από ένα δασιλέα της σιδηρουργίας, αλλά η αξία του ζωντανού μοντέλου έφθασε σε δυσθεώρητα ύψη. Όλα αυτά χάρις στον «Προστάτη» γιατί εκείνη ούτε καν ήξερε τι άξιζει το χρέμα.

Καλή κοπέλλα, έντελώς ανιδιοτελής, έγαπούσε καμιά φορά τον έρωτα για τον έρωτα, αλλά όσο για να θελήση να δώσει κέρδος απ' αυτόν, δεν θα το σκεφτόταν ποτέ.

Η νεαρή της καρδιά ήταν γεμάτη δεινρά και τα μάτια της γεμάτα ποίηση. Ένα πράγμα μονάχα μπορούσε να την τρελλάνη και αυτό ήταν ο χορός. Δεν ήθελε παρά αυτό: να χορεύη, να χορεύη.

Ο προστάτης, παρ' όλα αυτά, είχε καρδιά και ήξερε να είναι γι' αυτήν ένας καλός σύντροφος. Με αυτόν λοιπόν κατέστρωνε σχέδια για το μέλλον της ως χορεύτρια.

Ένα βράδυ, έντελώς ξαφνικά, ο προστάτης της είπε:

—Θα φύγωμε για το Παρίσι.

—Για το Παρίσι;... Ω, τι μακρυά που είναι!... Γιατί να πάμε τόσο μακριά;... Κι' εγώ που δεν ξέρω μία λέξι γαλλική!...

Ν' αφήσω τη μαμά... να μη ξαναδώ τους φίλους μας!...

Αρχισε να κάνει καπρίτσια και να ληκλαίοντας ότι ποτέ δεν θα δεχόταν να φύγει για το Παρίσι.

Ο προστάτης, άνθρωπος της δράσεως, έθεσε τέρμα σ' αυτά τα δάκρυα και στην αντίστασι, με δυο υπέροχα χαστούκια.

Ήσαν τα πρώτα χαστούκια που έτρωγε η Μπλουέτ από έναν άνδρα... Το πράγμα της προέεινε περισσότερη έκπληξι παρά πόνο.

Της τα έδωσε άλλωστε με τόση μαεστρία και γενναιοδωρία που είδε ν' άστράφτη δυο φορές το μπριλλάντι που φορούσε στο μικρό του δακτύλο.

Εκείνη δεν ήξερε τι ν' απαντήσει, η καυμένη. Αλλά κατάλαβε γρήγορα ότι έπρεπε να πάη στο Παρίσι.

Μόνον αργότερα, όταν βρέθηκε στο κρεβάτι της, στο πλάι αυτού του ανθρώπου που την είχε χαστουκίσει, είχε πάλι μία κρίσι από δάκρυα. Όμως τα δάκρυα αυτά ήταν σχεδόν γλυκά.

Κυττούσε τον προστάτη της, τον έραστή της. Τα ώραια μαύρα μαλλιά του, έπεφταν στο πρόσωπό του. Της διηγόνταν την Ιστορία τώσων γυναικών που κόντευε να χάσει το μυαλό της γι' αυτόν...

Τον κυττούσε ανάμεσα από τα δικά της δόξανθα σκόρπια μαλλιά, ενώ το στόμα του ήταν τόσο κοντά με το δικό της... Ουμνόταν ότι τις είχε φάει. Αυτό την έκανε να νοιώθει κάτι σαν μεθύσι, ένα πόνο γεμάτο έκπληξι, σχεδόν ευγνωμοσύνη.

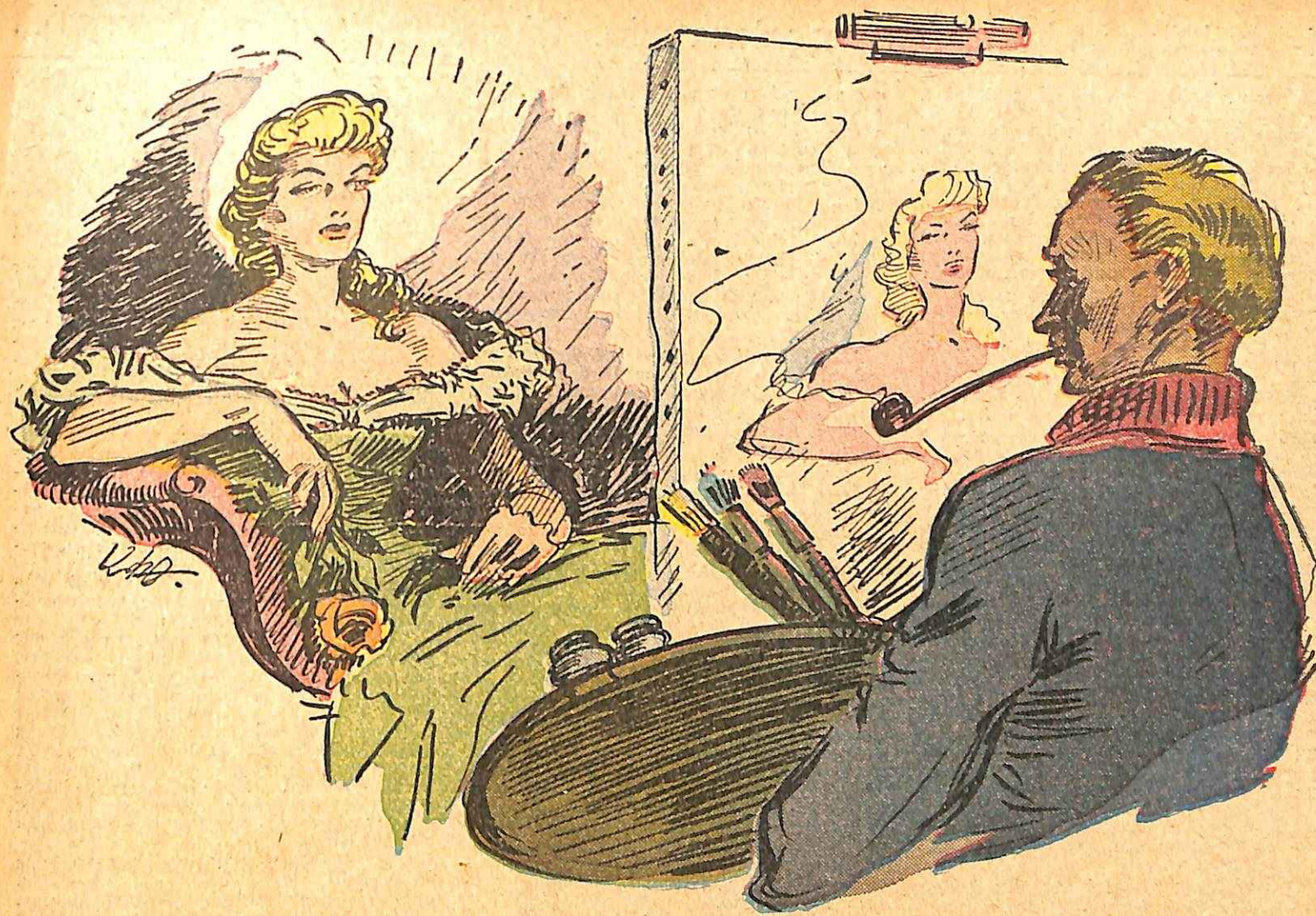
Όσο κι' αν είχε πληγωθεί ο έγωισμός της, της έρχόταν σχεδόν η όρεξι να του πη:

—Ναι... κτύπησέ με κι' άλλο, αν αυτό σ' ευχαριστή...

Και γεμάτη δάκρυα, παρ' όλογο να λιποθυμήσει από ήδονη.

Τι όμορφα που ήξερε να χαϊδεύη αυτός ο άνθρωπος που είχε γεννηθεί για τον έρωτα τώσων γυναικών!... Θαμναίκε τώρα την άρρενωπή όμορφιά του, που δεν είχε ίσως ποτέ προσέξει.

Με τα μάτια ορθάνοιχτα, άκουε τον ήχο της γοητευτικής φωνής του, παρατηρούσε τη λάμψι των οδοντωτών δοντιών του. Ήταν εκεί, έντελώς κοντά της, έπλάυνον όπως ένα θηρίο δίπλα στην επάκουη λεία του. Ήταν μόνοι, μες στην καρδιά της βενετσιάνικης αυτής νύχτας που γλυστρούσε κατά μήκος των γκαρίων καναλιών. Η καρδιά της ήταν γεμάτη φαναλίων. Ένοιωθε ότι ήταν ένας άνδρας ικανός

...αυτός ο μαίτρε του γυμνού δεν είχε ειδή ποτέ του κατι παρόμοιο!...

Ίσως και να την σκοτώσει ακόμη... και αυτή η αίσθησι της έδινε εύχαριστήσι.

Αγαπούσε αυτό το λαζό βλέμμα που ξεπηδούσε μέσα από το χαμόγελο των κατάμαυρων ματιών του. Ήταν δυο μαύρα μαργαριτάρια.

Αγαπούσε αυτό το σφιχτοδεμένο, το εύλυγο κορμί και το μυώδες αυτό μπράτσο που τσαλάκωνε λίγο τα μαλλιά της: αυτό το μπράτσο που την είχε χαστουκίσει.

Δεν της μιλούσε παρά για άλλες γυναίκες που είχαν γίνει δικά τους, για άλλες γυναίκες που είχαν δεχθεί προς χάριν του κάθε είδους θυσία, που τον ζήλευαν και του είχαν προκαλέσει μικροτραγωδίες. Ήταν μαρκήσιος και χορευτριες, φτωχές κοπέλλες που τις είχε κάνει να πλουτίσουν και μεγάλες κυρίες που δεν είχαν φοβηθεί να πέσουν στη μιζέρια.

Τα έλεγε τόσο όμορφα και η μικρούλα κοριτσιάτικη καρδιά της ένοιωθε ότι υπήρχε μέσα σ' αυτές τις άφηγησης κάποια ιδιοτροπία, κάποια πονηρία και κάποια αλήθεια.

Η φτωχή καρδούλα της όνειροπολούσε ολόφωτα θέατρα, όπου τα πλήθη θα πήγαιναν να την χειροκροτήσουν...

Αυτή η φωνή την γοήτευε, την κάγανε, είσχωρούσε έως τις φλέβες της... Και έπιε σαστισμένη:

—Ναι... ναί... κάμε ό,τι θέλεις... θα πάμε όπου θελήσης... είμαι δική σου...

Υπάρχει πάντα κάποια νύχτα όπου η κοπέλλα της χαράς ξαναγίνεται άδωα και φοβιτσιάρια σαν μία νεαρή άρραβωνισμένη.

Ήταν γραφτό, αυτή η νύχτα να κανονίσει όλη τη ζωή, της καυμένης της Μπλουέτ.

Ο προστάτης ονομαζόταν Μάξ.

Δώδεκα λέξεις γαλλικές, ένας περίπατος στα βουλεβάρτα, να τί μπορεί ν' άρκεσει σε μία γυναίκα για να εξασφαλίσει όλη τη ζωή της.

Η Μπλουέτ δεν ήξερε ούτε και αυτές τις δώδεκα γαλλικές λέξεις... Δεν έπαιζε ρόλο όμως αυτό! Για να τη μύηση άμέσως στη γαλατική γλώσσα, ο Μάξ της άγόρασε από ένα κιόσκι του σταθμού το τελευταίο τεύχος του «Φρου-Φρου».

Κι' ύστερα, δεν είναι και κανένα σπουδαίο πράγμα! Όλες οι γυναίκες του κόσμου μπορούν μέχρις ενός ορισμένου σημείου να γίνουν Παριζιάνες.

Αυτά έξηγούσε ο κ. Μάξ στην Μπλουέτ, ενώ καθόταν στο σταθμό της μέσα σ' ένα δαγκόν-λι του Σεμπλόν-Εξπρές.

Το ταξίδι ήταν πολύ εύχρηστο. Η Μπλουέτ ήταν τώρα ένθουσιασμένη που πήγαινε στο Παρίσι.

Με λίγα λόγια, ήταν ακριβώς δυο παρά δέκα το απόγευμα, όταν ο Μάξ και η Μπλουέτ έφθαναν στο σταθμό της Λυών.

Ένα ταξί από τα πιο σαραβαλισμένα, ξεκίνησε για τις μεγάλες λεωφόρους της γαλλικής πρωτεύουσας. Στο πρώτο σταυροδρόμι, ένα τεραστίο καμiónι παρ' όλογο να κρινη μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα το μέλλον της Μπλουέτ. Εύτυχως δεν συνέβη τίποτε.

Έπιασαν ένα δωμάτιο σ' ένα μικρό ξενοδοχείο που έδλεπε σ' ένα ναπολιτανικό δρόμο, όπου είχε μείνει κι' άλλοτε ο κ. Μάξ. Σκυβόντας από το παράθυρο, έβλεπε μία γωνία της πλατείας της Ομονοίας. Η Μπλουέτ έσπευσε ν' άνοιξη γρήγορα την καπελλίερα της, γιατί φοβόταν ότι τα ώραια καπέλλα της θα είχαν γίνει ταψία.

«Οχι! Ήταν σε καλή κατάσταση, πράγμα που την έκαμε άμέσως να σχηματίσει μια καλύτερη εντύπωση για το Παρίσι.

Λίγα λεπτά αργότερα ήλθε μία καμαριέρα με πρόσωπο οδοστρόγγυλο σαν πορτοκάλι και την ρώτησε πολύ ευγενικά:

—Τί ώρα πρέπει να στείλω μία κομμώτρια για να οντουλάρη τα μαλλιά της κυρίας;

Ο Μάξ, που δεν του έλειπε η ανσιδεα, άπάντησε άμέσως:

—Της τα οντουλάρω εγώ, την χτενίζω και την ξαναχτενίζω εγώ, την ιτύνω και την ξεντύνω εγώ. Δεν μ'άς χρειάζεται κομμώτριες, δεν μ'άς χρειάζεται τίποτε.

Ευχαριστώ, κύριε, κυρία...

Και η Μπλουέτ αισθανόταν ήδη εύτυχισμένη σαν μία Παριζιάνα.

Το μόνο που ήξερε από το Παρίσι ήταν ο Πύργος του Αίφφελ, γιατί τον είχε ιδεί σε κάρτ-ποστάλ. Με τη μύτη ψηλά, μόλις βρέθηκαν στο δρόμο, έψαχνε παντού να ιδεί τον πύργο του Αίφφελ.

Οα πάμε να τον δούμε μία απ' αυτές τις μέρες. Δεν υπάρχει καμιά δια, σε δεδαϊώ. Δες, τώρα είμαστε στην όδο ντε λα Παί. Έδώ κατασκευάζουν την καλλονή των γυναικών ολόκληρου του κόσμου και τούς αγοράζουν κοσμήματα διακεταμυριών. Στο δρόμο αυτό γίνονται θαύματα.

Ένα μικρό οποιοδήποτε μανεκέν μπορεί να γίνη από τη μία μέρα στην άλλη, η πλουσιώτερη γυναίκα του Παρισιού.

Αστεϊεύεσαι;

«Οχι! Έτσι είναι. Κι' εδώ, είπε ο Μάξ, φθάνουμε στην πλατεία της Οπερά: Είναι, όπως θα έλεγε κανείς, το κέντρο της γής. Τα μάτια όλου του κόσμου είναι πάντα καρφωμένα στο σημείο αυτό, όπου πατάς τα πόδια σου τώρα...

Μα δεν υπάρχει τίποτε το εξαιρετικό...

Κι' όμως αυτό είναι το Όπερά, ε-

‘Η Μιμί έχει τήν πρώτη της έπιτυχία. Τώρα βγαίνει στη σκηνή...

να θέατρο πολύ άσχημο, όπως βλέπεις, που τό έφιαξε ο Γκαρνιέ ή κάποιος άλλος, δεν ξέρω ακριβώς. Όποιος τραγουδάει εδώ, καλοπληρώνεται... Νά, αυτή είναι ή λεωφόρος των ‘Ιταλών, τη βαφτίσανε έτσι ίσως προς τιμήν μας.

‘Η Μπλουέτ περπατούσε κρεμασμένη στο μπράτσο του φίλου της. Τά είχε κυριολεκτικά χαμένα από τό θαυμασμό της και τη συγκίνηση. Κάποιος, περνώντας, γύρισε τό κεφάλι και είπε αρκετά δυνατά: «Όμορφο κορίτσι!...».

— Πεινάς; ή ρώτησε ο Μάξ, ύστερα από δυο-τρεις ώρες περίπατο.

— Έχω ξελιγυθή από τήν πείνα, ά-γάπη μου.

— Τήν καίμενούλα! “Ελα, πάμε... Θα σε πάω εγώ να φας άληθινά γαλλικά φα-γιά: μακαρόνια, διεννέζικο σνίτσελ...

Παρ’ όλη τήν πείνα της, έφαγε πολύ λίγο, γιατί δεν τήν άφιναν οι πολλές συγκινήσεις που είχε δοκιμάσει.

“Αλλά τό βουλεβάρτα, τό βράδυ, της ζάλισαν τή φαντασία. Ξαφνικά της φάνηκε ότι τήν παρέσυρε ή δίνη ενός ίππο-δρομίου, ότι γύριζε μέσα σ’ έναν κύκλο χωρίς τέλος, στη μέση του καρναβαλιού, μιάς μεθυσμένης πόλεως, επάνω σε ρούσ-σικα βουνά, που βυθίζονταν μέσα σ’ έ-να χάος από φώτα.

Κυττούσε τις γυναίκες, άπορώντας δ-τι από κοντά μερικές ήσαν γρήες και ά-σχημες, άκομφες και φτωχές. Κυττούσε τούς στρατιώτες με τά κόκκινα παντελό-νια, όνειροπολώντας τά κοκορόφτερα των θαυμασιών της βερσαλιέρων.

‘Η Μπλουέτ δεν είχε ποτέ άκόμη ιδή μιά τέτοια άφθονία από φωτεινές ρεκλά-μες να σκορπίζουν σ’ όλους τούς δρόμους τις πολύχρωμες άκτίνες τους.

Αυτή ή τρελλή φαντασμαγορία δεν έ-παψε να στοίφογυρίζει επί δδομάδες μέ-σα στο μυαλό της.

Μέσα σε λίγες μέρες, ο Μάξ της έγνώρι-σε τά πρόσωπα που όπως έλεγε ήσαν τά πιο άξιοπρόσεκτα της πόλεως. Μιά κάποια Μαρίον ντ’ Ουμπύ «που είχε χά-

σει τό γάντι της», δηλαδή που ύπλη-ξε πωλήτρια στού Ούμπιγκάν. Τή Φλο-ρίνα— Μπέη που είχε μεγάλη πέραση στη τουρκική πρεσβεία. Τό χορευτικό τριό Ζενί, Μινί, και Λελί, που ό διαχει-ριστής των κεφαλαίων ήταν ένας αντί-ζηλος του Μάξ, τόν ύποκόμητα Ζαν Πι-νάλ Κέννεντυ, γνωστότερο με τό παρα-τσούκλι Ζαν Κικί. “Υστερα τόν Μπομ-πλικόφ, πρώην δαμαστή άρκουδών που γύμναζε τώρα ένα ώραιο ζευγάρι ανή-λικα. Τόν Μικαέλ δημιουργό ενός πρωτότυ-που βάλς. Τόν Γκάρσια έναν άπογοητευ-μένο μοτζέρ.

“Όλοι αυτοί οι τίμιοι άνθρωποι και πολλοί άλλοι που τά δνόματά ~~παρ~~ ανή-κουν στην άγνότερη άριστοκρατία της Μονμάρτης, έτρωγαν στο μπάρ της Γκράντ Ρουκίν, μιάς γυναίκας που είχε κάποιο παρελθόν.

Στό μπάρ αυτό ή Μιμί Μπλουέτ έμα-θε άπειρα πράγματα. Πρίν απ’ όλα έμα-θε μερικές φράσεις μάγκικες. ‘Ο Μάξ τήν είχε ήδη μυήσει στον έσπεραντισμό των δικών «τους» γαλλικών.

“Όταν έμαθε λίγη «άργκό», μάγκι-κους δηλαδή ιδιωτισμούς, ή Μπλουέτ μπήκε πολύ καλύτερα στην ψυχολογία των παράξενων αυτών πλσμάτων. Καθένας απ’ αυτούς τούς ανθρώπους φορούσε μιά μάσκα. Αυτή ή μάσκα τόν βοηθούσε να κερδίσει τό ψωμί του. “Αν ένας ξένος έ-πεφτε χάμω τύφλα στο μεθύσι, τόν βοηθού-σαν ν’ αδιάσει τό πορτοφόλι του και ύστε-ρα τόν φέρναν σ’ ένα ταξί. “Αν κανένας έπαρχιώτης είχε όπωσδήποτε κέφι να παί-ξη χαρτιά, σκάρωναν άμέσως ένα πόκερ.

“Υπήρχε κανένας άπογοητευμένος της ζω-ής, που οι γυναίκες δεν έλεγαν πια τίπο-τε γι’ αυτόν; “Ε, τότε, ώργάνωναν γιά χά-ρι του κανένα μικρό γλεντάκι, όπου πάν-τα θα βρισκόταν κάποια «πονόψυχη» που-θ’ ανέλαμβανε να του άνοίξη πάλι τήν ό-ρεξί γιά έρωτα...

“Ενα βράδυ, ή Γκράντ Ρουκίν, είπε έμ-πιστευτικά στη Μπλουέτ:

—Παράτα τον αυτόν τόν μακαρόνα που κάνει τόσο τόν έξυπνο!

Πού άκούστηκε μιά όμορφη κοπέλλα σαν και σένα ν’ άφινω να τήν έμεταλλεύεται ένα μούτρο σαν κι’ αυτόν; “Αν έχεις άνάγκη από τίποτα, θα πώ δυο λόγια στον Μπομπλικόφ. ‘Ο Μπομπλικόφ σε γλυκο-κυττάζει. Κι’ ύστερα είναι ένα παιδί που δεν θα σου γυρέψη ποτέ να του πληρώσης τό φαί.

Αυτή ήταν ή συμβουλή της Γκράντ Ρουκίν.

‘Η Μιμί Μπλουέτ τήν κύτταζε με μάτια όρθάνοικτα. “Όστόσο, ή Γκράντ Ρουκίν τά έλεγε όλα αυτά από άπλό πνεύμα άλλη-λεγγύης προς τό φύλο της, χωρίς τήν έλα-χιστή ύστεροβουλία.

‘Η Γκράντ Ρουκίν είχε μιά φωνή βραχνή από τό τσιγάρο.

“Όπως όλες οι γυναίκες που προορίζου-ται γιά τή διασημότητα, είχε περάσει έ-να μικρό χρονικό διάστημα στίς γυναι-κείες φυλάκες, Σαίιν Λαζάρ. “Ω, γιά τιπο-τένια πράγματα: μιά έκδίκησι, δυο χτυπή-ματα με στιλέτο, ένας μικρός γυναικοκαυ-γάς, που δεν είχε καμιά δουλειά ή άστυ-νομία ν’ άνακατευθί...

Πραγματικά ή άστυνομία, γιά να έξα-γοράσει τό σφάλμα της, της επέτρεψε ύ-στερα ν’ άνοίξη αυτό τό μπάρ.

‘Ο Λίμκα, ο μάεστρος της σιγγιανικής όρχήστρας, ό περίφημος Λίμκα, άληθινός Τσέχος από τό παρισινό προάστειο Μπα-τινιόλ, δεν ήταν άλλος παρά ό μονάκριβος άδελφός της.

“Ενας έξαδελφός τους ήταν σκηνοθέτης στη Μονμάρτη. Του σύστησαν τή Μπλουέτ, που ήθελε να χορέψη.

“Ο σκηνοθέτης, που ένδιαφερόταν ιδιαί-τερα γιά τήν ευημερία του κέντρου του, της σήκωσε με τό ένα του δάκτυλο τό πηγούνι και της είπε:

—Νά χορέψης; Νάί, θα σε βοηθήσωμε να χορέψης. “Αλλά πρώτα απ’ όλα πρέπει να ξέρης από σάλτσες μικρούλα μου!....

Νά ξέρη από σάλτσες;... ‘Ο Μάξ ήθελε να πάη στη Μαζαρίνιο Βιβλιοθήκη να συμ-βουλευθί τό λαογραφικό λεξικό του Λι-τρέ. “Αλλά ο Γκάρσια Πουά—Λούρ, μπο-ξέρ άπογοητευμένος, άν και δεν ήταν ού-τε αυτός ντόπιος, ήξερε ώστόσο τί φράσι: —“Ε, διάβολε, αυτό θα πη να ξέρη να τραβάη τούς πελάτες....

‘Ο Μικαέλο, δημιουργός ενός πρωτότυ-που βάλς, ανέλαβε τή διδασκαλία της Μπλουέτ. “Ηταν ένα όμορφόπαιδο και ευ-κίνητος σαν μιά σφαίρα.

—Και θα με πληρώσης όταν θα βρω-τάη ή τσέπη σου. “Αν δεν βοηθώμ μιά πατριώτισσά μου, ποιόν θα βοηθώμ;....

“Υστερα από λίγες δδομάδες ή Μπλουέτ χόρευε πολύ καλά όλους τούς μοντέρνους χορούς της έποχής εκείνης.

‘Η Ζενί ή Μινί και ή Λελί, με τόν Μικα-έλο μεταμορφωμένο σε νέγρο, της πρότει-ναν να έτοιμάσουν ένα νούμερο γιά τό επό-μενο δεκαπενθήμερο.

Στό μεταξύ, ο Μάξ και ο Ζαν Κικί, ό διαχειριστής των κεφαλαίων του τριό, κανό-νισαν μαζί κι’ αυτοί ένα νούμερο, αλλά που χορευόταν χωρίς μουσική και με τά έξοδα μιάς πλούσιας Καλιφορνέζας.

‘Ο Μάξ και ο Ζαν Κικί αδυνάτιζαν από τή ιιά μέρα στην άλλη.

Τό νούμερο «μαύρο και άσπρο», σημεί-ωσε μιά τεράστια έπιτυχία. ‘Η Ζενί, ή Λελί και ή Μινί είχαν περισσότερη πείρα, αλλά τόν ένθουσιασμό του κοινού τόν διή-γειρε ή Μπλουέτ.

“Ο σκηνοθέτης, ένθουσιασμένος, της έ-ξασφάλισε ένα ρόλο γιά τήν προσεχή έ-πιθεώρησι και τήν πήρε μετά τήν παράστα-σι να της κάμη τό τραπέζι.

Δεν του συνέβαινε παρά μιά ή δυό φο-ρές τό χρόνο να πληρώνη σαμπάνια γιά τις κοπέλλες του θιάσου του.

Στό τέλος του σουπέ ή Μπλουέτ ζήτησε και της έφεραν χαρτί και μελάνι, γιάτί έ-πιθυμούσε να γράψη στή μητέρα της.

«Άγαπημένη μου μαμακούλα,

«Νά που ή κόρη σου γνώρισε άόψμε μιά μεγάλη έπιτυχία. Χόρευα άπόψε στή σκηνή και με χειροκρότησαν τόσο, που τ’ αυτιά μου

άκόμη βούζουν. Λένε ότι θα γίνω άστέρι. Τό δνόμά μου θα κυκλοφορή στα βουλε-βάρτα, μαζί με τά χαρτί Ζομπ και ύποδή-ματα Ραούλ. Σκέψου λοιπόν, μαμάκα μου, πόσο εύτυχισμένη είμαι γι’ αυτό! «Κερδίω άρκετά λεφτά γιά να ζω καλά. “Η μάλλον κερδίω άρκετά λεφτά γιά να ζή καλά ο Μάξ, γιάτί μου τά τιμπαίει ό-λα. Αυτό άλλωστε δεν έχει σημασία, σία.

“Από μερικό καιρό έχομε χωριστά δω-μάτια. Με τήν πρώτη ευκαιρία θα του δώ-σω τό παπί του. Άρχισε να κώνη παρέα με ‘Αμερικανίδες. Πίνει ούίску μαζί τους κι’ όταν γυρίζη τά εφημερώματα δεν μπορεί να σταθή στα πόδια του.

“Τήν έρχομένη δδομάδα θα έχω δικά μου έπιπλά. Μου τά χαρίζει ένας πλούσιος κύριος. Θέλω να είναι από καλό ξύλο και πολύ βαρεία, γιά να μη μπορέση ο Μάξ να τά σηκώση στους ώμους. “Ο κύριος αυ-τός, μου ύποσχέθηκε επίσης και ένα αυσ-κίνητο, αλλά δεν τό θέλω όσο είναι ο Μάξ έδώ, γιάτί θα φύγη μ’ αυτό μαζί.

“Αν έπιθυμής, άγαπητή μου, μαμά, ναρ-θής να μείνης λίγο στο Παρίσι, γράψε μου γρήγορα. Θα σου έτοιμάσω ένα όμορφο δωμάτιο, με γαλλικό γούστο, όπου θα εί-σαι πολύ καλά. “Αλλά, σε παρακαλώ, μη φέρης μαζί σου και τόν άξιοματικό σου. Δεν θα ήξερα που να τόν χώσω κι’ έδώ άλ-λωστε, υπάρχουν θαυμάσιοι.

“Ο κύριος που μου προσφέρει όλα αυ-τά τά όμορφα πράγματα είναι ένας άνθρο-πος που θα μπορούσα ίσως να τόν αγα-πήσω, άν ήταν καμμία δεκαπενταριά χρό-νια νεώτερος. Είναι σαράντα έπτά χρόνων και είναι χήρος. Αισθάνομαι λίγο σαν να είμαι κόρη του και λίγο άδελφή των ωραι-ών του κοριτσιών, οι όποιες γυρίζουν τό κε-φάλι τους από τήν άλλη μόλις με ίδούν. Λέ-νε ότι μιά παλιά του φιλέινάδα του στοιχί-ζει έναν κόσμο λεφτά. Διευθύνει μιά πολύ μεγάλη βιομηχανία κι’ όλος ο κόσμος με ρωτάει πώς τά κατάφερα και μάγεψα έναν άνθρωπο τόσο πλούσιο. “Εδώ αγατούν πολ-ύ τό χρήμα και άπασχολούνται με πρά-γματα που δεν μ’ ένδιαφέρουν διόλου.

“Εγώ—είναι πολύ άπλό—δεν έκαμα τί-ποτε γιά ν’ άρέσω σ’ αυτόν τόν κύριο. “Α-γνωούσα και τήν ύπαρξή του άκόμη και δεν ζήτησα γι’ αυτόν καμμία πληροφορία. Κά-που με είδε... αυτό είναι όλο. “Αλλά ό-ταν μου μίλησε τήν πρώτη φορά, ήμουν πολύ ευγενική, γιάτί είδα ότι ήταν ένας καλός άνθρωπος, με ώραίους τρόπους, ευ-ρισμένος έντελώς, με ύφος ‘Εγγλέζου. “Ε-ως τώρα, δεν είμαστε παρά σαν άδελφός και άδελφή. Είναι ένας καθός πρέπει άν-θρωπος και αυτό με ξεκουράζει λίγο απ’ αυτόν τόν κακό τόν Μάξ.

“Απόψε μου έστειλε ένα πολύ όμορφο κολλίε από μαργαριτάρια, μέσα σ’ ένα καλάθι λουλούδια. Είναι, ευγενείς, έ, οι κύριοι τού Παρισιού!..

“Σουπάρω με τόν διευθυντή του θεά-τρου μου, έναν άνθρωπο όλοστρόγγυλο και πολύ εύθυμο, που λέει άδιάκοπα πρά-γματα πολύ διασκεδαστικά. Καθώς κάθεται άπέναντί μου, καπνίζοντας τό πούρο του, ή φαλάκρα του είναι τόσο γυαλιστερή που τό δακτυλίδι μου καθρεφτίζεται επάνω της ενώ σου γράφω.

“Σε λίγο θα μπορώ να γράψω ένα γράμ-μα όλο στα γαλλικά.

Μά έσύ δεν θα καταλαβαίνης τίποτε. Λοιπόν, σου στέλνω χίλια φιλά.

Καληνύχτα, άγαπημένη μου μαμά.

‘Η μικρούλα σου, Μπλουέτ».

★

Τό κολλίε με τά μαργαριτάρια του με-γάλου βιομηχάνου στάθηκε άφορημ ή τά χαλάσουν ο Μάξ και ή Μπλουέτ.

“Ηταν μιά δδομάδα τώρα που οι ίππο-δρομίες του Λωνσάν χαλούσαν κόσμο. ‘Ο Μάξ, μ’ όλο που ήξερε καλά από άλογα, όπως έλεγε και είχε συμβουλευθί και τά προγνώστικα, είχε χρωστή έως τό λαιμό.

“Ηλθε λοιπόν να δάλη χέρι στο κολλίε της Μπλουέτ. “Εκείνη όμως, που αγαπού-σε τά μαργαριτάρια, άντέδρασε με θάρ-

ρος. Καί τότε έγινε μιά άγρια σκηνή. Δεν έμεινε ούτε ποτήρι ούτε πιάτο.

Κατά τις τρεις τό πρωί, είδαν να μπαί-νη λαχανιασμένη και άναμπαλλασμένη ή Μπλουέτ, στο μπάρ της Γκράντ Ρουκίν. Σχηματίστηκε ένας κύκλος τριγύρω της. ‘Η Μπλουέτ άρχισε τήν άφήγησί της. “Αλ-λά ήταν έκτενης.

—Επί τέλος, αυτό τό κολλίε; ρώτησε ή Γκράντ Ρουκίν με τή βραχνιασμένη φω-νή της από τό πολύ τσιγάρο.

Σούτ! “Αφσέ με να σάς τά πώ! εί-πε ή Μπλουέτ.

—“Αφσέ τήν να τά πη... επέμεινε ο Μπομπλικόφ, πρώην θηριοδασκτής, με τή φωνή του που θυμίζει τσίρκο. Δεν κατα-λαβαίνει ότι θα έχη τά μαργαριτάρια της!.....

—Πάψε, Κόφ, με ζαλίζει, άπήντησε ή Μπλουέτ. Δεν είμαι πιά βλάκας! Τά μαρ-γαριτάρια μου τά έδωσα στη Λελί να μου τά φυλάξη.

—Μπράβο! είπε ο Μπομπλικόφ. Λίγη ώρα άργότερα, έκαμε τήν έμφάνι-σί του στο μπάρ και ο Μάξ. Είχε κατεδα-σμένα τά μούτρα του και τά χείλη του σφιχτά κλεισμένα.

Χωρίς να κυττάξη κανένα κάθησε σε μιά

...‘Απόψε μου έστειλε ένα κολλίε από μαργαριτάρια...

γωνιά, με τούς άγκώνες άπάνω στο τρα-πέζι.

‘Η Μπλουέτ πήγε προς τό μέρος του, χωρίς άλλο γιά να ξαναρχίση τόν καυγά. Μαζεύθηκαν όλοι τριγύρω τους, έτοιμοι να ύπερασπισθούν τήν Μπλουέτ άν χρει-αζόταν.

—“Ε, λοιπόν, εγώ σου λέω, ότι μπορείς να φτιάξης τό θελογάκι σου και να του δίνης, όποτε θέλεις! Του άνήγγειλε ή Μπλουέτ, με τά χείρια στή μέση. Είναι δε-καπέντε μήνες που μ’ έμεταλλεύεσαι!...

‘Ο Μάξ χαμογέλασε σαρκαστικά και είπε:

—Μπρε τί μάς λές!

“Αλλ’ άφού έρριξε μιά ματιά δεξιά και άριστερά γιά να μελετήση τις φυσιογνο-μίες των παρευρισκόμενων, κατάλαβε γρή-γορα ότι ή ατμόσφαιρα ήταν δυσμενής γι’ αυτόν.

—Νάί, δεν σε ύποφέρω πιά, μικρέ μου! επέμεινε ή Μπλουέτ. Πήγαινε με τή μου-μια τήν ‘Αμερικάνα σου!

“Όσο γιά μένα, σου λέω: είναι καιρός να του δίνης! Κι’ όταν ή Μπλουέτ πη: Δίνε του! μάθε, μικρούλη μου, ότι τό λέει γιά πάντα.

—Θεέ μου! τί δίκη που έχει τό κορί-

τσι! είπε έπιδοκιμαστικά ο Μπομπλικόφ με τή μπάσα φωνή του.

—Έτσι λές έσύ; είπε ο Μάξ, παίρ-νοντας φωτιά σαν σπρίτο.

Και μ’ ένα πήδημα, δρέθηκε κοντά στη Μπλουέτ και τήν άρπαξε από τό μπράτσο. Της έδειχνε τήν έξοδο του μπάρ, όπου ή σιλουέτα του μικρού γκρούμ διαγραφόταν σαν ένα κόκκινο στίγμα.

—Τράβα όλοίσια γιά τό σπíti.

‘Η Μπλουέτ προσπάθησε να τό ξεφύ-γη, βυθίζοντας τά νύχια της στον καρπό του. Τότε ο Μάξ της έδωσε ένα τέτοιο χα-στούκι που θα σωριαζόταν φαρδεία—πλά-τεία στο έδαφος, άν δεν έμπαινε στή μέση ο Μπομπλικόφ με τά τεράστια μπράτσα του.

“Εγινε μεγάλος σαματάς. Οι γυναίκες ήσαν με τό μέρος της Μπλουέτ. “Αλλά οι άνδρες, γιά λόγους άρχής, δίσταζαν να ταχθούν έναντίον του Μάξ. ‘Η Γκράντ Ρουκίν, χωρίς ν’ άφήση να πέση τό τσι-γάρο από τό στόμα της, φώναζε προς τό μέρος του Μάξ:

—“Ε, έσύ, παληοτόμαρο, μου άδειάζεις τή γωνιά; “Όχι; Τότε σφυρίζω γιά ναρ-θούν να σε τιμπαίσουν!

‘Η Μπλουέτ έκλαιγε επάνω στον όμο του Μπομπλικόφ. ‘Ο Λίμκα, κτυπώντας τό δοξάρι του στο πίσω μέρος του βιολιού του, προσπαθούσε να επαναφέρη τήν τάξι.

—“Ε, κύριοι, κυρίες, λίγη ήσυχία!

Και με τήν έλπίδα ότι ή μουσική θα κα-τεπράυνε τά πάθη, άρχισε να παίξη τή «Βαλέντσια».

“Αλλά και ή «Βαλέντσια» δεν είχε κι’ αυτή καμμία έπιτυχία. ‘Ο Μάξ δεν χαλά-ρωνε τό σφίξιμό του και δεν έννοούσε ν’ άκούση τώρα κανένα. ‘Η Μπλουέτ, άφηνε τόν άλλο να της τραβάη τό χέρι σαν να ήταν κορδόνι κουδουνιού.

—Σώσε με, Κόφ... του έλεγε πολύ σιγά.

—“Αφσέ τήν, σου λέω! μούγκρισε ο Μπομπλικόφ, που άρχισε να γίνεται κα-τακίτρινος.

! —Μή με σκοτίζεις, βρωμο—κοζάκε! ά-πάντησε ο Μάξ.

Ξαφνικά, με τό άριστερό του χέρι, ο Μπομπλικόφ σήκωσε τή Μπλουέτ και σαν ένας γίγας που θα ήθελε να διαφυλάξη τήν κορούλα του, τήν γύρισε πίσω από τούς ώμους του.

“Ετσι τήν προστάτευε σαν ένα όχυρό. Σχεδόν συγχρόνως, κατάφερε με τό δεξί του χέρι μιά τέτοια γροθιά στον Μάξ, που τόν έκαμε να διπλώση στα δύο και να κυ-λιστή κατά γής κτυπώντας στο παραδάν που προστάτευε τήν είσοδο του μπάρ.

“Εμεινε στο έδαφος, άκίνητος. Θα πί-στευε κανείς ότι ήταν νεκρός.

Γιά μιά στιγμή έπεκράτησε τραγική σι-γή. “Υστερα, ή Γκράντ Ρουκίν τόν πλησί-ασε και τόν άγγιξε με τήν άκρη του πο-διού της γιά να ιδή άν θα κοινούσαν.

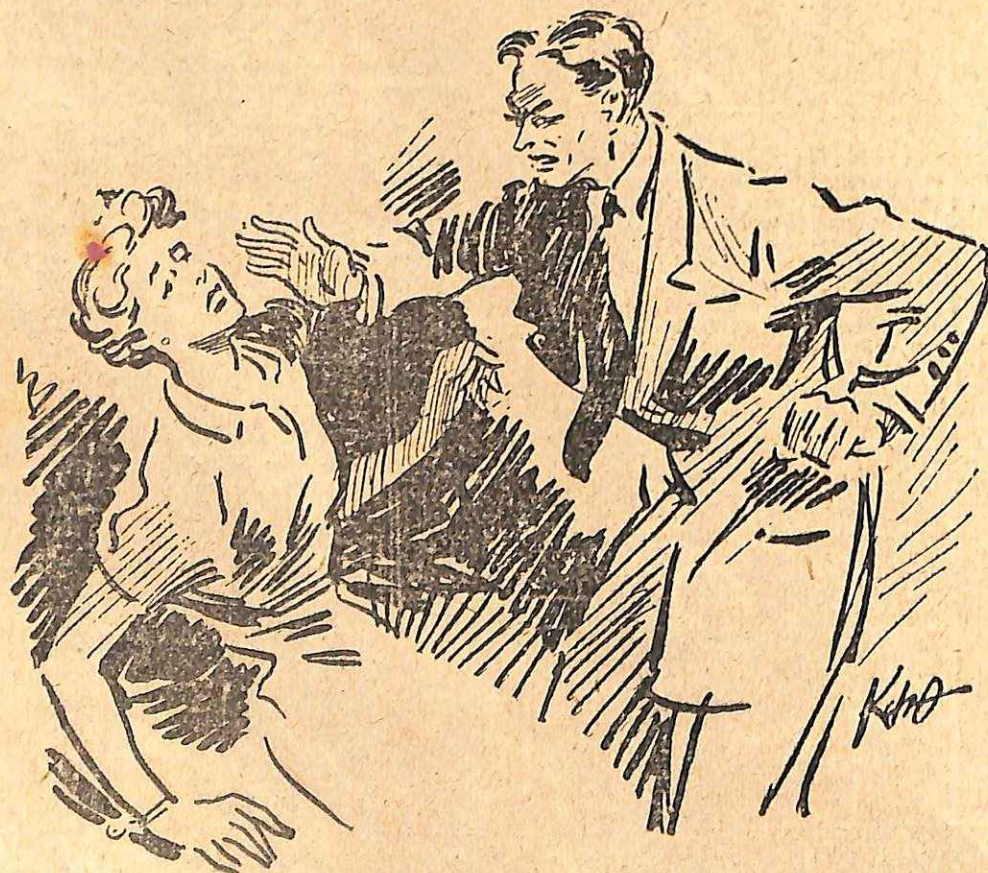
Πράγματι, κοιμήθηκε. “Αλλά ψάχνοντας γρήγορα τις τσέπες του, έβγαλε ένα μι-κρό περιστρόφο και άφού άνασηκώθηκε στον ένα του άγκώνα, τράβηξε δυο πιστο-λιές σκοπεύοντας τόν Μπομπλικόφ.

“Ο γίγας δεν πρόλαβε παρά να κρύψη τό κεφάλι του ανάμεσα στα μπράτσα του και να όρμηση προς τά έμπρός, με μιά κίνηση που έμοιαζε με τό πέσιμο ενός άν-θρώπου πληγωμένου. Δεν είχε διόλου πλη-γωθή. Και μάλιστα, κυλίστηκε επάνω στον Μάξ με όλο τό τεράστιο βάρος του.

“Ο Θεός ξέρει ποιά δρόμο πήραν οι δυο σφαίρες, αλλά δεν πληγώσαν κανένα. ‘Η πρώτη έγδαρε λίγο τόν τοίχο. ‘Η δεύτερη πήγε και σπηνώθηκε στο ραφι του υπάρ, κάνοντας κομμάτια μιά μπιτολία παλιά σαρτρέζ.

—Θεέ μου! τί δίκη που έχει τό κορί-

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ‘Η συνέχεια.

“Ησαν τά πρώτα χαstöύνια που έτρωγε ή Μπλουέτ...

ΕΝΩ Η ΡΩΜΗ βρισκόταν στο απόγειο της εσωτερικής της δύναμης, έσωτερικά την έτρωγε η αρρώστεια της γενικής διαφθοράς που προηγουμένως την τελική καταστροφή. Και τότε μέσα από τον σκλαβωμένο και περιφρονημένο λαό των Έβραίων, στη Βηθλεέμ, υψώθηκε ένα καινούργιο άστρο, που η ήθική του ακτινοβολία αντί να επιταχύνει την πτώση της Ρώμης, της έδωσε νέα δύναμη για να συνεχίσει την κοσμοκρατορία της.

Δεν είναι εδώ ο τόπος να εξηγήσουμε, πόσο ο χριστιανισμός βρίσκεται σε στενότερη σχέση με την πολιτική και την οικονομική κατάσταση του καιρού εκείνου. Γι' αυτό κι έπιασε. "Ας φανότανε κίνημα ιδεολογικό" στο βάθος του ήταν κίνημα κοινωνικοπολιτικό. Γι' αυτό και πολύ γρήγορα ξεπέρασε τα σύνορα της 'Ιουδαίας και εξαπλώθηκε σ' όλον τον τότε γνωστό κόσμο, γιατί παντού το έδαφος ήταν έτοιμο να δεχτεί τη θαυματουργή σπορά του «Σπορέως».

Τις θεμελιώδεις ιδέες του χριστιανισμού τις είχαν έν μέρει δουλέψει οι αρχαίοι φιλόσοφοι. 'Ο Πλάτων είχε ήδη κηρύξει, πως όλοι οι άνθρωποι είναι άδελφοί. Οι στωϊκοί είχαν διδάξει την περιφρόνηση των επιγείων αγαθών και πρώτοι έσημείωσαν, πως ο άνθρωπος έχει και ήθικά καθήκοντα ακόμα κι' απέναντι των σκλάβων του.

Η δυστυχία των λαϊκών μαζών σ' όλη την αυτοκρατορία ήταν αβάσταχτη. Το κήρυγμα των Αποστόλων στάθηκε η άγκυρα της σωτηρίας που την άρπάζανε οι φτωχοί και οι σκλάβοι με την ελπίδα να τους δώσει από την μαύρη άβυσσο, όπου χαροπαλεύανε. Δεν ήταν, όπως συνέβη αργότερα, η ελπίδα της ούρανιας ανταμοιβής για τα δεινά του εδώ κόσμου. Ήταν η ρεαλιστική ελπίδα, πως θα έφτανε σύντομα το τέλος αυτού του άδικου κόσμου και θα ξαναρχόταν ο Χριστός για να εγκαταστήσει τη χιλιόχρονη βασιλεία του της χαράς και της δικαιοσύνης. Μαζί με όλους τους σκλάβους και τους απόκληρους της ζωής, τρέχανε πρώτες και καλύτερες, τα πιο δυστυχισμένα και βασανισμένα πλάσματα, οι γυναίκες. 'Ο χριστιανισμός του, έδινε το μεγαλύτερο αγαθό που μπορούσαν να περιμένουν, την ισότητα των δύο φύλων.

Η «προς Γαλάτας έπιστολή» του Παύλου έλεγε: «Ούκ έν 'Ιουδαίis ουδέ 'Ελλην: ουκ έν βαλούς ουδέ ελευθερός: ουκ έν ιερός ουκ έν υιός: πάντες γάρ υμείς εστε έν Χριστώ 'Ιησού». Αυτή όμως η έλπιδοφόρα περικοπή που υποσχότανε στις γυναίκες την εξίσωσή τους με τον άντρα (την πολιτική, την κοινωνική και την οικονομική) την ανατρέπουν άλλα «χωρία» της Καινής Διαθήκης. 'Ο 'Ιδιος ο Παύλος στην «Προς Ρωμαίους 'Επιστολή» του λέγει: «Αί γυναίκες υμών έν τοις εκκλησίis (=στις συνελεύσεις της κοινότητας) σιγάτωσαν: ου γάρ έπί τρέπεται ι αυταίς λαλείν, άλλ' υποτάσσασθε αϊ, καθώς και ο νόμος λέγει». 'Αλλά μ' αυτήν την έντολή του ο Έθναπόστολος όχι μονάχα δεν χειραφετεί τη γυναίκα παρά την υποδουλώνει περισσότερο από πριν.

Αλλά πραγματικά δεν υπάρχει ουσιαστική αντίθεση ανάμεσα σ' αυτά τα δύο χωρία. 'Ο χριστιανισμός δεν εγκαθιστούσε την ισότητα των δύο φύλων απέναντι του Κράτους παρά απέναντι του Θεού. 'Επίσης εγκαθιστούσε την ισότητα των δύο φύλων στο έθνημα της αρετής. Συνιστούσε την απόλυτη αγνότητα των δύο φύλων ως άρεσσότερη στο Θεό («καλόν ανθρώπω γυναικός μη άπτεσθαι». Προς Κορινθ. Α'). Μ' αυτό το κήρυγμα ζητούσε να θέσει φραγμό στην άχαλίνωτη διαφθορά ήθων της εποχής εκείνης. Όμως, ενώ στους Έλληνες και στους Ρωμαίους η μοιχεία της γυναίκας τιμωριόταν με θάνατο, ενώ του άντρα, συνήθως, έμενε ατιμώρητη, ο χριστιανισμός εξίσωσε την άμαρτωλή γυναίκα με τον άμαρτωλό άντρα. Όταν στο "Όρος των 'Ελαίων οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι του φέρανε μια γυναίκα έν μοιχεία κατελημμένην» και του ζητούσαν σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο να λιθοβοληθεί, ο Δι-

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΙΣ

δάσκαλος απάντησε: «'Ο άναμάρτητος ύμων πρώτος τόν λίθον βαλέτω». Κι' όταν όλοι έφυγαν από γύρω του κι' έμεινε η γυναίκα μοναχή, την έρώτησε ο 'Ιησούς: «Πού εισίν εκείνοι οι κατήγοροί σου; Ουδείς σε κατέκρινεν;» — «Ουδείς, κύριε!» — «Ουδέ εγώ σε κατακρίνω» απάντησε ο 'Ιησούς. 'Υπέροχος λόγος! ('Ιωάν. η, 3 — 11).

Και ναί μόν οι Απόστολοι ζητούσαν από τη γυναίκα και τον άντρα να' ναι κι' οι δυο τους πιστοί και αγνοί, αλλά ζητούσαν ακόμα από τον άντρα ν' αγαπά τη γυναίκα του και να μην της κακοφέρνηται: «Οι άνδρες αγαπάτε τας γυναίκας και μη πικραίνεσθε προς αυτάς» (Κολασσ. γ, 19). 'Επίσης το "Αγιον Πνεύμα μπορεί να έπιφοιτήσει όχι μονάχα στους άντρες παρά και στις γυναίκες και μπορεί να δίνει προφητική δύναμη και σ' αυτές: «Και έκχεώ από του πνεύματός μου επί πάντας ανσάρκα και π ρ ο φ η τ ε ύ σ ο υ σ ι ν ο ι υ ι ο ι υ μ ω ν και αι υιαι τέρες υμων» (Πράξ. Β, 17 — 18).

Αλλά πέραν απ' αυτά η νέα θρησκεία δεν άλλαξε σχεδόν καθόλου τη θέσι που είχε η γυναίκα στην οικογένεια, στην πολιτεία και στην κοινωνία, δηλ. την εξάρτησή της από τον άντρα. Όλα τα παραγγέλματα της Καινής Διαθήκης τα σχετικά με τη γυναίκα επαναλαμβάνουν τα όσα ήταν ως τώρα γνωστά στους λαούς της Ανοτολής και Δύσης. Η γυναίκα οφείλει να υποτάσσεται στον άντρα, όπως και στο Θεό («Αί γυναίκες τοις 'Ιδιοις άνδράσιν υποτάσσεσθε ως τω Κυρίω» Έφεσ. ε, 22), αυτή έχει πλασθή για τον άντρα κι' όχι ο άντρας γι' αυτήν, επομένως έρχεται... δεύτερη («και γάρ ουκ έκτίσθη άνήρ διά την γυναίκα, αλλά γυνή διά τον άνδρα» Κορινθ. Α' ια' 6): μπορεί να μαθαίνει, αλλά έν ήσυχία και πάση υποταγή» (Τιμόθ. 6, 12), όμως δεν έχει το δικαίωμα να διδάσκει ούτε να διατάζει τον άντρα («γυναίκε δε διδάσκειν ουκ έπιτρέπω, ουδ' αυθεντεώ άνδρός» Τιμ. Α' 6, 12) και γενικά ο μόνος της προορισμός είναι η τεκνοποιία και μ' αυτήν σώζεται από το προπατορικό άμάρτημα, που φόρτωσε στην ανθρωπότητα («... σωθήσεται δε διά της τεκνογονίας» Τιμ. 6, 15).

Απ' όλα αυτά βγαίνει το συμπέρασμα, πως η χριστιανική διδασκαλία έκτός από την ισότητα της γυναίκας μπροστά στο Θεό και στην Άρετή, δεν σημειώνει ούτε πρόοδο, ούτε όπισθοχώρησι στην κοινωνική θέσι της γυναίκας.

Όταν όμως ο χριστιανισμός από θρησκεία των φτωχών και των κατατρεγμένων, έγινε θρησκεία των πλουσίων και των αυθεντών με την αναγνώρισί του από τον Μέγα Κωνσταντίνο ως θρησκείας του κράτους, η Έκκλησία πήρε στα χέρια της την ήθική ήγεςία του λαού (και στη Δύση και την πολιτική ήγεςία). Και τότε ο χριστιανισμός διαμορφώθηκε έτσι, ώστε ν' ανταποκρίνεται στην καινούργια κατάσταση των πραγμάτων. Οι Πατέρες της Έκκλησίας και οι συντάκτες του Κανονικού Δικαίου

χρησιμοποίησαν τις γνώμες του Χριστού και των Αποστόλων για να στερεώσουν τη δύναμη του κράτους και της Έκκλησίας κι' επιμείνανε στις τρεις αυτές αντίληψεις: α) η γυναίκα οφείλει για το προπατορικό άμάρτημα, γιατί αυτή άπάτησε τον άντρα β) επομένως η γυναίκα πρέπει να είναι υποταγμένη στον άντρα, για να μην τον... ξαναπατήση και γ) ο γάμος είναι άδωρο κ' η παρθενία, τουλάχιστο των κληρικών και των μοναχών, είναι ό,τι χρειάζεται για τη σωτηρία της ψυχής.

Το αρχαίο Κατονικό Δίκαιο της ρωμαϊκής Έκκλησίας αναφορικά με τη θέσι που δίνει στη γυναίκα μπροστά στο Νόμο, είναι κατώτερο από το πρωτόγονο Δίκαιο που είχαν οι ειδωλολάτρες Γερμανοί. Ένώ οι ειδωλολάτρες Γερμανοί θεωρούσαν τη γυναίκα ιερή και τιμωρούσαν διπλά τον άντρα που πλήγωνε ή σκότωνε τη γυναίκα, γιατί πρώτα σεβότανε τη γυναίκα ως Μητέρα και δεύτερο ως πλάσμα άσθενέστερο, η ρωμαϊκή Έκκλησία αντέστρεψε τα πράγματα και ώριζε για το φονιά της γυναίκας τη μισή ποινή από κείνην που ώρισε στη φόνισσα γυναίκα. Αυτό σημαίνει, πως οι κληρικοί της Δύσης θεωρούσαν, πως η γυναίκα αξίζει το μισό του άνδρος!

Αλλά κάνανε μίαν άλλη παραχώρησι στους Γερμανούς και στους άλλους «εσσοβάρους» λαούς της Δύσης, για να μπορέσουν εύκολότερα να τους παρασύρουν στη νέα θρησκεία. Οι λαοί αυτοί, όπως είπαμε, θεωρούσαν τη γυναίκα ιερή (άποτέλεσμα της πρωτογονικής μητριαρχικής οικογενείας) κι' έτσι οι κήρυκες του χριστιανισμού στους λαούς αυτούς, για να τους ικανοποιήσουν, έβαλαν τη Μητέρα και το Θεϊόν Βρέθος στους ούρανούς, ενώ η πρώτη χριστιανική Έκκλησία άγνοούσε τη λατρεία της Γυναίκας. Η Μητέρα του Χριστού δεν πολυφαίνεται μέσα στα Ευαγγέλια. 'Ο ειδωλολατρισμός των βαρβάρων με τις θηλυκές θεότητες καθιέρωσε τη λατρεία της Θεοτόκου.

Η Έκκλησία, για να προσαρμοσθή στη νέα θρησκεία με την παλιά, αντικατάστησε τις ειδωλολατρικές γιορτές με χριστιανικές και τους ειδωλολατρικούς θεούς με χριστιανούς αγίους.

Αλλά παρ' όλη τη λατρεία της Παναγίας, όλος ο Μεσαίωνας έξακολουθούσε να θεωρή τη γυναίκα για κατώτερο πλάσμα και να την περιφρονή όλο και περισσότερο.

★

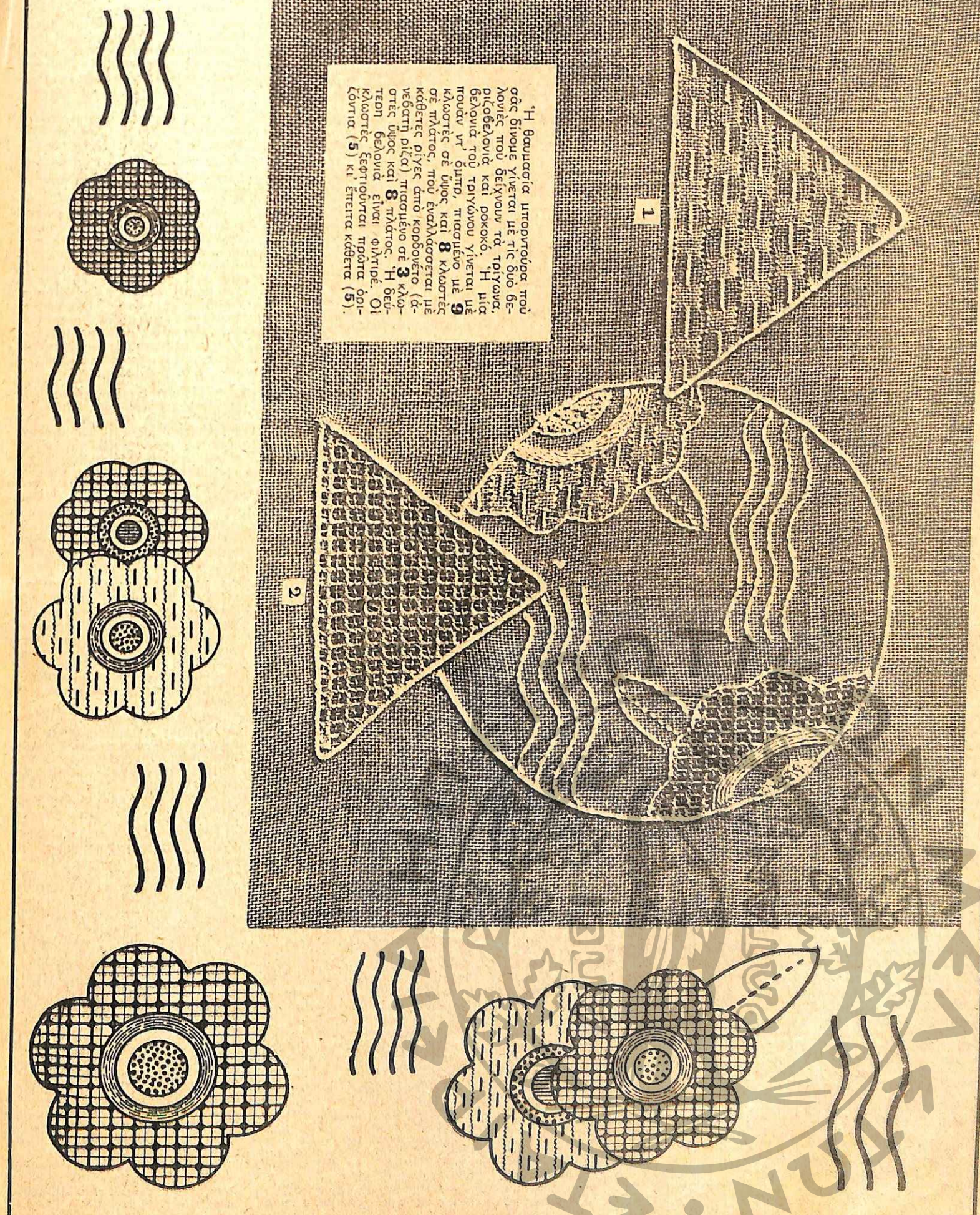
Η αντίληψη πως ο καλός χριστιανός πρέπει να τυραννή τη σάρκα του, είχε ως άποτέλεσμα την άποφυγή και τον άποπροπισμό της γυναίκας. Στη σύνοδο της Μακόν, όπου συζητήθηκε το θέμα: αν η γυναίκα έχει ψυχή, η πλειοψηφία αποφάσισε πως οι κληρικοί δεν πρέπει να παντρεύονται. Η σύνοδος του Μίτς πήγε ακόμα πιο πέρα: απαγόρευσε στους παπάδες να συναναστρέφονται τις... μητέρες τους και τις αδερφές τους! Ένώ στις αρχές του χριστιανισμού μονάχα οι καλόγεροι υποσχόντανε την αγνότητα. Τώρα η αγνότητα έγινε υποχρεωτική για όλον τον κλήρο (όμιλούμε πάντα για τη ρωμαϊκή εκκλησία).

Όσο κι' αν φαίνονται όλ' αυτά ως μια ανεξήγητη πλάνη, είναι στην ουσία πολλή εξηγημένη σκοπιμότητα. Η πρώτη Έκκλησία ήθελε με κάθε τρόπο να συγκροτήσει ένα στράτευμα από φανατικούς αποστόλους και κήρυκες της νέας πίστεως και για να 'ναι άφωτισμένοι «ψυχή και σώματι» στην άποστολή τους, έπρεπε όλοι οι κληρικοί όπως και οι μοναχοί, να κόψουν κάθε σχέση με τον κόσμο: να μη συνδέονται με κανένα συμφέρο και άσθημα οικογενειακό. Σκοτώνοντας μέσα στον άνθρωπο το εύγενικό, το ένστικτό του, νομίζει η Έκκλησία, πως εξυπηρετούσε μίαν ανώτερη ήθική. Περισσότερο να πούμε, πως αυτή η άναγκαστική «αγνότητα» έφερε τ' αντίθετα άποτέλεσμάτα. Ποτέ άλλοτε η παλλακεία, η πορνεία και η παρὰ φύσιν ασέλγεια δεν είχε τόσο άπλωθ' και στα μοναστήρια και στις πόλεις. Και κοντά σ' αυτά, στις σχέσεις των δύο φύλων επέκράτησε η ύποκρισία, η σεμνοτυφία και η άπάτη.

Περισσότερο να ξαναποούμε πως η γυναίκα θεωρήθηκε ως η καθαυτό αίτία των δεινών της ανθρωπότητας. Κι' έτσι η θέσι της μέσα στην κοινωνία αντί να καλύτερην, χειροτέρεψε.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ ΦΙΛΤΙΡΕ

Η θυσία μπορεί να γίνει με τις δύο βελόνες που δείχνουν τα τρίγωνα, ριζοβολώντας και ροκκό. Η μια βελόνα του τριγώνου γίνεται με πούαν ν' όπτη, πιασμένο με 9 κλωστές σε ύψος και 8 κλωστές σε πλάτος, που ενωλλάσσεται με κρότες ρίγες από κορδόνιτο (ά- νεβάτη ρίца) πιασμένο σε 3 κλώ- στεις ύψος και 8 πλάτος. Η δεύ- τερη βελόνα είναι φίλτιρε. Οι κλωστές ξεφτιλονται πρώτα όοι- λόντια (5) κι' έπειτα κρότες (5).

Ε απλωμένη πάνω σε μια ιδιδική πολυθρόνα με τα χέρια πίσω από το κεφάλι, η 'Ελιάνα Μυρτίλ, γυναίκα τών γραμμάτων, κυττούσε με νοχέ- λεια τα εξωτικά κεντήματα και τα μπιμπλώ, που στόλιζαν πα- ράξενα το γραφείο της. Ήταν άναμνησεις που είχε φέρει από τα μακρινά της ταξίδια, ένδυ- μια μιάς ζωής γεμάτης περι- πλανήσεις. Συχνά, άκούσε έ- να άπλο κλείσιμο τών βλεφά- ρων, για να ξαναζωντανέυη ό- λο αυτό το παρελθόν, για να ζυτνήση στη νοσταλγική της μνήμη όράματα ήλιόλουστα, ό- ράματα γεμάτα ποίηση και έ- πικίνδυνες περιπέτειες.

Σήμερα όμως, η πηγή της νοσταλγίας της έχει στερέψει. Ή έσωτερική της διαύγεια σβύ- νει μπροστά στην επίμονη κα- ταχνία της έξωτερικής πραγμα- τικότητας. Σκελετοί μαύρων δέντρων κροταλίζουν πάνω στα τζάμια της. Κάτω, στον κήπο της, τα λευκά χρυσάνθεμα έ- χουν αντικαταστήσει τα κόκκι- να τριαντάφυλλα του καλοκαι- ριού. Η 'Ελιάνα Μυρτίλ, είναι θλιμμένη. Κι' όμως, ό κόσμος την λείει εύτυχισμένη, χαρούμε- νη, τη λείει γυναίκα που αγα- πtiέται. Τα βιβλία της έξυμούν τη ζωή και δοξάζουν τον έ- ρωτα.

Τόν έρωτα! Ένα μελαγχο- λικό χαμόγελο, διαστέλλει τα χείλη της. Τόν έρωτα!... Τι έ- ρει αυτή γι' αυτόν; Ό άγνος, ό παθητικός, ό μυστηριώδης έ- ρωτας, που είχε τόσο συχνά περιγράψει, που είχε τόσο συ- χνά όνειρευτη, κι' όμως δεν τον είχε ζήσει ποτέ της! Αυτή ή τόσο έρωτευμένη μ' όλο τό σύμπταν, δεν είχε ούτε μία μο- νάχα φορά αγαπήσει! Κι' όμως ή νέα γυναίκα, άπλώνει με θερ- μη τα χέρια προς αυτή την ά- πtiθανη τρυφερότητα που θα την έκανε να ξεχάσει όλες τις άλ- λες.

Ξαφνικά, τό κουδούνι της έ- ξεπτόρτας χτύπησε. Τα σκυλιά άρχισαν να γαυγίζουν. Καί ή καμαριέρα της φέρνει σε λίγο ένα μικρό άσπρο χαρτί. Η 'Ε- λιάνα διάβασε:

Υπολογαχός PENE MARTEN 3ο σύν)γμα άποικιακού πεζικού Σ α ί γ κ ο ν

Άγνοούσε αυτό τό όνομα, αλλά αισθανόταν πάντα μία έλ- λει για κάθε τι που έρχόταν ά- πό μακριά.

Πήτε ν' άνεβή. Είπε στην καμαριέρα.

Ό υπολογαχός Μαρτέν μπή- κε. Ήταν ένας νέος εύρωστος, άλλ' αδέξιος και σχεδόν κο- μικός με τα πολιτικά του ρού- χα, που τους έλειπε κάθε χάρι.

Κυρία, άσφαλώς θα με νομίσετε πολύ αδιάκριτο. Έ- φθασα χθές στη Μασσαλία και φεύγω άποψε για τη Βρέστη. Άλλά πριν φύγω, είχα καθή- κον να εκπληρώσω μία άποστο- λη που έχω για σας, μία άπο- στολή παλιά, που χρονολογεί- ται πριν από τρία χρόνια. Στην προηγούμενη άδεια μου δεν μπόρεσα να σας δω, γιατί λεί- πατε από τη Γαλλία, και δεν μπορούσα γι' αυτό να καθου- χάσω τη συνείδησή μου.

Κάθισε σε μία πολυθρόνα που η 'Ελιάνα του πρότεινε και, γοητευμένος, κυττάζε γύρω του.

Μάλιστα, συνέχισε, άκρι- βώς έτσι, μέσα σ' αυτό τό έ- ξωτικό πλαίσιο σας φανταζό- μουν.

Υστερα κυττάζοντας την με μία τόλμη σχεδόν παιδική, πρό- σθεσε:

Άλλά και σεις, κυρία, δεν

Τό δυνατό πάθος ενός άνδρα για μια γυναίκα που δεν την ήξερε κι' ούτε την είχε δη ποτέ

ΓΙ' ΑΥΤΗΝ ΟΜΩΣ ΗΤΑΝ:

Ο ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

έχετε πολύ, αλλάζει από τον καιρό που ήμαστε τόσο έρω- τευμένοι μαζί σας. Ά, πόσο ό φτωχός Μπερτέ θάταν εύχαρι- στημένος να δρίσκειται τώρα στη θέσι μου. Συγχωρείστε με κυρία... Θα νομίζετε πως πα- ραλογίζομαι!... Θάπρεπε να σας εξηγήσω... Μά έχουμε τό- σο ζήσει μαζί σας! Ήσαστε επί ένα χρόνο τόσο πιστή συν- τροφία μας που μου φαίνεται πως τα καταλαβαίνετε όλα, χωρίς να σας εξηγήσω τίποτα.

Για ποιό πράμα μιλάτε; ρώτησε ή 'Ελιάνα έλαφρά ανή- συχη.

Μα για μās τους τρεις, τόν Μπερτέ, τόν Ντυβόλ και μένα, όταν ήμαστε και οι τρεις στη στρατιωτική φρουρά του Χοτσίμιν. Ήμουνά εγώ τότε που διοικούσα τη φρουρά κι' έγώ ή- μουν που σας παρουσίασα, ...τα βιβλία σας δηλαδή, θέλω να πώ. Θα έέρετε, νομίζω, τό είδος της ζωής που κάνουμε, μέ- σα στην πιο σκληρή μοναξιά, οι νέοι άνδρες, που είναι γεροί και γεμάτοι ζωή. Θα πρέπει να έ- ρερε, λοιπόν, τί ρόλο παίζει μέσα σ' αυτή την άσπική ζωή, τό διάβασμα. Είναι ή μόνη δι- ασκέδασι, ή μόνη εύχαρίστησι. Είναι ό μοναδικός δεσμός που μās συνδέει με τόν υπόλοιπο κόσμο, ή φίλη που μās θυμι- ζει τις περασμένες τρυφερές στιγμές. Προσθέστε σ' αυτή τη μοναξιά, την πληξί, τό κενό, τη σιωπή, μία κατάπτωσι ήθικη και κάποτε και φυσική και τό- τε θα καταλάβετε τη μαγνητι- κή δύναμι μίας φράσης, την έλ- λει μίας λέξης, τη γοητεία μίας σκέψης γραμμένης! Γελάμε, κλαίμε, άναστατώνόμαστε πάνω σε μία σελίδα! Φανταζόμαστε για ένα συγγραφέα, φανταζό- μαστε τους έαυτούς μας πως είναι οι ήρωές του, έρωτεύμα- στε τις ήρωίδες του, κοιμόμα- στε με τό βιβλίο στην άγκα- λιά.

Λοιπόν, κυρία, ήσαστε κεί κάτω μαζί μας πάνω στην έ- τατέρα του «γραφέα» μας. Σας είχαμε έρωτεύει και οι τρεις μας. Μά ό Μπερτέ, ό πιο νέος και ό πιο νεοφερμένος, σας προτιμούσε άπ' όλους τους συγγραφείς της φτωχικής κιν- ητής μας βιβλιοθήκης. Γράφατε, κεινό τόν καιρό, διηγήματα σε μία έφημερίδα. Τα περιμέναμε με άνυπομονησία και τό βράδυ, κάτω από τη λάμπα, ό Μπερτέ μās τα διάβαζε μεγалоφώνως. Κι' όμως σας νομίζαμε για έ- να ανώματικό τού Ναυτικού, που κρυβόταν πίσω από ένα ψευδώνυμο. Σας θεωρούσαμε

συνάδελφο και σας άποκαλού- σαμε «ό μικρός Μυρτίλ».

Μία μέρα όμως ό Μπερτέ κατέβηκε στη Σαίγκον και γύ- ρισε από κεί άναστατωμένος. Δεν ήσαστε, όπως νομίζαμε, έ- νας αξιωματικός του Ναυτικού, αλλά μία αληθινή γυναίκα, νέα και ξανθεία, που φορούσε μία παιδική καπελλίνα και μάζευε λωτούς στους κήπους γύρω ά- πό τις παγόδες.

Σας είχαν ιδή σχεδόν παν- του στην Κοσιτσίνα. Άπέμενε ακόμα κάποιο μυστήριο γύρω σας, άλλ' αυτό δεν μās δυσ- ρεστούσε και κατά δάθος ζού- σαμε με την έλπίδα πως θα σας βλέπαμε μία μέρα ξαφνικά ανά- μεσά μας. Δεν λέγαμε πιά «ό μικρός Μυρτίλ», σας λέγαμε 'Ε- λιάνα, άπλώς 'Ελιάνα, 'Ελιάνα μας, και τό βράδυ, άνάμεσα ά- πό τόν καπνό τών τσιγάρων μας, ό καθένας όνειροπολούσε τη γυναίκαία σιλουέτα σας.

Υστερα έφθασαν είκονο- γραφημένες έφημερίδες που μās έφεραν την φωτογραφία σας σε διάφορες πόλεις. Ό Μπερτέ, τις έκοψε και τις καρ- τίωσε στο παράθυρο της σκη- νής μας. Όταν έφευγε για καμ- μία στρατιωτική άποστολή, σας έξεκρεμούσε και σας έχωνε μέσ' τόν κόρφο του μαζί με τα βιβλία σας.

Λίγο-λίγο έγινε σχεδόν ζη- λώτης μαζί σας. Δεν άνεχό- ταν πιά καμμία συζήτηση για σας και όταν μās διάβαζε κάτι δικό σας, ένα είδος ντροπής τόν έκανε να πηδά μερικές πε- ρικοπές.

Μία μέρα όμως ό Μπερτέ, ξεδιπλώνοντας τόν «Ταχυδρό- μο της Σαίγκον», έγινε κατά- χλωμος. Κι' ύστερα, έσπώντας σ' ένα νευρικό γέλιο, φώναξε:

Μάθατε τα νέα; Η 'Ελι- άνα παντρεύεται, ή 'Ελιάνα παντρεύεται! Και μάλιστα μ' ένα χρηματιστή! Θα της άγο- ράσει, λέει, ένα κολλιέ με μαρ- γαρίτσια κι' ένα δαχτυλίδι ά- πό μπριλλάντι! Νά λοιπόν ή έχουν για ίδανικό τους όι γυ- ναίκες τών γραμμάτων!...

Και με μία περιφρονητική χειρονομία, τσαλάκωσε την έφη- μερίδα και την πέταξε κάτω ά- πό τό τραπέζι.

Τό βράδυ όμως, την ώρα του φαγητού, τα βλεφάρά του ήταν κατακόκκινα και έπιετα από την ώρα του διαβάσματος, που την περάσαμε σιωπηλοί, μās είπε:

Ποτέ μου δεν τό περίε- να άπ' αυτή, την 'Ελιάνα, να μās προδώσει έτσι.

Άπόμεινε σκυθρωπός όπως και μείς που χάσαμε ξαφνικά

την εύθυμία μας. Μās φάνηκε πραγματικά πως σας είχαμ χάσει... Και πραγματικά, έ Μπερτέ ξεκάφωσε τις φωτο- γραφίες σας... Τα βιβλία σας έξαφανίσθηκαν από την έταξί- ρα μας και δεν έπροφέραμε πιά ποτέ τ' όνομά σας...

Μία μικρή παρηγοριά νιώ- σαμε μονάχα δεκαπέντε μέρες ύστερα. Ό «Ταχυδρόμος της Σαίγκον» επανώρθε στο λάθος του. Ό περιφημος χρηματι- στής, δεν ήταν παρά ένας ά- πλος ταξιδιώτης. Ένας ζωγρά- φος χωρίς μεγάλη περιουσία. Δεν μās είχατε λοιπόν απατή- σει όσο είχαμε φοβηθή. Ό Μπερτέ ξανάγινε όλόχαρος.

Της τα συγχωρώ σχεδόν όλα... Έλεγε... Δεν μās άπάτησε παρά μόνο στο μισό...

Λίγον καιρό ύστερότερα χω- ριστήκαμε. Καί σ' ένα χρόνο έξαφάνηκε τόν Μπερτέ στο στρατιωτικό νοσοκομείο της Σαίγκον. Ήταν καταδικασμέ- νος και τό ήξερε. Τό φτωχό του κορμί, έξαντλημένο από την άρρώστεια, ήταν έαπλωμένο πάνω σε μία σαϊζ-λόγκ, στη βεράντα που την περιστοιχι- ζαν γιρλάντες από γλυσίνες. Είδα μία φωτογραφία σας δι- πλά του. Μου είπε:

Είμαι σχεδόν εύτυχισμέ- νος που πεθαίνω εδώ. Είναι μία γωνιά που ή 'Ελιάνα την πε- ριέγραψε. Ήρθε εδώ συχνά, έχει περπατήσει εδώ, οι νοσο- κόμες την έέρουν. Θα ήθελα να μου υποσχεθείς πως θα πας να την ιδής στο Παρίσι. Μί- λησέ της για μένα. Πες της πως δεν αγαπήσα παρά μονάχα έ- κείνην στη ζωή μου και πως θέλω να με θάσουν με τη φω- τογραφία της... Κι' ύστερα, δός της αυτό τό λουλούδι...

Ό ύπολογαχός Μαρτέν έ- βγαλε από τό πορτοφόλι του ένα φάκελλό όπου διακρινόταν ένα μικρό μπλε μαρμελάδι λου- λούδι και τόδωσε στην 'Ελιάνα. Σιωπηλά δάκρυα κύλησαν στο πρόσωπό της νεαρής γυναίκας. Ό αξιωματικός χαιρέτησε και έφυγε.

Η 'Ελιάνα σωριάστηκε σ' ένα ντιβάνι και σφίγγοντας την κιτρινωμένη γλυσίνα τού θανά- του πάνω στα χείλη της, έκλα- ψε με ήδον τόν ώραίοτερο έ- ρωτά της...

MYRIAM HAPPY

★

ΤΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ ΕΙΔΗ

Τίποτε δεν είναι ωραιότερο από ένα δερματίνο είδος—τσάν- τα, βαλίτσα κλπ.—που τό δέρμα του είναι καλύτερη ποιη- μένο και καθαρό. Καί για να γίνη αυτό άρκούν έλάχιστες φροντίδες. Καί ό κόπος σας άν- ταμείβεται με την μακρά δια- ρκεια τού είδους. Έχετε, λοιπόν, ύπ' όφιν σας τους έξης τρεις βασικούς κανόνες για την καλή διατήρησι τών δερματινών εί- δών:

α) Δεν πρέπει να αλείβετε με κρέμα ή κερί ένα δερμα λε- κιασμένο. Πρέπει πρώτα να φύ- γουν οι λεκέδες και ύστερα να καθαρισθή καλά τό δερμα.

β) Οι λεκέδες βγαίνουν με ένα μαλακό σφουγγάρι. Για τό λούστρο χρησιμοποιήτε φανέ- λα ή μάλλινο ύφασμα.

γ) Αποφεύγετε την ύγρασία και τη θερμότητα, που είναι οι χειρότεροι έχθροί τών δερματι- νών ειδών.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ή παντρεμένη γυναίκα;

Νά ένα πρόβλημα που θα μείνη για πολλόν καιρό ακόμα στην πρώτη γραμ- μή της γυναικείας επικαιρότητας και που όσο περνούν τα χρόνια πάει να πάρη μία όλο και πιο μεγάλη όξυτητα.

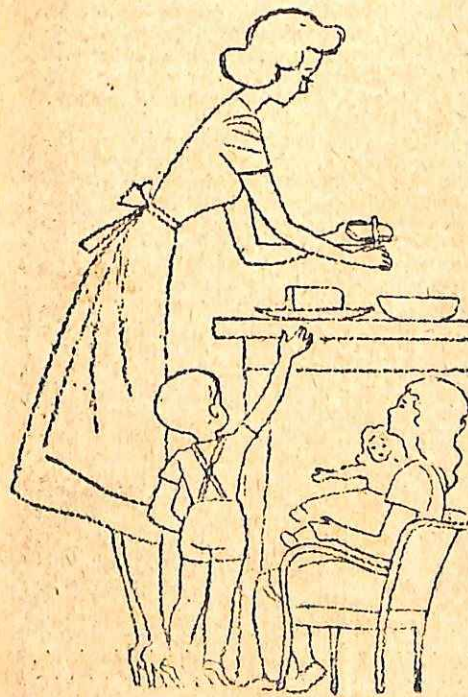
Η παντρεμένη γυναίκα μπορεί να έργα- ζεται έξω από τό σπίτι ή όφείλει να άφο- σιώνεται άποκλειστικά στο σπίτικό της; Εί- ναι ένα έρώτημα στο όποιο δεν μπορεί κα- νείς ν' άπαντήσει μ' ένα άπλο ναί ή μ' ένα άπλο όχι. Τό πρόβλημα είναι περίπλοκο και για να τό λύση κανείς είναι απαραί- τητο να λάβη ύπ' όψει του τα πολυάριθμα στοιχεία που τό απαρτίζουν: 1) Η γυ- ναίκα έχει παιδιά; 2) Είναι μόνη της; 3) Έχει βοηθό στο σπίτι; 4) Έχει τα μέσα της ζωής; Στα έρωτήματα αυτά θα μπο- ρούσαν να προστεθούν και άλλα στα ό- ποια θα ήταν δυνατόν να δοθούν διάφορες άπαντήσεις.

Πρέπει λοιπόν να δεχθούμε από την άρ- χη πως είναι άδύνατο να διατυπώσουμε έ- να κανόνα γενικό που θα μπορούσε να έ- φαρμοσθή σ' όλες τις παντρεμένες γυναί- κες. Κάθε περίπτωση πρέπει να εξετάζεται χωριστά και γι' αυτό χρειάζεται όχι μο- νάχα μυαλό, αλλά και καρδιά.

Η φύσις, αναθέτοντας στη γυναίκα τόν ρόλο της μητέρας, της έδειξε τόν φυσιολο- γικό δρόμο που έπρεπε ν' ακολουθήσει, άλλ' ό πολιτισμός την άπεμάκρυνε σιγά-σιγά ά- πό τό δρόμο αυτό. Θα ήταν, λοιπόν, λογι- κό για την γυναίκα να ξαναγυρίσει στις πρώτες πηγές, άλλα μπλεγμένη, καθώς εί- ναι, μέσα σ' έναν κόσμο άσταθή και ανή- συχο, είναι έρμαιο τών δυσκολιών που ά- διάκοτα μεγαλώνουν.

Ο ΦΥΣΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ

Νομίζω πως όλοι συμφωνούν στο ότι ό φυσικός ρόλος της γυναίκας είναι τό σπι- τικό. Καί κείνες που είναι άναγκασμένες να τό έγκαταλείπουν είναι ίσως σε θέσι να τό έκτιμήσουν καλύτερα. Γιατί χρειάζεται έξαιρετική δύναμι, έπιμονή και άφοσίωσι για να δημιουργήση ή γυναίκα μία θερμή οικογενειακή άτμόσφαιρα, όταν λείπει από

τό σπίτι τόν περισσότερο καιρό της. Η παντρεμένη γυναίκα που είναι υπάλληλος ή έχει έπάγγελμα, είναι άναγκασμένη να κλέβη από τόν ύπνο της τις ώρες που εί- ναι απαραίτητες για την φροντίδα τού νοι- κοκυριού κι' αν δεν έχη τα μέσα να πάρη βοηθό, δεν θα μπορέσει να τα βγάλη πέ- ρα, παρά μόνον εις βάρος της ύγείας της, τών νεύρων της και τού ήθικου της. Μ' όση καλή θέλησι κι' αν δείξη, δύσκολα θα κα- ταφέρει να τα βγάλη πέρα, γιατί είναι κοι- νό μυστικό πως ή προσπάθεια της νοικο- κυράς είναι τόσο λεπτή, ώστε συχνά είναι δύσκολο να την έκπληρώσει καλά ή γυναι- κα, ακόμα κι' όταν της άφιερώνει όλο της τόν καιρό. Οι πιο έπιτήδες γυναίκες μπο- ρούν να τό καταφέρουν ίσως, αλλά θα τους λείψη σίγουρα τό εύτυχισμένο, ήρεμο και τρυφερό χαμόγελο με τό όποιο πρέπει να υποδέχονται τόν άνδρα τους, που γυρίζει από τη δουλειά του και τό παιδί που έπι- στρέφει όπο τό σχολείο.

Τίποτα δεν είναι πιο θελκτικό από τις χαρούμενες φωνές τού παιδιού που γυρίζει στη μητέρα του, γεμάτο άνυπομονησία να της έμπιστευθή τις χαρές του και τις λύ- πες του, και γεμάτο άγωνία ν' άκούση ένα λόγο παρηγοριάς ή τρυφερότητας...

Αν ή γυναίκα που έργάζεται δεν έχη παιδιά, τό κακό είναι μικρότερο, άλλα τό- τε της παρουσιάζονται άλλες δυσκολίες.

ΤΙ ΖΗΤΕΙ Ο ΑΝΔΡΑΣ

Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως πολλοί άν- δρες ζητούν στο γάμο πρό παντός την τά- ει και την ύλική ίκανοποίησι κι' όταν την στερούνται αισθάνονται πως γελάστηκαν. Γι' αυτό ένα κακονοικοκυριό, φαγητά όχι περιποιημένα και σερεβρισμένα με καθυστέ- ρησι, είναι συχνά αίτια διαταράξεως της συζυγικής γαλήνης. Ό άντρας θέλει την γυναίκα να τόν φροντίξη, θέλει να νοιώθη δίπλα του κάποιον που άσχολείται για να τό εξασφαλίση τις άνέσεις του και που ζή με την άγωνία να τόν ίκανοποιήση.

Γι' αυτό ό άντρας που ή γυναίκα του έρ- γάζεται έξω, χωρίς να ύπάρχη ουσιαστική άνάγκη ή παρά την έπιθυμία του, θα είναι πάντα ένας δυστυχισμένος άνθρωπος και ή δυσάρεσκεία του θαχί τη μοναδική της αί- τία στην άπουσία της γυναίκας του από τό σπίτι. Άς μη διστάσουμε λοιπόν να πα- ραδεχτούμε πως ή γυναίκα που ζητάει μίαν άπασχόλησι άποκλειστικά και μόνο για να ξεφύγη τά ένοχλητικά καθήκοντα τού νοι- κοκυριού ή για να έξοικονομήση συμπλη- ρωματικά οικονομικά μέσα, έχει άδικο να σκέπτεται έτσι.

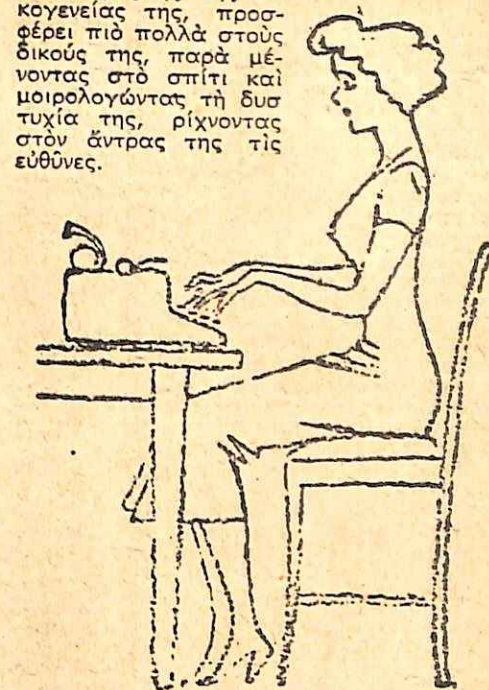
Σά συμπεράσμα, λοιπόν, άπ' όλα αυ- τά μπορούμε άδιστακτά να πούμε πως κά- τω από συνθήκες όμαλές, ό ρόλος της γυ- ναίκας είναι στο νοικοκυριό.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Άλλά σε μία εποχή σαν τη σημερινή, πόσα στίτια έχουν τις προϋποθέσεις για μία φυσιολογική ζωή; Καί εδώ είναι τό πρόβλημα άπ' όπου προκύπτουν τα σπου- δαιότερα έπιχειρήματα τών υπερασπιστών της έργαζόμενης παντρεμένης.

Είναι λογικό εκεί όπου τα εισοδήματα τού άνδρα είναι άνεπαρκή και όπου οι οικο- νομικές δυσκολίες είναι τέτοιες ώστε να φέρουν την πίκρα, τόν έγωισμό, τη συζυ- γική ψυχρότητα ή την κούρασι, είναι καθή- κον της γυναίκας να προσφέρει τη συμβο- λή της στο σπίτι. Βελτιώνοντας τις συνθή-

κες της ζωής της οι- κογενείας της, προσ- φέρι πιο πολλά στους δικούς της, παρά μέ- νοντας στο σπίτι και μοιρολογώντας τη δυσ- τυχία της, ρίχνοντας στον άντρα της τις εύθύνες.

Μία γυναίκα που κερδίζει τη ζωή της, θα έκτιμήσει περισσότερο την αξία τού χρη- ματος, θα τό ξεδεύει με λιγώτερη εύκολία και θα καταλάβη τότε καλύτερα τό μόχθο τού άνδρα της. Ό άνδρας πάλι θα πάψη να έχη την ιδέα πως αυτός μόνος κοπιά- ζει, αυτός μόνος τρέφει τόν οικογένειά του, αυτός μόνος έχει συνείδησι τών εύθυνών του. Γιατί, εδώ που τα λέμε, ό άνδρας έχει πάν- τα τη γνώμη πως ή δουλειά μίας νοικοκυ- ράς δεν είναι και τόσο έπιμονη, τόσο κου- ραστική, όπως ή δική του! Συμβαίνει μά- λιστα οι άνδρες να δείχνουν στην έργαζό- μενη γυναίκα τους ένα αίσθημα εύγνωμοσύ- νης, ένα αίσθημα σεβασμού και θαυμασμού που δεν τό έδειχναν πριν.

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΞΑΡΤΗΣΙΣ

Πολλές γυναίκες υποφέρουν για την οι- κονομική εξάρτησι από τους άνδρες τους και ζητούν να έλευθερωθούν κερδίζοντας μόνες τη ζωή τους. Έκείνες μάλιστα που είχαν μία δουλειά πριν παντρευθούν, τό νοιώθουν αυτό πιο σκληρά από τις άλλες. Βρίσκουν λοιπόν πάλι δουλειά, και άπο- κτούν μία οικονομική και ήθικη άνεξαρτη- σία που όμως είναι δίκοπο μαχαίρι. Άκό- μα κι' αν ή άνάγκη επέβαλε την έργασία της γυναίκας, μπορεί συχνά να καταλήξη σε δυσαρμονία, γιατί πρέπει να σκεφτώ- μαστε τη μεταίοδοσία τού άνδρα που θέλει τη γυναίκα εξαρτημένη άπ' αυτόν, γιατί αυτό τό δίνει συνείδησι της δυνάμεώς του και αύξάνει τό γόητρό του στα μάτια της γυναίκας.

★

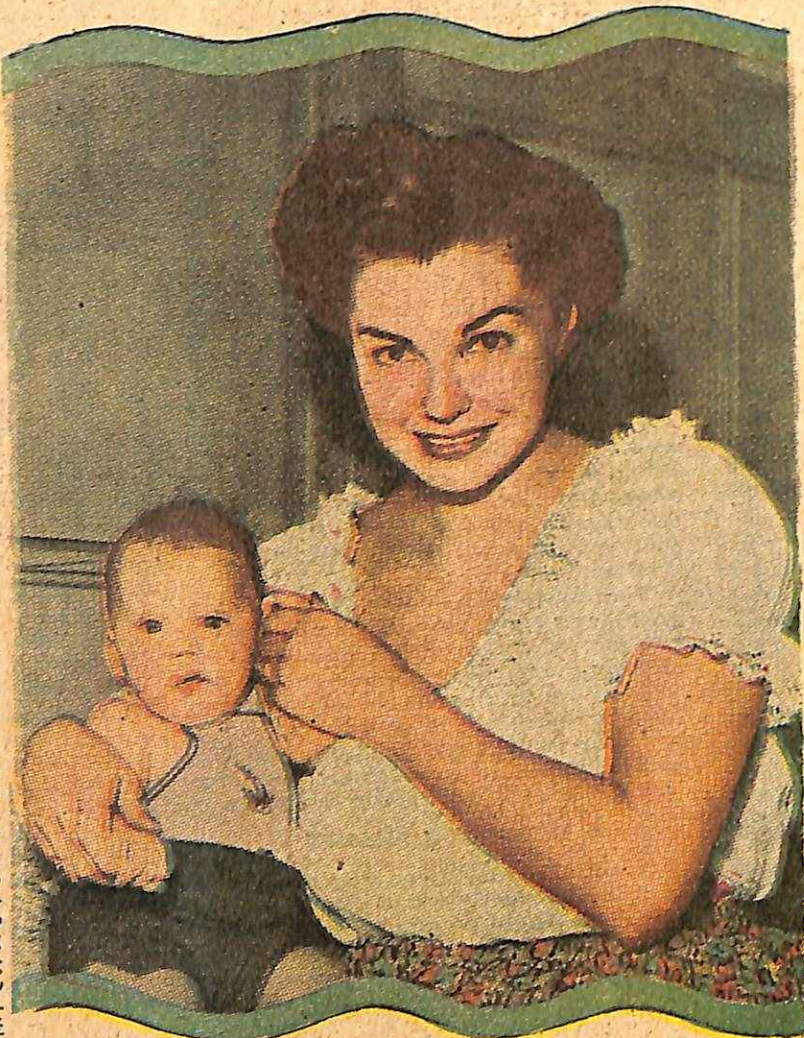
Και για να συμπεράνουμε, θα πρέπει να τονίσουμε πως ό φυσικός ρόλος της γυναι- κας είναι να μένη στο νοικοκυριό και να δημιουργή μία θερμή άτμόσφαιρα που εί- ναι δύσκολο να ύπάρξη όταν ή γυναίκα λείπει. Τό ρόλο αυτόν ή γυναίκα πρέπει να τόν έκπληρώνη, αν οι συνθήκες της ζωής της τό έπιτρέπουν. Πρέπει ν' άναγνωρίσου- με όμως πως σε πολλές περιπτώσεις μπο- ρεί να είναι προτιμότερο να εισφέρει και ή γυναίκα τη συμβολή της στην κοινή προσ- πάθεια.

Γενικά πρέπει να πούμε πως κάθε γυναι- κα που έχει παιδιά, πρέπει με οποιαδήποτε θυσία να μνη έγκαταλείψη τό σπίτι της. Μόνον οι οικονομικές δυσκολίες δικαιολο- γούν μία τέτοια έγκατάλειψη και την κά- νουν μερικές φορές και άναγκαία.

ΜΙΣΕΛ ΠΡΟΒΑΝΣ

Τι θα γίνη έφετος στο Χόλλυγουντ

ΕΣΤΕΡ ΟΥΪΛΛΙΑΜΣ

"Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ", ΕΓΙΝΕ ΜΗΤΕΡΑ

«Όταν ήταν μικρή ή "Εστερ ΟυΪλλιαμς έλεγε: "Όταν μεγαλώσω και παντρευτώ θα κάνω δέκα παιδιά, ίσως και είκοσι. Μεγάλωσε, παντρεύτηκε, απέκτησε δέξα μεγάλη και χρήματα πολλά, αλλά ή μεγαλύτερη έπιθυμία της ήταν πάντα ν' αποκτήση ένα παιδί. Στην σειρά αυτή του Χόλλυγουντ δεν ήταν αρκετά οι θρίαμβοι της όμορφιάς της και οι έπιτυχίες της ως της μεγαλύτερης κολυμβήτριας του Χόλλυγουντ. Αυτή ένα τίτλο μόνο ζήτηγε: Τόν τίτλο της μητέρας. Στην αρχή στάθηκε λίγο άτυχη. Είναι παντρεμένη από το 1945 και πριν από τρία χρόνια περίμενε το πρώτο της παιδί που το έχασε όμως πρόωρα. Αυτό προέξυνσε στην "Εστερ μια μεγάλη απογοήτευση. "Άρχισε να περιποιήται και να φροντίζει διάφορα φτωχά παι-

διά και ή μεγαλύτερη χαρά της ήταν να μαθαίνει κολύμπι τα τυφλά παιδιά ενός ιδρύματος. Στις αρχές του περασμένου χρόνου ένοιωσε πάλι μέσα στα σπλάχνα της τα σκιρτήματα ενός παιδιού. "Αποφάσισαν με τον άντρα της να μη το άνακοι νώσουν στην αρχή πουθενά, για να είναι όριστικά βέβαιοι. Γι' αυτό τότε ή "Εστερ την "Κόρη του Ποσειδώνος" και αναγκαζόταν ν' άργη συνεχώς. "Ο σκηνοθέτης ήταν έκνευρισμένος μαζί της κι' όταν την ρώτησε για τον λόγο της καθυστέρησης εκείνη άπαντούσε ότι ήταν κρυωμένη. Μία μέρα πηγαίνει στο στούντιο, αποφασισμένη πια να το άναγγελλή. Βρίσκει το σκηνοθέτη στο καμαρίνι της μ' ένα δίδυλο Πρακτικής "Ιατρικής. —Κυρία μου, της έπλε ο σκηνοθέτης, το κρύωμα αυτό παρα-

τραβάει κι' έφερα αυτό το δίδυλο να το συμβουλευθήτε. Διδάσασα μάλιστα στο κεφάλαιο των κρυολογημάτων ότι όταν ένα κρυολόγημα παρατείνεται μπορεί να έξειλιχθή σε πνευμονία.

—"Αγαπητέ μου σκηνοθέτη, του άπαντάει ή ΟυΪλλιαμς, άς το άνοίξουμε σ' ένα άλλο κεφάλαιο: Το κεφάλαιο για την μητρότητα!

Το παιδί που γεννήθηκε ήταν άγόρι. "Η χαρά και ή ικανοποίησι της "Εστερ ήταν άπερίγραπτη. "Έκανε πολύ καιρό κατόπιν να δγή έξω γιατί έτρεμε ν' άφήση το μωρό της σε ξένα χέρια.

Και τώρα δεν θναί: Έξω έ-άν δεν δεβαιωθεί ότι όλες της οι όδηγίες θα ακολουθηθούν κατά γράμμα, χωρίς την έλαχιστη παράβασι.

"Έχει διώξει έως τώρα πέντε παραμάνες που είχε πάρει έναλλάξ γιατί παρέδιδαν στο έλάχιστο τις έντολές της!

—Όταν κρατάω το παιδί μου στα χέρια μου, λέει ή ίδια, αισθάνουαι την μεγαλύτερη ευτυχία. Το άγόρι μου έχει γαλανά μάτια, άπαλά και πλούσια μαζί μαλλάκια και δυνατά χέρια και πόδια. Κάνω ό,τι μπορώ γι' αυτό, το αλλάζω, το πλένω, το ταίζω και νοιώθω γι' αυτό την μεγαλύτερη χαρά.

Την χαρά αυτή ή όμορφη σειράνα και ευτυχισμένη μητέρα εύχεται σ' όλα τα κορίτσια του κόσμου! Σ

Μικρά Νέα

★ Θα άκούσατε ότι ο Κόρνελ Γουάιλντ και ή γυναίκα του Πατρίτσια Νάιτ έχώρισαν για λόγους... έπαγγελματικής αντίζηλίας. "Όπως ισχυρίζεται ή Πατρίτσια δεν ήθελε ο άνδρας της να την βοηθήση να έπιτύχη περισσότερο στον κινηματογράφο. Νεώτερες όμως πληροφορίες άναφέρουν ότι το ζεύγος πρόκειται να συμφιλιωθεί διότι ή Πατρίτσια δεν μπορεί να κάνει χωρίς τον άντρα της και δέχεται να θυσιάση τις προσωπικές της φιλοδοξίες για την ευτυχία τους.

★ Το έργο "Ανυπόμονη Καρδιά" που ανέβασε πριν από λίγο καιρό το Βασιλικό μας Θέατρο, γυρίστηκε ταινία στο Χόλλυγουντ με πρωταγωνιστή τον "Αγγλο ήθοποιό Ρέτσαρντ Τόντ.

"Επίσης το γνωστό μας θεατρικό έργο "Λεωφορείον ο Πόθος" που το είδαμε πέρυσι στην "Αθήνα, γυρίζεται στο Χόλλυγουντ με πρωταγωνίστρια την "Ολίβια ντε Χάβυλλαντ και πρωταγωνιστή τον Μπάρτ Λάνκα στερ.

★ Μετά από 6 έτών άτέλεια τες προσπάθειες ο δημιουργός της "Χιονάτης με τους 7 Νάνους", του "Πινόκιο" και της "Φαντασίας" γύρισε την "Σταχτοπούτα". Είναι ένα παραμύθι γεμάτο ευγένεια και όμορφιά, με όνειρώδη μουσική και υπέροχα χρώματα. "Κάθε γυναίκα, λένε οι κριτικοί, θα βρή εκεί ένα κομμάτι του έαυτού της». Προσθέτουν ακόμα ότι το παραμυθόδραμα αυτό του μάγου των σκηνών είναι κάτι που θα μείνη άξέχαστο.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

Παρουσιάζουμε, με την πιο μεγάλη χαρά, στις άναγνώστριές μας μερικά από τα καλύτερα μοντέλα της "Ελληνικής Μόδας, που είχαν την έμπνευσι να δημιουργήσουν οι μεγάλοι ραπτικοί μας Οίκοι, άντλώντας τις ιδέες τους από το άθάνατο πνεύμα και τον πολιτισμό της "Ελλάδος μας.

ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ

Μοντέλο του Οίκου Κ. ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ, καμωμένο από χονδρό κουκούλαρικο ύφαντό, από ύφάντρες της Μάνης, σε φυσικό κρέμ χρώμα, κεντημένο με άζουα στο χέρι, με χόρτο από στάχυ. Είναι έμπνευσμένο από την έποχή του θερισμού. Ζώνη από ψάθα, με τρία χρώματα. Κολιέ από ψάθα. ("Επάνω άριστερά).

ΚΑΡΠΑΘΟΣ

Μοντέλο του Οίκου ΤΣΟΥΧΛΟΥ. Το άνσάμπλ αυτό είναι έμπνευσμένο από τις Δωδεκανησιακές φορεσιές. Το παλτό είναι καμωμένο από ταφτά φάιγ, του έργοστασίου Καρασταμάτη, με υπλές φωτεινό χρώμα. Το ρεβέρ μπροστά είναι σε χρώμα μπρονζώ. Το φόρεμα από μέσα είναι από το ίδιο ύφασμα και ή ζώνη είναι διακοσμημένη με κόκκινες και υπλές πέτρες. ("Επάνω δεξιά).

ΑΠΤΕΡΟΣ ΝΙΚΗ

Μοντέλο του Οίκου ΤΣΟΥΧΛΟΥ. Βραδυνό, έμπνευσμένο από το διώνυμο άρχαιο άγαλμα και διακρίνεται για τις άναδιπλωμένες πτυχές του. Είναι καμωμένο από κρέπ μετά-έωτο "Αφροδίτης και ή ζώνη λαμέ. (Κάτω δεξιά).

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΕΙΝΕ ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ

ΕΝΑΣ φανατικός στατιστολόγος είχε την περιεργή ιδέα να μετρήσει πόσα άσκοπα έργα κάνει μέσα στο σπίτι της μία γυναίκα στο διάστημα των σαράντα ετών της ζωής που περνά σαν καλή νοικοκυρά. Και βρήκε πως χάρι στην έλλειψη οργανωτικού πνεύματος και στην έλλειψη μερικών συγχρονισμένων μέσων που, χωρίς να σκοτίζουν πολύ, μās επιτρέπουν να φτιάξουμε στα γρήγορα ένα φαγητό, δίχως να κινηθούμε από τη θέση μας, ή νοικοκυρά χάνει άσκοπα εξήντα λεπτά την ημέρα, που μās κάνουν δεκαπέντε μέρες το χρόνο. Η νοικοκυρά δηλ. χάνει στο διάστημα των σαράντα ετών, τρία δόκιμα χρόνια κι' αν η οικογένεια είναι πολυμελής τα χαμένα χρόνια γίνονται πολύ περισσότερα.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΑ
ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ

Ένα σπίτι που είναι καλά οργανωμένο και διευθύνεται καλά, εξασφαλίζει στη νοικοκυρά την ελευθερία της. Και τί άλλο ζητάει η νοικοκυρά από το να εξασφαλίσει μερικές ώρες ελευθερίας;

Είναι αλήθεια πως η σύγχρονη γυναίκα φιλοδοξεί ν' αποκτήσει μία μηχανή για το πλύσιμο των ρούχων της με τόση λαχτάρα, όπως οι παλιές ώραιες κυρίες φιλοδοξούσαν ν' αποκτήσουν ένα κολλίε με μαργαριτάρια. Και με το δίκιο της. Γιατί ο χρόνος που κερδίζει έτσι, είναι ή άνοια της, είναι ή δημοφιλία της. Είναι ή ευκαιρία ν' αφιερώσει μία ώρα ηρεμίας, κουβέντας με τον άντρα της, με τα παιδιά της. Είναι τα λίγα λεπτά την ημέρα για την περιποίηση του κορμιού της, που θα την διατηρήσει νέα, για τις φροντίδες του προσώπου που θα την κάνουν ευχάριστη στα άπειρα μάτια. Είναι τα λίγα λεπτά που η νοικοκυρά θα ξαναβρεί τις προσφιλείς της απασχολήσεις, λίγο διάβασμα, λίγη μουσική, λίγον καιρό τέλος πάντων να ζήσει....

Γιατί, η νοικοκυρά, όσο κι' αν είναι πενή ή δουλειά που κάνει στο σπίτι, δεν της γενκρώνει μέσα της τη φλόγα του έρωτα που έχει για τα όμορφα πράγματα. Και η φλόγα αυτή θα βρή την ευκαιρία να φουντώσει, όταν η νοικοκυρά, οργανώνοντας καλά το νοικοκυριό της, θα εξοικονομή τον καιρό ν' αναπτύξει τη λεπτή της ευαισθησία....

—ΤΙ ΥΛΙΚΟ ΣΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ.

“Αν έχετε μπαλκόνι, θα φυτέψετε τα λουλούδια σας, μέσα σε μεγάλες γλάστρες ή ξύλινες κάσες που θα τις τοποθετήσετε σε συμμετρική απόσταση. Κάτω από τις κάσες τοποθετούμε έναν τσίγκο για να μην φύγουν τα νερά και λερώνουν κάτω το έδαφος.

Θα σας χρειασθούν μερικά εργαλεία: Ένα μικρό ειδικό φτυράκι, ένα ποτήρι, μερικά παλιά κουτάλια και πηρούνια για την καλλιέργεια και μία μικρή ποδιά με πολλές τσέπες όπου θα βάσετε όλα αυτά τα εργαλεία.

—ΠΟΙΑ ΑΝΘΗ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ.

Είτε μεσημερινό είναι το διαμέρισμά σας, είτε βορεινό, είτε διαθέτετε τάρτα, είτε μπαλκόνι, είτε μονάχα ένα παράθυρο, δεν σας είναι δύσκολο να καλλιεργήτε άνθη όλο το χρόνο.

“Αν τα παράθυρά σας είναι βορεινά, θα φυτέψετε: μπιγκόνιες, φούξιες, κισσούς, όρτανσιες, δάλσαιο και πανσέδες. “Αν είναι μεσημερινό μπορείτε να φυτέψετε: γεράνια, καπουταίνους, φαρύφαλλα.

Το καλοκαίρι, ότι κι' αν φυτέψετε θάνοι. Μπορείτε ακόμη να έχετε άρωματικά μπιζέλια ή ροδιές. Τον χειμώνα θάρκεσθήτε στους πανσέδες, στον κισσό, στους πρίνους και σε μερικά άλλα χειμωνιάτικα λουλούδια.

—ΤΙ ΧΡΩΜΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ

Η ποιότητα του χρώματος ποικίλλει ανάλογα με τη θέση όπου είναι η γλάστρα σας. “Αν είναι σε μέρος ηλιόλουστο, θα χρησιμοποιήσετε μίγμα από λίπασμα που γίνεται από πεσμένα φύλλα και χώμα χωραφιού. “Αν είναι σε σκιά, θα χρησιμοποιήσετε το ίδιο μίγμα, αλλά πιο ελαφρύ με λιγότερο χώμα.

—ΠΩΣ ΝΑ ΦΥΤΕΥΕΤΕ

Πρώτα—πρώτα θα φροντίσετε ώστε το κάτω μέρος του δοχείου όπου θα φυτέψετε

τε τα λουλούδια σας, ν' αφήνει το νερό να φύγει. Το νερό δεν πρέπει ποτέ να λιμνάζει μέσα στις γλάστρες γιατί τότε οι ρίζες σαπίζουν. Γι' αυτό, το κάτω μέρος πρέπει να έχει τρύπες κι' από πάνω μικρά χαλίκια ή τρίμματα από μία παλιά γλάστρα.

Πριν φυτέψετε το άνθος, βάψτε στη βάση τα τρίμματα κι' από πάνω ένα μικρό στρώμα από χώμα 5—6 εκατοστά. Βάζετε έπειτα το άνθος κι' ύστερα γεμίζετε τη γλάστρα με χώμα. Όταν έχετε μεγάλο κιβώτιο (ζαρντινιέρα), φυτεύετε σε συμμετρικές αποστάσεις, ώστε να μπορήτε άνετα να κάνετε την καλλιέργεια.

—ΠΩΣ ΘΑ ΠΟΤΙΖΕΤΕ

Τα ποτίσματα πρέπει να γίνονται κατά προτίμηση το πρωί και το βράδυ κι' όχι τις ζεστές ώρες. Είναι πολύ καλό να ραντίζετε τα άνθη πρωί και βράδυ. Αυτή η τεχνητή βροσιά καθαρίζει τις βρωμιές που μαζεύουν τα φύλλα, όταν μάλιστα το σπίτι σας είναι στο κέντρο της πόλεως.

—ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΘΕ ΤΑ ΑΝΘΗ.

Τα άνθη ζητούν να καθαρίζονται καθημερινώς, να πλένονται τα λερωμένα φύλλα τους και να απαλλάσσονται από τα τρελολοχόρτα που φυτρώνουν ανάμεσά τους. Αυτή η δουλειά πρέπει να γίνεται πριν από το πότισμα. Τα άνθη δεν αγαπούν ούτε τη σκόνι, ούτε τα παράσιτα. Πολλές φορές πιάνουν κάτι ζωύφια που τα λένε φυτοφύερες. Για να τ' απαλλάξετε από αυτές, θα μαζέψετε κάμποσα αποστάσι γαρά και θα βάλετε τον καπνό μέσα στο νερό κάμποσες μέρες. “Υστερα με το νερό αυτό θα τ' ραντίσετε.

Μπορείτε να δίνετε στα άνθη σας και τουνοτικά. Λίπασμα από άλογο είναι πολύ αποτελεσματικό, όπως και χημικά λίπασματα, αλλά χρειάζεται προσοχή στις αναλογίες. Στο εμπόριο υπάρχουν λίπασματα σε σακκουλίτσες που έχουν και τη σχετική συνταγή. ή

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ...

...άλλα

ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΤΗ

Είναι δέκα χρόνια και καμιά φορά δεκαπέντε και είκοσι που προσπαθείτε να γίνετε μία τέλεια νοικοκυρά. Και τόχετε σχεδόν κατορθώσει: Το σπίτι σας είναι ένας μικρός κόσμος άριστα οργανωμένος που τους αρμονικούς νόμους του, τους κρατάτε στα δύο σας χέρια. Σας συμβαίνει μάλιστα καμιά φορά να λέτε με υπερηφάνεια:

—Πρώτα το νοικοκυριό μου κι' ύστερα ο εαυτός μου!

Προσοχή! Γιατί αυτό κινδυνεύει να τα χαλάσει όλα. “Αν θυσιάζετε τον εαυτό σας, αν παραμελήτε τον εαυτό σας, θα βρεθεί γρήγορα μία στιγμή που ο μικρός τέλειος κόσμος σας θα παύσει να διευθύνεται από ένα καθαρό μυαλό κι' από μια ζωντανή ενεργητικότητα και δεν θα χρειασθεί πολύς καιρός να αποδιοργανωθεί.

“Ετσι λοιπόν, το πρώτο σας καθήκον για να είστε συνειδητή νοικοκυρά είναι να διατηρήτε την ισορροπία του εαυτού σας και να έχετε χαμογελαστή.

Γιατί εκείνο που πρέπει να κάνετε πρώτα—πρώτα είναι να χαμογελάτε. “Υπερήφανη πρέπει να είστε μονάχα όταν δεν έχετε ποτέ άφορημη να παραπονεθήτε. Τα παράπονα μπορεί να έχουν αποτέλεσμα μία φορά, αλλά γρήγορα γίνονται ανιαρά. Και τότε θα καταλάβετε το λάθος που κάνατε, χωρίς να το αντιληφθήτε.

Μη θυσιάζετε λοιπόν τον εαυτό σας και πρό παντός, μη το λέτε. Στην ιδέα της “θυσιίας υπάρχει πάντα μία κρυφή «θλίψις» στείρα και απογοητευτική. Μην αφήνετε να φανή ένα ξέσπασμα ευαισθησίας. Προσπαθήτε αντίθετα να δίνετε την εντύπωση μίας τελείας ισορροπίας. Και για να το πετύχετε: “Αποφεύγετε τους έρεθισμένους και νευρικούς ανθρώπους, μην τρώτε αδιάκοπα και χωρίς λόγο, μασάτε τέλεια αυτό που τρώτε και μην πίνετε έρεθιστικά ποτά (καφέ ή πολύ τσάι.).

“Όταν αισθάνεστε έννευρισμένη ή ανυπόμονη, αναζητήστε μία στιγμή σιωπής κι' αν είναι δυνατόν μοναξιάς. “Ηρεμήστε με μερικές βαθιές εΐσπνοες. “Υστερα αρχίστε μία εργασία απλή που θα απορροφήσει την προσοχή σας, π.χ. ένα κέντημα ή ένα γράμμα που απαιτεί λίγη προσοχή. “Αν κι' αυτό δεν αρκεί, διαπλάστε μία στιγμή κάτω από τις κουβέρτες και βάλτε στο στομάχι σας ένα μπουκάλι με ζεστό νερό, όχι πολύ θερμό. Θα επακολουθήσει ένα ευεργετικό χαλάρωμα που θα σας επιτρέψει να συνεχίσετε χαρούμενα την ημέρα σας.

Ποτέ μην αφήνετε τη σκέψη σας να καταπνέεται με το να βρίσκετε δικαιολογίες για τις αμέλειές σας, τους θυμούς σας, τα ξεσπάσματά σας, τις κακοκεφίες σας. Οι δικαιολογίες που θα βρείτε είναι ίσως λογικές, αλλά θα τις πληρώσετε.

Αυτές οι σκέψεις είναι που κάνουν τις πικρές ρυτίδες στο πρόσωπο, που μαρμαί-

νουν τα χαρακτηριστικά σας, πολύ περισσότερο από την κούραση.

Να κοιμάστε πάντα καλά. “Ο ύπνος ξαναδίνει τις δυνάμεις, διατηρεί τη νεότητα και πρέπει να τον προστατεύετε σαν τον πιο δυνατό σας σύμμαχο.

Το βράδυ να τρώτε πάντα πολύ ελαφρά απλές τροφές. Πριν πέσετε στο κρεβάτι κάνετε δέκα αναπνευστικές κινήσεις μπρός στο άνοιχτο παράθυρό σας.

Το πρωί αφιερώστε δύο λεπτά για να επαναλάβετε τις ίδιες αυτές κινήσεις που θα σας χαρίσουν άμέσως το ευχάριστο αίσθημα της ευεξίας.

Η καθιστική ζωή, η ανεπάρκεια του αέρα και των ασκήσεων, προδιαθέτουν στον έννευρισμό. Κάνετε επίσης όσο συχνότερα μπορείτε και τουλάχιστον μία φορά την ημέρα, έναν μικρό περίπατο για να πάρετε αέρα και να κινηθείτε λίγο.

Στις περιπτώσεις που αισθάνεστε έρεθισμένη και έννευρισμένη, καταστρώστε ένα ακριβές και λεπτομερές πρόγραμμα χρησιμοποιήσεως του καιρού σας. Και προσπαθήστε να το τηρήσετε. Κάθε βράδυ, καθορίστε με τρόπον ακριβή το τι θα κάνετε την άλλη μέρα. Θα ενισχύσετε έτσι τη θέλησή σας και θα είστε πιο ήρεμη.

Προσπαθήστε να έχετε το ύψος σας ήρεμο, γαλήνιο. Μην κλείνετε ποτέ τα χέρια σας, αφήστε τα δάκτυλά σας άνοιχτά λίγο χωρισμένα μεταξύ τους. Θάστε έτσι πιο εύκολα ήρεμη, χαμογελαστή και ευδιάθετη. Τα άλλα θα επακολουθήσουν και η ζωή σας θα είναι άπλοποιημένη.

Το κέρδος σας θα είναι έτσι διπλό: Θα προφυλάξετε τον εαυτό σας από τις θλιβερές συνέπειες του έννευρισμού που επιδρά στην υγεία σας και σας κάνει να φαίνεστε πάντα άρρωστη, χωρίς στην ουσία να είστε. Και το σπουδαιότερο, θα δίνετε την εντύπωση μίας δροσερής, χαρούμενης και γεμάτης κέφι γυναίκας, που θα σκορπά γύρω της τη χαρά. Κάθε επίσκεψη στο σπίτι σας θα είναι μία ευχάριστη.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ...

...άλλα ΕΛΚΥΣΤΙΚΗ

Μία αδυναμία της νοικοκυράς είναι να βρίσκεται πάντα έτοιμη να παρουσιάσει σε ένα ξάφνιασμα που μπορεί να της συμβεί στο σπίτι. Πολλές φορές, την ώρα που είναι πνιγμένη στη δουλειά, χτυπά ξαφνικά το κουδούνι κι' ένας απροσδόκητος έπι σκέπτης πρέπει να μπη. Πώς θα παρουσια-

σθή η νοικοκυρά στον ξένο, ή στο γνωστό; Υπάρχει ένας απλός τρόπος για να μπορέσει η γυναίκα και μέσα από την μεγαλύτερη ασχολία, να παρουσιάσει άμέσως στον επισκέπτη της, καθαρή, έλκυστική.

“Ιδού μερικές ρούπες, που μπορεί να τις φορέσει άμέσως σε διάστημα δέκα δευτερολέπτων και να τρέξει ν' ανοίξει την πόρτα στον επισκέπτη και να εμφανισθεί έλκυστική και χαριτωμένη όπως συνήθως.

1) Ρόμπα από σκέτο ύφασμα που κλείνει στο λαιμό μ' ένα κορδόνι και στα πλάγια με δύο κουμπιά σταυρωτά.

2) Ρόμπα από κρέπ που κλείνει από πάνω ως κάτω μ' ένα εκλαίρι. Ζώνη με φιόγκο και μανίκια κιμονό.

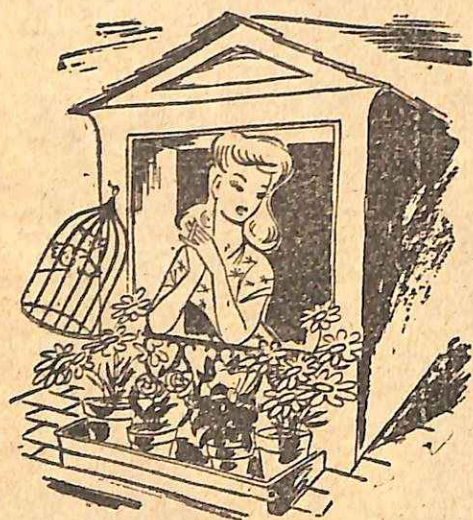
3) Ρόμπα από ύφασμα Μπαλκανίκ με κουμπιά στο πλάι και δερματίνη ζώνη.

Είναι ένα πρόβλημα που η καλή νοικοκυρά πάντα αντιμετωπίζει και πολύ δικαίως. Γιατί η γυναίκα πολλές φορές δεν είναι όπως φαίνεται έξω, αλλά όπως εμφανίζεται και ζή μέσα στο σπίτι της. Και πολλές φορές η εντύπωση που δίνει στο σπίτι είναι εκείνη που της εξασφαλίζει τη συμπάθεια και την εκτίμηση. “Έχουν, λοιπόν, μεγάλο δίκιο οι γυναίκες να σκέπτονται το πώς θα εμφανισθούν στον επισκέπτη τους που τους κτυπά άξαφνα την πόρτα. Είναι βασικό το ζήτημα του πώς εντύπωση θα προκαλέσει και η εντύπωση αυτή πρέπει να είναι πάντα καλή.

Πώς, λοιπόν, θα λύσει αυτό το ενοχλητικό πρόβλημα η γυναίκα και πώς θα επιτύχει εκείνο που θέλει;

Τι άλλο μπορεί να επιθυμήσει μία γυναίκα από το να είναι πάντα κεφατή, πάντα άνοιχτοκαρδη; “Ετσι γίνεται περιζήτητη στις συντροφίες και έτσι το σπίτι της μεταβάλλεται σε μόν αληθινή δασί ευδιαθεσίας και γέλιου....

Μακριά, λοιπόν, κάθε μελαγχολία και χαμογελάτε!

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ...

...άλλα

ΦΙΛΑΝΘΗΣ

Θα σας έτυχε, χωρίς αμφιβολία, να αισθανθήτε ένα ξαλάφωμα και μία ξεκούραση, απλώς και μόνο επειδή γυρίζοντας από τα μύονια σας, περάσατε από ένα δημόσιο κήπο.

Σκεφθήκατε όμως ποτέ σας πως μπορείτε να έχετε έναν τέτοιο κήπο στο παράθυρό σας και πως θ' αρκούσε να ρίχνετε μία ματιά σ' αυτόν τον κήπο για να διατηρήτε όλη την ημέρα την ηρεμία σας και το χαμόγελό σας; Κι' όμως είναι πολύ απλό να τον έχετε.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ...

Η αγορά των τροφίμων παρουσιάζει σήμερα για τους περισσότερους οικιακούς προϋπολογισμούς, τη σπουδαιότερη δυσκολία. Είναι πρέπον λοιπόν να μην την κάνουμε στα ελαφρά, έστω κι' αν η διαπά-

...άλλα

νη δεν φαίνεται σημαντική. Πρώτο σας μέλημα είναι να διαλέξετε τους προμηθευτές σας αφού δοκιμάσετε την τιμή και την ποιότητα των προϊόντων τους καθώς και την προθυμία τους να σας εξυπηρετήσουν. Α-

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

φού τους διαλέξετε, μείνετε έπειτα πιστή σ' αυτούς, αργυρτώνοντας όμως πάντα.

Μην παραλείπετε επίσης να τηγαίνετε στις λαϊκές αγορές, όπου η πληθώρα της προσφοράς προκαλεί τον συναγισμό και διευκολύνει την έκλογή σας. Κανονίζετε πάντα την ποσότητα των ειδών που θ' αγοράσετε σύμφωνα με τον αριθμό των μελών της οικογενείας σας και τις δυνατότητες που έχετε να διατηρήσετε τα περισσεύματα.

Για τα είδη που πωλούνται με το κομμάτι ή με το ζύγι (κρέας, ψάρια, πουλερικά), πληροφωρηθείτε πρώτα την τιμή, προσέξτε το ζύγι, εξακριβώστε το λογαριασμό. Είναι δικαίωμά σας να αναφερθείτε και σύμφωνα με το νόμο. Ο νόμος επίσης λέει πως κάθε είδος πρέπει να είναι καθαρό και να διπλώνεται σε καθαρό, λευκό χαρτί. Ασκήστε αυτό το δικαίωμά σας. Και προ πάντως μάθετε να διαλέγετε εκείνο που θέλετε.

Ποτέ π.χ. μην αποφασίζετε εκ των προτέρων πως θ' αγοράσετε ψάρια. Γιατί τίποτα δεν είναι πιο ιδιότροπο από την τιμή του ψαριού. Εξαρτάται από το είδος κι' από την εποχή που επιδρά στο ψάρεμα. Να μερικές πρακτικές συμβουλές για να κάνετε καλή αγορά ψαριών.

ΤΟ ΦΡΕΣΚΟ

Το φρέσκο ψάρι έχει μάτια διαφανή και φουσκωμένα. Το χρώμα του είναι ζωρό. Η κοιλιά του έστικη και λευκή. Τα λείπια του στρωτά. Οι βρόγχοι του έχουν χρώμα ζωρό κόκκινο. Η μυρουδιά του είναι νοπή θαλασσίνη. Το ψάρι που δεν είναι φρέσκο, έχει μάτια θαυλωμένα και θαμπά. Η σάρκα του είναι μαλακή και μόλις το ζουλήξετε μένει άπανά το αποτύπωμα του δαχτύλου σας. Η κοιλιά του είναι κίτρινη και μερικές φορές ανοιγμένη. Το χρώμα των βρόγχων είναι θαμπό.

Προσοχή λοιπόν, γιατί το ψώνιο του ψαριού είναι πολύ δύσκολο.

ΤΟ ΕΙΔΟΣ

Πολλές φορές το άφθονο ψάρεμα κάνει ώστε και τα πιο εκλεκτά ψάρια να πωλούνται φτηνά όσο τα συνηθισμένα ψάρια. Προσέξτε λοιπόν την τιμή πρώτου αγοράσετε. Η τιμή ποικίλλει πολλές φορές στο ίδιο ψάρι ανάλογα με το μέγεθος.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Όταν ύπάρχη κακοκαιρία θα ξέρετε πως το ψάρεμα δεν είναι δυνατό και επομένως δεν πρέπει να περιμένετε φρέσκο ψάρι.

Η ΕΠΟΧΗ

Τα ψάρια έχουν το ημερολόγιό τους. Μερικά είδη ψαριών είναι πιο άφθονα ώριμες εποχές και συνεπώς πιο φθηνά.

ΤΑ ΕΤΟΙΜΑ

Οί νοικοκυρές συχνά παραπονούνται γιατί τα ψάρια είναι μελάς και απαιτούν πολλή δουλειά. Στις Σκανδιναβικές χώρες, στην Ολλανδία και στην Αγγλία, τα ψάρια προσφέρονται έτοιμα για το τηγάνι ή την κατσαρόλα. Μπορείτε όμως και εείς α-

πό τον ψαρά σας να ζητήσετε και να επιτύχετε να σας δώσει τα ψάρια καθαρισμένα, με κομμένα κεφάλια, έτοιμα. Έτσι, θα γλυτώσετε από το μπελά του καθαρίσματος.

Μην παραλείπετε επίσης να ψωνίζετε τα χόρτα σας από τη λαϊκή αγορά. Θα μπορείτε να κάνετε εύκολα την επίλογή σας και θα τ' αγοράσετε πολύ φθηνότερα. Έπίσης αγοράζετε λεμόνια προτού τελειώσει η σεζόν, φυλάσσετε το ζωμό τους μέσα σε βρασμένα μπουκάλια και από πάνω ρίχνετε λίγο λάδι, που εμποδίζει τον αέρα να εισχωρή μέσα στο λεμόνι. Θα έχετε έτσι ξυνό όλο το καλοκαίρι και σε πολύ φθηνή τιμή.

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ...

...άλλα

ΜΕΘΟΔΙΚΗ

Τη Δευτέρα σας, πρέπει να την έχετε αφιερωμένη στη μπουγάδα σας. Κάθε καλή νοικοκυρά νοιώθει την ανάγκη να απαλύνει γρήγορα από τα άσπρόρουχα που συγκεντρώθηκαν την προηγούμενη εβδομάδα. Για να πετύχετε μία καλή μπουγάδα, που νάχη καλό αποτέλεσμα, στο συντομότερο διάστημα και να είναι και οικονομική, πρέπει να τηρήτε κατά γράμμα αυτές τις τρεις βασικές αρχές:

ΜΗΝ ΑΦΙΝΕΤΕ ΝΑ ΜΑΖΕΥΟΝΤΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΠΛΥΤΑ

Γιατί τα απλута ρούχα καθαρίζονται τόσο καλύτερα, όσο πιο γρήγορα πλύνονται.

Συμπέρασμα: Το να κάνετε τη μπουγάδα σας κάθε εβδομάδα είναι μία καλή συνήθεια.

ΠΛΕΝΕΤΕ ΤΑ ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΛΕΡΩΘΟΥΣ ΠΟΛΥ.

Η ποσότητα των ρούχων που έχετε να πλύνετε δεν είναι και τόσο σημαντικό ζήτημα. Το πάν είναι ο βαθμός στον οποίον είναι λερωμένα. Κι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. Με το ν' αλλάζετε λοιπόν συχνά άσπρόρουχα, εξασφαλίζετε και την υγεία σας και εξοικονομείτε χρόνο από τη δουλειά σας.

ΝΑ ΜΟΥΣΚΕΥΕΤΕ ΠΡΩΤΑ ΤΑ ΡΟΥΧΑ.

Πρωταρχικό είναι να βυθίζετε προηγουμένως τα άσπρόρουχα μέσα στο μπάνιο ή στη σκάφη και να τ' αφήνετε να μουσκεύουν τουλάχιστον δυό ώρες πριν αρχίσετε την μπουγάδα. Να θυμάστε πάντα πως ένα ρούχο καλά μουσκευμένο, είναι σχεδόν μισοπλυμένο. Όλα ύστερα γίνονται πιο εύκολα.

—ΧΩΡΙΖΕΤΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

Ένα πρακτικό επίσης πράγμα που σας διευκολύνει στο πλύσιμο, είναι να χωρίζετε τα ρούχα κατά χρώματα και κατά ποιότητες. Πρώτα βάλετε τα μεγάλα κομμάτια σετονία, τραπέζοι, μαντήλια. Έπειτα τα πιο λερωμένα. Έπειτα τα λιγότερο λερωμένα. Και τελευταία, τα λεπτά και καλής ποιότητας. Το καθένα θέλει τον χειρισμό του.

Τρεῖς ἐρωτήσεις

Τρεῖς ἀπαντήσεις

1. Πρέπει ώρισμένα πράγματα να τα κάνουμε αυτόματα;
2. Οί άντρες γενικά έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στον εαυτό τους παρά οί γυναίκες;
3. Είναι φυσικό να γελάμε για να κρύψουμε την άμηχανία μας;

1

Ναί, ώρισμένα πράγματα πρέπει να γίνονται αυτόματα (πλύσιμο, περιποίηση μαλλιών, πρωινές γυμναστικές ασκήσεις κλπ.). Αν το κατορθώσουμε αυτό, το πνεύμα μας μπορεί ν' ασχοληθῇ ταυτόχρονα με άλλα πράγματα πιο χρήσιμα ή πιο άνώτερα. Πολλοί άνθρωποι χάνουν πολύτιμες ώρες άπασχολώντας το μυαλό τους με σκέψεις άπ' τις άποίες θα έπρεπε να είχαν απαλλαγῇ: «Θά λούσω το κεφάλι μου σήμερα ή αύριο; Πρέπει να δώσω τα ρούχα μου στην πλύστρα; Θα πάω στο κομμωτήριο;» Μην τους μιμήσθε! Προσπαθήστε αντίθετως να σάς γίνουν συνήθεια αυτά τα πράγματα και να μη σάς ένοχλούν καθόλου.

2

Ναί, οί άντρες έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, παρά οί γυναίκες. Μά μονάχα στον τομέα τους (επικίνδυνες άποστολές, ριψοκίνδυνα σχέδια κλπ.). Αντίθετως οί γυναίκες έχουν περισσότερη εμπιστοσύνη στον εαυτό τους παρά οί άνδρες, όταν πρόκειται για λεπτά κοινωνικά ζητήματα. Επίσης οί γυναίκες φοβούνται λιγώτερο να έμφανισθούν ή να μιλήσουν δημοσίαι. Πολλοί άντρες που τα καταφέρουν θαυμάσια στον άγώνα της ζωής, ζητούν τη βοήθεια της γυναίκας τους όταν πρόκειται για οικογενειακά, κοσμικά ή κοινωνικά ζητήματα.

3

Έντελώς φυσικό. Ένῳ λέτε κάτι φοβόσαστε ξαφνικά μήπως σάς διαψεύσουν ή σάς κοροϊδέψουν. Και τότε σαν μοναδική διέξοδο, γελάτε δεβιασμένα για να κάνετε τους άλλους να πιστέψουν ότι άστεεινόςαστε! Έξ άλλου, τίς περισσότερες φορές, αυτό το γέλιο άντηχεί ψεύτικο. Προτιμότερο είναι, όταν μπορούμε, να το άποφεύγουμε. Γιατί κινδυνεύουμε να δημιουργήσουμε κακή έντύπωση στους άλλους.

★

ΨΥΧΡΟΛΟΥΣΙΕΣ

Σ' ένα παγκάκι του Ζαπτείου ξνας νεαρός, τρομερά δειλός, δασαίνεται από ώρες να βρή άφορμή να πιάσει κουδέντα με μία όμορφη κοπέλλα, που καθόταν δίπλα του. Έπι τέλους, νόμισε πως βρήκε την κατάλληλη ευκαιρία γιατί μία μέλισσα κάθησε στην πλάτη της δεσποινίδος.

— Δεσποινίς, τόλμησε να πῇ ο νεαρός, ένα ζωό είναι πίσω σας.

— Αί κύριε, άπάντησε ή νεαρά προσποιούμενη την έκπληκτη. Δεν σάς είχα άντιληφθῇ!...

ΚΕΝΤΗΜΑ ΚΟΦΤΟ

Αυτό το θαυμάσιο σχέδιο που σάς δίνουμε σήμερα είναι ό,τι χρειάζεται για να στολίση το λινό σας καρὲ ντὲ τάμπλ ή το τραπέζομάνηλο του σαγιού με τα σχετικά του πετσετάκια. Τα κοφτά γίνονται γύρω-γύρω με φεστόνι και το στηλάκια άνεδατά, χωρίς πικό. Τα λουλούδια και τα φύλλα που δεν είναι κοφτά, γίνονται με άνεδατή ρίζα.

ΜΠΛΟΥΖΑ

ΜΕ ΜΑΝΙΚΙΑ

Υλικά: 115 δρ. μαλλί Πιγκουέν Μον-ταίν (συλλογή Σελέστ), 2 βελόνες με διά-μετρο 2 χιλ., 6 φιλντισένια κουμπιά τών 12 χιλ.

Πλέξι: 1) Ζερσέυ ανάποδη: + 1 σει-ρά άν. 1 σειρά ίσια + 2) Πουάν ριδιέρ: 1η σειρά: + 2 π. άν., 1 π. ίσια, 1 ρίξιμο, 1 π. περιστό στην ίσια, 1 π. ίσια, κόψιμο του περιστού π. πάνω στον τελευταίο π., 2 σειρές: + 3 π. άν., 2 π. ίσια +. Έπα-ναλαμβάνετε πάντα αυτές τις 2 σειρές.

Αναλογίες: Ζερσέυ: 20π. Ισούν-ται με 5 1/2 εκατ. 20 σειρές Ισούνται με 3,7 εκατ.

Δεξιό έμπρός: Πιάσετε 85 π. Πλέ-ξετε 2,5 εκατ. Ζερσέυ ανάποδο, έπειτα έρ-γασθήτε με πουάν ριδιέρ και κόψετε άρι-στερά από 1 π. κάθε 1,5 εκατ. (8 φορές). Έπειτα προσθέστε από 1 π. κάθε 2 εκατ (10 φορές). Στα 5 εκατοστά του πουάν ριδιέρ, πλέξετε μαζί τους δυό π. άν. ανά-μεσα σε κάθε άζουρ. Πλέξετε έτσι 7 1/2 έ-κατ. και κατόπιν διπλασιάστε όλους τους άνάποδους π. έτσι ώστε να έξαναβρήςτε 2 π. στην άν. ανάμεσα σε κάθε άζουρ. Πλέ-ξετε έτσι 3 1/2 εκατ. και κατόπιν όλους τους π. με πλέξι Ζερσέυ ανάποδο, επί 24 σειρές. Ξαναρχίστε το πουάν ριδιέρ με την ίδια διάταξη επί 5 1/2 εκατ. και τελειώ-σετε με Ζερσέυ ανάποδο.

Στα 36 εκατ. από την άρχή, κόψετε δε-ξιά 1 π. κάθε 0,8 εκατ. (21 φορές) κα-θώς και άριστερά, έπειτα κάθε 2 σειρές: 6 π., 4 π., 3 π., 2 π., 1 π. Πλέξετε συ-νέχεια 4 εκατ. έπειτα προσθέστε στα ά-ριστερά από 1 π. κάθε 2 εκατ. (5 φορές). Στα 17 εκατ. από τη μασχάλη, κόψετε άριστερά 5 π. κάθε 2 σειρές (9 φορές). Κόψετε το άριστερό έμπρός όμοιο, αντί-κρύζοντας την εργασία.

Ρεβέρ: Φιάξτε 2 λουρίδες Ζερσέυ 56 εκατ. μήκους με 20 π. πλάτος.

Πλάτη: Πιάσετε 160 π. Πλέξετε ό-μοια με το έμπρός και το όπισω με Ζερ-σεύ και πουάν ριδιέρ και κόψετε σε κάθε πλευρά από 1 π. κάθε 3 εκατ. (3 φορές), έπειτα προσθέστε από 1 π. κάθε 5 εκατ. (3 φορές).

Στα 35 εκατ. ύψους από την άρχή, κό-ψετε 5 π. από κάθε πλευρά, έπειτα κάθε 2 σειρές: 2 π. (2 φορές), 1 π. (3 φορές) και τελειώστε ίσια. Στα 17 εκατ. από τη μασχάλη, κόψετε 4 π. από κάθε πλευρά κα-θε 2 σειρές (13 φορές). Στο 10ο στένεμα, κόψετε 12 π. στη μέση για το λαιμό και τελειώστε ξεχωριστά, συνεχίζοντας να κό-βετε: 5 π. κάθε 2 σειρές (2 φορές).

Μανίκια: Αρχίζουν από πάνω και γίνονται με ανάποδο Ζερσέυ: Πιάσετε 20 π., προσθέστε σε κάθε πλευρά και κάθε 2 σειρές: 5 π., 4 π. (4 φορές). Έπειτα κόψετε από κάθε πλευρά από 1 π. κάθε 4 σειρές (11 φορές). Συνεχίστε ίσια και στα 25 εκατ. από την άρχή φιάξτε το άλλο μι-σό, αντίκρυστά.

Μανσέτες: Πιάσετε 66 π. και φιά-ξετε μία λουρίδα από Ζερσέυ ανάποδο 13 εκατ. Κόψετε.

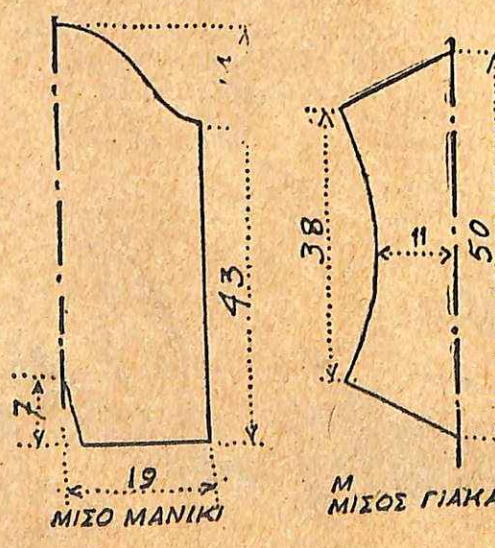
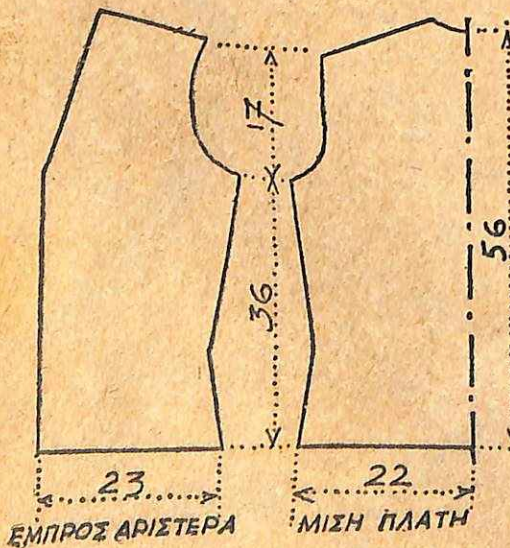
Γιακάς: Αρχίζει από τις μύτες: Πιά-

σετε 3 π. Προσθέστε σε κάθε πλευρά και κάθε 2 σειρές: 2 π. (8 φορές), 3 π. (6 φορές), 4 π. (4 φορές). Έπειτα κόψετε από κάθε πλευρά από 1 π. κάθε 4 σειρές (11 φορές). Συνεχίστε ίσια και στα 25 εκατ. από την άρχή φιάξτε το άλλο μι-σό, αντίκρυστά.

Μανσέτες: Πιάσετε 66 π. και φιά-ξετε μία λουρίδα από Ζερσέυ ανάποδο 13 εκατ. Κόψετε.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙ

Σιδερώστε το Ζερσέυ από την καλή. Φιάξτε μία πιέτα στη λουρίδα του Ζερσέυ που κόβει τα πουάν ριδιέρ αφίνοντας να περισσεύουν 2 σειρές από κάθε πλευρά και τσακίστε την με το σίδερο για να σχηματισθί μία στρογγυλή τσάκισι. Φιά-ξετε μία πένσα οριζόντια στο έμπρός κα-τω από τις μασχάλες εκεί που τελειώνουν τα πουάν ριδιέρ, 1 1/2 εκατ. βαθειά και 9 εκατ. μακρύ. Ράψετε τα ρεβέρ ανάποδη με ανάποδη και γυρίστε τα, τσακίζοντας τα στα δυό. Φιάξτε τις ραφές στο κατωμάνι-κο και στους ώμους, πιάνοντας μαζί και το ρεβέρ. Ντουμπλάρετε τις σχισμές των μανικιών με την πλεκτή τους φόδρα. Σε ά-πόστασι 1 1/2 εκατ. από τη μία άκρη της κάθε μανσέτας, φιάξτε μία πιέτα 1 1/2 έ-κατ. βαθειά και Ισιώσατε την με το σίδερο για να σχηματισθί μία στρογγυλή πιέτα. Διπλώσατε τη μανσέτα στα δυό, σουρώσε-τε το κάτω του μανικιού και κολλήσατε τη με τους ώμους, πιάνοντας μαζί και το ρεβέρ. Κολλήσατε τα μανίκια στις μασχάλες. Διπλώσατε το γιακά στα δυό και συνενώσατέ τον. Κόψετε και πλέξε-τε όπως θα έκανατε άν έπρόκειτο για ύ-φασμα, 2 οριζόντιες κουμπιότρυπες στη μέ-ση του ρεβέρ, τη μία εκεί που πέφτει η στρογγυλή πιέτα και την άλλη σε άπόστα-σι 8 εκατ. παρακάτω. Ράψετε τα κουμπιά στην αντίστοιχη θέση. Φιάξτε 2 θηλειές στις μανσέτες και ράψετε τα κουμπιά.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Α' Φιλαρέσκεια

Αφού η γυναίκα τοποθετεί το κέντρο της ζωής της έξω από τον εαυτό της, ά-φου χαίρεται και λυπάται περισσότερο για τους άλλους παρά για τον εαυτό της, είναι φυσικό να θέλη να τους ευχαριστή έστω και με θυσία δική της. Άπ' αυτό το γεγο-νός πηγάζει η τάσι της ν' άρέση — ή φι-λαρέσκεια. Αυτή ή φιλαρέσκεια δεσπό-ζει σ' όλο τον άλλο της ψυχολογικόν κό-σμο και φωτίζει ολόκληρη τη ζωή της — μέχρι θανάτου!

Η γυναίκα προσπαθεί να δίνη ευχάρι-στη εντύπωσι σ' όλες τις αίσθήσεις των άλ-λων, στην όρασι, στην ακοή, στην όσφρη-σι — και στην άφή· προσπαθεί να τους ευ-χарιστή με το πρόσωπό της, τη φυσική της κατασκευή, με τις χειρονομίες της, με τη φωνή της, με το λόγο της, με το φέρεμά της. Είναι ο θαυότερος και ο ουσιαστικώ-τερος πόθος της γυναίκας.

Αυτός ο πόθος είναι πιό γενικός και πιό διαρκής από τον έρωτα και δεν πρέπει να συγχέεται μ' αυτόν. Η φιλαρέσκεια είναι ή τάσι της γυναίκας να παίρνη, ενώ ο έ-ρωτας είναι ή τάσι της να δίνη. Η φιλα-ρέσκεια είναι άσχετη με την έχτιμηση και τον θαυμασμό για τους άλλους, ενώ ο έ-ρωτας προϋποθέτει αυτά τα αίσθήματα. Η φιλαρέσκεια είναι φυσικό φαινόμενο πρώτα κι' ύστερα ήθικό και πνευματικό, ενώ ο έ-ρωτας είναι το αντίθετο: ήθικό και πνευμα-τικό πρώτα κι' ύστερα φυσικό· και τέλος ή φιλαρέσκεια είναι άπερίοριστη: άπλώνε-ται σ' όλους· ενώ ο έρωτας είναι περιωρι-σμένος: συγκεντρώνεται σ' ένα πρόσωπο.

Η γυναίκα επιθυμεί ν' άρέση σ' όλους: στο δασκαλό της, στο μαθητή της, στον πελάτη της, στον προμηθευτή της, δηλαδή με όσους σχετίζεται ή έχει γι' αυτούς κά-ποιο ενδιαφέρον. Άλλά επιθυμεί άκόμη ν' άρέση και στους άγνωστους: στο διαδότη του δρόμου που γυρίζει και την κυττάζει, στον συνταξιούδη της που δεν θά τον έα-ναιδή άλλοτε, στον εργάτη που έρχεται σπύτη να διορθώση κάτι. Για όλους αυτούς δεν έχει κανένα ίσδιότερο ενδιαφέρον, ούτε τους έχτιμα, ούτε περισσότερο τους έρωτεύε-ται. Η γυναίκα θέλει ν' άρέση. Αυτό εί-ναι όλο. Και γι' αυτό τρέχει στο θέατρο, στις δίκες, στους χορούς, στις δεξιώσεις κάθε λογής, όπου της δίνεται ή ευκαιρία να ιδωθί από πολλούς μαζί, άρσενι-κούς και θηλυκούς, και ν' άρέση σε πολ-λούς μαζί.

Τό έμπνημα της φιλαρέσκειας είναι πρώτορ στη γυναίκα· όμως ή συνειδητή λειτουργία της σημειώνει τη μετάβασι της γυναίκας από την παιδική ηλικία στην έφηβική. Και τίποτε δεν μπορεί να της σβύση αυτό το καθοριστικό στοιχείο της ζωής της: ούτε ή άρρώστεια, ούτε τα γη-ρατειά, ούτε ο θάνατος. Φιλαρέσκεια έχουν και οι γιαιγάδες των Γηροκομείων, που ως τα τελευταία τους στολίζονται και κατασ-ρώνονται· έχουν και οι άρρώστες στα Νο-σοκομεία· οι φυλακισμένες στα κελιά τους· την έχουν οι έτοιμοθάνατες, που δίνουν πα-ραγγελίες για το πώς θα τις ντύσουν και θα τις μακιγάρουνε πεθαίνεντες· την έχουν και αυτές που αυτοκτονούν και γι' αυτό δι-αλέγουν αυτό το είδος του θανάτου, που δεν θά τις παραμορφώση· την έχουν και οι Άγιες της Έκκλησίας όπως ή άγία της Καθολικής Έκκλησίας Κολόμπα, που συ-νιστούσε στις «άδελφές» να τις σκεπάσουν με τριαντάφυλλα, για ν' άρέση στον ούρα-νιο Νυμφίο, όταν θά πετάξη σ' αυτόν.

Άπ' αυτήν τη φιλαρέσκεια που κάνει τη γυναίκα να ζητά νάναι ευχάριστη στους

άλλους φυσικά και κατά συνέπειαν και ή-θικά και πνευματικά είναι ή αίτία της χά-ριτος, του καλού ντυσίματος, των καλών κινήσεων και πράξεων, της έξυπνάδας των λόγων της, άκόμη και της «τολμηρότητας» των λόγων της — γιατί είναι ένας ο σκο-πός: ν' άρέση, να την προσέξουν.

Από φιλαρέσκεια ή γυναίκα επιδιίδεται στα σπόρ (περνάει, άς πούμε, τη Μάχη κολυμπώντας): από φιλαρέσκεια σπουδά-ζουν και ειδικεύονται σε κάποια έπιστήμη ή τέχνη κι' από φιλαρέσκεια θέλει να πάρη διάσημον άντρα.

Β'

ΚΟΣΜΙΚΟΤΗΤΑ, ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ, ΦΛΕΡΤ

Η φιλαρέσκεια όμως που είναι έμφυτη στη γυναίκα και άποτελεί το καλύτερό της όπλο για τον άγωνα της ζωής, μπορεί πολ-λές φορές να ξεβγαίνει από τα φυσικά της όρια και τότε κινδυνεύει να δλαττή μάλλον παρά να ώφέλη.

Όταν ή φιλαρέσκεια είναι υπερβολική, φθάνει σιγά και κατά βαθμούς στην έπιθυ-μία της γυναίκας να ζητάη να μεγαλώνη τον κύκλο των προσώπων, στα όποια ν' ά-ρέση. Και έτσι έχουμε την κοσμικό-τη-τά· από την έπιθυμία πάλι της γυναίκας να θέλη να τραβήη την προσοχή και τον θαυμασμό των άλλων με λόγια και πράξεις ύπολογισμένες και σκόπιμες, προέρχεται ή κοκεταρία· κι' από την έπιθυμία της να έντοπίζη την έλκυστικότητα της, τεχνι-κά ή φυσικά, σ' ένα μοναδικό πρόσωπο, μα χωρίς την πρόθεσι ν' αγαπήση ή ν' αγα-πήθι, προέρχεται το φλέρτ.

Η κοσμικότητα, ή κοκεταρία και το φλέρτ είναι φαινόμενα γενικά και θεμελιώ-δη στη γυναίκα. Καμμία τιμή, καμμία δό-ξα, καμμία άλλη άόλαυσι λογοτεχνική, καλλιτεχνική ή έπιστημονική δεν μπορεί να συγκριθί με το μεθύσι που νοιώθει ή γυναι-κα όταν περιβάλλεται από πολλούς άν-τρες, που την κορτετζάρουν, που την θαυ-μάζουν και που τους άρέσει ή όταν μπορεί να διαλέξη έναν από τους πολλούς για να έντοπίζη σ' αυτόν όλο της το ενδιαφέρον, δηλαδή να φλερτάρη μ' αυτόν, χωρίς, ό-πως είπαμε, την προοπτική να τον έρω-τευθί.

Ευτυχώς μαζί μ' αυτές τις υπερβολές ή τις έκτροπές της φιλαρέσκειας, έχει μέσα της ή γυναίκα και το φρένο, που την συγ-κρατούν σ' αυτόν τον κατήφορο της μαται-οδοξίας. Είναι ή φυσική της άποκλειστικό-τητα στον έρωτα· χάρι σ' αυτό το φρένο ή γυναίκα απομονώνει ένα μονάχα άντρα και σ' αυτόν δίνει όλη την καρδιά της, και έ-πομένως δεν θέλει να γίνη κοινόν κτήμα. Είναι ή άπαστρόφη της, φυσική κι' αυτή, για κάθε ύπολογισμό κι' επιτήδευσι. Είναι ή φυσική της αιδώς που την κάνει να μνή έξοικειώνεται με τον καθένα. Κι' αυτά τα φρένα είναι τόσο γενικά σ' όλες τις γυ-ναίκες, που έτσι οι περισσότερες κατορθώ-νουν να είναι φιλαρέσκες χωρίς υπερβολή.

Αυτή ή κοσμικότητα, ή κοκεταρία και το φλέρτ δεν είναι πάντοτε ακίνδυνα φα-ινόμενα, όσο κι' αν είναι στο βάθος τους άθωα. Γιατί, όσο κι' αν πιστεύη ή γυναι-κα πως μ' αυτές τις έπιθυμίες της δεν έ-χει κακό σκοπό, άλλ' άπλώς ευχαριστεί-ται και διασκεδάζει, όμως ο αντίκτυπος τους στην ψυχή του άντρας είναι συχνά πολύ διαφορετικός από εκείνον, που α-υτή θέλει.

Ο άνδρας δεν πολυκαταλαβαίνει τη δι-αφορά που χωρίζει τη γυναίκα που του ά-ρέσει από την γυναίκα που άγαπά. Ένώ δεν είναι και πολύ εύκολο στη γυ-

ναίκα να περάση από το φλέρτ στον έρωτα, είναι εύκολώτατο στον άντρα.

Άλλωστε δεν χρειάζεται και πολλά τσαλιμάκια και προθέσεις ό άντρας για να πάρη φωτιά. Η άπλή παρούσα μιάς δημοφης κι' έλκυστικής γυναίκας τον κά-νει συχνά να χάση τον μπουσουλά. Ό-ταν μάλιστα ή γυναίκα χρησιμοποίη και καί τεχνάσματα και θέλη με κάθε θυσία ν' άρέση, τότε ό άντρας πολύ εύκολώτε-ρα πιάνεται στα δίχτυα.

Όσο κι' αν μερικοί παραδέχονται τον άντρα για πονηρό στο ζήτημα του έρωτα, ή αλήθεια είναι πως παίζει με άνοιχτά χαρτιά, γιατί, άπλούστατα, δεν μπορεί άλλοιώς. Εύκολα φαντάζεται πως ή γυναι-κα τον αγαπά, αν και συνήθως ή γυναίκα παίζει. Άλλωστε του άρέσουν τα παι-χνίδια και τον τραβάνε περισσότερο από τις καθαρές κουβέντες. Άλλά έτσι παι-ζοντας ή γυναίκα μπορεί και ή ίδια να παση στα δίχτυα και να δοθί σοβαρά σ' έναν άντρα, ενώ είχε μονάχα την άφε-λή πρόθεσι να του άρέση άπλώς.

Άλλ' αυτό το φλερτάρισμα μπορεί να έχη κι' άλλες δυσάρεστες συνέπειες: μπο-ρεί να κάνει έναν παντρεμένο ή έναν άρ-ραβωνισμένο να χωρίσουν τη γυναίκα ή τη άρραβωνιαστική τους κι' έτσι να δια-λυθί μία συγκροτημένη οικογένεια ή μία οίκογένεια που επρόκειτο να συγκροτηθί. Επί πλέον, πολλοί άντρες, πουχτυχίμε-νοι από τις μάστιγες γυναίκες που φλερτά-ρουν συνεχώς, χάνουν την πίστι τους στη γυναίκα και άποφεύγουν να παντρευτούν και να φτιάσουν οίκογένεια. Κι' αυτό το άποτέλεσμα είναι κακό και για την κοι-νωία, γενικά, και για την ίδια τη γυναι-κα, ειδικά. Τα διαζύγια και τα έργενιλι-κια είναι κακά που στρέφονται εναντίον της γυναίκας. Και ή γυναίκα το καταλα-βαίνει. Γι' αυτό οι περισσότερες γυναίκες έχουν φοβερή αντίπαθεια για κείνες που φλερτάρουν κι' άς είναι κι' οι ίδιες κορ-τετζούδες· επίσης ύποφέρουν πολύ να δλε-ψούν τις άλλες να κορτετζάρουν μπροστά τους, αν και οι ίδιες κάνουν την ίδια δου-λειά τον ίδιο κορμό.

Αυτή ή αντίπαθεια είναι πολύ ώφέλιμη στην κοινωνία. Άποτελεί ένα ένστιγματι-κό συναίσθημα ό μαδίκης άμυνας, που αναδύεται από το ύποσυνειδητό, αν και μπορεί ή συνειδησι να το άρνείται.

Για όλους αυτούς τους λόγους, αν και ή κοσμικότητα, ή κοκεταρία και το φλέρτ είναι έλαττώματα συγγνωστά, ωστόσο κα-λό είναι να τα περιορίζουν οι γυναίκες. Η δυσκολία θρίσκεται σε τούτο: να τα πε-ριορίσουν χωρίς να ξεριζώσουν από την ψυ-χή τους τη φιλαρέσκεια, που άποτελεί την ουσία της γυναικείας ψυχής και που σ' αυ-τήν όφειλεται ή χάρη της, το καλό της νύ-σιμο, οι ευγενικοί της τρόποι, ή γοητεία της κι' άκόμη ή σπορνή της, που δλ' αυτά φωτίζουν και την ύπαρξί της γυναίκας και την ύπαρξί του άντρας και δίνουν γενικά νόημα κι' ενδιαφέρον στη ζωή και των δυό τους.

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ

Έπέτυχε όποιος έζησε κι' αγαπήσε πο-λύ. Όποιος κέρδισε την έχτιμηση και το σεβασμό των έξυπνων ανθρώπων και την αγάπη των μικρών παιδιών. Όποιος τε-λείωσε το έργο του. Όποιος άφησε τον κόσμο καλύτερο από ό,τι τον βρήκε, είτε μ' ένα δελτιωμένο από την καλλιέργειά του δότανο, είτε μ' ένα τέλειο ποίημα, είτε με μία ψυχή που σώθηκε. Όποιος δεν έ-χασε ποτέ την ευκαιρία να δη την όμορφιά της γής και να έκφραση την ευχάριστή του. Όποιος έψαξε να βρη ό,τι καλύτερο έχουν οι άλλοι και έδωσε ό,τι καλύτερο είχε ο ίδιος. Έκείνος που ή ζωή του στά-θηκε μία έμπνευσι και ή άνάμνησι του ελλογία.

Κα Α. Τ. Ζ. Σ τ ά ν λ ε υ

Όταν κατηγορήσ κάποιον δακτυλοδει-κτώντας τον, μην έχνας πως τα τρία άλλα δάκτυλά σου δείχνουν έσένα.

Ανν Νήλσον

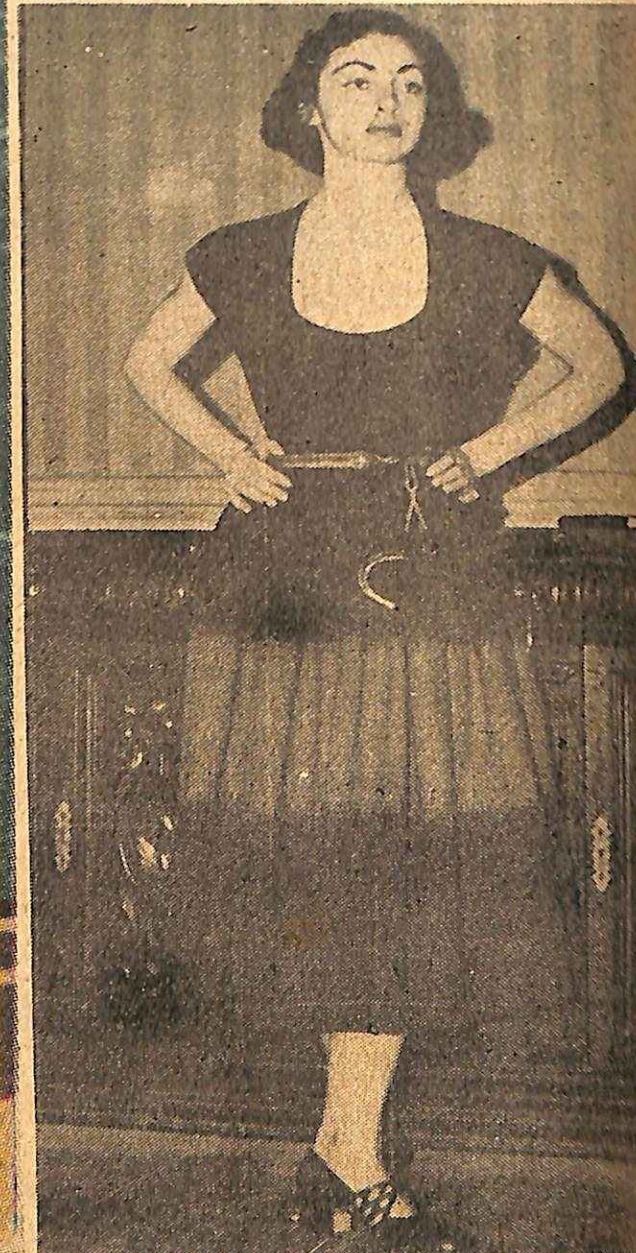
Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Μοντέλο του Οίκου ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ. Έμπνευση από το περίφημο δώνυμο αγάλμα της φτερωτής θεάς Νίκης, που παραστέκει πάντα την Ελλάδα. Είναι καμωμένο από βαρύ άσπρο μεταξωτό του εργοστασίου «Ναθαναήλ». Τα μανίκια είναι άνεστα, τητά από το φόρεμα, σαν φτερά και κρατιούνται από τα μπράτσα με χρυσή αλυσίδα. Η εσάρπα επίσης είναι από χρυσή αλυσίδα. Η εσάρπα κρατάει στα χέρια της μπορεί να πέφτει επίσης στο κεφάλι ή στους ώμους. Όλα τα αξεσουάρ είναι το καταστήματος Μαυροπούλου. (Άριστερά).

ΜΑΝΙΑΤΙΣΣΑ

Μοντέλο του Οίκου ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ. Από ύφασμα καμωμένο από ύφαντες της Μάνης, σε χρώμα μπλε και κόκκινο. Η ζώνη σχηματίζει αγκράφα σχήμα ντουφεκιού και δρεπανιού, που συμβολίζουν γενναία Μανιάτισσα στο πλευρό των αρρένων πολεμιστών. (Κάτω).

ΕΥΛΟΚΑΣΤΡΟ

Μοντέλο του Οίκου ΤΣΟΥΧΛΟΥ. Ρόμπα με πτζάμα από μέσα, προϊόν της λαϊκής τέχνης του Μωριά. Η ρόμπα είναι από σταμπαρασμένα μαντήλια του Οίκου «Οικονομοπούλου». Το πανταλόνι της πτζάμας είναι από ντρίλι ή κάμποτ μαύρο και η ζώνη από το ίδιο ύφασμα.

ΚΥΜΗ

Μοντέλο του Οίκου ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ. Βραδυνό φόρεμα από δυο κομμάτια, έμπνευσμένο από τα νησιώτικα των Βορείων Σποράδων. Είναι καμωμένο από ταφτά του εργοστασίου «Ναθαναήλ». Η φούστα είναι από πράσινο πλισέ. Το κορσάκι είναι κέντημα χρυσό πάνω σε ταφτά με όμοιο χρώμα και θυμίζει ελληνικά ακρογιάλια.

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ

Μοντέλο του Οίκου ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ. Βραδυνό, έμπνευσμένο από αγάλματα της ελληνιστικής εποχής. Χαρακτηρίζεται για την απλότητα και τη χάρη του. Είναι από κρέπ του εργοστασίου «Χρυσάλλιδος» σε χρώμα τερακότας. Η ζώνη είναι χρυσή από το ίδιο ύφασμα. Η εσάρπα μπαίνει στο κεφάλι, ρίχνεται στους ώμους ή κρατιέται στο χέρι. (Έπάνω δεξιά).

ΑΤΤΙΚΗ

Μοντέλο του Οίκου ΤΣΟΥΧΛΟΥ. Απογευματινό από δυο κομμάτια, με ίσιες και απλές γραμμές, που θυμίζουν Αττική. Η ρούστα είναι από κουρτίνα κεντητή, πάνινη, προϊόν της λαϊκής μας χειροτεχνίας. Η μπλούζα είναι από πράσινο μάτ, δηλ. θαμπό. Ζώνη από κόκκινο μεταξωτό του εργοστασίου «Χρυσάλλης».

Μιά πικάντικη αισθηματική σκηνή

ΕΛΕΝΗ: 25 χρονών, πολύ ξανθή, πολύ δημοφιλή με πολύ ξύπινα και ένφραστικά μάτια.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: μελαχροινή, νόστιμη, λίγο δειλή 20 ετών.

Ο Διευθυντής: 35 ετών, πολύ συμπαθητικός.

Αντιγόνη: "Όστε ο κύριος διευθυντής θέλει να σου μιλήσει... Δεν φοβάσαι, Ελένη; Ελένη: Νό φοβηθώ; Για ποιο λόγο;

Ελένη: Δεν τον ξέρεις καλά τον κύριο διευθυντή, γιατί είναι μόλις δεκαπέντε μέρες που εργάζεσαι εδώ κι' αυτός έλειπε στο Λουτράκι. Και να πού μόλις ήρθε, πριν ακόμα σέ δη, ο τμηματάρχης σε κατήγγειλε. Ω! μά είναι τρομερό! Εγώ στη θέση σου θα έτρεμα...

Ελένη: Σε βεβαιώ ότι δεν τρέμω παρά μόνο το χειμώνα, όταν κάνει πολύ κρύο...

Αντιγόνη: Καί όμως, πρέπει να παραδεχτείς, ότι αυτό που έκανες, να επιτρέψεις στην 'Ιωάννα να φύγει δυό ώρες νωρίτερα γιατί είχε πονοκέφαλο, ήταν άπερισκεψία. Τουλάχιστον έπρεπε να ζητήσεις την άδεια από τον τμηματάρχη.

Ελένη: Όταν βλέπω έναν άνθρωπο να υποφέρει, δεν λαμβάνω υπ' όψιν μου κανένα. Αδιαφορώ για όλους τους κύριους τμηματάρχες και όλους τους κύριους διευθυντές του κόσμου!

Αντιγόνη: Και το χειρότερο είναι πως ύστερα έμεινες έσυ δυό ώρες άργότερα για να τελειώσεις τη δουλειά της 'Ιωάννας. Και δλ' αυτά χωρίς να ρωτήσεις τον κ. τμηματάρχη.

Ελένη (γελώντας): Κι' αυτός με καταγγέλλει τώρα στον κύριο διευθυντή!

Αντιγόνη: Δεν έχεις ιδέα τί είναι ο κύριος διευθυντής... Εγώ τρέμω όταν τον βλέπω.

Ελένη (έξακολουθεί να γελάει): Μά είναι τόσο κρύος;

Αντιγόνη: Μην το παίρνεις στ' άστεία... Το καλό που σου θέλω είναι, όταν βρεθής σε λίγο μαζί του, να κατεδάσης τα μάτια και να πάρης ύψος περίλυπο. 'Ισως συγκινηθεί... Θάρρος, λοιπόν... Υπομονή!... (Την φιλεί). Είναι δέκα πέντε μέρες μόνο που είσαι εδώ και όμως σε έχω συμπαθήσει τόσο... 'Εχεις κάτι, που μία φορά μόνο να σέ δη κανείς σε αγαπά για πάντα...

Ελένη: Σ' ευχαριστώ. Αυτό που μου λες τώρα, μ' ενδιαφέρει... Όστε είμαι καλά ώπλισμένη για τη μάχη... (Βγάζει ένα καθρεφτάκι από την τσάντα της και τακτοποιεί τα μαλλιά της). Είμαι έν τάξει;

36

Αντιγόνη: "Ω! Είναι άνώφελα αυτά για τον κύριο διευθυντή. Είναι ζήτημα αν θα σου ρίξη μία ματιά. "Α! Θεέ μου! Ακούω δέματα... "Ερχεται!... (φεύγει διασπαστικά).

Ο Διευθυντής (μπάνει κρατώντας διάφορα χαρτιά, και τα εξετάζει. Μονολογεί): Μά τί είν' αυτά που καταγγέλλει ο τμηματάρχης; (Στην Ελένη): Είσθε σεις ή δεσποινίς Ελένη Παρίδη; "Εχω φρικτά παράπονα έναντιόν σας, δεσποινίς!...

Ελένη: Μάλιστα... "Εγώ είμαι... Καί περιμένω την καταδίκη μου...

Ο Διευθυντής: Βλέπω είσθε αυθάδης, δεσποινίς!... (Σηκώνει τα μάτια και βλέπει στο πρόσωπο την Ελένη). Συγνώμην, δεσποινίς!...

Ελένη: Δεν πειράζει, κύριε διευθυντά.

Ο Διευθυντής: "Ο προϊστάμενος του τμήματος που εργάζεσθε, δεσποινίς, μου έκανε παράπονα, ότι... ότι... (την κυττάει λοξά και ψιθυρίζει): "Α, τον ήλιθιο! Ακούς νύχη παράπονα με μία τόσο δημοφιλή κοπέλλα!... (Στην Ελένη): Λοιπόν, δεσποινίς, σας παρακαλώ άλλοτε... άλλοτε...

Ελένη: Άλλοτε, κύριε διευθυντά;...

Ο Διευθυντής: Άλλοτε, σας παρακαλώ, να είσθε πιο προσεκτική και να σέδεσθε τον τμηματάρχη σας.

Ελένη: Δεν μπορώ να σας το υποσχεθώ αυτό!

Ο Διευθυντής: Πώς; Ελένη: Δεν μπορώ να σας το υποσχεθώ αυτό, αφού κι' αυτός δεν σέβεται τον πόνο του άλλου.

Ο Διευθυντής: Δεν κα ταλαβαίνω...

Ελένη: Νά, η καυμένη ή 'Ιωάννα, είχε τρομερό πονοκέφαλο... Τής είπα λοιπόν να φύγει και να τελειώσω εγώ τη δουλειά της. Αυτό ήταν όλο...

Ο Διευθυντής: Τότε, δεσποινίς, σας ζητώ να συγχωρέσετε αυτόν τον άθλιο, τον γκρινιάρη τμηματάρχη σας. (Την τρώει κυριολεκτικά με τα μάτια). Θα του πώ, μάλιστα, να σας ζητήσει συγγνώμη. Είσθε ευχαριστημένη δεσποινίς;...

Ελένη: "Οχι, δεν είμαι καθόλου ευχαριστημένη κ. διευθυντά.

Ο Διευθυντής: Γιατί, δεσποινίς;

Ελένη: Γιατί, γιατί... άκόμα δεν έπιασα δουλειά και ό κ. τμηματάρχης μ' έβαλε στο μάτι. Με μισεί... Θέλει το κακό μου... Γι' αυτό δεν μπορώ να μείνω πιά στην εταιρία σας. Θα φύγω... Κύριε διευθυντά, λαμβάνω την τιμή να σας υποβάλω την παραίτησή μου. (Προχωρεί να φύγει)

Ο Διευθυντής (στέκεται μπρός στην πόρτα έτοιμος να την εμποδίσουν). "Οχι, Ελένη... Συγγνώμην... δεσποινίς! Ελένη ήθελα να πώ... Δεν δέχομαι την παραίτησή σας. Δεν

Ελένη: "Ελένη: Πόσο θα τον λένε τον πατερούλη σας!

Ο Διευθυντής: Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν, για να μείνουν μοναχοί και στενοχωριούνται όλη την ημέρα;

Ελένη (γελώντας): Νά τους παντρεύουμε!...

Ο Διευθυντής: Χμ... Χμ... Κι' αν αυτοί θελήσουν να παντρεύουν έμάς; Τι λέτε;

Ελένη (σκεπτική): Αυτό σκέπτομαι κι' εγώ...

Ο Διευθυντής (πηγαίνοντας σιμά της): Μου επιτρέψτε να σας πώ άρραβωνιαστικά μου, πριν άκόμα το μάθουν οι γονείς μας; Και να σας πώ άκόμα μία μόνο λέξη;... Μία μόνο λέξη, δεσποινίς...

Ελένη: Σας άκούω, κύριε διευθυντά...

Ο Διευθυντής: Μ' αγαπάτε;

Ελένη (γέροντας το κεφάλι της στον ώμο του): Καί σεις;

Ο Διευθυντής: Δεν υπάρχει παρά μόνο μία λέξη στον κόσμο: Σ' αγαπώ!... (φιλιούται...).

37

Οι οικονομίες της νοικοκυράς

Τά καστόρινα καπέλλα, τόσο τα ανδρικά όσο και τα γυναικεία, δεν πρέπει να πετιούνται ποτέ όταν παλιώνουν.

Αφο καθαρισθούν καλά με δενζίνα, μπορούν να κοπούν λουρίδες για να φιαχθούν παπούτσι του σπιτιού για τα μικρά παιδιά, παντόφλες ή και — με μεγάλη φαντασία — μικρές τσαντούλες.

Όταν είναι πολύ παλιά, μπορούν να λισωθούν με το σίδερο και να χρησιμοποιηθούν στο γυάλισμα του πατώματος που είναι στρωμένο με μουςαμά.

Επίσης μπορούν να κοπούν και να γίνουν πάτοι για τα χειμωνιάτικα παπούτσια. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται μέσα στο παπούτσι με ψαρόκολλα.

38

Τα πράθινα

Τό ψαθί των καθισμάτων τό καθαρίζουμε καλά, τρίβοντάς το με λεμόνι. Ύστερα τό πλένουμε με κρύο νερό και με βούρτσά και τό άφίνομε να στεγνώσει στον άέρα. Τά καλαμόπλεκτα μέρη βούρτσίζονται με σαπουνάδα. Ύστερα τά ξεπλένουν και τά στεγνώνουν γρήγορα στον άέρα. Άν τά μέρη αυτά είναι ξετεντωμένα, τά βρέχουμε από την άνάποδη με ζεματιστό νερό και τά ξηραίνουμε άμέσως στον ήλιο ή τον άέρα.

39

Μιά ιδεώδης νύττα

Όλος ο Ιταλικός τύπος μιλάει για μία γόνιμη κότα ή όποια ανήκει σε έναν χωρικό που μένει στο χωριό Γκαζίπολι, της δορείου Ιταλίας. Πράγματι ή κότα αυτή έκανε έβδομηντα αυγά σε είκοσι έπτά μέρες. Φαίνεται πως ή Ιταλική κότα κατέριψε τό παγκόσμιο... ρεκόρ γιατί ποτέ καμμιά κότα, όποιασδήποτε εθνικότητας δεν παρουσίασε τέτοια γονιμότητα.

40

ΜΑΒΗΜΑΤΑ

ΚΟΠΤΙΚΗΣ

ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ECOLE PIGIER

Superieure

ΔΙΠΛΩΜΑ

ΤΙΜΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

INTERNATIONAL

AKADEMIA KOPTIKΗΣ

DAVIDOU FILS

INSTITUT

DE COUPE

MODE DE PARIS

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΝΤΕΛΗΣ 3

Τηλέφωνον 33248

ΚΑΘΕ ΤΙ ΩΡΑΙΟ ΠΡΩΤΟΒΛΑΣΤΗΣΕ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΔΑ ΒΓΗΚΕ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΚΙ' ΟΧΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Μάλιστα, άγαπητές άναγνώστριες "Όσο κι' αν αυτό χτυπάει παράξενα στ' αυτιά μας σήμερα γιατί είναι αντίθετο — προς όσα συνηθίσαμε ν' άκούμε και να παραδεχώμαστε — ή σύγχρονη Παριζιάνα δεν μπορεί να διεκδικήσει τον τίτλο της κομψότερης γυναικας, παρά μόνο για την εποχή μας. Άλλα δεν μπορεί να ισχυρισθί ότι αυτή πρώτη άνακάλυψε και διαμόρφωσε τον τύπο της γυναικας με τη λεπτή κομψή γραμμή, με τη ζωηρότητα, την εύκινηση, τη δροσερότητα και τό χαρούμενο ύφος, που άποτελεί σήμερα τό ιδανικό κάθε μοντέρνας γυναικας.

Η Ιστορία της τέχνης όμως και οι... άνασκαφές των αρχαιολόγων άπέδειξαν ότι ό τύπος της «Παριζιάνας» έτσι όπως τον ξέρουμε, γεννήθηκε και έζησε ήδη από τρεις και πλέον χιλιάδες χρόνια στην...

Κρήτη, τη Μινωική Κρήτη, όπου άνθισε ό περίφημος προελληνικός, ό κρητομυκηναϊκός λεγόμενος πολιτισμός.

Ανάμεσα στις τοιχογραφίες που άποκάλυψαν στα ανάκτορα της Κνωσού, πρωτεύουσας των βασιλιάδων της Κρήτης, βρέθηκε μία που οι αρχαιολόγοι άνόμισαν «Παριζιάνα» γιατί μονάχα με τον τύπο της σύγχρονης Παρισινης μπορούσε να παραδληθί ό τύπος της. Ήραία κορμοστασιά, λεπτή μέση, άπαλές καμπύλες γραμμές, άέρας μεγάλης εύκινησίας και ζωηρότητας, γλυκειά έκφραση μάτι που σπιθοβολάει. Κομψή, γλυκειά, εύγενική. Χαρακτηρίζοντας όμως «Παριζιάνα» τη γυναικά της Κνωσού, οι αρχαιολόγοι έδειξαν (σε συνδυασμό με τα άλλα εύρήματα που άποκάλυψαν, μίαν άπίθανη ύλική άνεση και καλλιέργεια) ότι στο εύλογημένο αυτό νησί, που στάθηκε τότε τό ισχυρότερο ναυτικό και έμπορικό κέντρο της εποχής, άνθισε ένας πολιτισμός με ώρισμένα, θαυμαστά χαρακτηριστικά, πολύ διαφορετικά από τα χαρακτηριστικά των πολιτισμών που προηγίθηκαν και άκολουθήσαν.

Ενώ ή τέχνη της Αιγύπτου και της Μεσοποταμίας, που προηγείται χρονολογικά, προσπαθούσε να έκφράση τό αιώνιο, τά έργα της κρητικής τέχνης που είναι ή έκφρασις ενός πνεύματος γήινης εύδαιμονίας και ζωηρότητας, δείχνουν μία άγάπη άμεση και έντυπωσιακή για τά πράγματα της καθημερινής ζωής, που άποδίδονται με μίαν άπροσδόκητη ζωνάνια. Λουλούδια, άνθρωποι, ζώα, δίνονται με τρόπο που δείχνει την όμορφιά της μορφής τους, την κομψότητα των κινήσεων και του ρυθμού τους, την ποιηκία και τό φώς των χρωμάτων τους. Έκφράζουν την θαυμαστή συνέχεια του άνθρώπου και τη γαρά της ζωής.

Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε είναι ένός μικρού αγάλματος από άβεστολίθο, ύψους 40 εκατοστών, που παρουσιάζει μία γυναικά της εποχής του Μίνωα. Είναι άγαλμα άυθεντικό που έφεραν στην επιφάνεια οι άνασκαφές του Έβανος, ό όποιος δημοσίευσε και τη φωτογραφία του στο περιοήμο σύγγραμμά του για την Κνωσό. Δίδει μία καλή ιδέα για τη γλυπτική της εποχής και για τά κρητικά κοστούμια. Η γυναικά φοράει στο κεφάλι διάδημα (ίσως για να δείξει το θείο της χαρακτήρα) που γέρνει έλαφρά προς τα εμπρός. Όπως οι περισσότερες γυναικές που άναπαριστώνται στα γλυπτά και τις τοιχογραφίες της εποχής, φορεί ζακέτο — με κοντά μανίκια, που άφίνει άνοιχτό τό στήθος. Στη μέση στενεύει με μία διπλή ζώνη από μέταλλο. Μία μακρά φούστα πέφτει έως τά πόδια με τρία φαρδεια δολάν. Από τη ζώνη κρέμεται μία μικρή ποδιά στολισμένη με ρομβούς. Η γυναικά κρατάει στο χέρι, έμπρός στο σώμα της ένα φίδι που φεύγει από τό δεξιό της αυτί και περιβάλλει τό μέτωπό.

Στην Κρήτη τά φίδια ήταν άντικείμενο λατρείας και τά θεωρούσαν εύεργετικά και προστάτες του σπιτιού. Στην Κνωσό βρέθηκαν είδικά δοχεία με σχήμα σαλίνια, που είχαν στη βάση τους μικρά κύπελλα για να μπορούν να πηγαίνουν εκεί τά φίδια να ξεκουράζονται και να πιίνουν τό γάλα. Φαίνεται πως τό άγαλμα συμβολίζει τη γυναικεία θεότητα της γονιμότητας ή ίσως την έλεια κάποιας μυθικής λατρείας της Μητέρας Γης και στην περίπτωση αυτή τό φίδι είναι σύμβολο της υπογείου θεότητας.

Η πολύ στενή μέση, τό πλούσιο στήθος, οι γερές λαγόνες είναι τυπικά χαρακτηρι-

στικά των γυναικών που άπεικονίζονται στα άγάλματα της μινωικής εποχής. Τά άγάλματα της εποχής αυτής (1.600 π. Χ.) διακρίνονται για τη ζωηρότητα και τη φρεσκάδα τους, ενώ άργότερα άπολιώθηκαν σε γεωμετρικά σχήματα.

Όπως βλέπουμε ούτε ή στενή μέση, ούτε ή άκόνη σιλουέτα είναι κάτι τό καινούργιο. Οι κορμοί μας κρητικές μας προγονισσες είχαν συλλάβει τον τύπο της σημερινής κομψής γυναικας, της «Παριζιάνας», πριν από τρισημίσι χιλιάδες χρόνια.

41

ΤΟ ΙΠΤΑΜΕΝΟ ΜΑΝΝΕΚΕΝ

Ένα παρισινό μανέκεν, ή περίφημη Φαμπιέν, που εργάζεται στο μεγάλο παρισινό όίκο μόδας Κάρβεν έχει έπανομισθί, «ίπταμένο μανέκεν». Η Φαμπιέν έχει καλυθεί άποστάσεις 200.000 χιλιομέτρων με τό άεροπλάνο, πετώντας σε όλα σχεδόν τά μέρη του κόσμου για να επιδείκνυει τις κρεασίον Κάρβεν. Έτσι ταξίδεψε στη Νότιο Αμερική, Αίγυπτο, Ιαπωνία, Πορτογαλία, Μάρκο, Τουρκία, Λίβανο, Ελλάδα, Ιταλία, Παλαιστίνη, Έλβετία, Φιλανδία, Σκανδιναβικά κράτη κλπ. Μόνο στη Βόρειο Αμερική δεν είχε πετάξει. Άλλα αυτές τις μέρες προκειται να άναχωρήσει για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Η Φαμπιέν, που τό πραγματικό της όνομα είναι Ζακελίνα Βιλέν, είναι έλληνικής καταγωγής και όταν ταξίδευε λαμβάνοντας ιδιαίτερες φροντίδες για την υγεία και άσφάλειά της, γιατί είναι ό καλύτερος προσέυτης της χώρας της στο έξωτερικό.

Παρακολουθήσατε κι' από τώρα το εξαιρετικό αυτό ανάγνωσμα :

ΣΟΝΙΑ

Τρυφερό αισθηματικό μυθιστόρημα του ΑΝΡΥ ΓΚΡΕΒΙΛ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΑΠΛΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΓΕΜΑΤΗΣ ΑΠΟ ΚΑΛΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΓΝΟΤΗΤΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ.— 'Ο φοιτητής Μπόρις Γκρέμποφ προσλαμβάνεται δάσκαλος στο εξοχικό κτήμα του στρατηγού και της κυρίας Γκορέλιν, για να προετοιμάσει τις βενετικές διακοπές το γάμο των Εγγένιου και για να διδάξει στην δωδεκάχρονη κόρη του, την Λύντια, τα γαλλικά. 'Ενα θερμό έρωτικό αίσθημα συνδέει άμεσως τον νεαρό δάσκαλο με την κοπέλλα που, παρ' όλα τα κοινωνικά εμπόδια που τους χωρίζουν, υποχρεούνται ο ένας στον άλλο να παντρευτούν, μόλις ο Μπόρις τελειώσει το πανεπιστήμιο και βρεθεί σε θέση να προσφέρει μια ζωή άνετη στην αγαπημένη του. Μέσα στο ίδιο κτήμα ζή, σαν δουλάκι, ένα θορυβώδη με πολύ δυστυχισμένο και όρανο κορίτσι, η Σόνια. 'Η εποχή της δουλοπροικίας έχει πάψει, κι' αυτό και τα θάνατα του γαμπρού, ο οποίος εκείνου προκαλούν την αγανάκτηση του νεαρού Μπόρις που την προστατεύει όσο μπορεί από την κακομεταχείριση ιδιαιτέρως της αυταρχικής στρατηγίνας. 'Η προστασία αυτή ξυπνά στη Σόνια ένα βαθύ αίσθημα ευγνωμοσύνης που, σιγά-σιγά μεταβάλλεται σε αληθινή κρυφή λατρεία για το πρόσωπό του. Τού γυαλίζει τις μπότες, του ράβει τα ρούχα, γεμίζει το δωμάτιό του από λουλούδια. Ξάφνου, στο γειτονικό κτήμα καταφθάνει ο πρίγκιπας 'Αρμιάνοφ. Είναι ένας νέος μαρξωμένος, ώριμος και η μεγάλη του κοινωνική θέση και περιουσία τον έχουν καταστήσει από καιρό χαϊδεμένο παιδί της αριστοκρατίας και του παλατιού. 'Η έλξη του 'Αρμιάνοφ αναστατώνει κυριολεκτικά τη στρατηγίνα που, βλέποντας στο πρόσωπό του έναν ιδεώδη γαμπρό για την κόρη της και έναν σωτήρα για την ξεπεσμένη άρχοντις του συζύγου της, κινητοποιείται για να πραγματοποιήσει αυτές τις φιλοδοξίες. 'Η Λύντια που αγαπά τον Μπόρις, δε μένει δαύτως άσυγκίνητη από την άσπαστηρή παρουσία του πρίγκιπα. Δίχως να το θέλει κι' η ίδια, υφίσταται κάπως τη γοητεία του και ο Μπόρις, που διαπιστώνει την επίδρασή του μέν' στην καρδιά της, περνά όρες γεμάτες αγωνία.

5ον

'Αφού παρακάλεσε τον Μπόρις να στρώσει αλύπητα στη δουλειά τον Εγγένιο, η κυρία Γκορέλιν μπήκε ένθερμα στην εργασία. Μά εκεί την περίμενε νέα σύγχυση, εξ αιτίας της Σόνιας, αυτή τη φορά. 'Η φτωχή μικρούλα κουβαλώντας μια στάμνα γεμάτη νερό, τρύπησε ξαφνικά το γυμνό πόδι της πάνω σε μια καρφίτσα πεταμένη στο πάτωμα, και είχε άφθισε να της χυθεί όλο το νερό, που κύλησε γρήγορα κάτω από το κρεβάτι και πλημμύρισε τις κουρτίνες. —Ζώον! Τι έκανες πάλι; της φώναξε άγρια, καθώς την είδε να τραβάει την καρφίτσα, που βρισκόταν αρκετά ψηγμένη στο κρέας. Κάθεσαι και κυττάς το πόδι σου, αντί να τρέξεις να φέρεις ένα σφουγγάρι; 'Η Σόνια έτρεξε να βρή το σφουγγάρι και ξαναγύρισε άμέσως, αλλά στη στιγμή, είχε ξεχάσει να φέρει και τον κουβά. 'Ετσι το νερό προχωρούσε δι' αρκώς, κι' ένα λεπτό μεταξωτό φόρεμα, που ήταν άκουμπισμένο πάνω στο κρεβάτι, βράχθηκε στο κάτω μέρος και καταστράφηκε ανεπανόρθωτα. 'Ο θυμός της κυρίας δεν είχε πιά όρια. —Θα σε πετάξω στο δρόμο! φώναξε ύστερικά. Φύγε άμέσως. 'Απόψε δε θα κοιμηθείς εδώ πέρα! 'Εξω από δω, άκαμια! Δέν είσαι ικανή για τίποτα! —Κυρία! κυρία! που θα πάω; είπε το κοριτσάκι με σφιγμένη καρδιά, αλλά χωρίς να κλαίει. —Δε με νοιάζει. Φεύγα από δω, φεύγα από το χωριό, δε θέλω να σε ξαναβλώ στα

μάτια μου. Δέν αξίζει το ψωμί που τρώς... 'Ο θυμός της κυρίας Γκορέλιν φάνηκε σαν να πσε ξαφνικά. 'Αλλά από τα μάτια της δεν έπαψε να λάμπη η αστραπή της σκληρής απόφασως.

—Κυρία, κανένας δεν με θέλει, κι' είμαι όρφανή! 'Αν με διώξετε δεν μου μένει παρά να πάω στο δάσος, και κεί θα με φάνε οι λύκοι! —Πήγαινε όπου θέλεις, αλλά να μη σε ξαναβλώ, ακούεις; αποκρίθηκε παγερά η κυρία. —Είναι κακό αυτό που κάνετε, κυρία, κι' ο Θεός θα σας τιμωρήσει!.... είπε τότε η μικρή με ύφος προκλητικό. —'Αν αύριο βρίσκεσαι ακόμα εδώ, φώναζε η στρατηγίνα έξαλλη, θα βάλω να σε μαστιγώσουν, και να σε φυλακίσουν σαν αλήτση. 'Η μάνα σου δεν ήταν απ' το χωριό μας, δε σου χρωστάω τίποτα. Φύγε. —'Ο Θεός θα σας τιμωρήσει, κυρία, ξαναείπε η Σόνια.

Και βγήκε έξω, με το μέτωπο ψηλά και με καρδιά πλημμυρισμένη από αγανάκτηση. Τα μάγουλά της ήταν ξαναμμένα και τα μάτια της άστραφταν. Θα μπορούσε να σκοτώσει τη στρατηγίνα χωρίς καμιά τύχη αν εύρισκε πρόχειρο ένα όπλο. Μά ευτυχώς, δεν βρήκε κανένα... Τράβηξε ίσια για το δωμάτιο του Μπόρις, με την ελπίδα να τον βρή εκεί και να του διηγηθεί τι έγινε. 'Ο φοιτητής έκανε το μάθημα του Εγγένιου στην αίθουσα της μελέτης. Χωρίς να δίδεται, χωρίς να δίνει καμιά απόκριση στις ερωτήσεις του προσωπικού που κορόιδευε την κακοτυχία της, βγήκε έξω απ' το σπίτι, πήρε από μια κρυφώνα τα λίγα κουρελάκια της, τα κανε ένα πακέτο, και πήγε και κάθισε στην εξώπορτα, στη θέση των διακονιάρηδων, περιμένοντας να τελειώσουν ο Μπόρις το μάθημα, για να του ζητήσει προστασία και συμβούλη.

'Ο Εγγένιος τάχε με το δάσκαλό του για τη σύσταση, που τότε έκανε η μητέρα του σχετικά με το μάθημα εκείνης της ημέρας. 'Ετσι φρόντισε ν' αναλάβει πρώτος αυτός την επίθεσι περριζώνοντας τον Μπόρις. Βλέποντας όμως πως τα πειράγματά του εύρισκαν κακή υποδοχή, στο τέλος κήρυξε σωστό πόλεμο. Όλα τα μέσα του φαίνονταν καλά για να κεντρίσει και να πληγώσει τον νεαρό του δάσκαλο, που παρόλη του τη στωικότητα, δύο τρεις φορές ένοιωσε το αίμα να του ανεβαίνει ως το κεφάλι. Καταπνίγοντας με κόπο τη μεγάλη διάθεση που είχε ν' αρπάξει εκείνο το παλιόπαιδο και να το πετάξει απ' το παράθυρο του κήπου, ύστερ' από δυο ώρες μαρτυρικής υπομονής, ο Μπόρις άρκεστηκε να του πηί. —'Αύριο είναι Κυριακή, αλλά έσυ την έκανες την Κυριακή σου σήμερα αφού δεν έδωσες καμιά προσοχή στο μάθημα και δεν έμαθες τίποτα. 'Αύριο θα ξανακάνουμε το μάθημα που έπρεπε να μάθει σήμερα.

'Ο μικρός έκανε να διαμαρτυρηθεί, αλλά ο Μπόρις τον έσπρωξε μαλακά και θετικά προς τα έξω. —Πήγαινε να παίξεις, του είπε, έπωφε-λίσου σήμερα, αφού αύριο θα έχεις μάθημα. 'Ο Εγγένιος, εξωργισμένος, βγήκε απ' το δωμάτιο, ενώ συλλογιζόταν πως θα μπορούσε να εκδικηθεί. Δάγκωνε τα δάχτυλά του εδώ και πέντε λεπτά, όταν, ξαφνικά, πέρασε απ' το μυαλό του μια φαινή ιδέα, κι' άμέσως τράβηξε για την κάμαρα της αδερφής του. —'Αντί να είσαι σίγανος κρύβοντας το πρόσωπό του μέσα στις πτυχές του φουστάνιού της κοπέλλας που στεκόταν όρθη κοντά του, Λύντια, είσαι η χαρά κι' η παρηγοριά μου. Δε θα μ' αφήσεις ποτέ σου: 'Ετσι δεν είναι; Μια ζωή κοκκινάδα απλώθηκε στο πρόσωπο της Λύντια. 'Αντί γι' άλλη απάντηση, ακούμπησε το χέρι της πάνω στο κεφάλι του νέου. 'Εκείνος σήκωσε τα μάτια. Το βλέμμα που ανταύωσε, αδέσποτο στην αρχή, έγινε σταθερό σιγά σιγά, κι' η Λύντια άγγιξε γλυκά με τα χείλη της το μέτωπο του άρραβωνιστικού της. —Μ' αγαπάς, δεν είν' αλήθεια; την ρώτησε με χαμηλή φωνή. —Σ' αγαπώ, του αποκρίθηκε αυτή κυριευμένη από τη δύναμη της αγάπης εκείνης, που, ακαθόριστα, την ένοιωσε ανώτερη απ' τα πραγματικά προσωπικά της αισθήματα.

—'Εχω χίλια πράγματα να σου πώ, Λύντια. Θάρρης στην πηγή ύστερ' από το φαγητό, δεν είν' έτσι; —Ναι, θα ρθώ, του απάντησε. —'Ακουσε με: 'Υπόφερα τρομερά από τον τελευταίο καιρό. Δέν τολμούσα να σου μιλήσω. Το πρόσωπό της Λύντια άναβε όλο και περισσότερο. Τα μάγουλά της ήταν κατακόκκινα, ίσως από ντροπή. Γύρισε αλλού το κεφάλι της. —Είχ' άδικο ν' αμφιβάλλω, συνέχισε κείνος. Μου φάνηκε πως μ' αγαπούσες λιγώτερο.... συγχωρέσε με, Λύντια, δε θυμώσες, πές μου: Με συγχωράς; Και σκέπαζε με παθητικά φιλά τα χέρια της κοπέλλας, και τ' άκουμπουσε στα υγρά μάτια του. Είχε υποφέρει τόσο πολύ! 'Η πρωινή σκηνή που είχε πεντήντα τα νεύρα. 'Αν άφαιόταν λίγο ακόμα, θα κλαίγε σαν μωρό παιδί. Όμως, ανασταλώθηκε ξαφνικά, και πήρε τη Λύντια στην αγκαλιά του.

—Σ' αγαπώ, είπε με πάθος. Είσαι η ζωή μου, και για σένα θα μπορούσα να παλαίψω μ' όλο τον κόσμο. Δός μου ένα φιλά. Το μάγουλο της Λύντια χαμήλωσε προς το μέρος του. 'Εκείνος έκανε μια απότομη κίνηση κι' ακούμπησε τα καφετιά χείλια του πάνω στα δικά της. 'Η πόρτα άνοιξε διαπλάτη. —Μαμά, κοίταξε, ο δάσκαλός μου φιλάει την αδερφή μου! φώναξε ο Εγγένιος με την πιο τσιριχτή φωνή του. 'Η κυρία Γκορέλιν άωρησε άπάνω τους σαν μανιασμένη τίγρις. Το αγκαλιασμένο ζευγάρι δεν πρόλαβε να χωρίσει, προτού εκείνη τα ιδή όλα. —'Αθλίε! φώναξε προχωρώντας κατά πάνω στον Μπόρις με σηκωμένο το χέρι. 'Ηταν έτοιμη να τον χαστουκίσει, αλλά εκείνος της έπιασε το χέρι, της το κατέβασε άργα και σταθερά, κι' ενώ αυτή προσπαθούσε να τον φτάσει με τ' άλλο της χέρι: —Κυρία, της είπε με φωνή βαθεία, ανακατεμένη με θυμό και συγκίνηση για το αποφασιστικό του διάθεμα, σάς ζητώ το χέρι της κόρης σας! —'Αθλίε! ξαναφώναξε η μητέρα στο κατακόρυφο του θυμού της. 'Ο Μπόρις άφησε το χέρι της και την

κοίταξε ήρεμος. —Είμ' ευγύνης, είπε, και δεν είμαι δολότελα φτωχός. 'Εξ άλλου, έχω κουράγιο, και το μέλλον είναι μπροστά μου. Σας ζητώ το χέρι της κόρης σας Λύντια.... —Δίχως... προίκα! πρότεσε ύστερ' από μικρή σιγή.

Πνιγμένη από τη λύσσα της, η κυρία Γκορέλιν έκανε λίγα βήματα κατά πίσω κι' άφησε το σώμα της να πέσει σ' έναν καναπέ. Κοίταζε τον νέο μ' άγριεμένα μάτια. 'Η Λύντια τόχε βάλει στα πόδια, και μια στρογγυλιά του Εγγένιου μαρτυρούσε πως η αδερφή του, για πληρωμή της ωραίας διαγωγής, θα του τραβούσε σίγουρα τ' αυτιά. Σε μιάν άλλη στιγμή, η στρογγυλιά εκείνη θα είχε αναστατώσει τη μητρική καρδιά της κυρίας Γκορέλιν, αλλά τώρα ούτε την άκουσε. Με τα μάτια καρφωμένα πάνω στον Μπόρις, όρθον μπροστά της, έψαχνε νάβρη λόγια και δεν εύρισκε κατάλληλα για να έκφραση την αγανάχησή της. —Ξυπόλητε! ληστή! είπε τέλος: Μπαίνεις στα σπίτια των καλών οικογενειών

Παρακολουθήσατε το νέο μας μυθιστόρημα «Χαμένη 'Αγάπη». Πρόκειται για ένα αισθηματικό ρωμάντζο που θα γοητεύσει και θα συναρπάσει τις αναγνώστριες.

για να αποπλανάς τα κορίτσια! —Δέν αποπλανώ κανέναν αφού σάς ζητώ σε γάμο την κόρη σας, αποκρίθηκε ήρεμα ο Μπόρις. —Το χέι της κόρης μου! Φαντάστηκες λοιπόν πως την προορίζω για έναν φουκαρά σαν εσένα Χά! χά! χά! φώναξε η κυρία Γκορέλιν ξεσπώντας σ' ένα νευρικό γέλιο. —'Ρατε μου την αρνείστε; είπε ο Μπόρις ανένδοτος. 'Η κυρία Γκορέλιν εξακολουθούσε να γέλαει, κάνοντας ένα καταφτικό κούνημα του κεφαλιού. —Πολύ καλά, είπε τότε ο νέος. Θα την ζητήσω λοιπόν από τον πατέρα της. Πιο εξαγριωμένη από ποτέ, η κυρία Γκορέλιν ξεπήδησε όρθη στα πόδια της. —'Από τον άντρα μου; Στο απαγορεύω! —Δέν δέχομαι διαταγές από κανέναν, αποκρίθηκε ο Μπόρις πηγαίνοντας προς την πόρτα. —Δέν θα τον δής καθόλου τον άντρα μου. Σε διώνω αυτή τη στιγμή. —'Αυτό είν' ένας λόγος παραπάνω για να μη σάς υπακούσω, εξακολουθούσε ο νέος άταρχος. 'Η κυρία Γκορέλιν τον πήρε το κατόπι, βρίζοντας τον διαρκώς. Στο τέλος, εξαντλώντας τα προσβλητικά της επιχειρήματα: —'Οποιαν απάντησι κι' αν σου δώση ο άντρας μου, είπε με περιφρόνησι, θα ναι σαν να μη σου είπα τίποτα. Είν' ένας

άνδρας και δέν είν' αυτός που διατάζει έδωμέσα! —'Αυτό το έχω αντίληψη πρό καιρού και με μεγάλη μου λύπη, συνέχισε ήσυχα ο Μπόρις. Οι ύπηρετες που μαζεύτηκαν στο διάδρομο από τις φωνές της κυρίας των, κοίταζαν με κακόβουλη περιέργεια αυτό το κυνηγητό του Μπόρις και της κυρίας Γκορέλιν. Κανείς τους δέν μπορούσε να τον πληροφορήσει που βρισκόταν ο στρατηγός, και ξαναγύρισε πίσω ενώ η στρατηγίνα τον συνώδεε πάντοτε: —Φύγε απ' το σπίτι μου! του ξανάλεγε με λύσσα. —'Όταν θα μου δώσετε άλογα! της είπε τέλος, γυρίζοντας απότομα και κοιτάζοντας την κατά πρόσωπο. —'Αλογα; Σε σένα;...Μπορείς να φύγεις και με τα πόδια σου, με κρεμασμένες τις μπότες σου από ένα ραβδί πάνω στον ώμο σου, σαν χωριάτης που είσαι! του φώναξε η κυρία μελανιασμένη απ' το κακό της. —Κατάγομαι κι' εγώ από ευγενείς, της αποκρίθηκε δίχως να ταραχτεί, κι' αν δε θέλετε να μου δώσετε άλογα εσείς, θα βρώ στο χωριό!

—Δέν θα σου δώση κανέναν! ξαναείπε κείνη με μοχθηρό γέλιο: Θα βάλω να μαστιγώσουν τον πρώτο που θα τολμήσει να σου δώη άλογα! —Είστ' έξω, από την εποχή σας, κυρία, της είπε μ' ευγένεια ο Μπόρις. Δόξα τώ Θεώ είν' εδώ και κάμποσα χρόνια, δέν μπορεί πια κανείς να δέρνη άτιμώρητα τους χωρικούς. 'Αλλά φαίνεται, όχετε ξεχάσει. —Δε θα βρης άλογα στο χωριό μου! επέμενε να λήη η στρατηγίνα. Θα καταστρέψω εκείνον που θα τα δανείσι. —Θα βρώ στον γείτονά σας, τον πρίγκιπα! της είπε τότε απότομα ο Μπόρις χάνοντας την υπομονή του και κλείνοντας της καταμουτρα την πόρτα της κάμαράς του με το κλειδί. 'Η Σόνια, γεμάτη τρεμούλα, στεκόταν κάτω από το χαμηλό παράθυρό του, και όταν έπαψε ο θόρυβος, τον φώναζε με τ' όνομά του. 'Εκείνος ζύγωσε στο παράθυρο. —'Αφέντη μου, σάς διώνω λοιπόν και σάς! του είπε σιγανά. —Πώς, «και σένα»; ρώτησε παραξενεμένος ο Μπόρις. —Γιατί με διώξαν και μένα σήμερα το πρωί!.... —Πολύ καλά, είπε ο Μπόρις: Τότε θα ρθής μαζί μου. 'Απ' αυτή τη στιγμή, είσαι στην υπηρεσία μου. Νά, πάρε πέντε ρουβλία. Πήγαινε στην άποκει μεριά του ποταμού στο πρώτο χωριό του πρίγκιπα 'Αρμιάνοφ, και πές να μου βρουν άμέσως μια τελέγκα κι' ένα άλογο για να με πάν στο σταθμό του λεωφορείου. Τρέχα γρήγορα, δέξτε τα χρήματα αλλά μην τα δώσης. 'Η Σόνια έφυγε τρεχάτη, κι' ο Μπόρις άρχισε να μαζεύη διατικά τ' πράματά του μέσ' στη θαλίτσα του. Δέν ήξερε κι' αυτός τι γινόταν στο νου του και στην καρδιά του. Μέσ' στις ανακατωμένες του σκέψεις, ένας φριχτός πόνος τον έκανε πότε —πότε ν' ανατριχιάζει. Για την ώρα, μια ήταν η εκάθαρη σκέψη του: Ν' αφήσει το γρηγορότερο εκείνο το καταραμένο σπίτι. 'Αλλά εκεί άφηνε τη Λύντια! Πώς

θα την αποχωρίζοταν; 'Αχ να μπορούσε να την πάρη στην αγκαλιά του και να φύγει μακριά!... 'Αλλά που να την πάρη; Στη μητέρα του; 'Οχι. 'Η Λύντια δέν ήταν καμμένη για την άγροτική ζωή, κι' αυτός θαπρεπε να συνεχίσει τις σπουδές του το χειμώνα...

Βγήκε απ' τη κάμαρά του για να προσπαθήσει να ιδή τη Λύντια, έστως και για ένα δευτερόλεπτο, από μια μισάνοιχτη πόρτα.... Χαμένος κ' ιστός κι' απ' την άλλη άκρη της ήταν κ' ιστός κι' απ' την άλλη άκρη του σπιτιού άκούγονταν ή σιφή φωνή της κυρίας Γκορέλιν που τάβαζε με τον άντρα της. 'Ο Μπόρις ξαναμπήκε στην καμαρούλα του και κάθισε κοντά στο παράθυρο. 'Η Σόνια δέν άργησε να γυρίσει, στάθηκε κάτω απ' το παράθυρο και του είπε: —'Η τελέγκα είναι αντίκρυ, στην άλλη μεριά του ποταμού. 'Ο χωρικός που θα σάς πάρη δέν τολμήσε να ρθή ως εδώ. —Γιατί; ρώτησε ο Μπόρις έκνευ ισμένος από το τελευταίο κι' άσημαντο αυτό έμπόδιο, περισσότερο έπ' όλα τα προη-

Οι νέες αναγνώστριες μπορούν να παρακολουθήσουν και από σήμερα τη «Σόνια». Είναι ένα λεπτό ανάγνωσμα που θα συγκινήσει κάθε τρυφερή και αισθηματική γυναικεία καρδιά.

γούμενα δυσάρεστα. 'Αν θέλη να κερδίσει χρήματα, ές έρθη εδώ, απ' τη μεγάλη πόρτα, αλλά ές φύγη. Θα άω με τα πόδια. 'Η Σόνια ξαναφύγε, ύστερα απ' δέκα λεπτά, το κατόπι μπήκε με θόρυβο μέσα στην αλή. 'Ο καρροτσέρης μούρμυρισε κάποια δικ' ιολογία στον Μπόρις που δέν άκουσε τίποτα άλλα τούκανε νόημα να πάρη τη θαλίτσα του και το μικρό κιβώτιο με τα βιβλία του. 'Υστερα, ανέβασε στο καροάτι τη Σόνια, ενώ οι ύπηρετες γαχνίζαν, και με ύφος έπιταχτικό, γύρισε σ' όλους εκείνους και είπε: —Νά είδατο ηθί! έμεις ο στρατηγός πως θέλω να το μάθω! Μπροστά στο άπειλητικό βλέμμα του, τα χάνανα σταμάτησαν, οι ύπηρετες σκόρπισαν, και σε λίγο έμφανίστηκε στο κεφαλόσκαλο ο Γκορέλιν. 'Η γυναίκα του έρχόταν από πίσω. 'Όσο για τον Εγγένιο, είχε ολότελα εξαφανιστή. 'Η κακία του είχε πετύχει περισσότερο απ' ότι περίμενε, και τώρα έκλαιγε σε μια γωνιά, για την αναχώρησι του δασκάλου του, που στο δάσος, τον αναπαύσε. —Στρατηγέ, είπε ο Μπόρις, πρώτα πρώτα θέλω να σας ευχαριστήσω για την έχτιμησι που μου δείξατε, κι' ύστερα να σας πώ, πως σήμερα το πρωί, ζήτησα από τη σύζυγό σας το χέρι της κόρης σας, κι' έλαβα μια καθηγορηματική άρνησι. Ξανακάνω σε σας αυτή την πρότασι. Τι μου απαντάτε; 'Η κυρία Γκορέλιν ήταν έτοιμη να έ-

Η ΚΛΩΣΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ Α.Β.Κ. ΚΙΘΑΡΑΣ

Εύχεται εις τούς συνεργάτας της και εις την πολυπληθή πελατεία της

Κ Α Λ Ο Π Α Σ Χ Α

πέμβη, αλλά ο Μπόρις την σταμάτησε μ' ευγένεια:

—Νομίζω, κυρία, πως η υπόθεσι τελείωσε μεταξύ μας. Αυτή τη στιγμή έχω την τιμή να μιλήω με το σύζυγό σας. Περιμένω την απάντησή σας, στρατηγέ.

—Μά, μουρμούρισε ο γέρος, η γυναίκα μου λέει....

—Τη δική σας απάντησι θέλω ν' ακούσω, στρατηγέ! επέμενε ο Μπόρις.

—Εγώ, δεν ξέρω, είχα για σας πολλή αγάπη κ' έχτιμισι, αλλά δεν άνακατεύουμαι σ' αυτά τα πράματα. Αυτά είναι δουλειά της γυναίκας μου. Κι' ύστερα, ο πρίγκηψ....

—'Αρνείστε; είπε ο Μπόρις με την ίδια φαινομενική ψυχραιμία.

—'Αλλά....

—Ναί, φώναξε η κυρία Γκορέλιν, πόσες φορές πρέπει να το πούμε;

Ο στρατηγός έσκυψε το κεφάλι και δεν είπε λέξη.

—Καλά, είπε ο Μπόρις. "Εχω άκομη κάτι να σας ζητήσω. Η κυρία σύζυγός σας έδωσε από το σπίτι της και την περιοχή των χτημάτων της τη μικρή έτούτη όρφανή. Παρακαλώ να μου δώσετε τα χαρτιά της, για να μπορέσω να την πάω στη μητέρα μου, όπου η μικρή θα βρή τη φροντίδα που άπαιτεί η ηλικία και η φτώχεια της.

Ο στρατηγός κοίταξε μελαγχολικά τη Σόνια, που καθισμένη μέσ' στο καρρότσι, έκλαιγε με πύρινα δάκρυα.

Οι υπηρέτες δεν χαχάνιζαν πιά. Το αίσημα της φιλοξενίας που υπάρχει στην καρδιά κάθε αληθινού Ρώσου, είχε τυπώσει μέσα τους απ' τα τελευταία λόγια του Μπόρις.

—Είναι, αλήθεια, έρημο κι' όρφανό το κακόιοιρο, σκέφτονταν ο καθένας τους κι' ο Θεός αγαπάει τα φτωχά και τα δοφανά!

—Θέλετε να την πάρετε μαζί σας; φώναξε η στρατηγίνα. "Εγώ όμως δεν το θέλω αυτό! Την έδωσα, μάλι-τα, αλλά σας απαγορεύω να την πάρετε. Σόνια! Έλα δω γρήγορα, δυστυχισμένο πλάσμα!

"Αλλά εκείνη τη στιγμή, ο στρατηγός Γκορέλιν αναστατώθηκε ξαφνικά, και για πρώτη ίως φορά στη ζωή του, κοίταξε κατάματα τη γυναίκα του και δόλησε να της φέρη αντίρρησι.

—Και γιατί ο νέος αυτός να μην πάρη μαζί του τη Σόνια αφού την έδιωξε; εί-πε με φωνή τόσο σταθερή που όλο το προσωπικό αλληλοκοιτάχτηκε ξαφνιασμένο.

—Δεν έννοω να κάνω τα κέφια αυτού του κυρίου....

—Είναι πολύ κακή πράξι από μέρους σου, Ιουλίτσα, είπε ο στρατηγός με ύφος αυστηρό, να θέλεις να στερήσης την προστασία ενός όρφανού παιδιού...

—Πώς! τοιμάς να με κατακρίνης, και μάλιστα μπροστά στους υπηρέτες; Αυτό πιά παρα—παίει! Και για μίαν αλήτισσα!; "Ελα δω, παλιοκόριτο!...

—Οχι! δεν το θέλω εγώ! δροντοφώνησε ο στρατηγός, όπως άλλοτε έδινε τα προστάγματα στην πυροβολαρχία του. "Η μικρή θα πάη μ' αυτό τον νέο, που είναι καλός και που θα την παραδώση στη μητέρα του.

—'Αλλά.... Στεπάν Πέτροβιτς....

—Μόνον εγώ εξουσιάζω τους ανθρώπους αυτού του χτήματος που μου ανήκει, και θέλω η μικρή να πάη μ' αυτόν το νέο. Να μένετε ήσυχος Μπόρις. Ίδανόεις, είπε ύστερα στο φοιτητή. Πριν περάσουν όχτω μέρες, θάχετε όλα τα χαρτιά εν τάξει... Δώστε μου τη διεύθυνσι σας.

Η κυρία Γκορέλιν άφριζε απ' τη λύσσα της, αλλά αισθανόταν πως έδω κάθε αντίσταση θα ήταν μάταιη. Ποτέ δεν είχε δει τον άντρα της να της φερθή έτσι, κ' η συντησμένη της περιφρόνησι υποχώρησε μπροστά στην επίμονη θέλησί του.

—Σας ευχαριστώ, στρατηγέ, είπε ο Μπόρις ανακουφισμένος από ένα μεγάλο βάρος. Χαίρετε!

Ανέβαινε κιόλας στο άμαξάκι, όταν η κυρία Γκορέλιν του φώναξε απότομα:

—Και τα χρήματά σας; Πρέπει βέβαια να σας πληρωθούν!

Η σιφή αυτή γυναίκα ήταν τίμια στο λογαριασμό της.

—Οχι! αποκρίθηκε ο Μπόρις, δεν έχω ανάγκη από χρήματα, δεν μου χωριτάτε τίποτα. Παίρνω μαζί μου μίαν υπηρέτρια.... Έχω πληρωθή. Χαίρετε.

Για δεύτερη φορά εκείνη την ημέρα, η στρατηγίνα έβλεπε καθαρά πως ο νέος αυτός ήταν πραγματικά ανιδιοτελής.

Ο στρατηγός πήρε απ' τα χέρια της γυναίκας του το πακέτο με τα ρούβλια που προοριζόταν για τον Μπόρις, το χώρισε στα δύο, έδωσε το ένα μέρος στην κατάπληχτη σύζυγό του, και πλησιάζοντας στην τελέγκα, άκουμπησε το άλλο πάνω στα γόνατα της Σόνιας, που έκλαιγε με την καρδιά της φιλτώντας τα χέρια του πρώτου προστάτη της.

—Θαρρώ να σε ιδώ, της είπε κρυφά. Σσασσι! μην πής τίποτα...

—Χαίρετε, στρατηγέ, είπε ο Μπόρις συγκινημένος, είστε μιά ευγενικά ψυχή.

—Καλήν αντίμωσι, είπε με ύφος μυστηριώδες ο στρατηγός κλείνοντας το μάτι.

—'Ακόμα δεν τελειώσατε, στρατηγέ; φώναξε δεικτικά η κυρία Γκορέλιν, που είχε μείνει στο κεφαλόσκαλο.

Ο Μπόρις ανασήκωσε το κασκέτο του και με το βλέμμα χαϊρέτης όλους όσους βρίσκονταν εκεί πέρα. "Ολοι—υπηρέτες και χωρικοί— βγάλανε τα καπέλα τους.

—Τράβα! είπε στον άμαξά, κι' ο Θεός βοηθός!

Η τελέγκα παρακουνήθηκε, το μικρό άδύνατο άλογο τράβηξε μπρός, και η στέγη του σπιτιού της Λύντια είχε χαθεί σε λίγο πίσω απ' τα πράσινα φυλλώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11

Φτάνοντας στο σταθμό, ο Μπόρις κατέθηκε και μήκε μονάχος μέσα σ' ένα περιπτερο, όπου καθόταν ο σταθμάρχης και κάπνιζε την πίπα του.

—Τι ώρα περνάει το λεωφορείο για τη Μόσχα; τον ρώτησε.

—Στις έντεκα, αν δεν έχει καθυστέρησι.

—Πρέπει να κρατήσω από τώρα τη θέση μου;

—Περίττο. Το λεωφορείο περνάει πάντα γεμάτο από δω.

Ο Μπόρις έφυγε και ξαναγύρισε στη τελέγκα.

—'Ακουσε, Σόνια της είπε ο φοιτητής παίρνοντας την στην άγκαλιά του και κατεβάζοντάς την απ' το άμαξάκι, θα καθήσας έδω φρόνιμα και καλά. Θα πω να σου δώσουν τσάι, και θα περιμένεις να γυρίσω. Το λεωφορείο θα περάση άργα από δω. Θα μου φυλάς και τα πράματά μου όσην ώρα θα λείπω.

—Φεύγετε, λοιπόν; ψιθύρισε η μικρούλα με αγωνία.

—Μην ανησυχής, θα γυρίσω γρήγορα. Δε μου λές, υπάρματα, είπε ύστερα στο χωρικό, βαστάει τ' άλογό σου να με ξαναβείς εκεί κάτω και να με ξαναφέρης έδω πριν απ' τις έννιά;

—Τ' άλογο είναι πολύ κουρασμένο κύριε, αλλά αν μου δώσετε πέντε ρούβλια αν τι το ενάμισι που συμφωνήσαμε, μπορώ να ξέφυγ έν' άλλο άλογο μου που ξεκουράζεται στο σταύλο, και θα γυρίσωμε σαν το φτερό.

—Σύμφωνοι! φεύγουμε άμέσως μόλις ταχτοποιήσω μέσα στο περιπτερο τη μικρή και τις άποσκευές μου, είπε ο Μπόρις.

Σε λίγο, το μικρό άλογάκι, που μυριζόταν κιόλας το σταύλο του, έτρεχε γρήγορα παίρνοντας πίσω τον δρόμο που είχε διατρέξει προλίγο. "Ωστόσο, για τον Μπόρις ο δρόμος εκείνος έμοιαζε άτελειώτος. "Όλο του το είναι ήταν συγκεντρωμένο σε μιά σκέψι: «Και να με σκότωναν ακόμη σαν λυσισάικο σκυλί, δεν είναι δυνατό να φύγω έτσι». Πρέπει να ξαναϊδω τη Λύντια!

Επιτέλους φτάσανε στο χωριό του άμαξά. "Ο Μπόρις που είχε να είναι γρήγορα έτοιμος για το γυρισμό, και πήρε πεζί το δρόμο για το σπίτι των Γκορέλιν, που όρι σκόταν ακόμα ένα βέρτσι μακριά. Μόλις

το χωριό κρύφτηκε πίσω του μέσα στα δέντρα, αυτός λοξοδρόμησε άριστερά, χώθηκε μέσ' στο δάσος, και κατέβηκε τρέχοντας την πλαγιά. Πέρασε μ' ένα πήδημα το ρυάκι που γουργούριζε πάνω στα χαλίκια, και προχώρησε σιγά στο μακρος του φαράχτη του κήπου. Ζύγωνε η ώρα πέντε. Ήταν η ώρα που το ζεύγος Γκορέλιν έπαιρνε τον μεσημεριάτικο ύπνο του, ήταν η ώρα που οι δυο νέοι είχαν δώσει το ραντεβού τους κοντά στην πηγή.

—Θάχη πάει, σκεφτόταν ο Μπόρις. Θάχη πάει έχτος αν την κλείδωσαν μέσα.

Προχωρούσε και ζύγωνε, σταματώντας τότε τότε για να ήσυχάση τους χτύπους της καρδιάς του. Δεν σκεφτόταν καθόλου πως μπορούσαν να τον δούν και να τον διώξουν εξευτελιστικά. Σκεφτόταν μονάχα πως θάβλεπε τη Λύντια, πώς θα την έβλεπε με κάθε τρόπο.... ή δ' άλλως θα πέθαινε από πόνο και λύσσα.

—Είναι, κεί, έλεγε και ξαναέλεγε από μέσα του, ενώ ζύγωνε στην πηγή κι' άκουγε το μουρμουρητό της.

Ένα παχύ φύλλωμα τον χώριζε από τον τόπο του ραντεβού τους. Προσπάθησε να ιδη άναμεισ' απ' τα φύλλα, στη θέση που εκείνη συνήθιζε να κάθεται, και νόμισε πως είδε το άσπρο της φόρεμα πάνω στο χορτάρι, που άρχιζε κιόλας να κιτρινίζει.

Άδιαφορώντας για τις γρατσουνιές, άνοιξε ένα περάσμα στο φαράχτη κ' έτρεξε γρήγορα στην πηγή. Εκείνη όμως δεν ήταν εκεί! Η καρδιά του σταμάτησε. Νικημένος από έναν άνειπτο πόνο, σωριάστηκε κατάχαμα στο χορτάρι. Εκεί που άλλοτε άκουμπουσε τα πόδια της, και σφίγγοντας τα χέρια του πάνω στην άψυχη γη, πόθησε μ' όλη του την ψυχή να πεθάνη. Να! Νά πεθάνη, αφού δεν μπορούσε πιά να την δει....

Τα πουλιά τιτίβιζαν άπαλά, λές κι' ήθελαν να του θυμίσουν πως ήταν περασμένη η ώρα και πως θα μπορούσε ναρθη κανείς απ' το σπίτι να πάρη νερό. Μιά όλοκληρη ώρα είχε περάσει κι' ο Μπόρις δεν σκεφτόταν να φύγη. Λίγο τον έμελλε τώρα αν τον βρίσκαν εκεί. Η ζωή του δεν είχε πιά καμιά αξία στα μάτια του, αφού έχανε τη μοναδική έλπίδα που τον είχε φέρει ως έδω. "Όλο του το είναι είχε κυριευτή από αδράνεια.

Ένας θόρυβος από βήματα ήρθε να τάράξη την αποχύνωσή του σε λίγο... Για την ασφάλεια της ίδιας της Λύντια, δεν έπρεπε να τον τσακύνουν εκεί. Κρύφτηκε πίσω από ένα θάμνο και περίμενε.

Τα πετραδάκια κατακλύλησαν, ο ξερός ήχος ενός γυναικείου τακουμιού άκουστήκε μέσα στη σιωπή του άλσους, κ' ύστερα ένα θρόισμα φουστανιού. "Ο Μπόρις άφουγκραζόταν με τεντωμένο τ' αυτί. Και σε λίγο άκουσε μιά πινιχτή πονεμένη φωνή που άνασάλευε:

—'Αχ, Θεέ μου!....

Ήταν εκείνη!

Ο Μπόρις ξεπετάχτηκε απ' την κρυψώνα του κι' άρμησε στα πόδια της. Την τρώμαξε τόσο, που παρολίγο να πέση κάτω λιπόθυμη:

—Λύντια! της μουρμούρισε, γεμίζοντάς την φιλία, φαντάστηκες πως θάφευγα χωρίς να σε δω για τελευταία φορά; Μά θα πέθαινα απ' τη λύπη μου, Λύντια γλυκεία μου! Για να μπορέσω να ζήσω και να έργαστώ, πρέπει να μου πής πως μ' αγαπάς, πως είσαι δική μου και πως θα με περιμένεις!

Θα μπορούσε να μιλή έτσι ώρες όλόκληρες. Βουτηγμένη μέσα σε έκσταση, εκείνη τον άκουγε χωρίς ν' άποκρίνεται, με τα μάτια καρφωμένα στο άχτινοδόλο και μεταμορφωμένο απ' το πάθος πρόσωπο του νέου.

Δεν ήταν πιά ο φτωχός φοιτητής, ο μισθωτός δάσκαλος, δεν ήταν ο άρραβωνιαστικός με το άμφίβολο μέλλον. Ήταν ένας άντρας που την αγαπούσε. Πού της μιλούσε σαν έραστής και άφέντης μαζί, ήταν κάτι παραπάνω κι' απ' αυτό, ήταν ο ίδιος ο έρωτας, παθητικός και άκατανηκτος. Θυμωμένη απ' το λαμπρό αυτό θάραμα, ένοιωσε έλιγγο.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ : "Η συνέχεια.

ΜΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ :

Οι πένες χρησιμοποιούνται πολύ στην εφαρμογή του φορέματος, δίνοντάς του το πλάτος που χρειάζεται στο σημείο όπου θέλουμε. Η τοποθέτησι της κάθε πέννας, το πλάτος και το βάθος της ποικίλλουν ανάλογα με τα πρόσωπα και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο πρέπει να τρυπώνονται επάνω στο πατρόν και να τροποποιούνται όταν χρειασθή. Αφού φιάξετε τις πέννες επάνω στο πατρόν, μεταφέρετέ τις στο ύφασμα, τρυπώστε τις και γαζώστε τις μόνον αφού κάνετε καλά τη δοκιμή. Όταν πρόκειται για πέννες άνοιχτές, πρέπει να κόβονται στο τέλος, αφού γαζωθούν. Αν η μία πλευρά της πέννας είναι στην ίδια ύφανσι του ύφασματος (πέννες του στήθους) όταν η μέση του κορσάκι είναι επίσης ίσια, θα στερεώσετε πολύ ελαφρά τη λοξή πλευρά, με γαζί. Θα προεκτείνετε πολύ λεπτά τις πέννες στο τελειώμα τους, για να σβύνουν καλά και όχι απότομα, γιατί διαφορετικά θα δημιουργηθή ένα άσχημο σακκούλιασμα. Οι πέννες του στήθους γίνονται πλαγιστές και σιδερώνονται από την άναπόδη μ' ένα δρεγμένο πανί. Οι πέννες που γίνονται στην περιφέρεια γίνονται άνοιχτές, έως το μέρος όπου δεν είναι πιά αρκετά βαθείς, και τσακίζονται με το σίδερο, και με δρεγμένο πανί.

Οι έξωτερικές πέννες γίνονται με όμοιο τρόπο, τότε οι πέννες γίνονται στην καλή και σιδερώνονται από την άναπόδη.

ΟΙ ΣΟΥΡΕΣ

Για να έπιτύχωμε πολύ κανονικό άποτέλεσμα, σημειώστε με πολύ λεπτές τελείες από μπλέ μολύβι το μέρος όπου θα περάση η κλωστή της σουράς. Αν η κλωστή που θα τραβηχθή είναι πολύ κανονική, τότε δεν θα δυσκολευθήτε καθόλου να μοιράσετε κανονικά το πλάτος τραβώντας την κλωστή, ώσπου το σουρωμένο μέρος να είναι αντίστοιχο με το ίδιο μέρος όπου θα τοποθετηθή. Στερεώνετε έπειτα την κλωστή με μιά διπλή δελονιά και ένα γερό κόμπι. Όταν το φάρδος που θα σουρωθή είναι πάρα πολύ και θα συγκρατηθή κάτω από μίαν ίσια λουρίδα, καλό είναι να περνάτε μιά δεύτερη κλωστή στη σουρά, σε άπόσταση 2 χιλιοστών από την πρώτη, για να κανονίσετε το φάρδος με μαγαλύτερη άνεσι. Οι κλωστές αυτές της σουράς πρέπει να κρύβονται έντελώς από το ίδιο μέρος για να γίνη η έργασια καθαρή.

ΟΙ ΑΠΛΙΚΑΣΙΟΝ

Όπως τα άμπιεσεμάν έτσι και οι άπλικασιοι προέπει να τρυπώνονται πρώτα στο αντίστοιχο μέρος πριν από τη συναρμολόγησι του φορέματος. Αφού συναρμολογήσετε, δοκιμάσετε και κάνετε τις άπαραίτητες τροποποιήσεις, γαζώσετε πρώτα τις ένκρυστασιόν, έπαληθεύσετε αν έγιναν καλά τα γαζιά με νέα δοκιμή και τελειώσετε γαζώνοντας τη ραφή. Άραδειάσετε πάνω στο ύφασμα τα κομματια του πατρόν που αντιπροσωπεύουν τις ένκρυστασιόν και το μέρος του κορσάκι που τους άντιστοιχεί. Καρφιτωάστε τα διάφορα μέρη και μαρκάρετε τις περιφέρειες μ' ένα τρύπωμα. Όταν θα κόψετε, μη λησμονήσετε να σημειώσετε τα γυρίσματα, έπειτα σιδερώστε τα. Βάλετε κατόπιν τα κομματια αυτά ίσια επάνω στο τραπέζι. Έξακριβώστε το ένα πάνω στο άλλο με καρφίτσες. Έξακριβώστε με τη μεζούρα ή με ένα κομμάτι χαρτόνι αν το πλάτος τους είναι παντού ίσιο. Έπειτα τρυπώστε τα με μικρές δελονιές, για να άντεχουν καλά στη δοκιμή. Κατόπιν γαζώστε τα με γαζάκια τσίμα, περισσότερο ή λιγώτερο κοντά στις άκρες, ανάλογα με το αν έπιθυμήτε μιά διακριτική γαρνιτούρα ή αντίθετα μιά γαρνιτούρα που να φαντάξη.

ΟΙ ΠΙΕΤΕΣ

Για να είμαστε πιο κατανοητοί, χωρίζουμε τις πιέτες σε δυο κατηγορίες: Τις άπλές πιέτες που γίνονται μέσα στο ίδιο φόρεμα και τις πρόσθετες πιέτες. Οι πρώτες γίνονται εύκολότερα

και χρησιμοποιούνται προ πάντων στα φορέματα σπόρ. Πρέπει να πούμε ωστόσο ότι οι πρόσθετες πιέτες ταιριάζουν καλύτερα στο φόρεμα της φούστας, χωρίς να κάνουν τη ραφή χονδρή ύψηλότερα, που εφάρμοζει έτσι πολύ καλά. Σε ώριμμένες έξ άλλου περιπτώσεις, η τοποθέτησι μιάς κουφοπιέτας σάς έπιτρέπει να κάνετε οικονομία στο ύφασμα. Το άνοιγμα της κουφοπιέτας πρέπει να είναι αρκετά βαθύ, ώστε η ραφή που την συνδέει με τη φούστα να είναι καθαρή και να μπορεί να τσακισθή καλά στο σίδερο.

ΟΙ ΚΑΛΕΣ ΠΙΕΤΕΣ

Για να έπιτύχετε μιά καλή, καθαρή πιέτα, που να πέφτη ίσια, πρέπει να βάσετε το ύφασμα στην ίση της ύφανσώς του και το στίμονι να έρχεται ακριβώς ίσια στην τσακισι της πιέτας, όταν η φούστα είναι ίσια. Επίσης, όταν η φούστα είναι λοξή, το έντελώς λοξό πρέπει να έρχεται στη μέση της πιέτας. Οι

πιέτες πρέπει να γίνονται πολύ κανονικά και να έχουν παντού το ίδιο πλάτος. Οι πιέτες σημειώνονται πάνω στο πατρόν με ψιλές τρύπες από πάνω έως κάτω. Όταν πρόκειται να φιάξετε αυτές τις πιέτες επάνω στο ύφασμα, πρέ-Τα τρυπώματα πέφτουν πει να περάσετε για κάθε πιέτα ένα τρύπωμα επάνω στις τρυπές στη θέση κάθε φιλοτρυπημένου σημείου του πατρόν από τη μίαν άκρη έως την άλλη και να διπλώσετε το ύφασμα σύμφωνα με το τρύπωμα. Θα εναυωμάσετε τις πιέτες διπλώνοντάς τις και θα τις σιδερώσετε προτού συνανώνετε τις ραφές του φορέματος. Καλός τρόπος επίσης είναι να καρφισάσετε τις πιέτες από πάνω έως κάτω, καλά τεντωμένες, πάνω σε μιά σανίδα σιδερώματος. Προτού τρυπώσετε θα εξακριβώσετε πολλές φορές το πλάτος της πιέτας από πάνω έως κάτω, μ' ένα χάρακα. Όταν τρυπωθούν όλες οι πιέτες σιδερώστε τις με δρεγμένο πανί πριν συναρμολογήσετε το φόρεμα.

ΟΙ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΠΙΕΤΕΣ

Οι πιέτες αυτές γίνονται με τον ίδιο τρόπο που γίνονται και οι άπλές πιέτες, αλλά κάθε πιέτα ή κάθε ομάδα με πιέτες γίνεται ξεχωριστά σ' ένα ίσιο κομμάτι του ύφασματος ή και σε λοξό και κατόπιν γίνεται η τοποθέτησι και η εφαρμογή τους. Αφού τρυπωθούν και σιδερωθούν οι πιέτες, θα τις εφάρμοζετε κατόπιν επάνω στο ύφασμα (γενικά από την άναπόδη) όπως αν έπρόκειτο να κάνετε μίαν οποιαδήποτε άλλη ένκρυστασιόν. Σχεδιάστε μ' έσο τρύπωμα τις περιφέρειες που έχουν οι πιέτες επάνω στο φόρεμα. Έξακριβώστε τις διαστάσεις αυτές με τις διαστάσεις του κομματιού που θα προστεθή και που το έχετε βάλει από κάτω. Κόβετε το ύφασμα στη μέση και στο πλάτος και διπλώνετε τις άκρες, τοποθετώντας τις επάνω στο πρόσθετο ύφασμα. Τρυπώνετε και γαζώνετε με γαζί τσίμα.

ΚΟΥΦΟΠΙΕΤΕΣ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ "Η ΠΙΕΤΑ" ΠΕΦΤΕΙ ΚΑΛΑ

Άνοιξετε με το ψαλίδι το φόρεμα στο μέρος όπου θέλετε να το πλατύνετε και κόψετε ξεχωριστά τις ίσιες λουρίδες ή τα γκοντέ, έτσι ώστε να έχουν το ίδιο ύψος με το άνοιγμα. Το πλάτος ποικίλλει ανάλογα με την περίπτωση και είναι σφάλμα να νομίζετε ότι η πιέτα πέφτει καλύτερα όταν είναι πιο φαρδιά. Αν κάμετε την πιέτα πολύ κανονικά ακολουθώντας τις οδηγίες που σάς δίνουμε, τότε η πιέτα δεν θ' άνοιξη, άκομη και αν είναι μόλις δυο ή τρία εκατοστά πλατείσι. Σχηματίζετε την πιέτα. Γαζώστε άκρη με άκρη με ραφές στις δυο πλευρές του άνοιγματος. Συγκρατήστε την πιέτα αυτή με ένα όριζόντιο γαζί φιλό. Προτού κάνετε το γαζί αυτό, σηκώστε την πιέτα προς τα επάνω όσο χρειάζεται για να έρχονται οι δυο άκρες άπόλυτα ίσιες. Σε περίπτωση που θα υπάρχη γκοντέ, σιδερώστε και αυτό έπίσης σαν πιέτα προτού γαζωθή. Όταν κολληθή, υπάστε με το σίδερο τη μικρή προεξοχή που σχηματίζεται σχεδόν άναπόφευκτα στην κορυφή της μύτες.

ΤΑ ΙΣΙΑ ΠΛΙΣΕ

Για να έπιτύχωμε σε πολλές περιπτώσεις ένα πλισέ με πίκες γερές και κανονικές χρησιμοποιούμε το πλισέ της μηχανής. Είτε πρόκειται για όλόκληρη φούστα ή για κανένα μικρό δολάν, που μπαίνει σαν γαρνιτούρα σε φόρεμα, παίρνομε το ύφασμα σαν ίσια λουρίδα, τρεις φορές μακρύτερη από το μήκος που πρέπει να έχη πλισαρισμένη. "Ο πλισές στρίφνεται προτού σχηματισθή σε πιέτες. Το στρίφωμά του γίνεται με γαζί της μηχανής.

Το πλισέ σολέιγ είναι ένα άλλο είδος πλισέ της μηχανής. Το ύφασμα κόβεται τετράγωνο και οι πιέτες γίνονται στο λοξό του ύφασματος. Γι' αυτό είναι άδύνατο να γίνη το στρίφωμα εκ των προτέρων. Ετοιμάστε από πριν τα τετράγωνα του ύφασματος όπως δείχνει το σχήμα, και δώσατέ

10) "Ένα φύλλο έτοιμο να πάη στη μηχανή να γίνη πλισέ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΑΣΠΑΣΙΑ

Μοντέλο του Οίκου ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ. Βραδυνό, έμπνευσμένο από την αθηναϊκή κλασσική εποχή του Περικλέους. Είναι καμωμένο από μεταξωτό του εργοστασίου «Βόμβυξ», χρώματος ρόζ. Έχει δυο φούστες τη μίαν επάνω στην άλλη, με ένα σκίσιμο ή κάθε μία, που αφήνει να φαίνεται ελαφρά το πόδι. Το πανώ ρίχνεται στο κεφάλι ή στους ώμους.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Μοντέλο του Οίκου Παπαστεφάνου. Πρωινό ή απογευματινό από δυο κομμάτια, ένσαρκω· νει τον Παρνασσό. Είναι καμωμένο από άσπρο κουκουλάρικο του «Αργαλειού» και συνοδεύεται με καπέλλο του Οίκου «Σταυροπούλου» και ταγάρι με διάφορους χρωματισμούς. Στη μέση ζωνάρι από πλώ και γελέκο σαν τα χωριάτικα. (Κάτω άριστερά).

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Μοντέλο του Οίκου ΤΣΟΥΧΛΟΥ. Άνσάμπλ που θυμίζει Ήπειρώτικες φορεσιές. Πανωφόρι και φόρεμα από χονδρό ταφτά (φάιγ) του Οίκου Καρασταμάτη. Το χρώμα του παντοφύ είναι πράσινο λαδί και το φόρεμα μαύρο και λαδί. Τα γάντια μαύρα σατέν.

ΜΕΤΡΗΤΟ ΜΠΑΛΚΑΝΙΚ

Το θαυμάσιο μετρητό που σας δίνουμε σήμερα, αγαπητές αναγνώστριες, είναι αδύνατο να μη σας δάλη στον πειρασμό να το κεντήσετε σε τραπέζομάνηλο, μαξιλάρι ή καρέ ντε τάμπλ. Η λεπτότητα του σχεδίου και οι αρμονικώτατοι συνδυασμοί των χρωμάτων του, του δίνουν μεγάλο καλλιτεχνικό βάρος. Όπως όλα τα μετρητά της Βαλκανικής Χερσονήσου, από τις Παραδουνάβειες περιοχές έως το Ταϊνάρο, έχει την τοπική του ιδιομορφία — είναι ειδικότερα γιουγκοσλαβικό — αλλά διακρίνει κανείς σ' αυτό μίαν επίδραση από δυζαντινό ψηφιδωτό καθώς και από το φυσικό περιβάλλον, τα δαντελωτά ψηλά βουνά των Βαλκανίων.

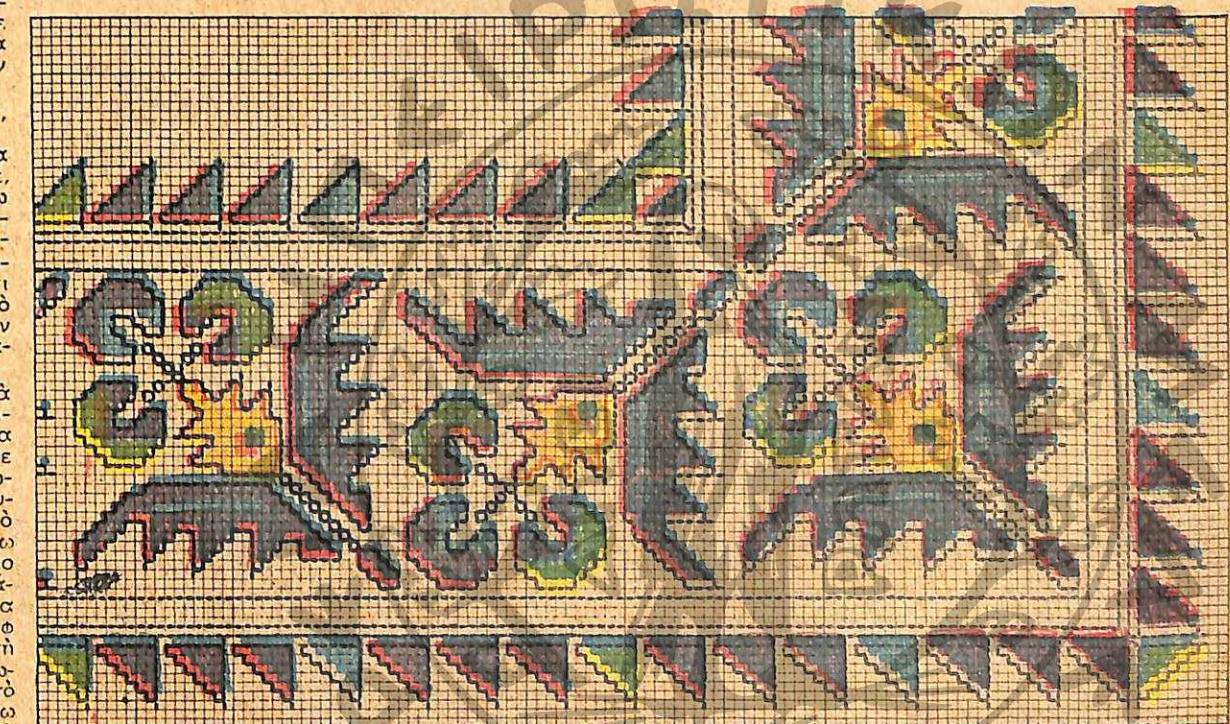
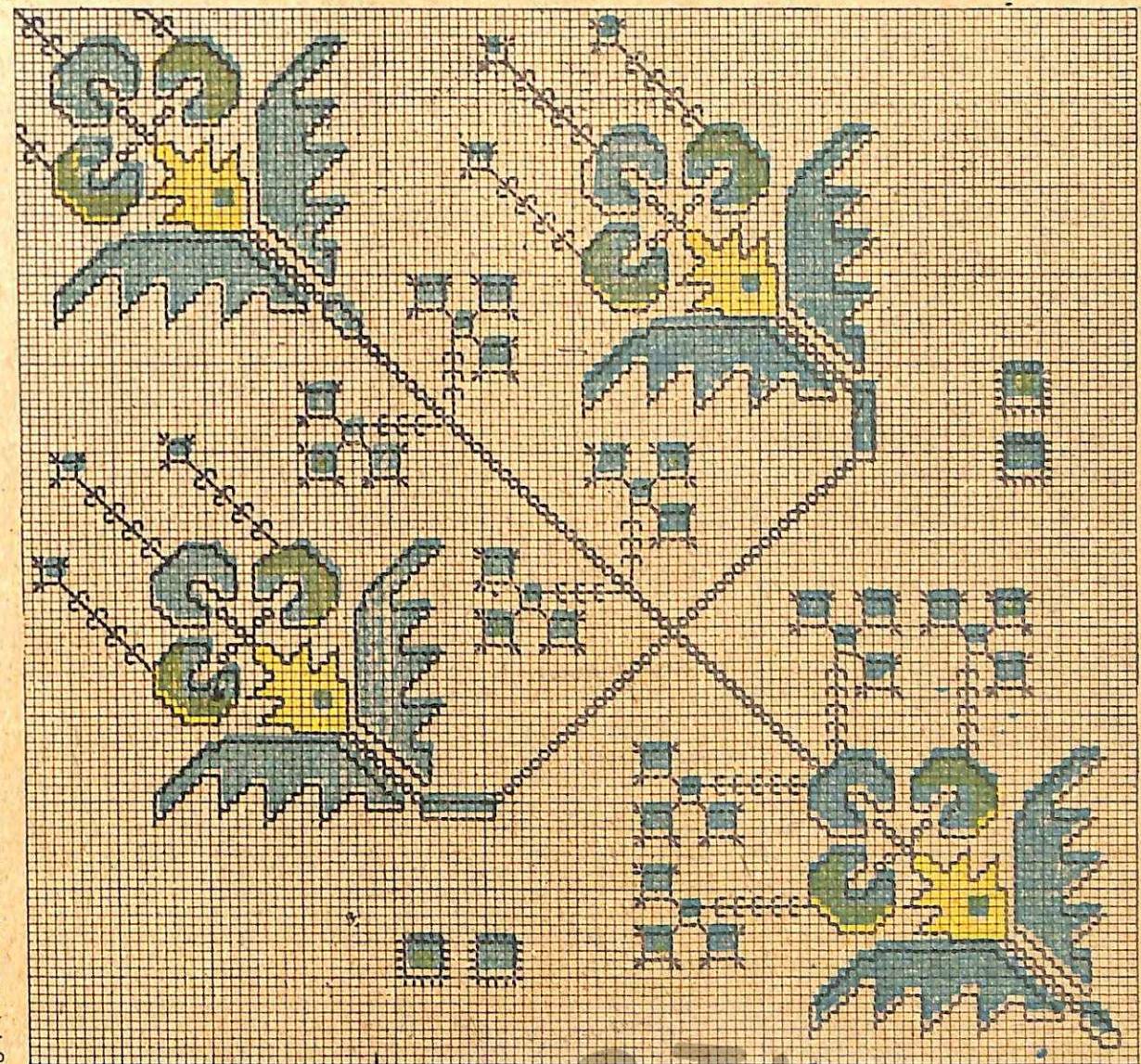
Το βαθύ βυσινί χρώμα, που κλίνει προς το μώβ, εναλλάσσεται με το λαδί της χλωρίδας και με το γαλάζιο γωώμα τ' ουρανού, που δρίσκεται σ' όλες τις λεπτομέρειες του σχεδίου, σαν φωτεινή άχτιδα, σά γαλανό χαμόγελο.

Αν θελήσετε να κεντήσετε μ' αυτό το μαξιλάρι ντιβανιού, θα κάμετε γύρω-γύρω τη μπορντούρα και σε μιά γωνία θα κεντήσετε το μοτίφ. Αν φτιάξετε καρέ ντε τάμπλ, θα κεντήσετε τη μπορντούρα και δύο μοτίφ και στις τέσσαρες γωνίες τα μοτίφ. Το ίδιο θα κάμετε και στην περίπτωση που θα θελήσετε να χρησιμοποιήσετε το σχέδιο σε τραπέζομάνηλο ή σε ριζίς τσαγιού. Τα πετσετάκια του τσαγιού θα κεντηθούν τότε μόνο με την άκρη της μπορντούρας, τα δοντάκια δηλαδή και τη λεπτή κεντητή φασούλα, που τα εύθυγραμμίζει και σε μιά γωνία θα κεντήσετε μόνον μιά λεπτομέρεια του μεγάλου μοτίφ, δηλαδή το άνθακι με τα δυο φύλλα, που βλέπετε στη μέση του μοτίφ. Αν πάλι προτιμάτε να φτιάξετε ένα σεμνιν ντε ιτάμπλ, τότε θα πρέπει να κεντήσετε γύρω-γύρω την μπορντούρα και τα μοτίφ μονάχα δυο φορές, σε δυο αντίκρυστες γωνίες. Θα κεντήσετε δηλαδή το μοτίφ σε μιά γωνία και δεν θα το κεντήσετε στην επόμενη.

Όσον αφορά τα χρώματα, θα κεντηθούν ως εξής:

Τα δοντάκια σε κάθε γωνία πράσινα, έπειτα 3 μώβ, 1 μπλέ, 3 μώβ, 1 πράσινο και ούτω καθεξής. Η στενή μπορντούρι· τσα των δοντιών: οι δυο όριζόντιες γραμμές μώβ και ανάμεσα σταυροβελονιές μώβ, όχι συνεχόμενες, αλλά έπειτα από κάθε σταυροβελονιά θα μένουν ίσες κλωστές με κείνες που πιάνονται άκέντητες.

Όσον αφορά τα άνθακια, θα γίνουν όλες οι γραμμές πράσινες, τα φύλλα μώβ, με γαλάζια γραμμίτσα, οι καρδιές σε κάθε βάση κίτρινες με μώβ τετραγωνάκι, τα πέταλα του λουλουδιού δεξιά και άριστερά, στο μέσα μέρος μώβ και στο έξω πράσινα και το επάνω πέταλο από μέσα γαλάζιο και από πάνω μώβ. Τα μικρά τετραγωνίδια γίνονται στο κέντρο του μοτίφ μώβ με γαλάζια βελονιά στη μέση και τα τέσσερα τετραγωνίδια δεξιά και άριστερά στο κεντρικό μοτίφ, γύρω-γύρω μώβ και στο κέντρο τους στα μέσα τέσσερις βελονίτσες γαλάζιες και στα έξω τέσσερις βελονίτσες πράσινες.

Η ΡΑΦΙΝΑΤΗ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΜΠΛΟΥΖΑΣ ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΤΙΝΑ

Ένα από τα πιο απαραίτητα στοιχεία στην γκαρνταρόμπα της κάθε γυναίκας, είναι οι αλάφρες και δροσάτες γαρνιτούρες που φοριούνται με τα πρώτα ταγιέρ. Για να υποδεχθήτε δημοφιλώς τις ανοιξιάτικες λιακάδες, μπορείτε να διαλέξετε ένα από τα θαυμάσια αυτά μοντέλα που σας παρουσιάζουμε και που έχουν απλές και λεπτότατες γαρνιτούρες. Οι γαρνιτούρες αυτές όταν συνδυασθούν με το λεπτό λινό ή την όργαντινα είναι πραγματικά γοητευτικές και γίνονται εξαιρετικά απλά και εύκολα. Έχουν ακόμη το πλεονέκτημα να παρουσιάζουν μεγάλη κανονικότητα. Το μόνο που χρειάζεται είναι να δγάλετε το σχέδιο επάνω στη μπλούζα, να εφαρμόσετε επάνω σ' αυτό το γαλονάκι που προτιμάτε και κατόπιν να το ράψετε με κρυφές μικρές βελονιές και πολύ λεπτή κλωστή.

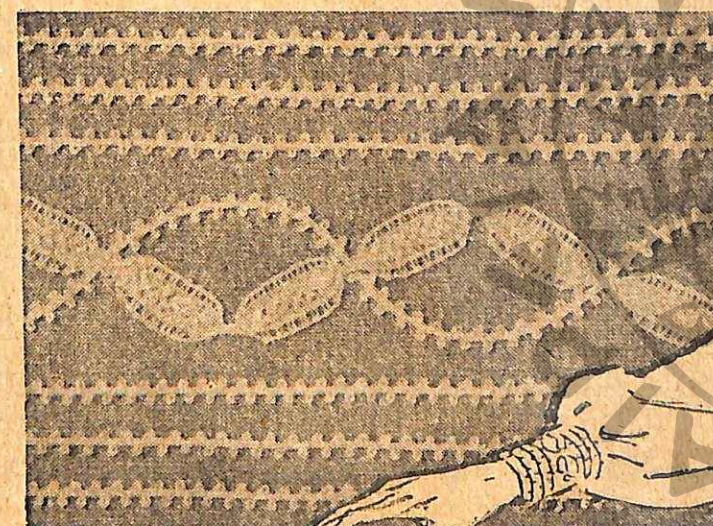
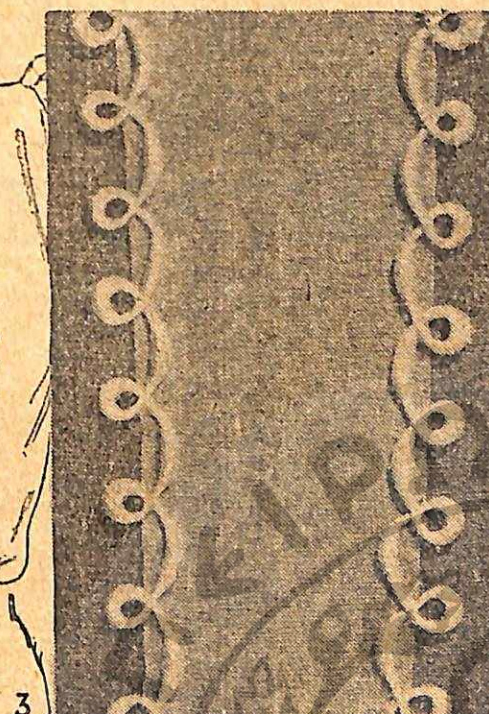
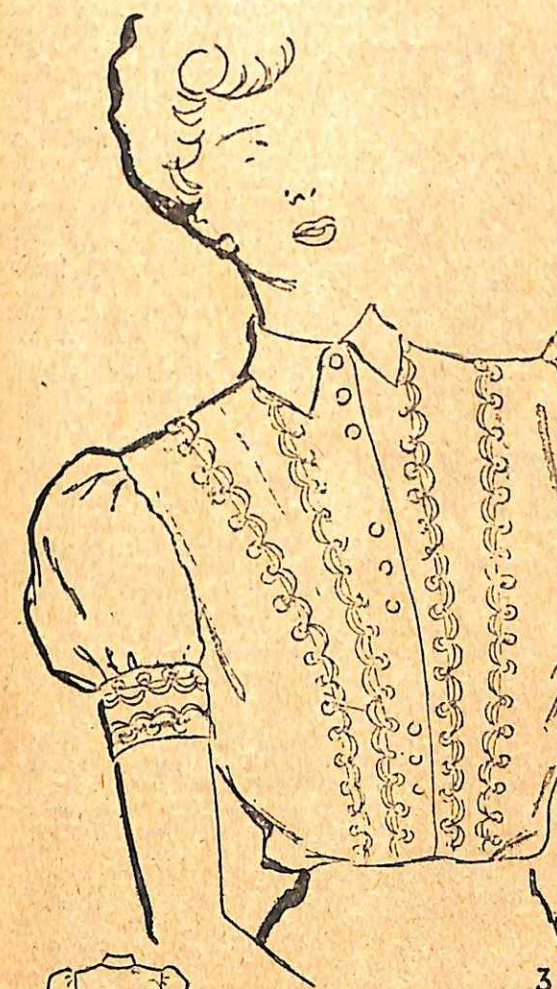
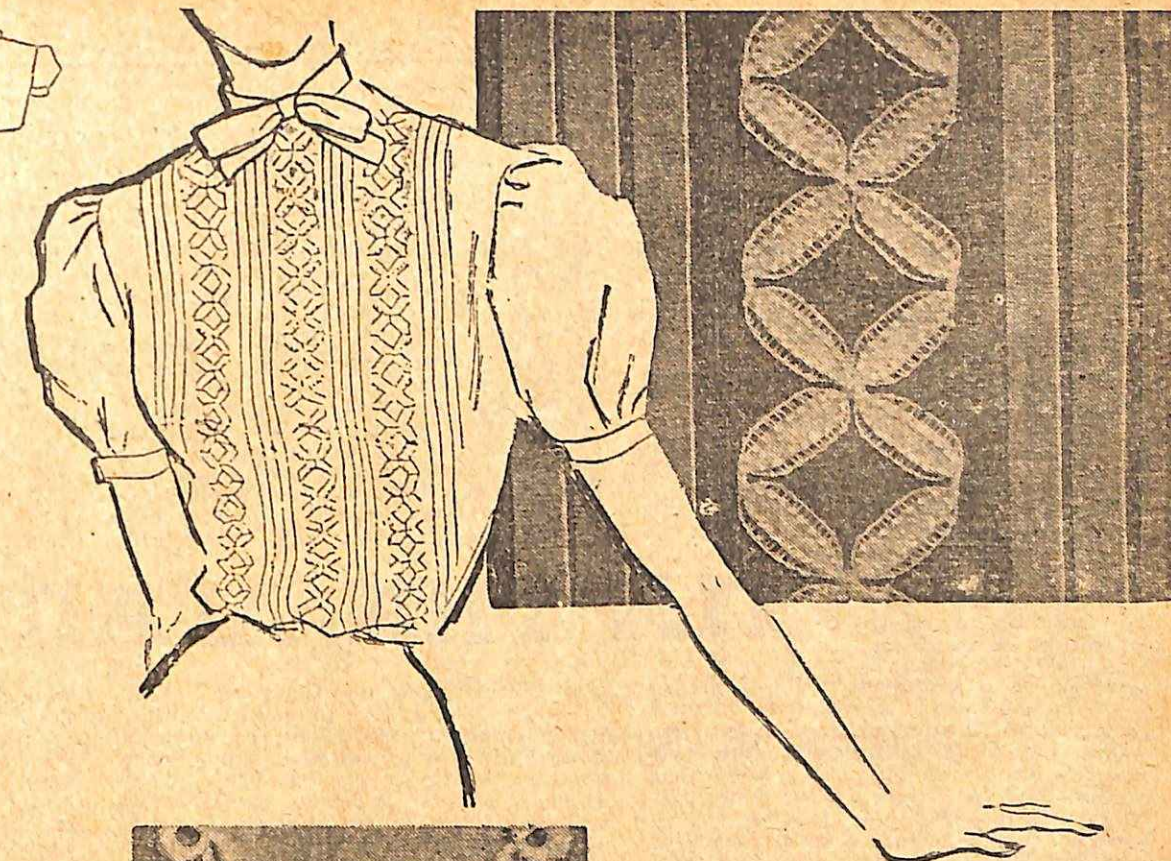
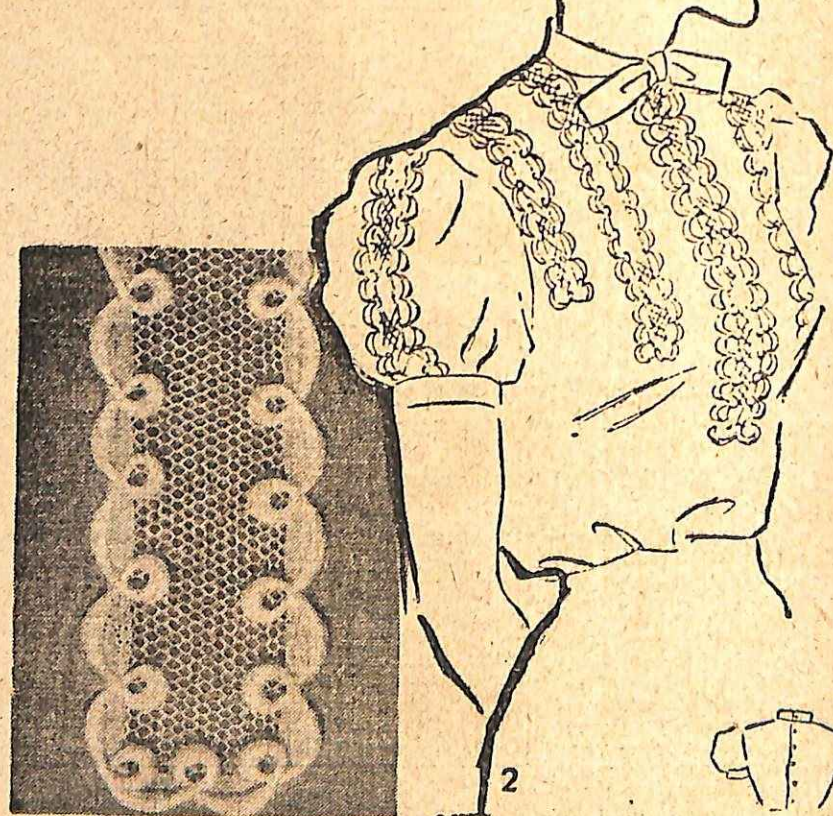
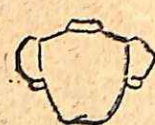
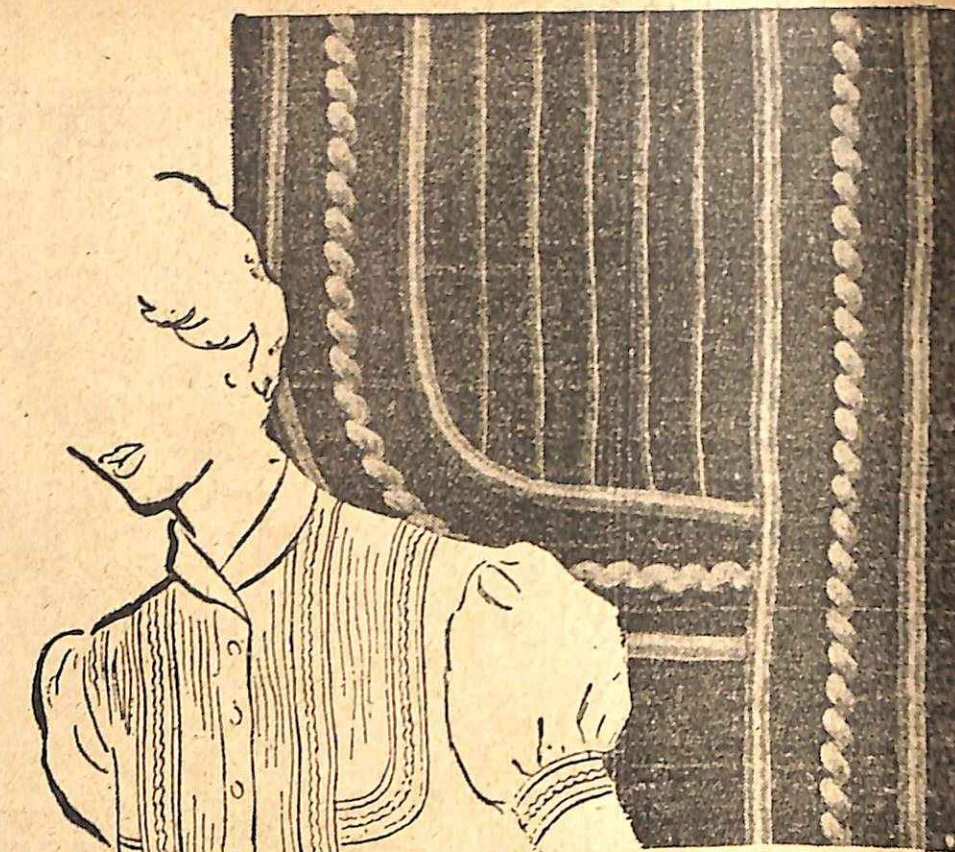
Το διπλό πλαστρόν της μπλούζας Νο 1 έχει δουλευτή προηγουμένως με λεπτά πιετάκια και γαρνίρεται με μία λουρίδα καμωμένη με δι- λευκά λεπτά λασεδάκια. Το ένα λασεδάκι λέ- γεται «πρενσές» και το άλλο «σερπαντίνα».

Το λασέ «μπιγκουντί» της λινής μπλούζας Νο 2, επιτρέπει τις πιο διαφορετικές εφαρμο- γές. Τοποθετείται σαν φεστόνι γύρω από λου- ρίδες τούλι, τοποθετημένες στο εμπρός στα μα- νίκια. Μία λουρίδα, που δένεται κόμπους κλεί- νει το λαιμό. Κούμπωμα στην πλάτη.

Στην μπλούζα Νο 3, τα φεστόνια από το ίδιο λασέ «μπιγκουντί» υπογραμμίζουν τις μεγάλες πιέτες που στενεύουν στη μέση. Η λουρίδα για το κούμπωμα είναι σαν ένα στενό πλαστρόν που κλείνει κάτω από γιακά σεμίζι με ομάδες από κουμπάκια πέρλ. Η ίδια γαρνιτούρα έπα- ναλαμβάνεται στο μανίκι.

Η μπλούζα από όργαντινα Νο 4 γαρνίρε- ται με λασεδάκι αμυγδαλάτο, τοποθετημένο σε σχήμα μικρών σταυρών, που συγκρατούνται με λεπτότατη σταυροβελονιά, καμωμένη με τρεις κλωστές άσπρο μολινέ. Κάθε αμυγδαλάκι κεν- τριέται έπειτα στην ανάποδη με βελονίτσα ψα- ροκόκκαλο που σχηματίζει γαζάκι στην άκρη της άζουρε πλευράς του λασέ. Οι τρεις κάθετες λουρίδες είναι τρία πιετάκια.

Η μπλούζα Νο 5 γαρνίρεται με δύο λασε- δάκια: ένα αμυγδαλωτό και ένα «μινιαρντί», που έχει λεπτότατες θηλίτσες στις δυο πλευρές του. Τα αμυγδαλάκια κεντιούνται στην καλή με ψιλό, ψαροκοκκαλάκι με τρεις κλωστές άσπρο μολινέ. Οι δυο οριζόντιες γιρλάντες πλαισιώ- νονται με τρεις σειρές λασέ «μινιαρντί». Η ίδια εργασία υπάρχει επίσης και στις μανσέτες που συγκρατούν τις φούσκες των μακρών μα- νικιών.

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΓΟΥΪΝΤΜΑΡΚ

Ο τρομερός γκαγκστερ της
όδου που δεν είναι παρά
ένας αγαθός οικογενειάρχης

Ο Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ είναι σήμερα ο τρομερότερος γκαγκστερ του Χόλλυγουντ κι' ένας από τους καλλίτερους ήθοιους του. Πήγε εκεί μόλις πριν 2—3 χρόνια κι' έγινε αμέσως πασίγνωστος. Η επιτυχία με την οποία έπαιξε τους πρώτους του ρόλους σε γκαγκστερικά έργα ήταν τεράστια. Θα τα έχετε δη και σεις πολλές φορές στην όθνη και θα έχετε τρομάξει. Κι' όμως ο τρομερός αυτός γκαγκστερ είναι ένα υπόδειγμα καλού οικογενειάρχου στο Χόλλυγουντ!

Ο Γουίντμαρκ έχει ένα ιδιόκτητο σπίτι σε κάποιο ήσυχο προάστειο του Χόλλυγουντ. Η οικογένειά του αποτελείται από την γυναίκα του Τζίνα και την κόρη του Άννα, μόλις 3 χρόνων. Λένε ότι δυσκολευόταν πολύ πριν για να νοικιάσει ένα σπίτι, γιατί κανείς δεν ήθελε για ενοικιαστή τον δυναμικό αυτό γκαγκστερ! Γενικά όλοι οι καταστηματάρχες, επιχειρηματίες κλπ. δεν θέλουν να έχουν συναλλαγές μαζί του γιατί τον φοβούνται!

Δεν έχουν όμως δίκιο να φοβούνται τον Γουίντμαρκ γιατί στην ιδιωτική του ζωή είναι ένας άνθρωπος πάρα πολύ ήρεμος. Δηλώνεται ότι κάποια μέρα η μικρή Άννα έκλαιγε πάρα πολύ. Κάποιος περαστικός που νόμισε ότι βασανιζόταν το παιδάκι χτύπησε ώργισμένος την πόρτα του σπιτιού. Όταν όμως το άνοιξε ο Γουίντμαρκ, ο άγνωστος τα έχασε και άρχισε να λη τραυλίζοντας:

—Τί, τί, τί του κάνετε του, του του παιδιού;

—Α, για το μικρό; λέει ο Γουίντμαρκ. Έφυγε η μαμά του και δεν έννοει να ησυχάσει.

Τον εκάλεσε δε μέσα να πάρουν ένα καφέ κι' έμειναν συζητώντας πολύ ώρα!

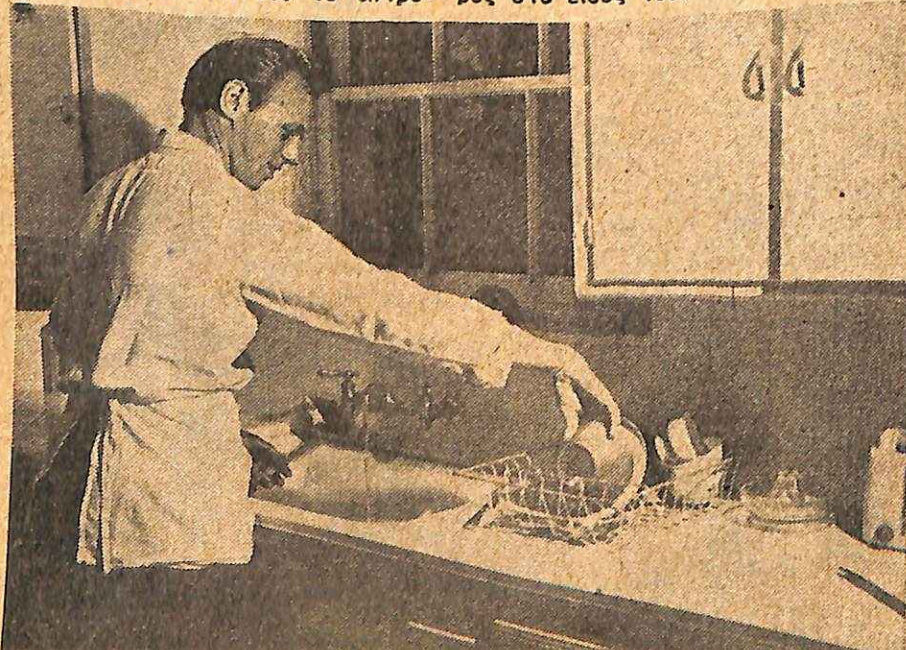
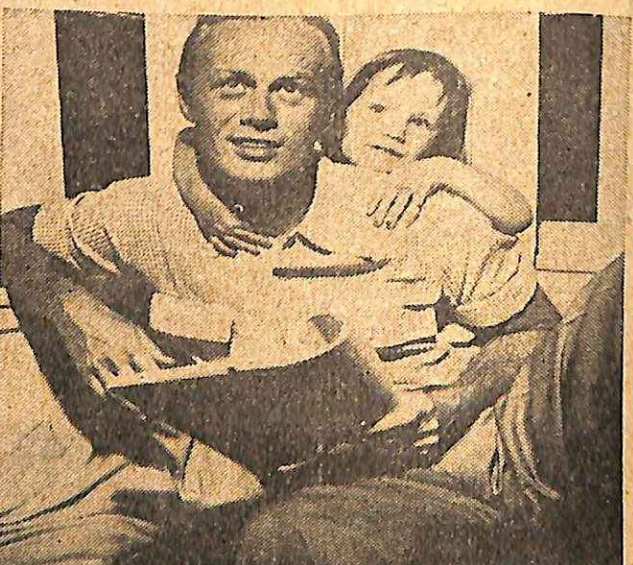
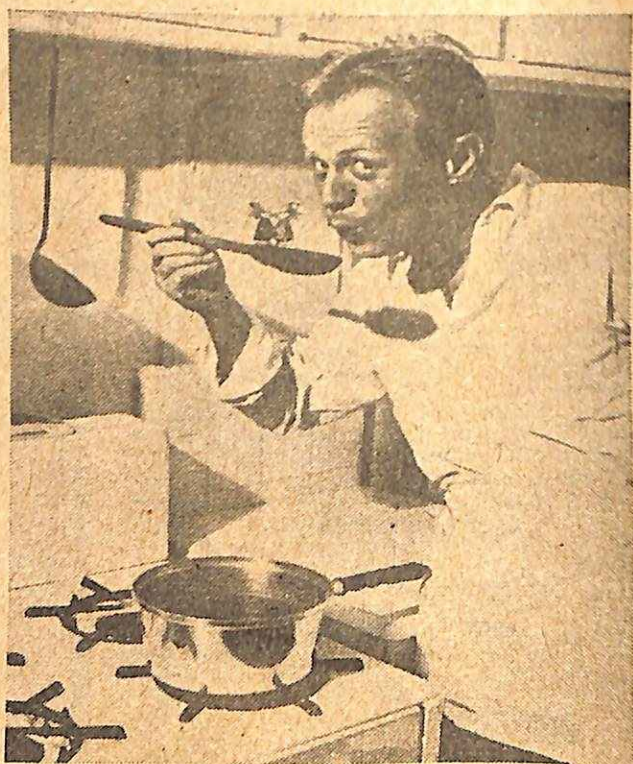
Στον ήρεμο και μαλακό αυτό χαρακτήρα του Γουίντμαρκ οφείλεται και η οικογενειακή του ευτυχία. Στο σπίτι του το άντρώ-

γγο λατρεύει, σέβεται και θαυμάζει ο ένας τον άλλον, με κέντρο πάντα της αγάπης την μικρή Άννα. Ο «γκαγκστερ» Γουίντμαρκ είναι κατ' έξοχον ο τύπος του σπιτιού. Άγνοεί την νυχτερινή ζωή του Χόλλυγουντ και δεν πατάει ποτέ στα διάφορα κέντρα του. Δεν υπάρχει γι' αυτόν παρά η δουλειά και το σπίτι του.

Στο σπίτι του δεν γυρίζει για να δίνει διαταγές ή να θυμώνει και να φωνάζει. Δενδέχεται να ξεκουράζεται την ώρα που η γυναίκα του φτιάχνει κάτι. Θα πάει πάντα να την βοηθήσει, για να τελειώσει πιο γρήγορα και να ξεκουραστούνε μαζί. Κυρίως αναλαμβάνει το μαγείρεμα, πολλές φορές δε μετά το φαί πλένει και τα πιάτα, ενώ η γυναίκα του καθαρίζει το τραπέζι ή σκουπίζει.

Όλα τα βράδια βρίσκουν την οικογένεια Γουίντμαρκ μαζεμένη στο σίτηγκ — ρούμ να διαβάσει βιβλία ή τον Ρίτσαρντ να παίξει πιάνο και τη γυναίκα του να τραγουδάει προς μεγάλη χαρά της μικρής Άννας. Μια αγαπημένη απασχόληση του Γουίντμαρκ είναι ο κήπος του σπιτιού του για την καλλιέργεια του οποίου αφιερώνει πολλές ώρες.

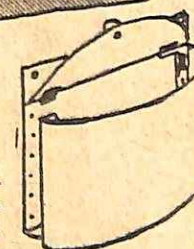
Ο Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ είναι ένας ψηλός, καστανός άντρας με άραια ξανθά μαλλιά. Το στόμα του είναι πολύ έκφραστικό και σ' αυτό οφείλει ένα μεγάλο μέρος της επιτυχίας του στον κινηματογράφο. Γεννήθηκε σ' ένα χωριό της Μιννεαπόλεως και σπούδασε κατ' αρχήν σε μια δραματική σχολή του Σικάγου. Το 1938 πήγε στη Νέα Υόρκη κι' έπαιξε σε πολλά θέατρα του Μπροντγουάι. Σιγά-σιγά η επιτυχία του έκανε τους παραγωγούς του Χόλλυγουντ να τον προσέξουν και να τον καλέσουν εκεί, όπου επεβλήθη γρήγορα. Σήμερα, ως αντικαταστάτης του Τζέιμς Κάγκνεϊ, θεωρείται ο καλλίτερος στο είδος του.

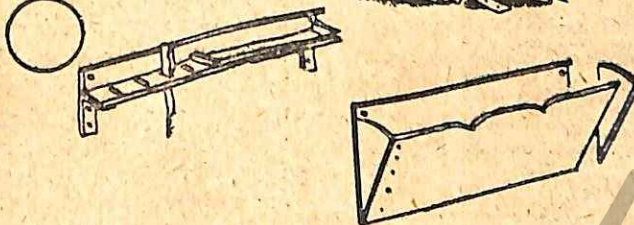
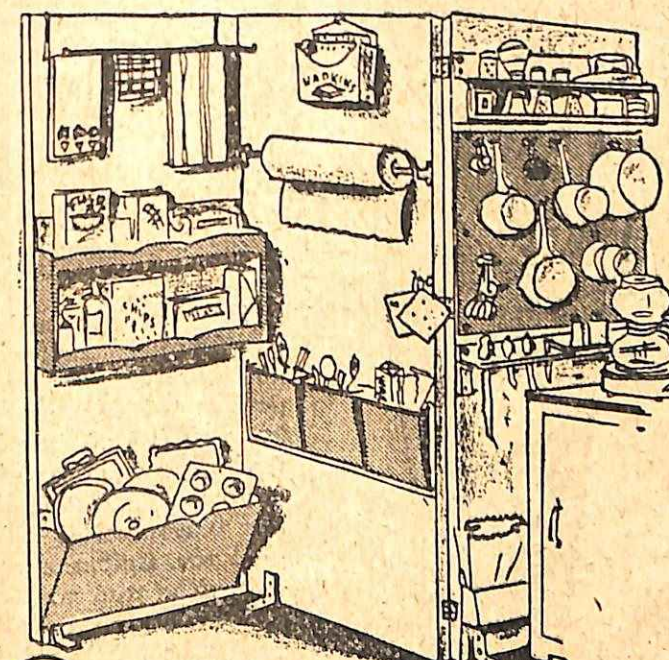
ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ
ΠΑΙΡΝΕΙ ΠΟΛΛΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΒΑΝ

...Ο ΑΠΟ ΜΗΧΑΝΗΣ ΘΕΟΣ

3) Αν η ντουλάπα σας είναι υπερπλήρης, το παραβάν αυτό μπορεί να σας διευκολύνει για να κρεμάτε τα ρούχα που χρησιμοποιείτε πολύ συχνά και κάθε ημέρα. Πάνω στο ραφάκι μπορείτε να φυλάτε τα άξεσουάρ που χρησιμοποιείτε συχνά. Τα στηρίγματα των καπέλων είναι ξύλινα και στερεώνονται με δίδες.

1) Ένα παραβάν σε μια μικρή κουζίνα απαλλάσσει τη νοικοκυρά από πολλές σκοτούρες και την διευκολύνει εξαιρετικά. Μπορεί να κρύβει έντελως το νεροχύτη ή το τζάκι. Με την τακτοποίησι όλων των αντικειμένων της κουζίνας στο παραβάν, ελευθερώνεται πολύτιμος χώρος.

2) Ένα παραβάν μέσα στην τουαλέτα μπορεί να δώσει μια χαρά όλα αυτά τα αναγκαία πράγματα, που είναι τόσο χρήσιμα και δύσκολα τοποθετούνται. Τα βαρελά πράγματα, όπως η σανίδα του σιδερώματος, κρεμιούνται σε γάντζους. Μέσα στο ξύλινο κουτί από κόντρα πλακέ μπαίνουν τα ξεσκονόπανα.

Οί λεπτομέρειες φτιάχνουν τὸ φόρεμα

1.— Φόρεμα με φαρδιά φούστα, με τσέπες και κουφότητα εμπρός, ψευτομπολερό από ύφασμα με αντίθετο χρωματισμό ή καρρό. 1α) Πλάτη με όμοια πιέτα και μπολερό. 1β) Διπλή πιέτα με γκοντέ και πλάτη που μπλουζάει με κουφότητα στη μέση του κορσά. Σούρες συγκρατημένες στη μέση. 2.— Πολύ εφαρμοστό φουρριέ με μυτερό ντεκολτέ στο κορσά. Φαρδιά μανίκια σουρωτά και χαμηλούς ώμους. 2α) Η πλάτη κουμπώνει από πάνω έως κάτω. 2β) Ένα μεγάλο σουρωτό δολαν, σε τύπο μπολερό, είναι πιασμένο με ένα στρογγυλό εφαρμοστό αμπίσεμάν. 3.— Φόρεμα ζαпонέ, εφαρμοστό, χωρίς ζώνη, κουμπωτό στο πλάι. 3α) Το ντραπέ συνεχίζεται στην πλάτη και ξεχωρίζει πάνω από ασπρο πικέ. 3β) Το αμπίσεμάν καταλήγει σε κουμπωτή μύτη.

Πολλές φορές, φυλλομετρώντας ένα περιοδικό ή ένα φιγουρίνι, σταματάτε σ' ένα μοντέλο, που ενώ το εμπρός ή το πίσω του σας άρεσει από κάθε άποψη, δεν σας ικανοποιεί το άλλο μισό του. Βρίσκετε π.χ. πώς το κόψιμό του δεν ανάδεικνύει τη σιλουέτα ή πώς μια λεπτομέρεια του είναι πολύ τολμηρή, κλπ. Με λίγα λόγια, σας δημιουργείται ή διάθεσι να συνδυάσετε δυο ιδέες για να επιτύχετε το μοντέλο που όνσιρεύεσθε.

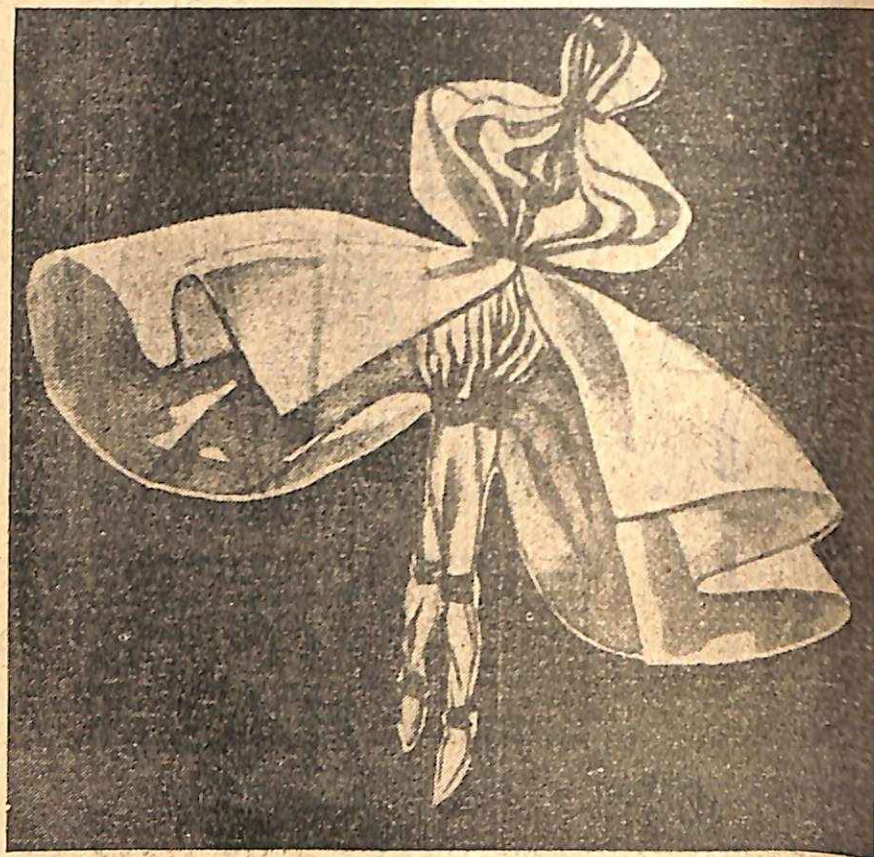
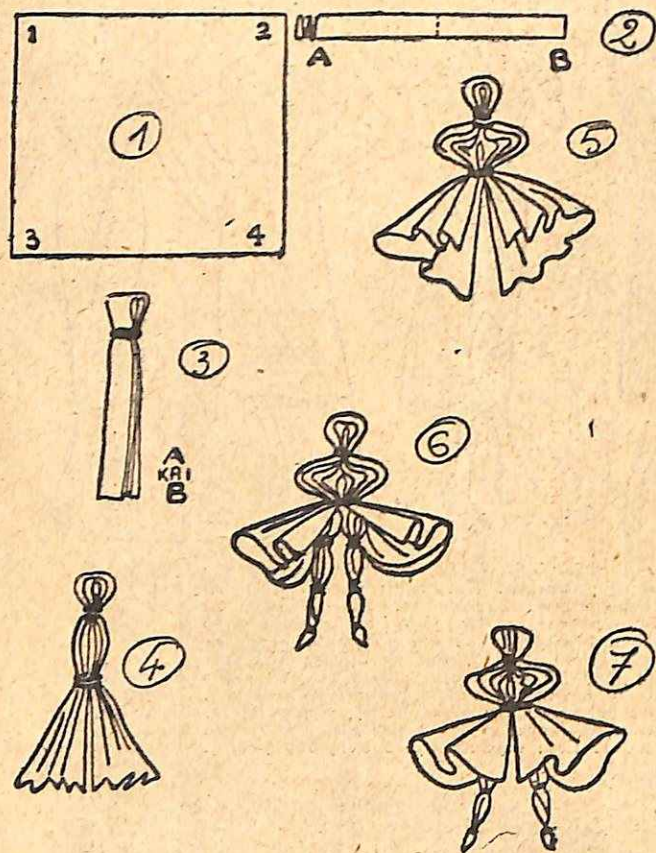
Οί σελίδες αυτές ανταποκρίνονται σ' αυτή σας την ανάγκη. Στη μία σελίδα, κάθε εμπρός, συνοδεύεται με δυο πλάτες. Στην άλλη, κάθε πλάτη συνδυάζεται με δυο εμπρός. Το φαρδύ και το στενό, ο καθαρός κλασικός τόνος και το καλό γούστο είναι έναρμονισμένα απόλυτα στα μοντέλα που σας παρουσιάζουμε και θα σας βοηθήσουν να διαλέξετε αυτό που σας ταιριάζει και σας ικανοποιεί.

4.— Μονοκόμματο φόρεμα, σε τύπο ντε πιές, με φούστα ίσια και ψηλά λοξά ρεβέρ, που πλαισιώνουν την εφαρμοστή κατάνκα. 4α) Φούστα κλός, με φύλλα που μένουν εμπρός ανοικτά. Κουμπωμα ύψηλα. 4β) Το λοξό ρεβέρ της φούστας συνεχίζεται κρύβοντας μια μπλούζα που κλείνει έως επάνω. 5.— Φόρεμα με μπλοκ κορσά, κουμπωτό έως επάνω. Η φούστα πλατύνει λίγο με πιέτες. 5α) Το εμπρός είναι πολύ εφαρμοστό και γαρνίρεται με φαρδιά ρεβέρ. 5β) Η φούστα είναι έντελως πλισέ και το μπουφάν πέφτει περισσότερο στην πλάτη. 6.— Το πίσω της φούστας είναι πλισέ, το κορσά, αρκετά εφαρμοστό, έχει μεγάλο γιακά, τοποθετημένον επάνω σ' ένα διπλό ασπρο γιακά. 6α) Το πλισέ συνεχίζεται και τα ρεβέρ κατεβαίνουν ως τη μέση με μύτες. 6β) Το εμπρός είναι στενό και κουμπώνει στο πλισσαρισμένο πλευρό. Γιακάς με μεγάλα μυτερά πέτα. 7.— Μια διπλή πιέτα με γκοντέ φαρδύνει την πλάτη αυτής της φούστας. Το εφαρμοστό κορσά έχει κοντά μανίκια ραγκλάν. 7α) Κουμπωμα με φερμουάρ και γιακά χανι, που είναι κομμένος μονοκόμματα με το ραγκλάν. 7β) Το πολύ μεγάλο ντεκολτέ είναι ντραπαρισμένο στις δυο γωνίες.

ΔΩΣΤΕ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΤΗ ΧΑΡΑ ΜΕ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΜΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ Μ' ΕΝΑ ΜΑΝΤΗΛΙ

Σας δείχνουμε σήμερα τον τρόπο να οδηγήσετε το παιδί σας να φτιάξει με το μαντήλι του μια χορεύτρια. Απλώστε το μαντήλι στο τραπέζι (1) και διπλώστε τις γωνίες 3 και 4, με διπλές $1\frac{1}{4}$ εκατοστά. Γυρίστε το μαντήλι και συνεχίστε το διπλώμα έως επάνω, στις γωνίες 1 και 2, σαν φουσαρμόνικα, πλάτους $1\frac{1}{4}$ εκατ. (2). Κρατώντας γερά τις δυο άκρες Α και Β και τσιτώνοντας τις ελαφρά, διπλώστε το διπλωμένο μαντήλι και φέρετε το Β επάνω στο Α (3). Λίγο πιο κάτω από τις διπλές τυλίξετε ένα λαστιχάκι ή ένα σπαγγάκι για να σχηματισθεί το κεφάλι της χορεύτριας. Γυρίστε τις πλευρές

να έλθουν στο κέντρο και τυλίξετε πάλι ένα λαστιχάκι ή ένα σπαγγάκι 5 εκατοστά παρακάτω για να σχηματισθεί η μέση (4). Ανάμεσα στο λαιμό και στη μέση, τραβήξετε στα πλάγια αρκετό πανί, για να δοθεί η εντύπωση διπλωμένων αγκώνων (5). Δέστε κάθε μύτη ελαφρά κάτω από τη μέση και πολύ σφιχτά παρακάτω, αφού τραβήξετε καλά τις μύτες για να πάρουν το απαιτούμενο μήκος τα πόδια (6). Φουσκώστε το πανί στα πλάγια να γίνη ή φούστα και τραβήξετε τις μύτες προς τα εμπρός να ξεχωρίσουν τα πόδια (7).

Πασχαλιά

Νά την ή Λαμπρή με τα λουλούδια. Κόψετε, παιδιά, την πασχαλιά, κι' όλα με χαρές και με τραγούδια τρέξετε ν' αλλάξουμε φιλιά.

★

Σήμαντρα γλυκά βαρούν απόψε και μισχοβολούν οι εκκλησιές. Μόσχοι τὰ φιλιὰ σὲ κάθε στόμα. Τὰ φιλιὰ τῆς Ἀνοιξῆς δροσιές.

★

Πάμε νὰ στρωθοῦμε στὸ χορτάρι καὶ τ' ἄρνι νὰ ψήνεται σιγὰ καὶ με τῆς Ἀνάστασης τὴ χάρη φέρτε νὰ τσουγκρίσουμε τ' αὐγά.

Σ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ἡ ἐξυπνάδα τοῦ κύρ-λαγοῦ

Ὁ κύρ Λαγὸς ἦταν πολὺ πονηρὸ ζουδάκι. Σκάρωνε πάντα φάρσες στοὺς ἄλλους κι' αὐτοὶ θέλανε νὰ τὸν πιάσουν. Ὡστόσο ἦταν πολὺ δύσκολο νὰ πιάσουν τὸν κύρ Λαγὸ.

Μιά μέρα ὁ κύρ Λύκος εἶπε στὴν κυρὰ Μαριώ, τὴν Ἀλεπού.

— Ἀπόψε πρέπει νὰ πιάσουμε τὸν κύρ Λαγὸ καὶ νὰ τὸν φάμε. Νὰ πᾶς στὸ σπίτι σου καὶ νὰ πλαγιάσῃς. Ἐγὼ θὰ πᾶ πὺς πέθανε. Θάρῃ τότε ὁ κύρ Λαγὸς κοντὰ σου γιὰ νὰ σὲ κυττάξῃ κι' ἐσὺ θὰ πηδήσῃς καὶ θὰ τὸν ἀρπάξῃς!

Ἡ κυρὰ Μαριώ ἔτρεξε καὶ πλάγιασε στὸ κρεβάτι.

Ὁ κύρ Λύκος πῆγε στὸ σπίτι τοῦ κύρ Λαγοῦ. Στάθηκε στὴν πόρτα καὶ φώναξε:

— Κύρ Λαγέ, ἔ κύρ Λαγέ!

— Τί τρέχει; ρώτησε ὁ κύρ Λαγός.

— Τάμαθες γιὰ τὴν καυμένη τὴν κυρὰ Μαριώ; Εἶναι τόσο θλιβερό.

— Ὅχι! ἀποκρίθηκε ὁ κύρ Λαγός. Δὲν ἔμαθα τίποτα γιὰ τὴν κυρὰ Μαριώ.

— Πέθανε, εἶπε ὁ κύρ Λύκος. Ὁ κύρ Λύκος ἔφυγε. Ὁ κύρ Λαγὸς πῆγε στὸ σπίτι τῆς κυρὰ Μαριώ γιὰ νὰ μάθῃ ἂν αὐτὰ ποὺ ἄκουσε εἶναι ἀλήθεια.

Ἐρριξε μιὰ ματιά ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ εἶδε τὴν κυρὰ Μαριώ ξαπλωμένη μετὰ μᾶτια κλειστὰ σὰν πεθαμένη.

Ὁ κύρ Λαγὸς σκέφτηκε. Πρέπει νὰ βεβαιωθῶ ἂν πέθανε στ' ἀλήθεια ἢ ὄχι. Κύτταξε τὴν Ἀλεπού κι' εἶπε:

— Ὁ κύρ Λύκος εἶπε πὺς ἡ κυρὰ Μαριώ πέθανε. Μὰ ἐμένα δὲν μοῦ φαίνεται σὰν πεθαμένη. Σὰν πεθαίνουνε οἱ Ἀλεπούδες ἔχουν πάντα τὸ στόμα τους ἀνοιχτό. Τούτη τὴν ἔχει κλεισμένο.

Ἡ κυρὰ Μαριώ ἄκουσε τὰ λόγια τοῦ κύρ Λαγοῦ καὶ σκέφτηκε: «Πρέπει νὰ τοῦ δείξω πὺς πέθανε».

Ἀνοίξε λοιπὸν τὸ στόμα τῆς. Σὰν εἶδε ὁ κύρ Λαγὸς τὴν κυρὰ Μαριώ ν' ἀνοίγῃ τὸ στόμα τῆς, κατάλαβε μετὰ πὺς δὲν εἶχε πεθάνει. Μ' ἓνα πῆδο δρέθηκε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς καὶ τῶρα εἶναι στὰ πόδια τοῦ κύρ Λαγοῦ.

Β

Τὰ πράγματα τοῦ κάτω γλεφάρου καὶ κυρίως τὸ πρῶτο συχνὰ οφείλονται στὴν ἀνεπάρκεια τοῦ θυροειδούς. Πρέπει νὰ ἐπιστήσετε τὴν προσοχὴ τοῦ γιτροῦ σας, πὺς ἂν γλεφάρά σας εἶναι πρησμένο, κυρίως τὸ πρῶτο, γιὰτὶ, ἂν πιάτε κατὰ τὸ μεσημέρι ἢ τὸ ἀπόγευμα νὰ τὸν συμβουλευθῇτε, θὰ τοῦ λείψῃ ἓνα τόσο σημαντικό σύμπτωμα. Στὴν ἴδια περιπτώσει τῆς ἀνεπάρκειας τοῦ θυροειδούς πρήζεται ἑλαφρά καὶ τὸ ἔπνω γλεφάρου.

Ὄταν τὸ πρήξιμο τῶν γλεφάρων εἶναι τῆς στιγμῆς (ἀπὸ κούρασι, σκονὴ ἢ κλάψιμο) τὸ θεραπεύετε με κομπρέσσες ζεστῆς ἢ κρύας.

Ἄν τὰ μάτια σας γενικά εἶναι πολὺ αὐσιώδη, ἐφαρμόσατε τὸ ἀκόλουθο προφυλακτικὸ μέσο. Νὰ ξεραίνετε καθε καλοκαίρι ὅλα τὰ μποκέτα τὰ τριαντάφυλλα, ποὺ σὰς τυχαίνουν. Κάνετε μικρὰ σακουλάκια ἀπὸ τουλίπιν. Κι' ὅταν πρήζονται τὰ γλεφάρά σας, νὰ δουτᾶτε αὐτὰ τὰ σακουλάκια μέσα σὲ πολὺ ζεστὸ νερὸ καὶ νὰ τὰ ἐπιθέτετε στὰ μάτια σας. Στὴν ἴδια περιπτώσει ὠφελοῦν καὶ οἱ κομπρέσσες τοῦ τσαγιοῦ. Ἄν δὲν ἔχετε τριαντάφυλλα ἢ τσαὶ πρόχειρο, τότε μπορείτε νὰ μεταχειρισθῇτε νερὸ αλατιμένο. Πάρτετε λίγο μπαμπάκι, τὸ δουτᾶτε μέσα σὲ πολὺ ζεστὸ ἀλτάνερο, τὸ στραγγίξετε κι' ὕστερα τὸ ἐπιθέτετε στὰ μάτια σας. Εἶναι ἐξαιρετικὸ, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ζεστὸ, ὅσο μπορείτε νὰ διασφάξετε. Ἐπίσης οἱ κομπρέσσες με χλιαρὸ τριαντάφυλλον εἶναι πολὺ ὠφέλιμες. Ὄταν τὰ γλεφάρά σας εἶναι φλογισμένα νὰ δάξετε κατὰ τὰ γλεφάρὰ ἀπὸ τὸ ὑλίο ἢ τοῦ φεγγαροῦ (δλ. ΠΡΕΙΜΑΤΑ).

ΒΛΕΦΑΡΙΔΕΣ

Ὅλες οἱ γυναῖκες λυποῦνται, ὅταν βλέπουν τὰ ματοπόνορά τους νὰ πέφτουν. Γιὰ νὰ σταματήσῃ τὸ πέσιμο, νὰ χρησιμοποιοῦτε τὴν ἀκόλουθη λοσιόν:

Τσαῖ (ἀφέψημα) 100 γραμμ.
Θεϊκὴ κινὴ 1 γραμμ.

Ἄλλὰ γιὰ νὰ ξεναφτῇτε οἱ τρίχες καὶ νὰ δυναμώσουν, νὰ τὶς ἀλείψετε μετὰ ἀκόλουθο μίγμα:

Μιά κουταλιά τοῦ καφέ ροῦμι.
Τρεῖς κουταλιές τοῦ καφέ ρετινόλαδο.
Τὸ καθαρὸ ρετινόλαδο δίνει κι' αὐτὸ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Τσοῦξῃ λίγο στὰ μάτια, μὰ δὲν βλάπτει τὴν ὄρασι.

Τὰ κορίτσια τοῦ λαοῦ, ὅσα δὲν ἔχουν κλείσει ἀκόμα τὰ εἴκοσι τοὺς χρόνους, ἐφαρμόζουν τὸν ἐξῆς τρόπο γιὰ ν' ἀποκτήσουν μακρὰ καὶ πυκνὰ τσίνορα: κόβουν τὶς ἄκρες τοὺς κάθε δύο ἢ τρεῖς μῆνες, τὴν στιγμὴν ποὺ ἀνατέλλει τὸ φεγγάρι. Αὕτῃ ἢ συνήθεια δὲ στηρίζεται βέβαια στὴν ἐπισημὴ, μὰ καὶ ἡ πείρα δὲν τὴν διαψεύδει.

Γ

προτείνετε τὰ χεῖρά σας σὲ σχήμα σπλήνους. Χαλαρώσατε καὶ ξεκαθαρίστε τὴν ἴδιαν ἀσκήσι καμμιὰ δωδεκαετία φορὲς. Πρέπει ἐξάπαντος νὰ νιώθετε κάτω ἀπὸ τὴν παλάμη σας νὰ «δουλεύουν» οἱ μῦες τῶν μαγουλιῶν.

ια) Γιὰ τὰ βαθυλωμένα μάγουλα.

Πρέπει νὰ δυναμώσατε τὸ μασστικό μῦ. Ἡ γκριμάτσα ποὺ σὰς συστώνει θὰ σὰς φανῇ κομικὴ, μὰ εἶναι πολὺ ἀποδοτικὴ. Νὰ κάνετε πὺς δυνάμωσατε τὸν κυκλικὸ μῦ τῶν χειρῶν. Ὑστερὰ δάξετε τοὺς δύο σὰς δείχτες μέσα στὸ στόμα, τὸν ἓνα δεξιὰ, τὸν ἄλλον ἀριστερὰ. Μὲ τὰ δάχτυλά σας θὰ προσπαθήσατε νὰ διαστελεῖτε τὰ χεῖλιά σας, ἐνῶ θὰ προσπαθοῦν νὰ σφιγγονται. Στὸ ἀναμεταξύ θὰ κάνετε μετὰ τὴν ἀκρὴ τοῦ κάθε δείχτη ἓνα στρογγυλὸ μασσάζ στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ κάθε μαγουλιῦ.

Τρεῖς φορὲς τὸ πρῶτο καὶ τρεῖς τὸ βράδυ.

ιβ) Γιὰ τὸ ξεχειλωμένο στόμα.

Νὰ προσφέρετε ἀργὰ καὶ ἀθρόωνοντας τέλειαι τὶς συλλασαῖς μετὰ τὴν ἀκρὴ τῶν χειρῶν σας τὶς λέξεις: «πάμε, ποὺ μαί, πρῶτα» γιὰ νὰ δυναμώσατε τὸν κυκλικὸ μῦ τῶν χειρῶν. Ὑστερὰ δάξετε τοὺς δύο σὰς δείχτες μέσα στὸ στόμα, τὸν ἓνα δεξιὰ, τὸν ἄλλον ἀριστερὰ. Μὲ τὰ δάχτυλά σας θὰ προσπαθήσατε νὰ διαστελεῖτε τὰ χεῖλιά σας, ἐνῶ θὰ προσπαθοῦν νὰ σφιγγονται. Στὸ ἀναμεταξύ θὰ κάνετε μετὰ τὴν ἀκρὴ τοῦ κάθε δείχτη ἓνα στρογγυλὸ μασσάζ στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ κάθε μαγουλιῦ.

Τρεῖς φορὲς τὸ πρῶτο καὶ τρεῖς τὸ βράδυ.

ιγ) Γιὰ ὅλο τὸ πρόσωπο.

Προβάλλετε μπροστὰ τὸ πηγούνι, κλείνετε σφιχτὰ τὰ μάτια σας καὶ κάνοντας τὰ χεῖλιά σας σπλήνα προσπαθήστε νὰ τὰ ὑψώσετε πρὸς τὴν μῆτη. Ὅα ἔχετε τὸ αἰσθημα πὺς ὅλο σὰς τὸ πρόσωπο μαζεύεται μπροστὰ. Κρατήθητε ἔτσι μερικὰ δευτερόλεπτα κι' ὕστερα χαλαρώσατε. Αὕτῃ ἡ ἀσκήσι τὸνώνει καὶ ζωπερεῖ ὅλους τοὺς μῦς τοῦ προσώπου.

Ἐπάρχει μιὰ ἀλλῇ ἀσκήσι: τὸ κοῦνημα τῶν αὐτιῶν. Μ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια ἀναγκάζεται νὰ δουλέψουν οἱ σχετικοὶ μῦες ποὺ ποτὲ δὲν δουλεύουν καὶ ποὺ ἔχουν μεγάλη σπουδαιότητα γιὰ τὸ νεανικὸ μοντέλ τοῦ προσώπου.

Φυσικὰ δὲν θὰ κάνετε κάθε μέρα ὅλες αὐτὲς τὶς γκριμάτσες, ὅτε κι' ὅπου βρεθῇτε! Ὅα ὀργανώσατε ἓνα πρόγραμμα. Πάντοτε αὐτὴν τὴν τελευταία ἀσκήσι νὰ τὴν κάμνετε ὅσο μπορείτε συχνότερα — κάθε φορὰ ποὺ τὴ θυμᾶστε. Ἀλλὰ εἴπαμε: σπῖτι σας. Γιὰτὶ ἂν ἀργίσατε νὰ κοιναῖτε τ' αὐτιά σας μέσα στὸ τράμι, θὰ γίνετε σπουδαῖο θέαμα.

Οἱ γκριμάτσες τοῦ προσώπου τὸ πρῶτο ζωπερεῖν τὸ πρόσωπο τὸ βράδυ τὸ ξεκουράζουν.

Καὶ μιὰ λεπτομέρεια, ποὺ δὲν πρέπει νὰ τὴν ξεχνᾶτε: κάθε φορὰ ποὺ θὰ πιέξετε τὸ κάτω μέρος τοῦ πηγουνοῦ, νὰ κολλᾶτε τὴ γλώσσα σας στὸν οὐρανίσκο γιὰ νὰ προστατεύετε τὸ θυροειδοῦ σας ἀδέν.

BRAXIONEM

ΥΓΩΝΑΣ ΣΤΗΡΟΓΥΝΩΔΕΣ, ὁ καρπὸς λεπτὸς·
Τ' ἀκρόνυθα στὴν συνειννοῦν εἰδικὰ στὴν ὁμορφίᾳ τῶν
μπαράτσων· τὸ κομπί, τὸ κολήμπι, ὅλα τὰ ἀθάληματα τῆς
μπατάλας, τὸ γκόλφ. Τὸ τέινις ἔχει τὸ μειονέκτημα νὰ θυ-

οσφρες,
 "Οσες ἔχουν δέρμα εὐαίσθητο, ἐρεθισμένο καὶ πῶς μα-
 τῶνε εύκολά, πρέπει ν' αποφεύγουν τὸ δούρουσιμα τοῦ
 προσώπου.

ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ

Τὰ ὄμορφα μπράτσια πρέπει νὰ εἶναι σφιχτά, λεπτά (χρ-
 οίς νὰ καὶ λιγνά) ἀρμονικὰ στὸν ὅμο με ἄρθρωσι εὐν-
 υίστη. Τὸ δέρμα πρέπει νὰ εἶναι λεῖο καὶ βελουδῶτό, ὁ ἄ-

Ὁταν πλῆνεστε τὸ πρῶν, μπορεῖτε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου νε-
ροῦ νὰ χρησιμοποιεῖτε τὸ βούτηγμα τοῦ προαίματός του.
Διαλέξετε μιὰ βούτητα στρουγγυλὴ ἢ μαλακὰ, καὶ μ' αὐτὴν
τὴν βρεχόνταν τὴν μέισα σὲ καθατὸ νερὸ, τρίβετε τὸ πρῶ-
τον αὐτὸς ἐλάφρα καὶ κυρίως τ' αὐτὰ, τὸ μέιστον, τὸ πλη-
γόνον, τὰ ρουθουνία, τὸ λαίμα. Ν' ἀποφύγετε νὰ τρίβετε τὸ
γύρον τῶν ματιῶν. Αὕτη ἡ μέθοδος τὼναι τὸ πρόσαιο καὶ
κυρίως, ὅταν μὲ τὴν ἡλικία, ἀρχίζουν νὰ παραδραῶνται οἱ

τοτες (μὲ μίαν σὲ κάθε χερί). Γιὰ τὴν πᾶσιν μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιοῦντε λαμπέρα. Ἀντὶ τὸ βούρτισμα εἶναι ἀφελιμώτατο γιὰ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος.

ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ
α) ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἐνικά νά προτιμᾶτε πάντα γιά τὰ μαλλιά σας θούποτα
ἀπὸ καλὴ γουρουνότριχα.

.ζαο ζεσιδαφ
φαριδες υας.

Οι δούρτσα είνε οι μεγάλοι φίλοι της διορφιάς σας. Πρέπει να έχετε μια πλήρη προμήθεια από δούρτσες: δούρτσα των μαλλιών, μια δούρτσα για το πηγούνι, δυο για το στήνιο δούρτσισμα του κορμιού, μια δούρτσα των νυχιών μια παλὺ μαλακία γὰ νὰ ἀφαιρῆτε τὴν περισευμένη μεν πούδρα σας, ὅταν μακρινόστε, δυο δούρτσες τὰ δοντῶν, μια δούρτσα γὰ τὰ φρύδια σας καὶ γὰ τὴς ὀφθαλμοὺς.

В
БОУПТЗЕ

_____B_____

ΟΤΑΝ ΟΙ ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΧΕΙΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑ-
ΔΑΡΟΙ

Γιὰ νὰ ἐκπληρώονται οἱ μύες, νὰ τεντώνεται τὸ ἔνα
μυοτράς σας καὶ νὰ τὸ χτυπάτε μετ' ὅσον τὴν κόψη τοῦ παλάμι-
ου ἀλλοῦ χειρὸς μετ' ὅσον γρηγορὸ ρυθμὸ κι' ὅσο μπορεῖτε ζωη-
τερα.

6) ΚΟΚΚΙΝΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΑΔΕΣ

Να φροντίσετε για την καλή κυκλοφορία του αίματός σας. Να επιβέβαιε κομπρέσες με σχεδόν θραστό νερό. "Αν δέρμα είναι σκληρό, κάνετε του εντριβές με γλυκερίνη ή έλαιου του μασάζ με την ακολουθία σκευασμάτων:

Τριανταφυλλόγερο		120	γραμμ.
Γλυκερίνη		25	»
Ταννίνη		1	»

γ) ΟΤΑΝ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΕΧΕΙ ΖΑΡΩΜΑΤΙΕΣ

*Αλείψετε κάθε βράδυ τὰ σχετικὰ μέρη μὲ τὴν ἀκόλουθη
εὐεασία:

Κερί ἀγνὸ		12	γραμμ.
Ποιμάδα ροζά		20	»
Φουντουκόλαδο		12	»
Ἀμυγδαλόλαδο (ἀπὸ γλυκὰ μύγδαλα)		5	»
Μπώμ ντ' Ἀρσάν		10	»

Ἀλείψετε κάθε βράδυ τὰ σχετικά μέρη μετὰ τὴν ἀκόλουθη
εὐασία:

Κερί άγιό		12	γραμμ.
Πομπάδα ροζά		20	»
Φουντουκάδα		12	»
Αμυγδαλόαδο (άπό γλυκά μύγδαλα)		5	»
Μπώμ ντ' Αρσάν		10	»

(6λ. ΑΓΚΩΝΕΣ, ΧΕΡΙΑ, ΤΑΝΥΣΜΑ)

Г А М П Е Ш

Όταν, κατά τη διάρκεια της ημέρας, νιώθετε τις γάμπες σας κουρασμένες, καθίστε χαμou με απλωμένες μπροστά τις γάμπες. Ύστερα σηκώστε ελαφρά το ένα γόνατό της, αφήνοντας απότομα, τη γάμπα σας αυτή να ξαναπέ-
σει απότομα στο έδαφος, ενώ ταυτόχρονα σηκώνετε το γό-
νατο της άλλης σας γάμπας. Έτσι με μία σειρά αλλη-
λουμένων κινήσεων, ο γαστροκνήμιος μύς απουσιάζει,τα-

ἡρωδῶντος.

ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ

Τὰ ὄμορφα ἡμῖν πρέπει νὰ εἶναι σφιχτά, λεπτά (χα-
ρίς καὶ λεγνὰ) ἀρμολογούμενα στὸν ὦμο με ἀρθροῦσι εὐλυ-
γιστῇ. Τὸ ὅριμα πρέπει νὰ εἶναι λεῖο καὶ βελουδοῦτο, ὁ ὀ-
γκώδης στρουγγυλὸς, ὁ καρπὸς λεπτός.

Τὴν ἀκόνουθα στὸν συντεταγμένον εἰδικὰ στὴν ὁμορφίαν τῶν
ἡμῖν πρέπει: τὸ κομψὸν, τὸ κολῦμπι, ὅλα τὰ δόγματα τῆς
ἡπείρου, τὸ γκόνφ. Τὸ τέλει εἶχε τὸ μειονέκτημα νὰ δυ-

Τὸ μῆλουδ' αὐτοῦ, ὅταν στένῃ κατὰ στή θεοῦ του, εἶναι
ἐκείνο τὸ σημεῖον τῆς ὁμορφίας νεότητος. Δυναμώστε λοι-
πὸν τὰ μέλη αὐτοῦ.

Μποροῦν στὸν καθρέφτη σας χαμογελάστε τὸ πρὸ πλά-
τύ σας χαμολοῦτε αὐτὸ τρόπον τοῦτο ὡς ἡγεῖς τῶν χειρῶν σας
καὶ φράσσον ὅσο μπορεῖτε πληροτέρας αὐτὰς σας, κρα-
τῶντες σφιγμένα τὰ σκαλοῦντά σας. Κολήψατε τότε τὴν πλά-
τῆς σας στὰ μῆλουδ' αὐτοῦ σας. Βαστώντας τὰ γόνα

1) Γιὰ τὰ πεσμένα μάγουλα καὶ τὰ
κακοσχηματισμένα μῆλουδ' αὐτοῦ

Θ) Γιατί τις πυτίδες του λαίμου και τῶν μαγουλιῶν.

Γίνετε τὸ κεφάλι πρὸς τὰ πόδια. Ὑψώετε τὸ κάτω χεῖλος. Προβάλλετε τὸ λαίμο ὑπερστὰς μὲ τέτιον τρόπο, ὥστε οἱ μύες τοῦ λαίμου καὶ τοῦ υποσταγάνου νὰ σκιρτήσουν τελέως. Γυρίζετε τότε τὸ κεφάλι σας ἀριστερὰ ὅσο μπερτε περισσότερο μετῶντας ἱσάμη τὰ 25. Χαλαρώετε κατόπιν σιγαλὰ. Κ' ἐπαναλαμβάνετε τρεῖς φορές τὴν ἰδίαν ἀκρίβειαν.

6) **ΒΟΥΡΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ**

Όταν πλένετε το πρώτο, μπορείτε αντί του άνω νε-
ρής (με μία σε κάθε χέρι). Για τη ραχή μπορείτε να χρη-
σιμοποιήτε λαντέρρα.
Αυτό το βούρτισμα είναι απαραίτητο για την κυκλο-
φορία του αίματος.

7) **ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΥ ΧΟΥΤΡΟ ΛΑΙΜΟ**
ΤΟΝ ΠΟΛΥ ΑΔΥΝΑΤΟ.

Πίνετε το κεφάλι προς τα πίσω και προβάλλετε το π-
γούνι σας τόσο δυνατά ώστε οι μύες του λαιμού να σκί-
σουν όσο το δυνατό περισσότερο. Εξακολουθείτε
κάνετε το κεφάλι σας προς τα πίσω μετρίως ως τα
προσπαθώντας να γυρίσετε το στήθος σας με το πηγού-
νας. Χαλαρώστε κατόπιν σιγά-σιγά. Τρεις φορές συνέχεια.

ἀπὸ καλὴν γουρουνόρριχα.

α) ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Στὸ μπάνιο σας θὰ θουρτσίξετε πάντα. Ἀλλὰ κι' ὅταν θήγυτε ἀπὸ τὸ μπάνιο, πρέπει νὰ θουρτσίξετε στεγνὸν τὸ σώμα σας. Αὐτὸ μαλακᾷ νὰ νωθρὰ δέρματα.

Ἀπὸ σκουπιθεῖτε καλά, τότε νὰ τριβερε μετὰ δύο βούρ-

ζ) Γιὰ τὴν καθέρηρυτιδα τοῦ μετώπου

Αὐτὴ ἡρυτιδα γίνεται ἀνὰμεσα στὰ φύδια καὶ στὴν πρυτι. Σηκώερε τὰ ρουθούρια, ἐπίσης καὶ τὰ φύδια. Ὅ μὲν πρὸς ἐνᾶναι αὐτὰ τὰ δύο θὰ ταυωσθῇ, θ' ἀπλᾷ καὶ σγρ σγρὰ θὰ κατακάσθῃ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἡρυτιδα πρὸς ὅ μὲν ματίζει ἐξαφανίζεται. Μετρητὸν ἵσμε τὰ 20 τὸν καὶ πρὸς κάνερε τὴν κίνησι τῆς τάσεως. Ἐπειτα χαλαρώερε τὰ γὰρ ρουθούρια καὶ φύδια. Ἐπαναλάβερε τὴν ἀσκήσεις τρεῖς φορές.

οι πυτιδες σας ειναι πιο βαθειες.

Οι θούρτες είναι οι μεγάλοι φίλοι της ομορφιάς σας. Πρέπει να έχετε μια πλήρη προμήθεια από θούρτες: για θούρτα των μαλλιών, μια θούρτα για το μπάνιο, δυο για το στεγνωθούρτοισμα του κορμιού, μια θούρτα των νυχιών μια παλν μαλακία για ν' αφαιρείτε την περισευούμενη ποσότητα, όττα μακρινάρεστε, δυο θούρτες των δοντιών, μια θούρτα για τα φρύδια σας και για τις δακτυλίδες σας.

BOYPTΣEΣ

Β

Γ

ταπο, τῇ δεξιᾷ παλάμῃ στο ἄνωτερό, μέρος τοῦ μετώπου καὶ τῇ δεξιᾷ-οὐτὸ δεξιό. Σηπάζετε τοὺς μὺς τοῦ μετώπου

τῶν δυό σας χεριῶν ἐλάληδες κάτου ἀπὸ τὸ πηγούνι.

I _____

_____ B _____

ναμῶνῃ τοὺς μῦς τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ περισσότερο ἂν' τοῦ ἀριστέρου.

α) ΟΤΑΝ ΟΙ ΒΡΑΧΙΟΝΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΧΕΙΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑ-
ΔΑΡΟΙ

«Ηκούσατε πάλι τὸ κεφάλι καὶ τὸ γυρίζετε δεξιὰ κινώντας τὸ στόμα σας πρὸς τὰ δεξιὰ, ὅπως κάνει ἓνας ἄντρας, νὰ ζουρίζει τὸ ἄριστερό του μάγουλο κι' ἀνοίγοντας σὲ ὅλοιο τὸ δείκτη τοῦ μεγάλου δάκτυλο τοῦ ἁριστεροῦ ὡς περνάτε καὶ ξεπερνάτε τὸ κάτω μέρος τοῦ προσώ-
ρου. Γὰ νὰ ἐκπληρώνονται οἱ μῦες, νὰ τεντώνεται τὸ ἓνα μπράτσο σας καὶ νὰ τὸ χτυπάτε μετὴν κόψη τῆς παλάμης τοῦ ἄλλου χεριοῦ με γρηγόριο ρυθμὸ κι' ὅσο μπορείτε ζώ-
ροτερα.

6) ΚΟΚΚΙΝΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΑΔΕΣ

μαγουλιού σας.
Αυτό θα το κάνετε πεντέξη φορές από κάθε μεριά. Αυτή
για άσκησι συσταίνεται και κατά του προγουλιού.

γ) "Άλλη ασκηση κατά το πρoγoυλιoύ
 ίγνετε τo κεφάλι σας πρoς τὰ πίσω. Τανίζετε τo κάτω
 oς μπρoστά απo τo άπάνω καί πρoβάλλετε τὰ πηγoύνι
 oς μπρoστείτε έντονώτερα, ώστε oλοι oι μύες τo πηγoυ-
 νι να σκληρυνθoύν. Μετράτε ίσα με τὰ 25. Πρoσπαθήστε
 oπιν να ξαναφέρετε μπρoστά τo κεφάλι σας, έμποδι-
 zoς τo oμως δυνατά με τη γροθιά σας σφιγμένη κατω
 τo πηγoύνι. Έπαναλάβατε τρείς φορες συνεχoς αúτην
 άσκηση.

δ) Γιατί ρυτίδες στη γωνία των ματιών και κάτω από τα μάτια.	Κερί άγνό	12 γραμμ.
.....	Πομπάδα ροζά	20 »
.....	Φουτουκάλαιο	12 »
.....	Αμυγδαλόαδο (άπό γλυκά μυγδαλά)	5 »
.....	Μπώμ ντ' Αρσάν	10 »

ΕΣ συνεχούς.
Επει δυνάμιόνων τὰ βλέφρα κι' ἀποφύγονται σιγὰ-
τὰ πηξίματα.

ε) Για το λεγόμενο «πόδι της χήνας» (ζωομορφίες ακτινοειδείς στις έξω γωνίες των ματιών).

φύγτε τὰ σαγόνια καὶ τὰ χεῖλη. Τανύστε ὅσο μπορείτε
 σάστορο τὸ κάτω χεῖλος ὀρίζοντως. Μετρώντας ἕως τὸ
 ἀνόητος δυνατὰ τὰ ματια σας, ὑψώνοντας τὰ φρύδια
 ψηλά. Ὑστερα ξαναφέρνεται στὴ φυσικὴ τους θέσι τὰ
 μάτια, ἀλλὰ σιγά-σιγά. Μιὰ φορά φτάνει.

στ) Για τις όριζόντιες ρυτίδες του μετώπου.

ἡ γὰρ ἡ ἀσκησις δυναμικῶναι τὸ τόξο τῶν φρυδιῶν καὶ προ-
εἶναι τὰ πηλίσματα τῶν διεφάρων.

ολλήστε τις παλάμες σας τεντωμένες απάνω στο μέ-
 πάλλινες κινήσεις, ό γαστροκνήμιος
 μύς αποσυστέλλεται.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

Από 1—15 'Απριλίου 1950. Για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω άστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 21 έως 30 Μαρτίου). Θα πραγματοποιηθεί ένας πόθος σας, μα δεν θα νοιώσατε μεγάλη χαρά. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 13 'Απριλίου και ο γουρλίδικος αριθμός σας το 13 επίσης.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 31 Μαρτίου έως 9 'Απριλίου). Σοβαρές δυσχέρειες θα παρουσιασθούν σ' εκείνο που επιδιώχετε. Αποφύγετε τις αισθηματικές περιπέτειες. 'Η εποχή είναι πολύ επικίνδυνη.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 10 έως 19 'Απριλίου). Στόν αισθηματικό τομέα κάτι καινούργιο θα παρουσιασθεί. Τα χρηματικά και οικονομικά σας ζητήματα θα πάνε πολύ καλά. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 3 'Απριλίου.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 20 έως 30 'Απριλίου). Θα αισθανθείτε μεγάλη ζωτικότητα αυτό το δεκαήμερο και θα σας συμβούν απρόβλεπτα γεγονότα, μάλλον ευχάριστα. Έτις 10 'Απριλίου να είστε επιφυλακτική σε όλα.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 1 έως 10 Μαΐου). Σφύζετε την καρδιά σας και πείτε πως δεν αξίζει κανείς να υποφέρει για πρόσωπα ή πράγματα που δεν είναι αντάξιά σας. Ένα ευχάριστο γράμμα από το εξωτερικό. Θα μάθετε νέα από κάποιον πουχα-πολύν καιρό να δήτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 11 έως 20 Μαΐου). Θα λυθεί το μυστήριο και θα δήτε ότι οι υποψίες σας ήταν άβασμες. Κάτι καινούργιο σας περιμένει. Αποφύγετε τα ταξίδια στις 12 και στις 13 'Απριλίου.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 21 έως 31 Μαΐου). Υπολογίζετε χωρίς τον ξενοδόχο. Καλύτερα να μην κάνετε μεταίτα δεινείρα. 'Η 12 'Απριλίου θα είναι πολύ γουρλίδικη μέρα. Στις 5 'Απριλίου να μη δήτε από το σπίτι σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 1 έως 10 'Ιουνίου). Να προχωρήσετε με πολλή φρόνηση γιατί το ζήτημα είναι πολύ λεπτό. Και πρό πάντως να έχετε το νου σας στις παγίδες. Οι εχθροί σας δεν μπορούν να σας χτυπήσουν φανερά.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 11 έως 21 'Ιουνίου). Οι συνθήκες είναι εξαιρετικές και μπορείτε να προχωρήσετε με βάρος στην πραγματοποίησή του σκοπού σας. 'Η Κυριακή δεν είναι καλή μέρα για σας. Ούτε ο αριθμός 5 και τα πολλαπλάσιά του.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 22 'Ιουνίου έως 1 'Ιουλίου). Θα έλθουν οικογενειακά καυγά έξ αιτίας της αισθηματικής ού ζητήματος. Μην δείξετε νευρικότητα και μην χάσετε την ψυχραιμία σας. Θα κερδίσετε την υπόθεσή σας στην σταθερότητα και το ήρεμο ύφος.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 2 έως 11 'Ιουλίου). Σας συμβουλεύω επιπο-

νή. Βρίσκεστε στον καλό δρόμο. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 10 'Απριλίου και η χειρότερη η 15. Δεν θα έδλαπτε αν είχατε ένα κομμάτι ξύλο στην τσάντα σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 12 έως 22 'Ιουλίου). Αναστατωθήκατε χωρίς λόγο. Δεν συμβαίνει απολύτως τίποτε. 'Ο έρωτάς σας δεν πρόκειται να υποστή κανένα κλονισμό. 'Αν έχετε να υπογράψετε τίποτα συμβολαία ή να κάνετε καμμία αγοράπωλησία, αναβάλλετε τα για το άλλο δεκαπενήμερο.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 23 'Ιουλίου έως 1 Αυγούστου). Οι απογοητεύσεις τ' ού προηγούμενου δεκαπενήμερου θα κάνουν τόπο σε μια χαρά γεμάτη επιδίδες. Μία άστοχη λέξη που θα πητε θα σας δημιουργήσει μια έχθρα. 'Η 14 'Απριλίου δεν είναι καλή μέρα για σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 2 έως 12 Αυγούστου). Αυτομάτι πολύ που σας το λέω, μα πρέπει να παύσετε να επιζητείτε. Μπορεί στο μέλλον πάλι κάτι να εμφανισθεί και θα σας α-ποζημιώσει για την σημερινή σας απογοήτευση.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 13 έως 22 Αυγούστου). Αποφασιστικό δεκαπενήμερο. 'Η θα γίνη σ' αυτό το διάστημα ή δεν θα γίνη. Στην δεύτερη περίπτωση μην απογοητευθείτε. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 12 'Απριλίου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 23 Αυγούστου έως 2 Σεπτεμβρίου). Ακολουθείτε στραβά δρόμο και δεν θα πετύχετε αυτό που θέ-λετε. 'Ακούστε τις συμβουλές που σας δίνουν οι δικοί σας. 'Αν εργάζεσθε, αποφύγετε τους καυγάδες με τους προϊσταμένους σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 3 έως 12 Σεπτεμβρίου). Είναι καιρός να συνέλθετε γιατί γρήγορα θα πάρετε τον κατήφορο. Συγγενικό σας πρόσωπο θα σας πη ένα δυσάρεστο νέο. Την 14 'Απριλίου να μην ταξι-δέψετε με πλοίο.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 13 έως 22 Σεπτεμβρίου). Θα σας δοθεί η ευκαιρία να δείξετε το οργανωτικό σας πνεύμα. Δυστυχώς θα σας κατηγορήσουν ότι σπέρνετε τη διχονοία γύρω σας. Διαταγμοί στον αισθηματικό τομέα.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 23 Σεπτεμβρίου έως 2 'Οκτωβρίου). Μην αποποιή-τε την βοήθεια που θα σας προσφερθή. Θα είναι ειλικρινής και δεν θα αναλάβετε καμμία υποχρέωση. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 12 'Απριλίου, μα προσέχετε τα Σάββατα.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 3 έως 12 'Οκτωβρίου). Ένα πρόσωπο άγνω-στό για σας. Δεν το αντιληφθήκατε. Δώ-σατε περισσότερη προσοχή σ' αυτούς που σας περιβάλλουν. Το αυτόκινη-τό είναι επικίνδυνο μέσο ταξιδιού αυτό το δεκαπενήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 13 έως 23 'Οκτωβρίου). Όποιος παίζει με τη φωτιά καίγεται. Έχετε το πάντοτε υπ' όψει σας αυτό. Ένας περίπο-

τος στις 15 του μηνός θα σ'ας δγ'ή σε καλό.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 24 'Οκτωβρίου έως 2 Νοεμβρίου). 'Ετοιμασθήτε ν' άμυνήτε σε μια επί-θεση που θα σας γί-νη. Πρέπει να δείξε-τε ευστροφία πνεύ-ματος. Μία φίλη σας που θέλει το καλό σας θα σας βοηθήσει και θα πάρη το μέρος σας. 'Η Τρίτη είναι γουρλίδικη μέρα.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 3 έως 11 Νοεμβρίου). Στόν όριζοντα προβά-λει μια καινούργια αισθηματική χα-ρά. Δυό καστανά μάτια που θα σας κάνουν έντυπωσι. 'Ισως ν' αποτελέ-σουν το είδωλό σας. 'Η Πέμπτη εί-ναι μέρα καλή για να κάνετε τις έ-πισκέψεις που θέλετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 12 έως 21 Νοεμβρίου). Μην κάνετε του κεφα-λιού σας. 'Η γνώμη των ανθρώπων που σας αγαπάνε με αγνή αγάπη, δεν μπορεί παρά να είναι σωστή. Θα πάρετε ένα ευχάριστο γράμμα.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 22 Νοεμβρίου έως 1 Δεκεμβρίου). Μία φίλη σας θα έ-πιδουλεύη την εύτυ-χία σας. Δείξετε σταθερότητα και θα δγ'ητε ζυείς νικη-τρια. 'Από παιδιά (ίσως και τα δικά σας) θα δοκιμάσετε μία μεγα-λη χαρά.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 2 έως 11 Δεκεμβρίου). Ουδέτερο δεκαπενήμε-ρο. Δεν πρόκειται να σας συμβή τί-ποτε σ' αυτό το διάστημα, ούτε ευ-χάριστο ούτε δυσάρεστο. Επωφελη-θήτε για να καλλιεργήσετε πνευμα-τικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 12 έως 21 Δεκεμβρίου). Θα υποφέρετε από την αναγκαστική συναναστροφή άνθρω-πων αντιπαθητικών. Θα έχετε ένα σο-δαρώτατο καυγά. Τα χρήματα που περιμένετε θα έρθουν.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 22 Δεκεμβρίου έως 1 'Ιανουαρίου). Προτιμότερο είναι να συμβιβασθήτε. Γιατί δεν θα δρ'ητε άκρη. Στά ζητήματα της καρδιάς θα έχετε έ-πιτυχίες. Οι παντρεμένες θα δοκι-μάσουν ένα καινούργιο φούντωμα της αγάπης του συζύγου τους.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 2 έως 11 'Ιανουαρίου). Σε κάποιο σταυροδρό-μιο σας περιμένει μία άνεληπτη χα-μή. Προσέξτε μοναχά που θα στρί-ψετε. 'Η πιά ενοική γι' αυτό μέρα θα είναι η 11 'Απριλίου.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 12 έως 21 'Ιανουαρίου). Θα σας συμβούν μερι-κές άνωμαλίες στην επιδίωξή του ζή-τηματος που σας απασχολεί. 'Αν σας δοθή ευκαιρία, χρησιμοποιήστε τον αριθμό 3333.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 22 έως 30 'Ι-ανουαρίου). Θα στε-νοχωρηθήτε χωρίς λό-γο. Ένας ψηλός άν-τρας θα παίξη σπου-δαίο ρόλο στη ζωή σας μέσα σε σύντο-μο χρονικό διάστημα. 'Η Παρασκευή είναι η καλύτερη μέρα σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 31 'Ια-νουαρίου έως 9 Φεβρουαρίου). Θα περάσετε μία δοκιμασία, μα οι φίλοι σας δεν θα σας εγκαταλείψουν, ό-πως συμβαίνει σ' αυτές τις περι-πτώσεις, αλλά θα σταθούν στο πλάι σας. 'Ισως την αποτρέψετε αυτή τη δοκιμασία αν δεν ταξιδέψετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 10 έως 19 Φεβρουαρίου). Θα έχετε μία αισθη-ματική έκπληξι. Κάποιος που δεν φανταζόσαστε θα σας κάνει έρωτική εξομολόγησι. Σας δεδαιώνουμε πως το αίσθημά του είναι ειλικρινές. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 14 'Απριλίου.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 20 έως 29 Φε-βρουαρίου). Πολύς ηλεκτρισμός θα υπάρ-χη στην ατμόσφαιρα και αυτό το δεκα-πενήμερο. Μην εκ-νευρίζεστε. Θα έχετε επιτυχίες αν διατηρήσετε την ψυχραι-μία σας κι' αντίθετως θ' αποτύχετε αν δεν την διατηρήσετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 1 έως 10 Μαρτίου). Τα δάσάνα σας παίρνουν τέλος. Μα προσέξτε καλά αυτές τις μέρες. Μή λέτε σε κανένα τις σκέ-ψεις σας, ακόμα και στους πιο δι-κούς σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜΕΡΟ (από 11 έως 20 Μαρτίου). Θα γίνη μία αλλαγή στη ζωή σας. Σ' αυτό θα παίξη ρόλο σοβαρό μια ξανθεία γυναικά. Μή μη-τε σε τραμ στις 13 'Απριλίου το έ-παγουμε. 'Η καλύτερη μέρα σας θα είναι η 3 'Απριλίου.

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙΑ

* Μή μιλάς ποτέ στη γυναίκα σου για την όμορφη και τα προ-τερήματα άλλης γυναικάς.

* 'Η γυναίκα είναι προσθεσις σκέ-ψων, άρα τρεις χρημάτων, παλλα-πλασιασμός έξόδων και διαιρέσις φίλων.

* Δεν υπάρχει πιδ οικτρό θέαμα από μια γυναίκα άσχημη που νο-μίζει πως είναι όμορφη.

* 'Υστερ' από μια φιλονικία με-ταξύ ενός άνδρα και μιας γυναικάς, ο πρώτος στενοχωρείται διότι έλύπη-σε την γυναίκα, ενώ η γυναίκα πα-σχει που δεν λύπησε αρκετά τον άνδρα.

* 'Η καρδιά της γυναικάς μοιά-ζει με το χροδί. Αμα λερωθή με-ταβάλλεται σε όδροβο.

* 'Η έντιμη γυναικά είναι τέτοια και στο ντύσιμό της.

* 'Αρετή των ανδρών είναι να με-τανοούν, και των γυναικών να συγ-χωρούν.

* Όλα μεταβάλλονται στον κό-σμο, πιδ πολύ δε από όλα η καρ-διά της γυναικάς.

* 'Η γυναικά ποτέ δεν ξέρει γιατί αγαπά!

Το περιοδικόν που έλειπε στον τόπο μας, έδγ'ηκε. 'Ετσι και η ARIZONA δεν πρέπει να λείπη από κάθε σπίτι. Για να έχετε καλογυαλισμένα παπού-τσια μόνον με

ARIZONA

ΝΙΚΗ ΧΟΥΒΑΡΔΑ—ΤΣΑ-ΤΣΙΚΑ

Χειρουργός — 'Οδοντίατρος. Δέχεται καθ' έκάστην 10—2 π.μ. Δευτέρα και Παρασκευή 10 π.μ. — 6 μ.μ. Σ α τ ω 6 ρ ι - α ν δ ο υ 15. Δ' όροφος. Τηλέ-φωνον 51-388.

Αυτήν την ίδια γυναικωτική να κάνουν κι' όδες παθαίνουν από «κράμπες».

Τα φριζιόν, με καιροφροναδο είναι εξαιρετικά για να ξα-ναδωσουν στις κουρασμένες γάμπες τη ζωτικότητα τους. Άλλος τρόπος για να ξεκουράσετε τις γάμπες σας ει-ναι ο έξης: δουλήσατε μέσα σε πολύ ζεστό νερό πιαστέ τις λουρίδες από φλοκατο πινι (πινιές πετοέτες), τυλίξατε τις γάμπες σας και το πόδι σας, φορέστε από πάνω χον-τρές μάλλινες κάλτσες και μείνατε έτσι μια δύο ώρες.

Όσες έχετε πολύ χοντρές γάμπες και το αίμα δεν κυ-κλόφορει σ' αυτές καλά, εφαρμόσατε το «περιπτημα μέσα στο νερό»: κρύο νερό μέσα στο λουτήρα, όσο το δυνατό πιο ψηλά, και περπατάτε μέσα στην άρχη ένα λεπτό της ώρας κι' άργότερα έας τέσσερα. Μπορείτε ακόμα να εφαρ-μόσατε ένα είδος σκατοέλικου μπανιού σ' αυτήν την περι-πτωση. Δηλ. δουτάτε τις γάμπες σας πρώτα μέσα σε κρύο νερό κι' ύστερα μέσα στο ζεστό κι' επαναλαμβάνετε αυτήν την κύρια τέσσερις η πέντε φορές.

Αυτό το «περιπτημα μέσα στο νερό» ωφέλει περισσό-τερο, όταν το νερό είναι θαλάσσιο και κυρίως, όταν η θα-λάσσα είναι φουρτουνοσωμένη. Επαφλήθηκε από τις δια-κοπές σας, όταν τις περπατάτε σε καμμία παραλιακή λουτρό-πολι ή νησι, και περπατάτε μέσα στο άφρισμένο νερό στην άμμοδιά έας δέκα λεπτά την ημέρα.

Εξάπαντος όμως, κάθε φορά που κάνετε ζεστό μπάνιο, να καταβρέχετε κατόπι τις γάμπες σας με κρύο νερό. Έτσι τονώνονται οι φλέδες, που με το ζεστό νερό είχαν διασταλή. Όταν το δέρμα της γάμπας είναι τραχύ, έρεθισμένο από το δυνατό κρύο του χειμώνα ή «ψημένο» στη σούπα, πρέπει να κάνετε μεσοσάς των μυών με αμυγδαλόλαδο ή με και-μιά άλλη λιπαρή κρέμα.

Όταν οι γάμπες είναι όριστικά χοντρές, πρέπει να συμ-βουλευήτε το γιαντρο σας, γιατί στην περιπτωση αυτήν το χοντρος οφείλεται συχνά σε κάποια άδενική διαταραχή. Οπωσδήποτε μπορείτε να μεταχειριστήτε τα λεγόμενα «λουτρά της Μπανιό», που αφένουν κι' εκείνους που πά-σχουν από κίρσους ή έχουν πρησμένες τις γάμπες τους από τη ζέστη ή την πολυαρη όρθωσάσις.

Και ποιά είναι αυτό το «λουτρό της Μπανιό»; Ρίχνετε μέσα στη μπανιέρα σας:

δισανθρακική σόδα 500 γραμμ.

οτύμη 100 »

* 'Η θερμεία άπαιτεί να κάνετε αυτό το μπάνιο τρεις φορές τη βδομάδα και να μένετε μέσα στο νερό είκοσι λεπτά.

Όταν περπατάτε μίαν δολιχήν μέρα στην έξοχή, προ-σταθήστε, όσο μπορείτε, να περπατάτε χωρίς τακούνια. Είναι μιά θαύματα κύμα για το πόδι του ποδιού. Πολύ πιδανό οι περισσότερες γυναικές θ' άναφώνησιν, πως δεν

μπορούν να περπατήσουν χωρίς τακούνια: δεν είναι συ-νεψισμένες! Αλλά μού φαίνεται περίεργο πως μια γυ-ναικά, που άναγνωρίζει, ότι γ'η με τρόπον άνωμένο, δε νιώθει την άναγκη να κάνει από καιρό σε καιρό μιά κύμα σύμφωνη με τους νόμους της φύσεως. Τα πολύ ψηλά τα-κούνια, κρατούν το σώμα σε στάσι άντικανονική: αυτή ή στάσι ένευρίζει τη γυναικά, γιατί την κουράζει.

Και να, που μιλώντας για γάμπες φτάσαμε στο σημείο να σας υποδείξουμε, πως θα θεραπεύσετε και το χαρακτή-ρα σας!

(6Δ. ΑΠΟΤΡΙΧΣΙ, ΚΙΡΙΣΟΙ, ΠΟΔΙΑ, ΣΦΥΡΑ κ.τ.π.)

ΓΚΡΙΖΑ (μαλλιά)

Όταν έχετε περάση τα σαράντα κι' ές πούμε με διά-κρισι, τα πηνήτα, σμφέρο σας είναι να διατηρήσετε τα γκριζά μαλλιά σας. Όχι γιατί, όπως συνήθίζουν να λένε, τα γκριζά μαλλιά γλκαίνουν την έκφρασι ενός προσώπου, που έμεινε νέο, άν και τα χρόνια το έχουν προσβάλει, μα κυρίως, γιατί σας δοεί να φαίνεστε όχι γερασμένη παρὰ δισταφρετικη, άπ' ό,τι ήσαστε πριν από είκοσι χρό-νια. Μ αυτόν τον τρόπο, δηλ. διατηρώντας αξιοπρεπώς τα γκριζά σας μαλλιά, θ' άποφύγετε τις πλένον δυσάρεστες συγκρίσεις που είναι τούτες: να συγκρίνουν μιά γυναίκα με τον... έαυτό της.

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μίαν μπριγιαντή μπλέ. 'Αν δουλέτε τα μαλλιά σας μόνη σας, τότε να τα έστρέψετε μ' ένα μείγμα από λουλάκι.

ΓΚΡΙΜΑΤΣΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Είναι ή φυσική άγωγή του προσώπου. Τίποτε λογικώτε-ρο από τις άσκήσεις που δυναμώνουν τους μύς του προσώ-που με κινήσεις καλά μελετημένες.

Όρος άπαράτητος; θ' άλέψετε προηγουμένως το πρό-σωπό σας με μιά πομάδα. Και ταχτική άπαράτη: θα κάνετε τις άπαιτούμενες σε κάθε περίπτωσι κινήσεις εντο-να μέν, άλλα όχι βίαια και γρήγορα, γιατί τότε θα προσέ-νιζετε στο πρόσωπό σας περισσότερη δαδία από άφέ-λεια. Και τέλος είναι προτιμότερο να κάνετε τις γκριμά-τες του προσώπου έσπλημένη με το κορμί τεταμένο από το κεφάλι ως τα πόδια.

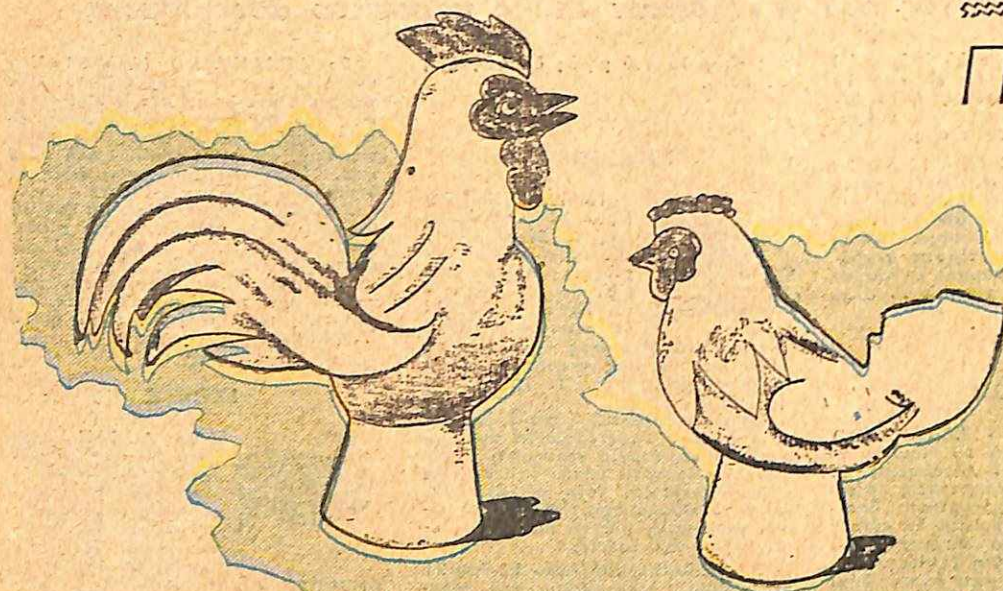
Και τώρα να ποιές είναι οι γκριμάτσες που θα διατηρή-σουν τη νεότητα του προσώπου σας:

α) Για τὸ π ρ ο σ ὄ π ι ο .

Όπως εϊποτε έσπλημένη άνάσκελα, άνασηκώνετε το κε-φάλι σας, προβάλλοντας το κάτω σαγόνι σας, όσο μπο-ρείτε περισσότερο και όσο πιο δυνατώτερα κινείτε τη σφι-γμένη σας γροθιά από την άκρη του πηγουνιού ως την κα-τωδιά. Συμμηλώνετε αυτό το είδος του μασσός με κλά-

ΜΙΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙ ΓΙΑ ΤΑ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΑΥΓΑ

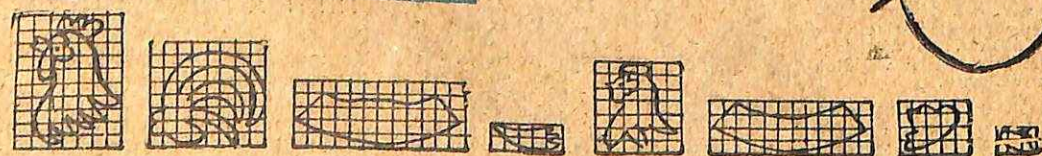
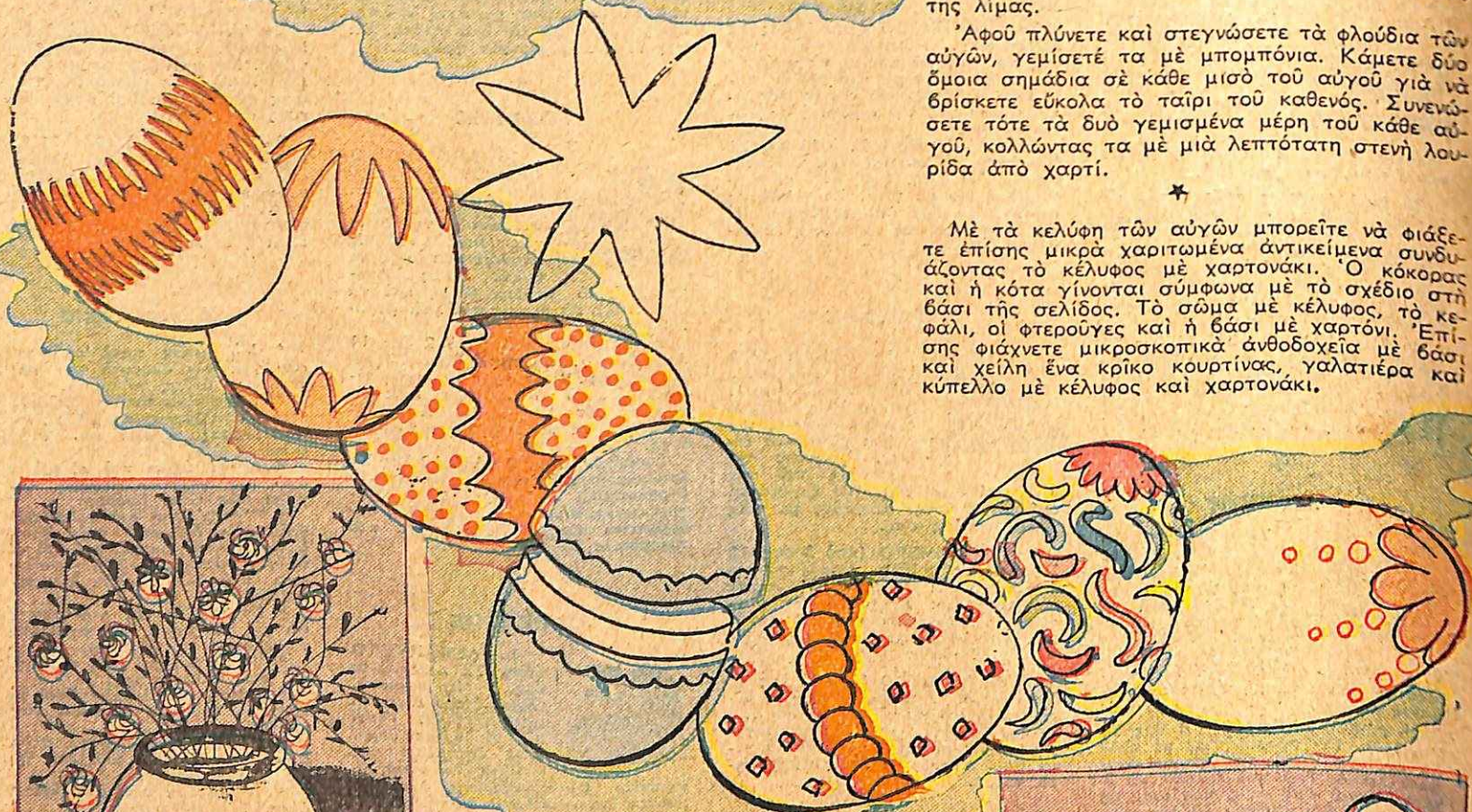
Πόση χαρά θα κάνουν τα παιδιά σας μ' αυτά τα αυγά. Έχουν ανοιχθή με τρόπο μυστηριώδη χωρίς να φαίνεται ούτε ίχνος από το άνοιγμα και είναι γεμάτα καραμέλες και βοτσαλάκια.

Πολύ ενδιαφέρουσες θα βρήτε ακόμη τις ιδέες που σας δίνουμε για να φτιάξετε μικρά αντικείμενα με απλά κελύφη αυγών.

Είναι εύκολο να κόψετε τα κελύφη των αυγών χωρίς να τα σπάσετε. Χαράξετε γύρω στο αυγό έναν κύκλο με το μολύβι και με μια τρίγωνη λιμίτσα λιμάρετε καλά τόν κύκλο χωρίς να πιέζετε το αυγό. Χαράζεται έτσι ένα αυλάκι. Φτάνει να μπήξετε ελαφρά γύρω στο αυγό τη μύτη ενός μαχαιριού, για να το αδειάσετε από το περιεχόμενό του. Αν δεν θέλετε να κόψετε το αυγό στη μέση, αλλά να το ανοίξετε μια τρύπα στη μύτη, λιμάρετε το μέρος αυτό με το ίδιο μέρος της λίμας.

Αφού πλύνετε και στεγνώσετε τα φλούδια των αυγών, γεμίστε τα με μπομπόνια. Κάμετε δύο όμοια σημάδια σε κάθε μισό του αυγού για να δρίσκετε εύκολα το ταίρι του καθενός. Συνενώστε τότε τα δυο γεμισμένα μέρη του κάθε αυγού, κολλώντας τα με μια λεπτότατη στενή λουρίδα από χαρτί.

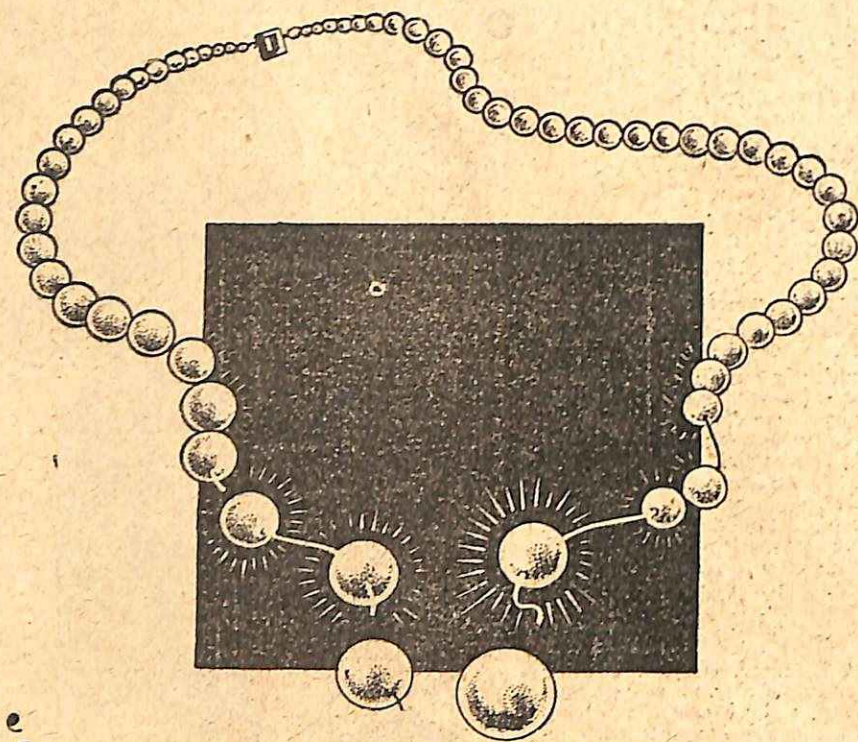
Με τα κελύφη των αυγών μπορείτε να φτιάξετε επίσης μικρά χαριτωμένα αντικείμενα συνδυάζοντας το κέλυφος με χαρτονάκι. Ο κόκορας και η κότα γίνονται σύμφωνα με το σχέδιο στη βάση της σελίδος. Το σώμα με κέλυφος, το κεφάλι, οι φτερούγες και η βάση με χαρτόνι. Επίσης φτιάχνετε μικροσκοπικά ανθοδοχεία με βάση και χείλη ένα κρίκο κουρτίνας, γαλατιέρα και κύπελλο με κέλυφος και χαρτονάκι.

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΕΣ

1. Κάτω από το γιακά της σεμιζιέ σας μπλούζας θα δέσετε ένα μαντήλι διπλωμένο, που να σχηματίζει μύτη. Το μαντήλι πρέπει να είναι από μουσελίνα ζωρού χρώματος. Στην άκρη μπαίνει μια μεταξωτή φράντσα, ανάμεσα στη δίπλα του μαντηλιού. Διαστάσεις 70X70 εκατοστά. 2. Η ζώνη αυτή είναι καμωμένη από 3 κορδέλες γκρογκραίν με διαφορετικά χρώματα. Οι άκρες της περνούν στη μέση ανάμεσα σε κάθε κορδέλα και τελειώνουν ελεύθερα, μ' ένα κόμπο στη κάθε μία. 3. Να και άλλη μια ιδέα, που εύκολα πραγματοποιείται. Κόβετε την παλιά ζώνη στο μήκος που θέλετε και ράβετε τρία κουμπάκια για να κουμπώσουν σ' αυτά δυο μύτες από άσπρη πικέ ζώνη, που δένει με φιόγκο, εμπρός ή στα πλάι. Το σύστημα αυτό του κουμπώματος επιτρέπει την αλλαγή και το συχνό πλύσιμο της ξένης ζώνης. 4. Μια απλή λουρίδα από άσπρο πικέ δένεται κάτω από το γιακά και συγκρατείται με δυο κουμπιά. Έτσι, το σκούρο ταγιέρ, παίρνει ανοιξιάτικη όψη. 5. Το ρομπ-μαντώ σας θα φρεσκαρισθή μ' ένα κολλαριστό ζιλέ, με πιετάρια και κουμπιά σιντεφένια ή πέρλες. 6. Το τελευταίο κουμπι ενός σκούρου φορέματος συγκρατεί ένα άσπρο κολλαριστό γιακαδάκι, χάρις σε μια σχισμή που γίνεται στη ραφή της μύτης, που είναι και η βάση του γιακά.

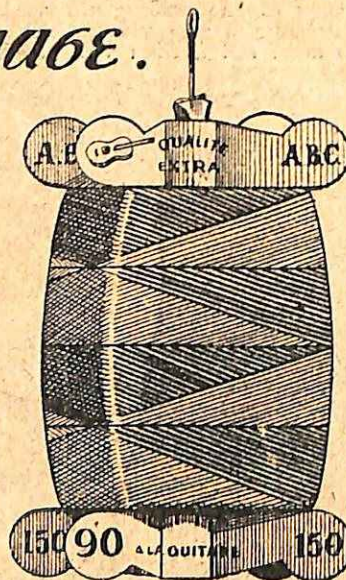

Ωραία τα μαρχαριτάρια
αλλά ή υλωδτή έπαβε.

Μη λυπηθείτε την
υλωδτή για ένα
καλό φόρεμα!

ΚΛΩΣΤΕΣ

ΚΙΘΑΡΑΣ

Σε κάθε χαρτονάκι μία βελόνα δωρεάν.

ΧΑΛΙΚΙΑΣ-ΣΙΑ

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Το Νάυλον και το ραιγιόν
εγκυβρίζονται...

Στην Αμερική κατασκευά-
στησαν δύο νέες συνθετικές ύ-
λες, το όρλόν και το θάυνάουν,
τά οποία έχουν τις ιδιότητες
της μετάξης και του νάυλον.
Φαίνεται δε ότι πρόκειται να εκ-
τοπίσουν από την αγορά το
ραιγιόν και το νάυλον. Ήδη
άρχισαν να κατασκευάζονται
σε μεγάλες ποσότητες κάλτσες
από τις δύο αυτές συνθετικές ύ-
λες. Οι κάλτσες αυτές είναι εξαι-
ρετικής αντοχής και μπορούν
να κατασκευάζονται σε μεγά-
λες ποσότητες. Θα είναι επομέ-
ως πολύ φθηνότερες. Κατα-
σκευάζονται επίσης και κάλ-
τσες-γάντια, στις οποίες το κά-
θε δάκτυλο έχει τη θέση του. Τέ-
λος για τις έσπερίδες, δεξιό-
χειρες κλπ. κατασκευάζονται κάλ-
τσες με δαντέλλες, που για να
φαίνονται, πρέπει η τουαλέτα
να είναι κοντή προς τα εμπρός.

Τιμή στις γυναίκες.

Ο Άγγλος βουλευτής, συν-
ταγματάρχης Χάτισον, που
κατά την διάρκεια του πολέμου
βρισκόταν επί κεφαλής των
Άγγλων πρακτόρων πληροφο-
ριών, που ελργάζοντο στην κα-
τεχομένη Ευρώπη, είπε τα εξής
τιμητικώτατα λόγια για τις γυ-
ναίκες:

«Λέγουν ότι οι γυναίκες εί-
ναι φλύαρες. Δεν έχω υπ' όψιν
μου καμιά περίπτωση γυναι-
κός, που να επρόδωσε ένα μυ-
στικό. Ξέρουν να είναι πιο έχε-
μυθες από τους άνδρες.

«Λέγουν πως είναι απρόσε-
κτες. Και όμως είναι οι πιο λε-
πτολόγοι στρατιώτες και οι κα-
λύτεροι οδηγοί που ξέρω.

«Λέγουν πως τους λείπει το
θάρρος. Ένθυμομαι τέσσερες
κοπέλλες που ανήκαν στην υπη-
ρεσία μου. Οι κοπέλλες αυτές
έπεσαν με αλεξιπτώτο στη Γαλ-
λία, συνελήφθησαν από τους
Γερμανούς, ενεκλείσθησαν σε έ-
να γερμανικό στρατόπεδο και
αργότερα, ή μία μετά την άλλη,
κάηκαν στους φούρνους. Έπε-
λεσαν θάματα θάρρους και πέ-
θαναν για την πατρίδα τους».

Τουαλέτα για τα... εκατό
χρόνια...

Τόν περασμένο Φεβρουάριο ή
μαρκησία ντε Άρκου, έώρτα-
σε την... εκατοστή επέτειο των
γενεθλίων της και φόρεσε
για πρώτη φορά ένα ανοικτό
γκρί-περλ φόρεμα. Το παράγ-
γειλε ειδικά, όπως είπε, για να
της φέρη «καλή τύχη και χρο-
νία». Έχει άριστη υγεία και έ-
φτασε στα δαθεία αυτά γερά-
ματα, χωρίς να κάνει ποτέ της
σπόρ, εκτός από λίγο κολύμπι.
Κοιμόταν με τα παράθυρα κλει-
στά και είχε εξαιρετική όρεξη.

Πριν πλαγιάση κάθε δράδυ
αφιερώνει μίαν ώρα στη βραδυ-
νή της τουαλέτα και χρησιμο-
ποιεί κρέμες, που το μυστικό
ταου το φυλάει και δεν το λέει
σε κανένα. Έχει επτά γιουούς,
δεκαεπτά εγγόνια και πέντε δι-
σέγγονα. Ουμάται καλά ότι έ-
πευφήμησε τον Ναπολέοντα τον
3ο όταν επέστρεψε στο Παρίσι
από το Σολφερίνο στα 1859.
Στα 1874, όταν ο πεθερός της
ήταν πρεσβευτής της Γαλλίας
στην Αγγλία, έ γνώρισε στο
Λονδίνο τον πρίγκηπα της Ουαλ-
λίας, που έβασίλευσε κατόπιν
ως Έδουάρδος 7ος.

Μάθετε τα παιδιά σας

ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΥΟ ΧΕΡΙΑ

— Γιαννάκη, κράτησε, παιδί
μου, το κουτάλι με το δεξί σου
χέρι!...

Ο μικρός κύτταξε τη μαμά,
κάπως περίεργος, άλλαξε χέρι,
άλλα τη ρώτησε:

— Γιατί, μαμά;
— Η νεαρή μητέρα μένει για
μια στιγμή άφωνη. Κατά βά-
θος, ναι, γιατί; Για ποιόν λόγο
πρέπει να χρησιμοποιούμε σχε-
δόν αποκλειστικά το ένα χέρι;
Δεν θα ήταν καλύτερα να μπο-
ρούσαμε να χρησιμοποιούμε και
τά δυο; Πρέπει όμως πάντα να
έχουμε μια απάντηση για το παι-
δί. Και είπε στο Γιαννάκη:

— Έτσι συνηθίζεται.
— Άλλα κατάλαβε ότι ή απάν-
τησίς της δεν έπεισε το παιδί.
Όταν σε λίγο μείναμε μόνες,
είπα στη φίλη μου:

— Ξέρεις, αγαπητή μου, ότι
είναι πολύ ήλιθια αυτή η μαμιά
που έχω να υποχρεώνω τα
παιδιά μας να κάνουν τα πάν-
τα με το δεξί τους χεράκι;

— Το σκεφθήκα κι' εγώ αυ-
τό, όταν ο Γιαννάκης με ρώτησε
γιατί:» Ουμμήκα πως όταν ή-
ταν ακόμη στα σπάργανα μπο-
ρούσε να χρησιμοποιή και τα
δυο του χεράκια, ακριβώς με
την ίδια ευκολία. Και μόνον ο-
ταν έγινε επτά ή οκτώ χρόνων,
άρχισε να δείχνει προτίμηση
προς το δεξί.

— Σωστή ή παρατήρησίς
σου. Ένας σοφός και πολύξε-
ρος φίλος μου έλεγε μία μέρα
πως ο άνθρωπος των σπηλαίων
ήταν αριστερόχειρ. Η μελέτη
των εργαλείων, που χρησιμοποι-
ούσαν οι άνθρωποι κατά την λι-
θινή εποχή, αποδεικνύει ότι
πολλά από αυτά μόνον με το
αριστερό χέρι μπορούν να χρη-
σιμοποιηθούν. Φαίνεται, δηλαδή,
ότι ή χρησιμοποίησις του δεξιού
χεριού να είναι σχετικά πρόσ-
φατη... τηρουμένων, βέβαια,
των αναλογιών. Και χωρίς να
είναι άνθρωπος των σπηλαίων,
ο Γιαννάκης σου, παρέμεινε
«πρωτόγονος». Ασφαλώς δε α-
κολουθώντας κάποια αδικαιολό-
γητη και αβάσιμη λογική, φθά-
σαμε στο συμπέρασμα — και
στη συνήθεια — ότι ο πολιτι-
σμένος άνθρωπος πρέπει να εί-
ναι δεξιόχειρ. Θεωρούμε δε την
αριστεροχειρία σαν κάτι το πα-
ράξενο και όχι καλό.

— Μα αυτό είναι και ήλιθιο.
Γιατί όπως διάβασα, μεγάλοι
άνδρες σαν τον Μπετόβεν και
τον Γκαίτε λ. χ. ήταν αριστερό-
χειρες

— Το ίδιο και ο Λεονάρντο
Ντά Βίντσι. Οι στατιστικές εξ
άλλου, μας πληροφορούν ότι τα
30% των κατοίκων της Γης εί-
ναι αριστερόχειρες.

Ο πολύξερρος φίλος μου μου
είπε ακόμη και άλλα πράγμα-
τα. Από πολλά χρόνια τώρα
το πρόβλημα της «αμφιδεξιότη-
τος» μελετάται προσεκτικά. Ο
Πλάτων καταπίσθηκε πρώτος
με αυτό. Αργότερα διεπιστώθη
ότι το κέντρον της όμιλίας βρί-
σκεται σε ένα από τα ήμισφαί-
ρια του εγκεφάλου. Στους πιο
πολλούς ανθρώπους που είναι
δεξιόχειρες, το κέντρο αυτό βρί-
σκεται στο αριστερό ήμισφαί-
ριο. Φαίνεται δε πως στους αμ-
φιδέξιους αναπτύσσεται ένα
δεύτερο κέντρο όμιλίας στο δε-

ξιό ήμισφαίριο, γιατί υπάρχει
μια κάποια σχέσις μεταξύ του
κέντρου της όμιλίας και του χε-
ριού.

— Άν, επομένως, αναθρέψωμε
τα παιδιά μας, χωρίς να τα ά-
ναγκάσωμε να χρησιμοποιούν
αποκλειστικά μόνο το δεξί τους
χέρι, θα έχουν ισχυρότερα ανε-
πτυγμένες τις διανοητικές τους
ικανότητες, αφού θα διαθέτουν
δυο κέντρα όμιλίας αντί ενός.

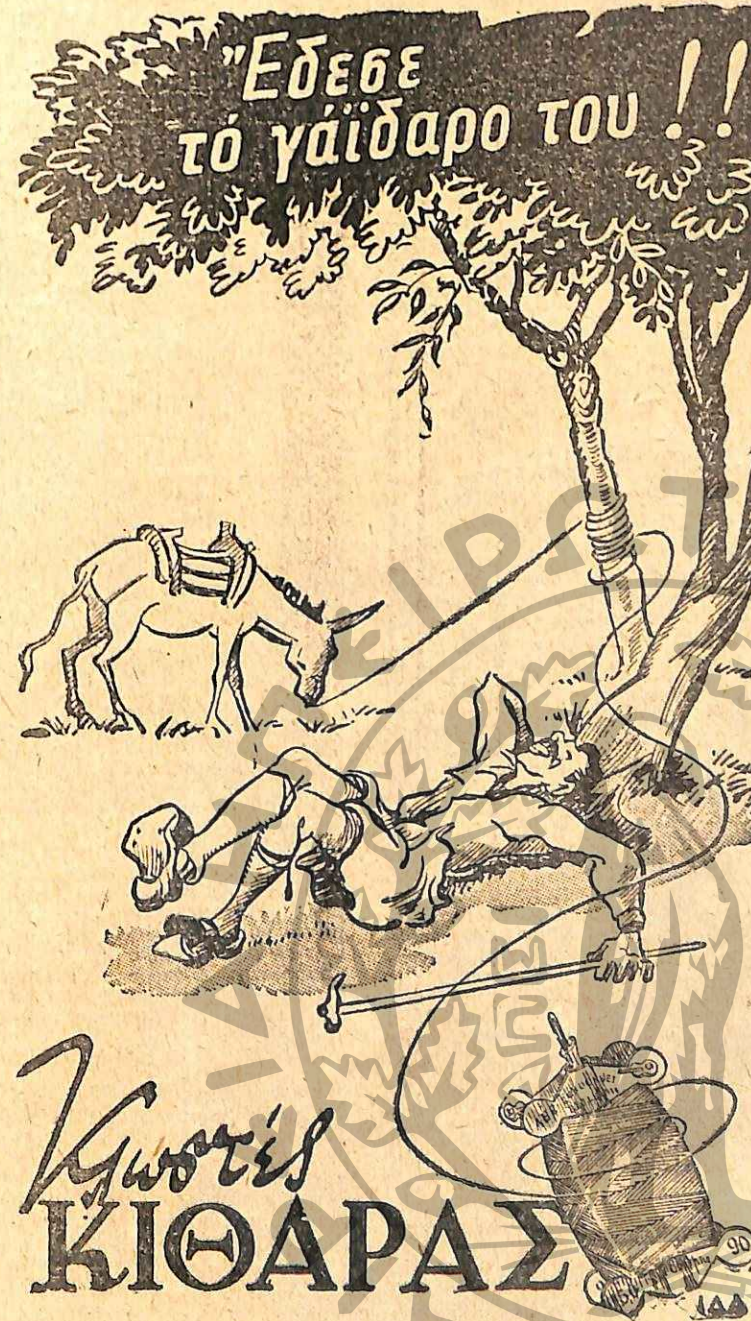
— Νομίζει, δηλαδή, ο σοφός
μου φίλος ότι πρέπει να κάνωμε
τά παιδιά μας αμφιδέξια. Μου
ανέφερε δε και την περίπτωση
μιάς κοπελλίσσας 13 ετών που
συντεπεί μιάς αρρώστειας έχασε
τη χρήση του δεξιού της χε-
ριού, που παρέλυσσε, και ταυτο-
χρόνως έχασε και τη λαλιά της!
— Άλλα σε λίγον καιρό ή εξάσκη-
σις του αριστερού της χεριού,
της επέτρεψε να ξαναβρή τη
λαλιά της. Άλλα το περιεργο
είναι ότι αναγκάστηκε να ξανα-

μάθει να μιλή, όπως ακριβώς
τα μωρά, γιατί το νέο κέντρο
όμιλίας, που δημιουργήθηκε
στον εγκεφαλό της ήταν, να
πούμε, παρθένο.

— Οι ειδικοί του εγκεφάλου λέ-
γουν ότι αν ένα παιδί γεννηθήκε
αριστερόχειρ και δείχνει έντονη
απαρέσκεια για τη χρησιμο-
ποίησι του δεξιού χεριού του,
δεν πρέπει να το αναγκάσωμε
σ' αυτό. Γιατί μπορούν να προ-
κύψουν διανοητικές ανωμαλίες.
Με τον καιρό, και καθώς θα ζή
σε περιβάλλον δεξιόχειρων, θα
συμμορφωθή προς το γενικό κα-
νόνα».

— Δεν νομίζω ότι ο Γιαννά-
κης μου ανήκει σ' αυτή την κα-
τηγορία των παιδιών, γιατί μπο-
ρεί να χρησιμοποιή εξ ίσου κα-
λά και τα δυο του χέρια. Σύμ-
φωνα, λοιπόν, με τη γνώμη του
σοφού σου φίλου, πρέπει να δο-
θώ τον Γιαννάκη μου να ανα-
πτύξη περισσότερο την ιδιότητά
του αυτή;

— Βεβαίωτατα. Και θα σου
έλεγα ότι με τον τρόπο αυτό
το παιδί θα αποκτήση μια πολύ
ισχυρή μνήμη. Πρέπει όμως να
το δοθήσης με κάποιο σύστη-
μα...

Η χρησιμοποίησι και
των δύο χεριών είναι
ένα μέσον αναπτύ-
ξεως των διανοητι-
κών ικανοτήτων μας

— Θα μπορούσε και να σχε-
διάζη και να γράφη με τα δυο
τά χέρια;

— Δεν αποκλείεται, αν και
για τη γραφή, όπως την κάνωμε
εμείς οι Ευρωπαίοι από τ' άρι-
στερά στα δεξιά, ένδεικνυται
καλύτερα το δεξί χέρι. Έχω ιδή
 όμως παιδιά και ιδίως ανάπη-
ρα, να γράφουν κάλλιστα με το
αριστερό τους χεράκι. Υπάρ-
χουν λαοί που συνηθίζουν τα
παιδιά τους στην αμφιδεξιότη-
τα. Οι Γαπωνέζοι λ. χ. και άλ-
λοι λαοί, που δεν είναι καθόλου
αδέξιοι.

Δ. Ρ.

Ξέρετε να διαλέγετε
τα φρέσκα αυγά;

Το πιό σίγουρο σύστημα
για να εξακριβώσετε αν ένα αυ-
γό είναι φρέσκο, είναι να το
δοιτήσετε μέσα σε άλμυρο νε-
ρό. Το αυγό της ημέρας δυθί-
ζεται άμέσως στο βάθος, το
αυγό των τριών ημερών σκεπά-
ζεται ακόμη από το νερό. Έ-
πειτα από τις τέσσερες ημέ-
ρες το αυγό αρχίζει να προ-
βάλλει από το νερό και όσο πε-
ρισσότερο στέκεται στην επι-
φάνεια, τόσο λιγώτερο φρέσκο
είναι.

Το φρέσκο αυγό, όπως απο-
δεικνύεται καθαρά από τη δύ-
θεισί του μέσα στο άλμυρο νε-
ρό, είναι βαρύ και δεν κουνιέ-
ται. Όσο μπαγιατεύει όμως,
τόσο ο αέρας που περιβάλλει
το έσωτερικό του πληθαίνει.
Γι' αυτό, ένα άλλο σύστημα να
δοκιμάσωμε αν ένα αυγό είναι
φρέσκο, είναι να το κουνούμε
κοντά στο αυτί.

Όταν επίσης κυττάζομαι
προσεκτικά το αυτό μπροστά
σ' ένα φώς, μπορούμε να δια-
πιστώσουμε τη φρεσκάδα του.
Όταν το φώς περνά ομοιόμορ-
φα από το άσπράδι και όταν
ο κρόκος παρουσιάζει ομοιογε-
νές χρώμα, τότε μπορούμε να
είμαστε βέβαιοι ότι το αυγό
δεν είναι μπαγιατικό.

Όταν μεταφέρετε αυγά,
πολλές φορές, ραγίζουν μερι-
κά. Αν έχετε σκοπό να τα κά-
μετε βραστά, υπάρχει τρόπος
να τα βράσετε χωρίς να χυθή
έξω το άσπράδι, στη διάρκεια
του βρασμού. Ρίξτε απλάς μέ-
σα στο νερό, προτού ρίξετε τα
ραγισμένα αυγά, μια κουταλιά
βούτι.

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ;

★ Η στεατόρροια, για την οποία πολλές γυναίκες παραπονούνται, δεν οφείλεται πάντα σε εξωτερικές αιτίες. Πολλές φορές πρέπει να την αποδώσουμε σε υπερλειτουργία των στεατογόνων αδένων, που, και αυτή με τη σειρά της, οφείλεται στην ακατάλληλη διατροφή.

★ Αυτό πρέπει πάντα να το έχουμε στο νου μας. Οι έρεθιστικές τροφές, προκαλούν έντονη λειτουργία των αδένων της επιδερμίδος. Σπάνια βλέπουμε γυναίκες που διαιτώνται λιτά, να έχουν λιπαρό δέρμα. Οι χορτοφάγες έχουν δέρμα που από μακριά δείχνει την υπεροχή του επί του δέρματος των καλοφαγάδων γυναικών.

★ "Αν δεν έχετε τάσι προς παχυσαρκία, μη σας νοιάζει τίποτε. "Αν όμως η παχυσαρκία περιμένει έξω από την πόρτα σας, φροντίστε να αλλάξετε το διαιτολόγιό σας. Χωρίς αυτό, βέβαια, να σημαίνει ότι πρέπει να πεθάνετε της πείνας. Και προ πάντως μη κάμνετε τίποτε χωρίς να ρωτήσετε τον γιατρό σας. Αυτό κυρίως...

★ Η ξηρότης της επιδερμίδος προκαλείται από τη μικρή περιεκτικότητά της σε λιπαρές ουσίες. Ένα θαμνάσιο, όσο και παλαιό, φάρμακο είναι να πίνουμε επί δεκαπέντε ημέρες, κάθε δυο-τρεις μήνες, μία κουταλιά ελαιολάδου την ημέρα. "Αν όμως το φάρμακο αυτό είναι καλό, ιδίως τον χειμώνα, μπορεί να γίνει επίζησιο σε άλλη εποχή, γιατί αυτή η κουταλιά λαδιού περιέχει 250 θερμίδες.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 47

και η ζήλεια την τυραννούσαν κυριολεκτικά.

Σε λίγο έφθασε η Μάρθα μαζί με τα δύο της παιδιά, με ύφος αξιοπρεπέστατο και τελείας υπτέρας. Η Λουσί επέβαλε στον εαυτό της να φερθή ευγενικά και πήγε να ετοιμάσει το τσάι, ενώ τα παιδιά άρχισαν να παίζουν. Όταν σερβιρίστηκε το τσάι κουβέντισαν περί ανέμων και υδάτων, κάθε τόσο όμως σταματούσαν, γιατί δεν μπορούσαν να μιλούν όλο για τον καιρό. Ο Ζαν-Πιέρ και η Μάρθα δεν έπαυσαν ν' ανταλλάσσουν φλογερές ερωτικές ματιές. Στο τέλος η Λουσί αναγκάστηκε να γυρίσει και να κυττάει διαρκώς τα παιδιά. Ξαφνικά, άρχισε το πανηγύρι. Ο Ρομπέρ, ο ανεπιός της Λουσί, πήρε την κούκλα της μικρής κόρης της Μάρθας και της έσπασε το κεφάλι επάνω σ' έναν κορμό δένδρου. Η Μάρθα χωρίς να σκεφθεί τί έκανε, άρμησε στο αγοράκι και το άρπαξε από τα χέρια μ' έναν τρόπο άγριο.

— Παληόπαιδο! Γρουσουζή! ούρλιαζε, θά σε μάθω εγώ να σπας τις κούκλες των κοριτσιών μου.

Και πάνω στη λύσσα της του έσκασε έναν τέτοιο μπάτσo, που ο μικρός έπεσε ανασκελά. Αφίσε τότε τα λείψανα της κούκλας που είχαν μείνει στα χέρια του. Το θέαμα αυτό όμως διπλασίασε τη λύσσα της Μάρθας, η οποία σήκωσε το παιδί με μια απότομη χειρονομία και άρχισε να το τινάζει χωρίς οίκτο:

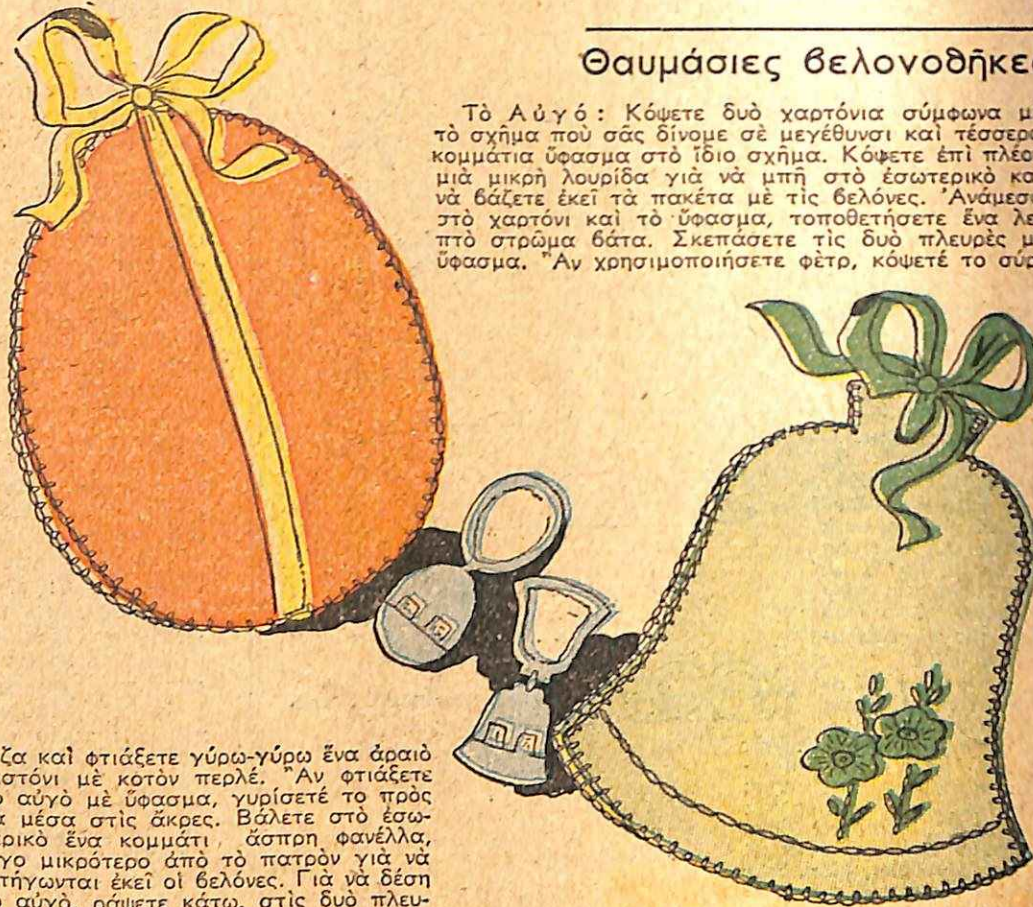
— Μιά κούκλα ολοκαίνουργη. Μιά κούκλα των πέντε χιλιάδων φράγκων! Μόρτη! Γαϊδούρι! Θά σε μάθω εγώ να φέρεσαι!

Η Λουσί λυτούσε κρυφά τον άνδρα

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΔΩΡΑ

Θαυμάσιες βελονοθήκες

Το Αύγό: Κόψετε δυο χαρτόνια σύμφωνα με το σχήμα που σας δίνουμε σε μεγέθυνσι και τέσσερα κομμάτια ύφασμα στο ίδιο σχήμα. Κόψετε επί πλέον μία μικρή λουρίδα για να μπή στο εσωτερικό και να βάσετε εκεί τα πακέτα με τις βελόνες. Άνάμεσα στο χαρτόνι και το ύφασμα, τοποθετήσετε ένα λεπτό στρώμα βάτα. Σκεπάσετε τις δυο πλευρές με ύφασμα. Άν χρησιμοποιήσετε φέτρ, κόψετε το σύρ-

ριζα και φτιάξετε γύρω-γύρω ένα άραιο φεστόνι με κοτόν περλέ. Άν φτιάξετε το αύγο με ύφασμα, γυρίστε το προς τα μέσα στις άκρες. Βάλετε στο εσωτερικό ένα κομμάτι άσπρη φανέλλα, λίγο μικρότερο από το πατρόν για να μπήγουν εκεί οι βελόνες. Για να δέση το αύγο, ράψτε κάτω, στις δυο πλευρές του αύγου την άκρη μιάς στενής κορδέλλας και δέστε την στο επάνω μέρος φιδόγγο.

Η καμπάνα: Γίνεται όπως και το αύγο, με τη διαφορά ότι πρέπει να της προσθέσετε δυο κεντημένα άνθκια. Ο φιδόγγος περνά μέσα από δυο τρύπες, καμωμένες με το τρυπητήρι και κεντημένες άνεδατά.

της. Είχε σηκωθεί, αλλά στεκόταν ακίνητος, με τα μάτια όρθάνοικτα, κατακίτρινος και τα χείλη του έτρεμαν. Θά έλεγε κανείς ότι ήταν το άγαλμα της καταπληξέως. Ύστερα πλησίασε μ' ένα γρήγορο βήμα τη Μάρθα, της πήρε τον Ρομπέρ από τα χέρια και της φώναξε μ' έναν τόνο σκληρό:

— Είσαι τρελή! Αυτό είναι ένα παιδί, δεν καταλαβαίνει τί έκαμε!

Ο μικρός άπομακρύνθηκε από τη Μάρθα τριθώντας τους ώμους του και τα μάτια του. Ξαφνικά, η Φλωράνς, η κόρη της Μάρθας, άρπαξε μία πέτρα και του την έφερε στο κεφάλι, φωνάζοντας:

— Νά, να μάθεις άλλη φορά να μη μου σπας την κούκλα μου!

Ο Ρομπέρ σωριάστηκε στα χόρτα. Ο Ζαν-Πιέρ έτρεξε γεμάτος αγωνία κι έσκυψε κοντά του. Συγχρόνως όμως έφθασε και η Λουσί. Πήρε το παιδί στην αγκαλιά της κι έτρεξε στην κουζίνα. Του έτριψε τους κροτάφους με ξύδι, του ξεκούμπωσε τα ρουχαλάκια του και άρχισε να του κτυπά τα μάγουλα. Ο Ζαν-Πιέρ που στεκόταν κοντά της μ' ένα χρώμα πεθαμένου, την κυτ-

τούσε με αγωνία. Επί τέλους, ο μικρός άνοιξε τα μάτια του.

— Έφαγα μία μπόμπα στο κεφάλι! είπε κλαίοντας.

Όταν ο Ρομπέρ συνήλθε από τη συγκίνησή του, ξαναγύρισε στον κήπο, αλλά η Μάρθα είχε φύγει με τα δυο της κορίτσακια. Ο Ζαν-Πιέρ μπήκε μέσα στο σπίτι χωρίς να πη λέξι και άνέθηκε και κλείστηκε στο δωμάτιό του. Δεν φάνηκε την ώρα του φαγητού, αλλά όταν κοιμήθηκαν τα παιδιά κατέθηκε και πήγε και δρθηκε τη Λουσί. Τα μάτια του διασταυρώθηκαν για μία στιγμή και ύστερα χαμήλωσε το βλέμμα του.

— Λουσί, μουρμούρισε ήρεμα, έρχομαι να σου ζητήσω συγγνώμη... Ήμουν πεπεισμένος ότι είχες όλα τ' άδικα εσύ. Σ' ένομιζα έγωίστρια, ψυχοπαθή, ματαιόδοξη... Άλλά γελιόμουν, όπως γελάστηκα και για τη Μάρθα. Κατάλαβα σήμερα ότι θά μπορούσες να γίνης μία θαυμάσια μητέρα ότι εγώ έπρεπε να φανώ πιο έξυπνος, να σε καθοδηγήσω και να σε κάμω να γνωρίσης τον εαυτό σου. Πίστευα ότι δεν σ' αγαπούσα πιά και ανακαλύπτω τώρα ότι αγαπώ περισσότερο από κάθε άλλη ρά... Συγχώρησέ με, αγάπη μου!...

ΣΕΣΙΛ ΛΕΤΡΑΝ

★

Μία νέα αλοιφή

Ένα νέο φάρμακο, η μπαστράστιν, χρησιμοποιούμενο ως αλοιφή, απέδειξε ιδιαίτερος επιτυχές και αποτελεσματικό στη θεραπεία των δερματικών μολύνσεων. Τόσο οι έπιφανειακές όσο και οι βαθύτερες μολύνσεις θεραπεύονται από την νέα αυτή αλοιφή. Σε 288 περιπτώσεις η θεραπεία υπήρξε ταχίστη. Άλλά πρέπει να προστεθή ότι η χρησιμοποίησις της αλοιφής αυτής γίνεται με την επίβλεψη ιατρού.

Νατα της ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ

Αποτελεσματικόν μόνον
το νεον Χμεριμανικόν
φάρμακον
REDUCTOL

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΝΟΙΞΙΣΤΙΚΗ
Mooda

Χαριτωμένο αμερικανικό μοντέλο για ντέ-πιές της εποχής. Φούστα με τη με μια ραφή. Η ζακέτα είναι νιρισμένη με τρίγωνο άμπρεσεμόν στους ώμους, που έχουν πιστόνια με μια φάσα γύρω - γύρω. Οι τσάντες δμοιες με τα άμπρεσεμόν των ζακέτων.

"Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ," ΕΙΝΑΙ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ